

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

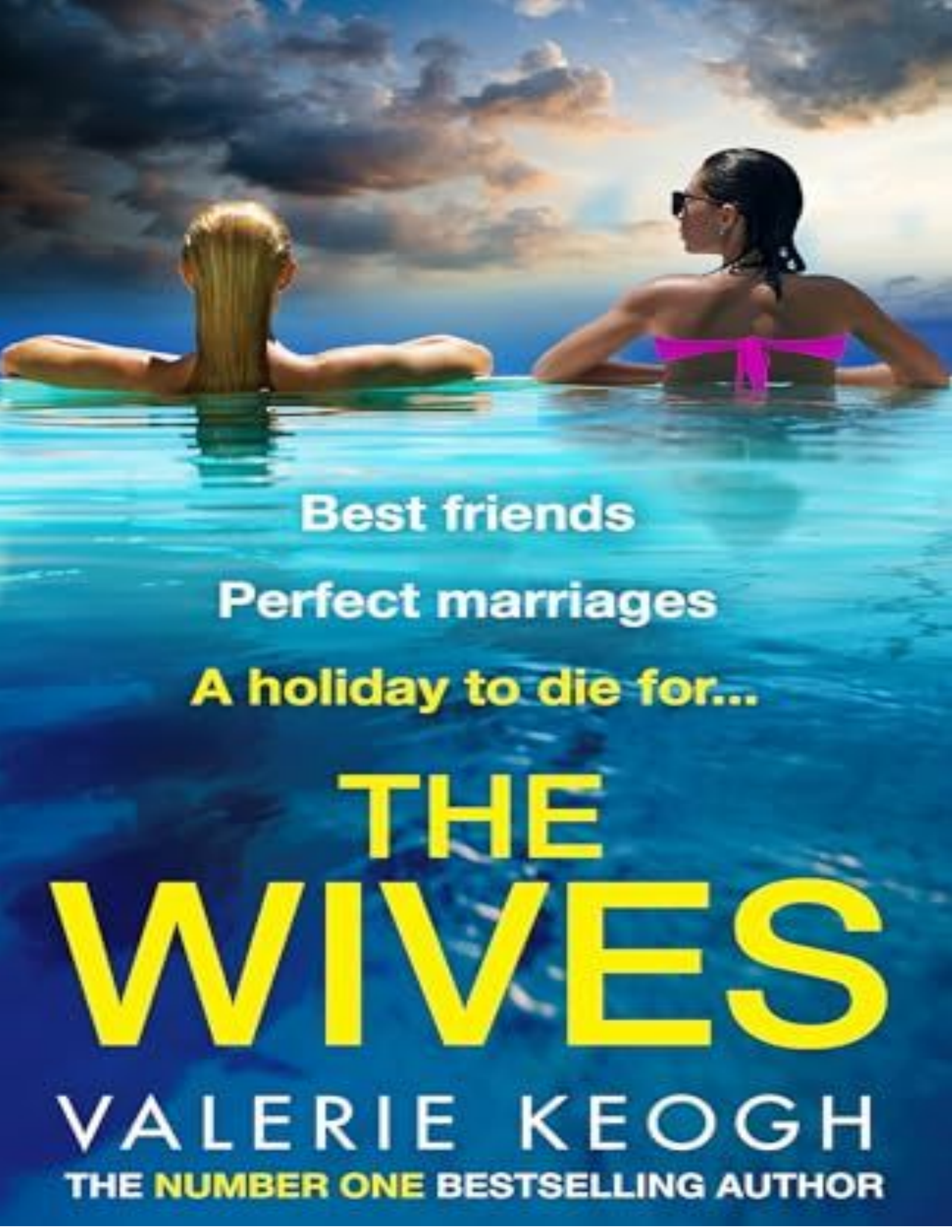
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Best friends

Perfect marriages

A holiday to die for...

THE WIVES

VALERIE KEOGH

THE NUMBER ONE BESTSELLING AUTHOR

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

EŞLER

VALERIE KEOGH

B
Boldwood

Lynda Checkley için, sevgilerimle

İÇİNDEKİLER

Bölüm 1
Bölüm 2
Bölüm 3
Bölüm 4
Bölüm 5
Bölüm 6
Bölüm 7
Bölüm 8
Bölüm 9
Bölüm 10
Bölüm 11
Bölüm 12
Bölüm 13
Bölüm 14
Bölüm 15
Bölüm 16
Bölüm 17
Bölüm 18
Bölüm 19
Bölüm 20
Bölüm 21
Bölüm 22
Bölüm 23
Bölüm 24
Bölüm 25
Bölüm 26
Bölüm 27
Bölüm 28
Bölüm 29
Bölüm 30
Bölüm 31
Bölüm 32
Bölüm 33
Bölüm 34

[Bölüm 35](#)

[Bölüm 36](#)

[Bölüm 37](#)

[Bölüm 38](#)

[Bölüm 39](#)

[Bölüm 40](#)

[Bölüm 41](#)

[Bölüm 42](#)

[Bölüm 43](#)

[Bölüm 44](#)

[Bölüm 45](#)

[Bölüm 46](#)

[Bölüm 47](#)

[Bölüm 48](#)

[Bölüm 49](#)

[Bölüm 50](#)

[Bölüm 51](#)

[Bölüm 52](#)

[Bölüm 53](#)

[Bölüm 54](#)

[Bölüm 55](#)

[Bölüm 56](#)

[Bölüm 57](#)

[Bölüm 58](#)

[Sonsöz](#)

[Valerie Keogh'dan daha](#)

[fazlası Teşekkür Yazar](#)

[Hakkında](#)

[Ayrıca Valerie Keogh tarafından](#)

[Boldwood Books](#)

[Hakkında Cinayet](#)

[Listesi](#)

Natasha Daniel ile bir arkadaşıyla gittiği galeri açılışında tanıştı. Kalabalık bir etkinlikti, kameralara poz veren küçük ünlülerle doluydu ve açılış için seçilen cıvılcı renklerdeki sanat eserlerini anlamış ya da beğenmiş gibi görünmeye çalışıyorlardı. Onu galeri sahibi Jason'la sohbet ederken görmüş ve kalabalığın arasından onların yanına doğru ilerlemişti. Asla oyalanacak biri olmadığı gibi kurnazlık yapmakla da uğraşmazdı, bu yüzden Jason'a açılış için övgü dolu sözler söyledikten ve ona başarılar diledikten sonra yanındaki adama döndü ve elini uzattı.

"Natasha.

"Daniel. Jason'ın elini tutmuş ve onu bir tarafa çekmek için kullanmıştı ki, gürültülü bir grup sevinç çığlıkları atarak, havadan öpüşerek ve sırtlarını sıvazlayarak Jason'ın üzerine çullandı.

Bu Natasha'ya Daniel'i yakından inceleme fırsatı vermişti. Odanın diğer ucundan ilginç görünüyordu. Oldukça yakışıklı, sinekkaydı traşlı, saçları yakından kesilmişti. Yakından bakınca ona genç Sean Connery'yi hatırlatmıştı. Daha sonra, aynı şeyi düşünen ilk kişinin kendisi olmadığını fark etti. Çok daha sonra, adamın James Bond filmlerinin hepsini izlediğini ve adamın tarzını taklit etmek için elinden geleni yaptığını keşfetti. Bu onu eğlendirmişti. Bunu düşünmüştü

adamin hassas bir yönünü gösterdi. Ondan daha da çok etkilenmeye başladı.

Onun son derece fit vücudunda hassas bir kemik olmadığını, söylediği ya da yaptığı her şeyin genellikle iyi bir nedenle söylendiğini ya da yapıldığını keşfettiğinde artık çok geçti; onun büyüüne kapılmıştı. Adamın cazibesi, karizması ve bariz seksiliği karşısında gözleri kamaşmış olsa da, hatalarını görece kadar kör değildi. Ama sorun değildi; o da kendisinininkilerden tamamen habersizdi.

Tanışmalarından bir hafta sonra onu arkadaşı Michele'in evindeki bir partiye götürdü. O, Barbara ve Tracy Ann üniversiteden beri Natasha'nın en iyi arkadaşlarıydı. Daniel onun hayatının bir parçası olacaksa, onlarınkinin de bir parçası olacaktı.

Ertesi günün erken saatlerinde, geç saatten ve aşırı alkolden dolayı uyku bir halde dairesine dönerlerken, 'Arkadaşlarını seviyorum,' dedi.

'Onlar iyi insanlar,' dedi. 'Kocaları da yakın, ki bu çok kullanışlı. Eğer kız kıza bir gece dışarı çıkarsak, genellikle birlikte giderler. Don buna *koca kulübü* diyor. Daniel'in arkadaşlarını sevmesinden memnundu ve taksileri yağmurun kayganlaştırdığı Londra sokaklarında ilerlerken onlarla ilgili soruları memnuniyetle yanıtladı. "Eşler arasında çalışan tek kişi Barbara; hastanede sekreterlik yapıyor. Don kendi muhasebe işini yürütüyor. Blake 10 Numara' çalışan bir devlet memuru, hepsi çok gizli saklı, bilirsiniz. Bu son kısmı sarhoş bir kıkırdamayla söyledi.

Daniel gülümsedi ve onun elini daha sıkı tuttu. "Peki ya Ralph?

"Barbara ile tanıştığında BBC'de dış muhabir olarak çalışıyordu, ancak son birkaç yıldır bir gazetede muhabir olarak çalışıyordu. Birkaç ay önce emekli oldu.

"İlginç insanlar," dedi Daniel. "Onlardan hoşlanıyorum.

Şaşırmıştı. Arkadaşları iyiydi, buna itiraz yoktu ama sıradandılar, hatta biraz sıkıcıydılar. Daniel'la birkaç etkinlikte tanıştığı dinamik, girişken insanlar olmadıkları kesindi. Belki de bu zıt kutupların birbirini çekmesi durumuydu. Onlardan hoşlanıp hoşlanmaması gerçekten önemli değildi; bu sadece işleri kolaylaştırıyordu.

Taksi Daniel'in apartmanının önünde durduğunda, dışarı ve şiddetli yağmurun altında koşarak ön kapının sığınağına gittiler. Daniel'in dairesi Thames Nehri manzaralı, üç yatak odalı, üç banyolu bir çatı katıydı. Daireyi ilk gördüğünde, genişliği onu hayrete düşürmüştü. Daniel'in finans sektöründe çalıştığını biliyordu; belli ki iyi para kazanıyordu. Bir hemşire maaşıyla ancak karşılayabildiği dairesi, yoğun bakım ünitesinin yöneticisi olarak çalıştığı hastaneden çok da uzak olmayan tek yataklı bir yerdi. Çatı katındaki yatak odalarından daha küçük olanına kolayca .

Onunla birkaç gece geçirdikten sonra, bir şeyleri geride bırakmaya başladı. İlk başta gelişigüzel. Hava çok sıcak olduğu için çıkardığı bir kazak, onun dairesinden doğrudan işe gidebilmek için yedek bir üniforma, elbisesini ana yatak odasındaki gömme dolapta asılı bıraktı.

Takip eden haftalar boyunca, kadının eşyalarının giderek daha fazlası adamın dolaplarında ve gardıroplarında kendine bir yuva buldu. Bir sabah, elinde daracık, siyah bir elbiseyle yatak odasına gelene kadar fark ettiğini sanmıyordu. Kadın yatağa kıvrılmış, yarı uykulu bir haldeydi.

"Bunun benim olmadığını biliyorum. Elbiseyi uzattı.

Uykulu gözlerle ona baktı, ses tonundan emin değildi. Sinirlenmiş miydi? 'Yarın akşam gideceğimiz parti için. Altıya kadar çalışacağım, o yüzden hazırlanmak için doğruca buraya gelmem gerekecek. Umarım sorun olmaz.

"Elbette. Seni bunun içinde görmek için sabırsızlanıyorum. Çok seksi. Yatağın kenarına oturdu, elbise kucağında toplanmıştı. 'Birlikte iyiyiz. Kariyerin olması ve benden her zaman müsait olmamı beklememen hoşuma gidiyor. Birbirimizi sadece birkaç aydır gördüğümüzü biliyorum ama iyi bir şey önüme çıktığında anlarım.

Nefesini tuttu, parmakları çarşafı kavradı. Evlenme teklif edecek miydi? Son birkaç haftadır inanılmaz derecede dikkatliydi ve onun tüm dualarının cevabı olup olmadığını merak etmeye başlamıştı.

"Neden benim yanıma taşınmıyorsun?" Elini odanın içinde gezdirdi. "Çok fazla alan var. Evdekiler için pek uygun olmadığını biliyorum.

ama bu yüzden Uber'i icat ettiler.'

Bir teklif değil, daha çok bir öneri. Şu an için yeterli. "Her gün Uber'e binecek param yok Daniel, mantıklı ol.

Yatakta ayaklarını sürüyerek kalktı ve onun elini tuttu. 'Sen yapamazsın; ben yaparım. Her gün burada beni bekliyor olman buna değer. çaldı ve yanağına hızlı bir öpücük kondurarak açtı, dikkati hemen arayan kişideydi. Hâlâ elinde tuttuğu elbiseyi bir sandalyeye fırlattı ve odadan çıktı.

Evet, onun orada olmasının ona ne kadar uygun olduğunu görebiliyordu. Kibirli olmadan, çekici olduğunu ve fiziğinin iyi olduğunu biliyordu. Zekiydi de ama bunun onun için pek bir şey ifade ettiğinden emin değildi. Katıldığı birçok etkinliğe getirebileceği göz alıcı bir kadına sahip olmaktan, birlikte yemek yiyebileceği birine sahip olmaktan hoşlanıyordu. Seksi kesinlikle seviyordu.

Yataktan kalktı, Daniel'ın parçaladığı elbiseyi aldı, silkeledi ve tekrar dolaba astı. Yatak odasının kapısını açtığı anda, Daniel'ın bir anlaşmanın ortasında olduğu zamanki hızlı konuşma tarzıyla konuştuğunu duyabiliyordu. Üç yatak odasından birini ofis olarak kullanıyordu. Oradan geçip dairenin enine uzanan büyük, açık plan mutfaklı oturma odasına girdi.

Elbette son model bir kahve makinesi vardı ve kendine bir fincan hazırlayıp pencereye götürdü, durup şehre . Büyüleyici bir manzaraydı. Orada yaşamaya çok kolay alışabilirdi. Döndü ve odanın etrafına baktı. Bunun için onun hayallerindeki kadın olabilirdi. Güzel, çekici, iddiasız.

Hayatı için planladığı şey bu değildi. Hemşire olmayı seviyordu ama tatmin, saygı, değerli bir şey yaptığı hissi, hepsi yok olmuştu. Belki de yenilgiyi kabul etmenin zamanı gelmişti. Uzun çalışma saatlerine, imkansız taleplere, sürekli artan iş yüküne, bir hemşire maaşıyla iki yakasını bir araya getirme mücadelesine bir son vermenin.

Her zaman evliliğin ve çocukların başka kadınlar için olduğunu düşünmüştü. Şimdi evli arkadaşlarının sahip olduğu hayat tam da onun istediği şeydi.

Daniel'ın teklifi kamanın ince kenarıydı. Bunu kabul edecek ve ona hak ettiği geleceği vermek için o kamayı eve akacaktı.

2

NATASHA

Daniel'in dairesine taşınmak Natasha'nın hayatını kolaylaştırmamıştı - taksiyle bile gidip gelmek zordu - ama kesinlikle daha konforlu hale getirmişti. Ve Daniel'la yaşamak kolaydı. Doğru, Natasha onu beklediğinden çok daha az görüyordu ama orada olduğu zamanlarda ona bir kraliçe gibi davranıyordu. Eğer geç saate kadar çalışıyorsa, paket servis siparişi verirlerdi. Eğer izinliyse, dışarıda yemek yiyorlardı.

"Bu akşam yemek pişireceğim," dedi bir sabah. O gün izin günüydü ve spor salonuna gitmek dışında hiçbir şey planlamamıştı.

Başını salladı, saatine baktı ve son kahvesini de yuttu. 'Hayır, denememizi istediğim yeni bir restoran var. Sekiz kişilik rezervasyon yaptırdım. Eğer gecikirsem orada buluşabiliriz ama sana haber veririm, tamam mı?

"Peki. Omuz silkti. Ona sormamış olmasından, planları hakkında ona hiç danışmamış olmasından şikâyet etmek kabalık gibi görünüyordu, hele de dışarıda yedikleri her zaman pahalı yemeklerin ve taksiyle gidip gelmelerinin faturasını ödemeye razı olmuşken. Bir zamanlar bu şekilde idare edilmeye içerlerdi ama bugünlerde kolay yolu seçmeye daha istekliydi.

Birkaç gün sonra ziyaretine gelen arkadaşı Barbara, "Tükenmişsin," dedi. 'Son zamanlarda kendinde değilsin. İzin almalısın, tatile çıkmalısın. Belki de danışmanlığa gitmelisin.

Daniel'ın dairesinde oturmuş Prosecco içiyor ve Natasha'nın o gün erken saatlerde yerel bir şarküteriden aldığı kanepeleri yiyorlardı. Kadehini kaldırdı ve gülümsedi. "Yanmış mı? Tükenmiş gibi mi görünüyorum?" Bardağı tutan elini odanın içinde salladı. "Yani, bana bir bakın!

"Bu harika ve Daniel'la mutlu olman da harika ama..." Barbara'nın sesi soluklaştı ve başını salladı. "Unut gitsin.

Natasha öfkesini dizginlemeye çalışarak, "Hayır," dedi. "Ama ne? Uzun zamandır arkadaşlıklar, her şeyi söyleyebileceklerini ve yanlarına kâr kalacağını düşünen türden arkadaşlardı. Yoksa bu sadece ona mı özgü bir şeydi? Üç arkadaşı da mezun olduktan sonraki bir yıl içinde, neredeyse yirmi yıl önce evlenmişti. Tracy Ann eski bir erkek arkadaşıyla, Barbara ve Michele ise iş yerinde tanıştıkları adamlarla evlenmişlerdi. Tracy Ann ve Michele inkar edilemeyecek kadar güzel çocuklar doğurmuş, Barbara ise yeni kocasının küçük kızına hevesli bir üvey anne olmuştu. Üçü de muhafazakâr, orta sınıftan, bazen sıkıcılığın sınırlarında gezinen kadınlardı. Natasha yakın zamana kadar onların hayatlarını hiç kıskanmamıştı ama kendisinininkini sık sık kıskandıklarını biliyordu. Sorun bu muydu? Onun yuva kurmasını istemiyorlardı çünkü onun üzerinden yaşamaya devam etmek istiyorlardı? Yıllar boyunca kendi sıkıcı kocalarıyla sevişirken onun birçok erkek arkadaşıyla yatmanın hayalini mi kurmuşlardı?

"Ama ne?" dedi yine. 'Hadi, çıkar ağızındaki baklayı; bunu istediğini biliyorsun! Haksızlık ediyordu. Dört arkadaş arasında dedikodu yapma ya da herhangi bir şekilde kötü davranma olasılığı en düşük olan Barbara'ydı. Natasha suçluluk duygusunu bir kenara itti ve meydan okurcasına çenesini kaldırdı. "Bekliyorum.

Barbara şişeye uzandı ve bardağını doldurdu. Cevap vermek için acele etmiyor, belki de doğru kelimeleri seçmeye dikkat ediyordu. 'Onun senin için doğru adam olduğundan, boğulmamak için ona tutunmadığından emin misin? Son birkaç ayda birden fazla kez işinizin ne kadar zorlaştığından bahsettiniz. Her zaman yetersiz personel, hastalar ve aileleri daha talepkar. Sürekli baskı. Telefonda bana ağlarken seni dinledim. Bu durum fiziksel sağlığınıza da büyük zarar veriyor. Kilo vermişsin. Bir taş mı? Daha fazla mı?'

Bir cevap istiyor gibi görüldüğü için Natasha omuz silkkti. "Bir taştan biraz fazla.

"Her zaman zayıftın; şimdi iskelet gibisin. Barbara kadehini kaldırdı ve yudumladı. 'Ama beni endişelendiren senin akıl sağlığın-'

"Ne? Natasha kısmen şaşırılmış, kısmen de öfkeden kudurmuş bir halde geri çekildi. Barbara elini kaldırdı. "Lütfen beni dinleyin.

"İyi. Kızgınlık sesinin titremesine neden oldu.

"Senin adanmışlığına, ve karakterinin gücüne her zaman hayranlık duydum. Dördümüz arasında, üniversitedeyken hepimizin umut ettiği şeyi başarmış gibi görünen tek kişi sendin. Tracy Ann, Michele ve ben. Barbara başını salladı ve hüzünlü bir gülümseme verdi. 'İlk engelde düştük, değil mi? Kariyerle ilgili tüm konuşmalarımız, gelecekle ilgili tüm hayallerimiz, aşık olduğumuzda rüzgarlı bir günde bir duman pufu kadar hızlı yok olan kelimelerden ibaretti. Evlendik ve hepsi bu kadar; o yıpranmış patikaya atladık ve ev kadını olduk.

"Senin bir işin var-

'Evet, Anna gençken ve bana ihtiyacı varken bana uygun saatlerde çalıştım. İşimi hala seviyorum ve birlikte çalıştığım kadınlar harika ama ben bir hastane sekreteriyim, avukat değil. Bu benim hayalimdi, hatırladın mı?

Natasha yaptı. Barbara avukat, Tracy Ann gazeteci, Michele ise muhasebeci olmayı hayal etmişti. Sadece Natasha tam olarak istediğini elde etmişti. Dördü de üniversitenin ilk yılında bir münazara topluluğunda tanışmış ve farklı bölümlerde okumalarına rağmen arkadaş olmuşlardı. Kaç saat oturup gelecekleri hakkında konuşmuşlardı? "O zamanlar hepimizin büyük hayalleri vardı.

'Ama sen kendininkini gerçekleştirdin. Yoğun bir yoğun bakım ünitesi işletiyorsun. Son derece zorlu bir iş için yaratılmışsın. Barbara bardağını yere bıraktı ve öne doğru eğilerek aralarındaki mesafeyi kapattı. 'Asla ödün vermedin; buna hayran kaldım. Michele ve Tracy Ann'in de aynı şekilde düşündüğünü biliyorum. Sanki hepimiz için bir rüyayı yaşıyormuşsun gibi; bu mantıklı geliyor mu?

Natasha başını salladı. Bu tam da onun düşündüğü şeydi. Barbara'nın sözünü bitirmediğini tahmin ederek sessiz kaldı.

"Son birkaç yıl, işinizin sürekli baskısı, sizi değiştirdi.

"Beni değiştirdi! Natasha'nın kahkahası çınladı. Duyguları yansıtan sahte, kırılğan bir ses. "Ben her zaman olduğum kişiyim.

"Öyle mi? Barbara odada bir elini salladı. 'Sadece birkaç hafta sonra Daniel'in yanına taşındın. Haftanın her gecesi pahalı restoranlarda yemek yemekten bahsediyorsun. Artık işinden hiç bahsetmiyorsun, oysa daha önce hastaların ve ne kadar meşgul olduğun hakkında hiç susmazdın. Sanki bizden birine dönüştün.

Bu kez Natasha'nın gülüşü gerçekten eğlendiriciydi. "Bunu en büyük hakaretmiş gibi söylüyorsun. Şişeye uzandı ve son Prosecco'yu bardağına doldurdu. "Belki de fikrimi değiştirmişimdir. Bardağı kaldırdı ve Barbara'ya doğru kaldırarak kadeh kaldırdı. 'Belki de sadece doğru adamla tanışmam gerekiyordu. Birlikte gerçekten iyiyiz.

'Gerçekte senin sandığı kadar yumuşak başlı ve uysal olmadığını öğrendiğinde ne olacak Tash? Senin hırslı, kariyer odaklı bir kadın olduğunu keşfettiğinde ne olacak?

Natasha gülümsedi ama cevap vermedi. Kendisinin bu yeni halinden memnun olduğunu söyleyebilirdi ya da ona gerçeği söyleyebilirdi: Daniel onun gerçekte nasıl biri olduğunu anladığında çok geç olacaktı.

Başlangıçta Natasha, Daniel ile olan ilişkisinin uzun süreceğini düşünmemişti. Ona değil ama muhteşem dairesine aşık olduğunda bile, görünürde bir son olduğunu düşünmüştü. Daniel'ın da aynı şeyleri hissettiğini sanıyordu ama sonra, değişimin ne zaman gerçekleştiğinden emin değildi, Daniel daha dikkatli, daha romantik olmaya başlamıştı ve Daniel'ın tam olarak ihtiyacı olan şey olup olmadığını merak ediyordu. Ona yanına taşınmasını teklif ettiğinde artık emindi.

Sonraki birkaç hafta boyunca Natasha arkadaşlarıyla birkaç kez buluştu ama Tracy Ann ya da Michele, Daniel'in uygunsuzluğu konusunda Barbara'yla hemfikir olsalar da bunu söylemediler. Ve eğer aralarında bilmiş bakışlar varsa, onları da görmezden gelmek kolaydı. Natasha yüzleşmek istemediği şeylere dikkat etmemenin daha kolay olduğunu öğrenmişti.

İşteyken, bununla başa çıkabilmesinin tek yolu buydu. Neyse ki birim müdürü olarak işlerin çoğunu devredebiliyor ve ofisinde bilgisayarını açmış, parmaklarını klavyeye dayamış bir şekilde saklanabiliyordu, böylece pencereden bakan ya da kapıyı açan olursa meşgulmüş gibi görünüyordu. Ekranın saatlerce değişmediğini kimse bilmiyordu.

Özellikle yorucu bir günün ardından, eve geç geldiğinde kendisini bekleyen bir paket servis, açık bir şişe şarap ve gülümseyen bir Daniel buldu.

onu bekliyor.

"Yorgun görünüyorsun," dedi. "Git, rahat bir şeyler giy, ben de sana biraz yemek hazırlayayım.

Öğle yemeği yememişti ve sipariş ettiği şeyin kokusu ağzını sulandırdı. "Güzel, bana iki dakika ver.

Yatak odalarında, iş yerindeki duşundan sonra giydiği kot pantolonunu ve sweatshirt'çıkardı ve çamaşır sepetine attı. Rahat bir şey derken Daniel'pamuklu pijamaları değil, ince ve seksi bir şeyi kastettiğini biliyordu. Banyo kapısının arkasında asılı ipek bir bornoz vardı. Tam ona göre idi.

"Çok güzel kokuyor," dedi yalınayak oturma odasını geçip adamın masaya yiyecekleri koyduğu, kırmızı şarabın çoktan doldurulduğu yere doğru yürürken. Beyazı tercih edeceğini söylemek için çok geçti.

"Tayland yemeği sipariş ettim," dedi ve ona bir sandalye çekti. Kadın oturduğunda, adam da karşısındaki koltuğa oturdu.

Ve Hint, Çin ya da hatta lanet bir pizzayı tercih edeceğini söylemek için çok geç. Tayland yemeği onun tercihiydi, asla onun değil. Çatalını aldı ve bir parça domuz etine gereğinden fazla güç uygulayarak sapladı, çatalın dişleri tabağın üzerinde çıgıllıklar atarak ilerledi.

Bir çatal dolusu yemeği ağzına götürdü ve yarıda bırakarak endişeyle ona baktı. "Her şey yolunda mı?

Cevap vermeden önce bir yudum almak için bardağını kaldırdı. "Üzgünüm, o günlerden biriydi. Son zamanlarda her günün aynı olduğunu bilmesine gerek yoktu. Gülümsemeye çalıştı. "Bu harika; her şeyi benim için hazırladığınız için teşekkür ederim.

Kendi bardağını aldı, uzandı ve hafifçe onunkine dokundu. "Dışarıda şık bir restorana gidene kadar bekleyecektim ama belki de şimdi tam zamanıdır. Bardağı yere bırakarak Natasha'nın elini tuttu ve parmaklarını onunkilere doladı. "Benimle evlenir misin, Natasha?

Birbirlerine dolanmış ellerine baktı. İhtiyacı şey buydu, değil mi? Artık gelecek hakkında endişelenmek yoktu. O iyi bir koca olacaktı, o da iyi bir eş. "Evet, olacağım.

Daniel sırtıttı, kızın elini kendine doğru çekti ve arkasından öptü. "Beni en mutlu adam yaptın.

Kadeh kaldırmak için bir şişe şampanya açmakta ısrar etti, mantarı patlatmak için büyük bir yaygara kopardı, baloncuklar elinin üzerinde köpürdüğünde hafifçe manidar bir şekilde güldü. Dikkatsizce silkeledi ve bekleyen bardaklara doldurdu. "Bize," dedi kadehini onunkine tokuşturarak.

"Bize. Natasha onun sözlerini yineledi ve içti, o içtiğinde bardağı boşaltmak için eğdi ve yeniden doldurulması için uzattı. Aç karnına içilen iki kadeh belki de en mantıklı şey değildi, alkol doğrudan Natasha'nın kafasına gidiyordu. Ya da belki böylesi daha iyiydi. Alkolden esinlenmiş bir gülümsemeyle oturabildi ve Daniel'in önerdiği her şeyi kabul etti. Ayarlanabilecek en kısa sürede, telaşsız, nikâh dairesinde bir düğün, hemen ardından kısa bir balayı ve daha sonra, o kadar meşgul olmadığı zamanlarda daha uzun bir tatil.

Pek çok şey hakkında konuştular. İkisinin de bir kez bile bahsetmediği bir şeyi onun fark ettiğinden bile emin değildi.

İkisi de aşık olduklarından bahsetmedi.

Daniel düğün organizasyonunu Natasha'ya bıraktı. Arkadaşları her şeyin bu kadar hızlı olmasına şaşırmış olsalar da yorum yapmadılar. Muhtemelen arkasından söyleyecek çok şeyleri vardı, ama yüzüne karşı Barbara bile alışılmadık derecede sessiz kaldı. Onlar ve kocaları nikâh dairesine geldiler. Düğüne katılan diğer kişiler Natasha'nın ebeveynleriydi. Daniel'in ABD'de yaşayan annesi ve erkek kardeşi, üzgün bir şekilde, gelemeyeceklerini söyledi.

Düğünün ardından en sevdikleri restoranlardan birinde akşam yemeği yenildi. Bol bol sohbet edildi. Natasha'nın ailesi Daniel'i sevmiştir. Arkadaşları bile, artık kız arkadaştan ziyade bir eş olduğu için, Daniel'i daha zarafetle kabul etmiş görünüyorlardı. Kocaları kesinlikle kabullenmişti. Birden fazla kez, yemekten sonra gittikleri barda, onları birbirlerine sokulmuş, derin bir sohbe dalmış halde görmüştü.

Nihayet onu yalnız yakaladığında, "Görüyorum ki kocalar kulübüne kabul edilmişsin," dedi. 'Yakında seni bara ve rugby maçlarına götürecekler.

'Bana uyar. Diğer eşlerle birlikte sanat galerilerine ya da alışverişe gidebilirsiniz'.

Diğer eşler mi? Olduğu şey bu muydu? İsteddiği bu değil miydi? Asidin içine sızmasını engellemek için mücadele etti.

"Ben, sevgili kocacığım, çalışacağım" dedi.

"Ama şimdi değil," dedi onu kollarının arasına çekerek. Bu, konuşmanın sonunu işaret ediyordu ama Natasha'nın kafasının içinde dönüp duran düşüncelerin sonu değildi.

Ertesi sabah birkaç günlüğüne Venedik'e uçtular ve şehrin en iyi otellerinden biri olan Gritti Sarayı'nda çok lüks bir konaklamanın tadını çıkardılar. Neredeyse romantikti. Aslında Natasha'nın yeni kocasına aşık olmaya en çok yaklaştığı andı.

"Burası harika bir otel," dedi Büyük Kanal'a bakan küçük balkonlarında dururken.

"Venedik'te kalınacak tek yer," dedi, arkasından gelip kollarını beline dolayarak.

Ona doğru gevşedi. "Buraya çok sık geliyorsun, değil mi? O anda onun hakkında ne kadar az şey bildiğini fark etti.

'Yılda bir ya da iki kez. Venedik'e tatile gelen birkaç müşterim var, bu yüzden genellikle onlarla burada buluşmayı ayarlıyorum. Rahat olduklarında daha tatlı bir anlaşma yapmak genellikle daha kolay oluyor. Sizin de gelmeniz iyi olur; iş konuşurken ortakları genellikle kendilerini biraz kaybolmuş hissederler.

"Bunu isterim. Kollarında döndü ve onu yanağından öptü. "Yine de izin almak her zaman kolay olmuyor. Çok önceden haber vermem gerekir ve o zaman bile zor olabilir. Tekrar döndü ve iç çekerek ona yaslandı. "Çok yazık, seyahat etmeyi seviyorum ve bunu seninle yapmak çok güzel olurdu. *İşinden ayrılmak, bir daha asla bir hastanenin eşiğinden geçmek zorunda kalmamak çok güzel olurdu.* Bunu söylemek istiyordu ama ne onun anlayacağından ne de sevdiği kariyerinin neden bu kadar zehirli hale geldiğini açıklayabileceğinden emindi.

Daniel onun boynunu öptü ve kollarını ona doladı. 'Benimle birlikte olman benim için çok şey ifade eder. Çalışmak zorunda mısın? Eğer sorun paraysa, endişelenmene gerek yok.

Duymak istediği ve umduğu şey buydu ama bunu kesinleştirmesi gerekiyordu. "Ve saklanan bir kadın olmak mı? Tekrar döndü ve gülümseyerek onun ela gözlerine baktı. "Her kuruşu senden istemek zorunda kalmak mı? Bunu yapabileceğimden emin değilim. Her neyse, kendi kariyerimin olmasından hoşlandığını söylememiş miydin?

Kaşlarını çattı. 'Yaptım, değil mi? Ama iyi bir takım olduk; yanımda olman hoşuma gidiyor. Onu dudaklarından nazikçe öptü. 'Para istemene gerek yok. Sana kendi hesabıma bir kredi kartı verirdim, istediğin gibi harcayabilirdin. Çok para kazanıyorum Tasha, istediğin her şeyi almaya yetecek kadar. Gülümsedi ve bir kaşını kaldırdı. "Ferrari ya da Porsche almadığın sürece tabii.

"Belki tek tük Chanel ceket ya da bir çift Louboutin ayakkabı.

"Sanırım mali durumumuz bunlara yetebilir. Onu tekrar öptü, bu sefer daha ısrarlı bir şekilde, öpücük inleyene kadar derinleşti ve onu ellerinden tutarak arkalarındaki odadaki yatağa doğru çekti.

"Peki ne düşünüyorsun?" diye sordu, çok sonra, açık balkon kapılarından süzülen ışık kaybolduğunda. Bir sivrisineğin belirgin vızıltısı usulca küfretmesine ve ayağa fırlamasına neden oldu. Kapıları kapattı, etrafta rahatsız edici böceği aradı ve elini duvara vurarak anında öldürdü.

Natasha onun yüz ifadesi karşısında şaşırılmıştı. Normalde çok cana yakın olan adam bir an için neredeyse şeytani görünmüştü. Işığın bir oyunu. Bu düşünceyi aklından uzaklaştırdı.

"Eee? Tekrar yatağa, onun yanına tırmandı ve bir elini çıplak kolunda gezdirdi. Sivrisineği ezmiş olan aynı el. İçine dolan ürpertiği gizleyemedi. "Üşümüşsün," dedi ondan beklediği o anlık endişeyle. Yatağın ucuna uzandı ve çarşafı yukarı çekerek onu sardı. "Daha iyi misin?

"Evet, çok.

"Pekala," dedi tekrar. "Ne düşünüyorsun? Hemşireliği bırakabilir misin?

Hemşireliği bırakmak mı? İşini sevmişti: sürekli zorluklar, çeşitlilik. Yoğun bakım ünitesinin klinik hemşire yöneticisi olarak görevine tutkuyla bağlıydı, işin getirdiği sorumluluktan zevk alıyordu ve ekibinin bakımları altındaki her hastaya mükemmel bakım verdiğini görmekten büyük memnuniyet duyuyordu. Ancak son birkaç yıldır işine karşı herhangi bir ilgi duymuyordu. Her şey çok zahmetli, her talep çok külfetli, her hasta çok talepkâr görünüyordu. Tam bir vardiyayı nadiren idare edebiliyordu.

Depolardan birine, tedavi odalarına ya da ağlamak için bulabildiği herhangi bir sessiz yere saklanmadan.

O ne düşünüyordu? Uzun zamandır ilk kez işler yolunda gidiyor gibi görünüyordu. "Evet, sanırım .

Yattığı yerden, yassılaştırmış sivrisineğin duvarda bıraktığı kan lekesini görebiliyordu. *Onun* kanı değildi, ısırılmamıştı. Başka birinin kanı, başka bir odada, başka bir otelde. Bir yabancıнын kanı. Tekrar ürperdi.

"Umarım mikrop kapmamışsındır," dedi Daniel, bir kolunu ona dolayarak ve onu kendine çekerek.

Hayır, bir böceğe yakalanmamıştı. Zengin bir kocaya yakalanmıştı.

Gözlerini duvardaki kan lekesinden alamıyordu. Giderek büyüyor, gözlerini dolduruyor, tek görebildiği kırmızı olana kadar büyüyor gibiydi. Kafasının içindeki küçük bir ses *bunun kötü bir alamet olduğunu haykırıyordu.*

Gözlerini kapadı ve Daniel'in sıcaklığını hissederek ona doğru kıvrıldı. İsteddiği şey buydu. Artık hiçbir saçmalık bunu durduramayacaktı.

Daniel'in bağımsız bir mali danışman olarak işinden ayırabildiği tek zaman dört gündü. Dışarıda oldukları zamanlarda bile saatlerini telefonunun başında müşterilerle konuşarak ya da e-posta gönderip yanıtlayarak geçiriyordu. Natasha bu dört gün boyunca Daniel'in asla tamamen kapanmadığını fark etti. Çalışmadığı zamanlarda bile bu konuyu düşünüyordu.

'Bunu telafi edeceğim,' dedi ve yanağından öptü. 'Sadece beklenmedik derecede yoğun bir dönem. Ortalık sakinleştiğinde, daha uzun süre uzaklara gideceğiz. Söz veriyorum.

Belki de Natasha'nın işten ayrılma kararını gözden geçirmesine neden olmalıydı. Ama bir saniye bile düşünmedi. Barbara haklıydı. Natasha tükenmişti. Tamamen. Eskiden çok sevdiği işine karşı içinde en ufak bir heves bile kalmamıştı.

Balayından döndüklerinde, tatilinden birkaç gün kalmıştı. Kararını vermişti; işten ayrılma fikrini değiştirmeyecekti. Ertesi sabah hastaneyi aradı ve İK müdürüyle görüşmek için randevu aldı.

Bir gün sonra, belirlenen saatte ofise girdi ve normalde güler yüzlü olan müdürün masasının karşısındaki koltuğa oturdu.

Kısa ve öz bir görüşmeydi.

"Bildiğiniz gibi," dedi Natasha sonunda, "son birkaç yıldır sayısız fazla saat çalıştım ve tam tatil hakkımın yakınından bile geçmedim, bu yüzden derhal ayrılacağım.

İK müdürü sempatik bir gülümseme yarattı. Bu gülümseme gözlerine ulaşmadı ya da onu daha az asık suratlı yapmadı. "Son zamanlarda zor günler geçirdiğinizi biliyorum.

Zor! Natasha cevap verme zahmetine girmede. Ayağa kalkarak başını salladı ve odadan çıktı. Ne durdu, ne de uzun yıllar çalıştığı birime dönme zahmetine girdi, ne de uzun süre birlikte çalıştığı insanlara veda etti. Geriye hiçbir şey kalmamıştı. Bunun için bile. Onlar anlayacaktır.

* * *

O akşam yine yeni bir restoranda, Daniel ona söylediğinde şampanya sipariş etmekte ısrar etti. "Harika bir haber," dedi kadehini kaldırarak. "Güzel karıma ve birlikte yapacağımız seyahatlere içelim.

Natasha bardağını onunkine dokundurdu ve gülümsedi. Bu doğrudu. Güzeldi. Onun için en iyisiydi. "Dört gözle bekliyorum. Peki önce nereye gidiyoruz?" Kendini heyecan verici bir yere doğru yola çıkarken hayal etti. Paris ya da Roma belki. Son birkaç ay içinde ikisine de gitmişti.

Daniel güldü, şişeye uzandı ve kadehlerini doldurdu. 'Korkarım ilk birkaç gezintimiz burada, Londra'da olacak. Yaklaşan birkaç siyah kravatlı etkinlik var.

"Ah, doğru. Hayal kırıklığına uğramış gibi görünmemeye çalıştı.

'Her biri için süslü bir şeyler almanız gerekecek. Ayarlayabildiğim en kısa sürede size bir kredi kartı temin edeceğim.

Saygın klinik hemşiresi yöneticiliğinden tutulan kadına. Bu sadece kısa bir adımdı. Kendisine Daniel'in karısı olduğunu, bir kadının kocasının kariyerini desteklemek için kendi kariyerinden vazgeçmesinin hiç de duyulmamış bir şey olmadığını hatırlattı ama kafasının arkasında kendisine kahkahalarla gülen o küçük sesi susturamadı

çıkılmaz. Neredeyse manik bir neşe tonuyla fısıldayan, *1950'lere hoş geldiniz.*

Daniel telefonu çaldığında, "Buna bakmam gerek," dedi. "Ben de aramanı bekliyordum. Onun yanıtını beklemedi, sandalyesini geriye itti ve telefonunu kulağına dayayarak restorandan çıktı.

Adamın dönmesine neredeyse on dakika vardı, kadının şarap kadehinin sapıyla oynadığı, arada bir yudum aldığı ve terk edilmemiş gibi görünmeye çalıştığı dakikalar. Saçını düzeltmek için elini, düzgün saç kesiminin gerektirdiğinden çok daha sık kaldırdı. Bu hareket, restoran ışıklarının yüzük parmağındaki alyansın yanında duran büyük tekaşı yakalamasını sağladı. *Gördüğünüz gibi, ben sadece randevusu başarısızlıkla sonuçlanmış yalnız bir kadın değilim.* Ne kadar zavallı olduğunu fark ettiğinde elini bıraktı.

Yakınlarda duran garson dikkatini dağıttı. Onun hızlı bakışını gören garson tabakları toplamak için içeri girdi. "Beyefendi dönüyor mu?" Daniel'in bitmemiş yemeğini gösterdi.

"Evet, ama sorun değil, . Daniel'in konuştuğu kişiyle sohbeti iyi giderse, yemek yiyemeyecek kadar heyecanlı olurdu. Eğer kötü giderse, soğuk yemek cazip gelmeyecekti. "İki double espresso getirebilir misiniz lütfen," dedi garsona. Konuşma hangi giderse gitsin, kahve her zaman kabul edilebilir olacaktı.

Espressolar geldiğinde, kendininkini yavaşça yudumladı ve düşüncelerinin dağılmasına izin verdi. Doğru kararı vermişti, değil mi? Otuz sekiz yaşındaydı, on dört yıldır hemşirelik yapıyordu; kim olduğu buydu. Şimdi kendini başıboş hissediyordu. Hayatına sahip çıkmalı, onun kendisiyle birlikte kaçıp gitmesine izin vermemeliydi. Öncelikle, mali durumunu gözden geçirmenin bir zararı olmazdı. Her zaman eli kolu bağlı bir insan olmuştu. İpoteği ödendikten sonra maaşının geri kalanı faturalara, tatillere ve sosyalleşmeye gidiyordu. Bu son ikisi, son zamanlarda kontrolü dışında gelişen olaylar nedeniyle kısıtlanmıştı ve hiçbir zaman tam anlamıyla düzelmemişti. Bu da bankada biraz parası olduğu anlamına geliyordu, ama çok değil.

Daniel döndüğünde hâlâ bir sonraki adımını düşünüyordu.

"Bunun için üzgünüm. Memnun ifadesi her şeyi anlatıyordu; görüşmenin sonucu iyi olmuştu. Küçük kahve fincanını eline aldı, içindekileri yuttu, sonra fincanı bıraktı ve şarap kadehine uzandı. "Daha fazla iyi haberin şerefine," dedi ve kadehini ona doğru kaldırarak.

"Bu gece bunun için uygun," dedi gülümseyerek. 'Sen yokken, düşünmek için zamanım oldu. Dairemi satmaya karar verdim. Boş duruyor. Para cebime girsin bari. *Ve kendimi biraz daha az tutulan bir kadın gibi hissettim.* "İpoteği ödeyebilirim ve sen de kalan parayla yatırım yapmama yardım edebilirsin.

Onun parasından en iyi şekilde nasıl yararlanacağını çok iyi biliyordu. O zamana kadar onun başarısının sırrını keşfetmişti. Bir anlaşma yapmak ve kapatmak söz konusu olduğunda kesinlikle ahlaki değerleri yoktu. Yapması gereken her şeyi yapardı. Olumlu bir sonuçla sonuçlandığı sürece, parçalara ayrılmasa bile her türlü kural esnetilebilirdi. Yasallığın sınırına yaklaşımdan zevk alırdı, çizgiyi aşmaktan ve bundan paçayı kurtarmaktan daha büyük zevk alırdı. Natasha yüksek finans dünyası hakkında bildiklerini televizyondan öğrenmişti; fazla bir şey değildi ama içeriden bilgi sızdırmanın yasadışı olduğunu biliyordu.

Bir keresinde ona "Yakalanmaktan korkmuyor musun?" diye sormuştu. Hakkını vermek gerekirse, karanlık işlerini ondan saklamıyordu. Aksine, neyin peşinde olduğunu tüm ayrıntılarıyla anlatırdı. Adamın böbürlendiğinden ya da bir planın uygulanabilir olup olmadığını görmek için onu sadece bir sondaj tahtası olarak kullandığından asla emin olamıyordu. Genelde öyleydi.

"Hesaplanmış bir risk , şu anda bir bankanın arka ofisinde oturuyor ve çok az para kazanıyor olurdum. Bir kaşını kaldırdı ve gülümsedi. 'Hesaplanmış bir risk dediğime dikkat edin. Her şey çok iyi planlandı, yüzden sen o güzel kafanı yorma.

Çok zekiydi. Ama o da öyleydi. Kendisini küçümseyerek konuştuğunda uzanıp onun küçümseyen suratına bir tokat atmayacak kadar zekiydi. *Güzel küçük kafa.* Hem ilkokul mezunu hem de hemşirelik alanında yüksek lisans yapmıştı. Niyeti eğitime devam etmek, doktora yapmaktı ama sonra kendisine müdürlük pozisyonu teklif edildi. Bu rolün başka bir şey için çok az yer bıraktığını çabucak keşfetti. Diğer yandan, o da

Okuldan doğruca bir bankada kıdemsiz bir pozisyona geçmiş ve yükselmiş.

Değişiklik olsun diye kendisiyle ilgilenilmesi çok güzeldi, tüm kararları birinin vermesi çok rahatlatıcıydı. Bu ona iyileşmesi için alan açmıştı. Dikkate almadığı şey, adamın itaatkârlığın onun doğal hali olduğunu, her zaman boyun eğen, kolay yönlendirilen bir kadın olduğunu ve olacağını varsayacağıydı. Barbara'nın sözleri kafasında yankılandı. *Senin gerçekte sandığı kadar yumuşak başlı ve uysal olmadığını öğrendiğinde ne olacak, Tash? Senin hırslı, kariyer sahibi bir kadın olduğunu keşfettiğinde ne olacak?*

Barbara'ya değiştiğini söylemişti. Değişmişti de. Artık kariyer odaklı değildi ama kesinlikle hâlâ hırslıydı. Daniel bunu yakında keşfedecekti.

Şimdilik, dairesini sattığında birikimlerini en üst düzeye çıkarmak için üstün mali zekâsından yararlanmak yeterliydi. Tercihen tamamen dürüst bir şey. Adam rüzgâra yakın seyretmekten mutlu olabilirdi; ama o değildi. Onun kendisini bir yatırım fırsatları listesiyle bombardımana tutmasını bekledi ve başını salladığında şaşırırdı.

"İyi bir fikir değil," dedi ve garsonun dikkatini çekmek için elini kaldırdı.

Natasha bir şişe şarap daha sipariş edene kadar bekledi ve sordu: "Ne yani? Parayı bir devlet yatırım planına falan mı yatırmalıyım?"

Adam gözlerini tavana kaldırıp başını salladığında, çenesi ağrıyana kadar dişlerini birbirine bastırdı. Yüzük parmağındaki elmasa baktı ve kendisinin de onun kadar, hatta belki ondan daha zeki olduğunu ona anlatmak için çok geç olup olmadığını düşündü.

Hayır, bunun için zamanını seçmesi gerekiyordu. "Pekala, ne öneriyorsun?"

Garson bir şişe şarapla geldi ve Daniel bir kadeh yudumlayana kadar cevap vermedi. "Daire sende kalsın," dedi açık açık. "Köprüleri yakmak asla iyi bir fikir değildir. Boş durmasının bir kayıp olduğunu düşünüyorsan belki kiraya verebilirsin. Hastanenin yakınında, kolayca kiralayacak birini bulabilirsin."

Köprüleri yakmak asla iyi bir fikir değil mi? Ne be?

Adam kızın yüzünün düştüğünü görmüş olmalı ki güldü ve elini tutmak için masaya uzandı. "Çok kötü söyledim. Demek istediğim... yani, bilirsin... geleceğin bize ne getireceğini kim bilebilir; bir sığınak isteyebilirsin.

Bir şişe şampanya içmişlerdi ve ikinci şişe şaraplarını içiyorlardı. Şampanyadan birkaç kadeh içmişti; ilk şişe şaraptan bir ya da en fazla iki kadeh içmişti ve bardağının yarısı hâlâ doluydu. En çok içen Daniel'dı. O zaman gözlerinin parlaması ve ayıkken söylemeyeceği şeyleri söylemesi şaşırtıcı değildi.

Şimdiden pişmanlık duyuyor muydu? Şüphe mi? Bir in vino veritas vakası mı? Düşünlerinden sadece birkaç gün sonra, şimdiden sonunu mu hayal ediyordu? Boşanacaklardı, o da küçük, klostrofobik dairesine geri dönecekti. Tanrım, işe geri dönmek zorunda kalacaktı.

Nişanlanmalarından kısa bir süre sonra evlilik öncesi anlaşma fikrini ortaya attığında, şaka yaptığını düşünerek gülmüştü. Evlilik sözleşmeleri ünlüler ve ciddi zenginler içindi, onlar gibi insanlar için değil. Bir gün sonra, adam kadının önündeki masaya bir belge koydu. "Evlenmeden önce mali durumumuzu düzene sokmamızın en iyisi olacağını düşünüyorum. Dünya değişiyor; hazırlıklı olmalıyız.

Hazırlıklı olmak için mi? Evliliklerinin daha başlamadan bitmesine mi? Ayaktaydı, bekliyordu. Boyun eğmiş bir hışımla mektubu aldı ve baştan sona okudu. Açıktı ve görebildiği kadarıyla adıldı.

Eğer iki yıl içinde ayrılırlarsa ve çocukları yoksa, evliliğe ne ile girmişlerse onunla ayrılacaklardı. Evlilikleri iki yıldan uzun sürerse, birlikte geçirdikleri her ekstra yıl için artacak bir toplu para alacaktı. Eğer çocuk varsa, koşullar tamamen değişiyor, en küçük çocuk on sekiz yaşına gelene kadar aile evi onun oluyordu. Sonra satılacak ve geliri paylaşılacaktı. Ayrıca cömert bir aylık ödenek de vardı. "Çok adil görünüyor," dedi. İmzalamadan önce yasal tavsiye alıp almaması gerektiğini düşünerek ikinci kez okudu. Ya da en azından kız arkadaşlarıyla bu konuda konuşacaktı. Onların dehşete düşmüş yüzlerini düşününce gülümsedi. Onlar bir evlilik sözleşmesi düşünürlardı.

Romantik değil. Ve haklılardı. Öyleydi. Ama ilişkileri de öyleydi.

Daniel ona bir kalem uzatarak, "Bu sadece bir önlem," dedi. "Çok çalışan, meşgul bir finansçıyla evlenip sıkılırsan ve postacıyla kaçarsan diye.

Bu onu güldürmüştü ve kalemi alıp belgeyi bir çırpıda imzalamıştı. Mutlu bir evlilikleri olacaktı. Bir, belki de iki çocukları olacak ve sonsuza dek mutlu yaşayacaklardı. Bundan emin olacaktı.

Ve evlilik sözleşmesi tozlanacaktı.

O da böyle düşünmüştü. Ama şimdi? *Köprüleri yakmak asla iyi bir fikir değildir.* "Bolthole," dedi, başını salladı ve sanki çok komik bir şey söylemiş gibi gülümsedi. Sanki lanet olası bir moronmuş gibi. Belki de öyleydi, çünkü o lanet olası evlilik sözleşmesini hatırlayınca, belki de sandığı kadar zeki olmadığını anladı.

Dört ay sonra, en sevdikleri restoranda akşam yemeğini bitirmişlerdi ki Daniel cebinden ince bir broşür çıkardı, açtı ve masanın üzerinden Natasha'ya doğru kaydırıldı.

"Bu ne?" dedi, alarak.

"Sana söz verdiğim uzun molayı düşünüyordum. Bunun ilanını gördüm. Önümüzdeki ay, bu yüzden boş pozisyonlar hakkında bilgi almak için aradım.

"Bir gemi seyahati mi? Bu beklediği son şeydi.

Güldü. 'Thames nehrinde bir mavnaya binmeyi önermiyorum, Tasha. Nobility Line filosunun en yeni ve en lüksü olan *Duchess Mary'de*. Broşüre dokunmak için elini uzattı. "Bir göz atın. Her şey gurme yemekler ve kaliteli şaraplar. Elbette pahalı ama buna değeceğini düşünüyorum. Ve daha da iyisi, dört lüks odaları kaldı; arkadaşlarına da gelmek isteyip istemediklerini sorabilirsin diye düşündüm. Broşürün bir sayfasını çevirdi. 'Gemi seyahati yedi gün sürecek ama bittiğinde çeşitli eklemeler yapabilirsiniz. Safariye çıkabileceğimizi düşündüm.

"Ve bu kadar izin alabiliyorsun? Broşürden başını kaldırdı, şaşırmıştı. Her zaman birlikte birkaç günden fazla izin almanın zor olduğunu savunmuştu.

Kadehini kaldırdı ve cevap vermeden önce şarabından bir yudum aldı. "Gemide Wi-Fi var; eğer birkaç saat çalışmam gerekirse, bu

Tamam, mi?'

"Elbette. Tekrar broşüre baktı ve sayfaları yavaşça çevirdi. Harika görünüyordu. Zanzibar takımadalarının nerede olduğuna dair çok belirsiz bir fikri vardı. Afrika kıyılarında bir yerlerde. "Yani biz... uçacak mıyız?

"Dar es Salaam.

Tanzanya. Şimdi daha iyi bir fikri vardı. Gelecek ay. Bu fazla zaman bırakmıyordu. Arkadaşlarının işleri bu kadar çabuk ayarlayabileceklerinden emin değildi. "Dördümüz sık sık birlikte bir gemi seyahatine çıkmaktan söz ederdik. Bilirsiniz, kız kıza bir gemi seyahati, belki New York'a alışverişe gideriz, ama bu kulağa daha heyecan verici geliyor. Aklına bir fikir gelince broşürden başını kaldırdı. "Hepsinin gelmesi için para ödememizi mi öneriyorsun? *Biz* derken elbette onu kastediyordu.

"Neden olmasın? Bunu karşılayabiliriz. Büyük bir düğün resepsiyonumuz olmadı, o yüzden bu onu telafi edecek.

"Bu çok cömertçe. Son derece. Natasha şaşırmıştı. "Onlarla bir haftalığına gitmek istediğine emin misin? Natasha'nın arkadaşlarıyla arası iyi gibi görünüyordu ama sanki onları etkilemek için çok çaba sarf ediyormuş gibi hep biraz zorlama gibi gelirdi. Bu teklif kesinlikle etkileyecekti. "Kesinlikle. Onların arkadaşlığından hoşlanıyorum. Yüzünde hüznünlü bir ifade belirdi. "Arkadaşlarını kıskanıyorum. Her zaman çok meşguldüm sanırım, ama evlendiğimizden beri çocuklar harika oldu,

çeşitli düzenlemelere beni de dahil etti.'

Bu onun için alışılmadık derecede duygusal bir yorumdu ve kadın bir kez daha şaşırdı. "Bu teklif karşısında çok heyecanlanacaklar ama çok kısa bir süre kaldı.

"Özel bir anlaşmaydı; bu yüzden bu kadar cömert davranabiliyoruz.

"Doğru, elbette. Natasha, şirketlerin gemi kalkış tarihi yaklaştıkça boş kabinlerde fiyat indirimi yaptıklarını anlayacak kadar çok gemi tatili ilanı görmüştü. Arkadaşları gitmeyi kabul edecekler miydi? Çocuk bakımı eskiden bir sorundu ama tüm arkadaşlarının çocukları artık kendi başlarının çaresine bakabilecek yaşıydı. Don serbest meslek sahibi olduğundan bir hafta izin alabilecek durumdaydı. Geriye sadece Blake ve Barbara için endişelenmek kalmıştı. "Eminim Blake biraz zaman ayırmak için bir şeyler ayarlayabilir," dedi ve gazetenin sayfalarını karıştırdı

Broşür. Gerçekten de çok güzel görünüyordu. "En büyük sorun Barbara olacak; onun için ne kadar kolay olacağından emin değilim.

'Neden çalışmaya devam ettiğini anlamıyorum. Paraya pek ihtiyaçları yok.'

"İşini seviyor, özellikle de sosyal yönünü. Natasha, Barbara'nın çalışmayı bırakırsa sıkılacağını da ekleyecekti ama Natasha'nın yaptığı da bu değil miydi? Bu düşünceyi göz kırparak uzaklaştırdı. Bu farklıydı. Daniel'e işinin gerektirdiği tüm yardımcı oluyordu. Ayrıca, bir çocuğu olacaktı. Belki de iki. Evlenmeden önce doğum kontrol hapı almayı bırakmıştı ve şimdiye kadar hamile kalmayı ummuştu. Otuz sekiz yaşındaydı; belki de vücudunun alışması zaman alacaktı. Bir tatil tam da ihtiyaçları olan şeydi. Rahatlama ve bol bol seks. Onlar dönmeden hamile kalırdı.

Şimdilik, harika geçecek gibi görünen bir tatil için arkadaşlarını toplamaya konsantre olacaktı.

* * *

Natasha, yaklaşan gemi seyahatini haber vermek için aradığında Michele'in heyecandan çılgılık atmasını bekledi. *Tüm masrafları ödenmiş gemi seyahati*. Bunun yerine o kadar uzun bir sessizlik oldu ki bağlantının koptuğunu sandı. "Michele?

Evet, evet, hala buradayım. Düşünüyorum. Bu çok cömert bir teklif. Sekizimiz de dedin ki...'

Bir başka uzun sessizlik Natasha'nın gözlerini tavana kaldırmasına neden oldu. "Kısa bir süre olduğunu biliyorum. Daniel'in gördüğü bir şeydi ve sorduğunda hala boş kabinler olduğu söylenince bunun kader olduğunu düşündük. Don izin alabilecek, değil mi?'

"Yıllardır ona daha fazla tatil yapmasını söylüyorum. Doğru, evet, neden olmasın, geleceğiz.'

Neden olmasın? Eğer varsa, anti-klimatik bir yanıt. Natasha bir miktar heyecan beklemekle hata mı etmişti? "Nereye gittiğini bile sormadın.

"Fark etmez, geliyoruz.

Ama Natasha yine heyecan değil, kararlılık duyunca hayal kırıklığına uğradı. Sanki Michele gerçekten gitmek istemiyordu ama gitmek zorunda olduğunu hissediyordu. "Kendini gelmek zorunda hissetme," dedi, sözlerinde biraz da kızgınlık vardı.

Hatta bir karışıklık oldu. 'Hayır, ben istiyorum. Don'a bir mesaj gönderdim, tarihleri söyledim. Peki nereye gidiyor?'

Belki varış noktası biraz heyecan uyandırırdu. "Zanzibar Takımadaları. Natasha'nın dilinden dökülen sözcükler kulağa egzotik ve romantik geliyordu.

'Nerede olduğu hakkında hiçbir fikrim yok ama önemli değil. Vay canına, evet, bizi de say. Kesinlikle.'

Sahte olduğu çok açık olan bu heyecan Natasha'nın sinirlerini bozdu. Telefonu acıyla kulağına bastırdı. "Sana tüm detayları e-posta ile göndereceğim, tamam mı?

Mükemmel. Harika, woohoo, bir una çıkıyoruz.'

Natasha pişman olabileceği bir şey söylemeden önce telefonu kapattı. *Senin neyin var Michele?*

* * *

Michele'in tepkisi o kadar beklenmedikti ki Natasha, Tracy Ann'i aramadan önce tereddüt etti. Artık hiçbir şey kolay ve anlaşılır değil miydi? İç çekerek arkadaşının adının yanındaki telefon simgesine parmağıyla dokundu ve daha iyi bir yanıt almayı umdu. Tracy Ann ve Michele de işin içindeyken Barbara'yı ikna etmek daha kolay olacaktı.

Telefon hemen yanıtlandı ve kadın hiç söze girmeden doğrudan konuya girdi. "Önümüzdeki ay Zanzibar Takımadaları'nda yedi gecelik bir gemi seyahatine çıkmaya ne dersiniz?

"Yıllardır konuştuğumuz kız kıza gemi seyahati mi? Tracy Ann hemen heveslendi. "Evet, ben varım.

Natasha'nın beklediği coşkulu cevap buydu. "Harika. Yine de tam bir kız gezisi değil. Daniel reklamını görmüş ve bana bahsetti. Sekizimiz gidersek harika olur diye düşündük. Bizim .' Daniel'ın ikramı aslında, ama Tracy

Ann'in bunu bilmesine gerek yoktu. Leydi Bountiful olmak iyi hissettiriyordu. "Daniel, Don, Blake ve Ralph ile iyi anlaşıyor. Onlar gidip kendi işlerini yaparlar, biz eşler de spa'da vakit geçiririz, sonra da akşam bir şeyler içmek ve yemek yemek için buluşuruz. Ne dersiniz? Başlangıçtaki coşkunun devam etmesini bekliyordu, bu yüzden birkaç saniye sessizlik olunca şaşırdı. "Tracy Ann, hâlâ orada mısın?

"Evet, özür dilerim, düşünüyordum da. Aslında Blake'in bu kadar kısa sürede izin alabileceğinden emin değilim. Aslında, alamayacağından eminim. Onun işinin olduğunu biliyorsunuz: her şey .

'Tatile çıkmaya hakkı var. Sanki seçim gibi. Bahse girerim kolayca bir hafta izin alabilir. En azından sen gitmek istiyorsan, ki istiyorsun, değil mi? Her zaman bir gemi seyahatine çıkmaya hevesliydin ve bu da harika görünüyor. Natasha ona egzotik limanlar, turlar ve lüks kamaralar hakkında bilgi verdi. "Kendin görebilmen için sana linki e-posta ile göndereceğim ama dürüst olmak gerekirse, bu rüya gibi bir seyahat olacak. Lütfen evet deyin!

'Gerçekten bilmiyorum, Blake-'

"Ay'a gitmek istediğini söyleseydin giderdim. Natasha güldü. Blake'in Tracy Ann için her şeyi yapabileceği dört kadın arasında süregelen bir şakaydı Esprinin içinde bir parça kıskançlık varsa bile bu asla itiraf edilmezdi.

"Ona soracağım. Yapabileceğim tek şey bu.'

'Daniel ve o çok samimiler; belki onunla konuşmak , bu yardımcı olur-'

"Hayır! Bu kelime, bir iç çekişin ardından hızlı bir şekilde hattan aşağı indi. 'Üzgünüm, beni kötü bir anda yakaladınız. Bana bırak, eminim kabul edecektir. Seni sonra ararım, tamam mı?'

"Tamam, sonra o zaman.

Natasha telefonu kapattı ve elinde telefon, kaşları çatık bir şekilde oturdu. Birkaç saniye içinde hevesliden isteksiz ve suskun birine dönüşmüştü. Önce Michele garip davranıyordu, şimdi de Tracy Ann. Arkadaşlarının nesi vardı? Belki de onları davet etmek kötü bir fikirdi. Natasha vazgeçebilirdi, Daniel'a sadece olmasını tercih ettiğini söyleyebilirdi ama bu onun fikriydi ve

Bu konuda o kadar hevesliydi ki, bu işi yürütmek için kendini baskı altında hissetti.

Parmaklarını çaprazlayarak Barbara'nın adını tuşladı ve telefonun açılmasını bekledi. Şimdiye kadar işten eve dönmüş, muhtemelen akşam yemeği öncesi cin tonik içiyor olmalıydı. Her zaman güvenilir olan Barbara, alışkanlıklarına bağlı bir yaratıktı.

"Selam, Tasha.

Bardağın içindeki buz küplerinin çıkardığı hafif ama belirgin ses Natasha'ya haklı olduğunu söylüyordu. Barbara'yı hoş bir ruh haline sokmaya yetecek kadar içildiğini umuyordu.

"Merhaba, dinle, hemen konuya giriyorum, önümüzdeki ay işten bir hafta izin alabilir misin? Hemen bir yanıt gelmeyince şaşırmadı. Dört arkadaş arasında Barbara en dikkatli olanıydı, her zaman mantığın sesi olmuştu. Yıllar boyunca, diğerleri olan bitene balıklama daldığında geride duran o olmuştu. Belki de daha fazla bilgi vermek karar vermesine yardımcı olacaktı. "Bir gemi seyahati var. Zanzibar'a. *Duchess Mary'de*. Çok lüks. Ve bu bizim ikramımız. Ne diyorsunuz? Sessizlik devam edince Natasha tırnağıyla telefona dört kez vurdu. "Alo, uyuya mı kaldın?

"Hayır, düşünüyorum.

"Ve? Bazen Barbara'dan bilgi almaya çalışmak taştan kan çıkarmaya benziyordu. "Michele ve Tracy Ann de var bu arada," diye ekledi Natasha, bir karar vermesini teşvik edeceği umuduyla gerçeği hafifçe eğip bükerek. İşe ve sabırsızlığını içine atıp beklemeye başladı.

"Bizim ikramımız diyorsunuz, yani Daniel de mi gidiyor?

"Evet, özür dilerim, açıklamam gerekirdi. Davetiye sen ve Ralph için. Daniel'in fikriydi; sekizimizin harika vakit düşündü.

"Daniel'in fikri, ha? Çok cömert biri."

Buzun ritmik bir şekilde bardağın kenarına çarpması, ardından gelen sessizliği doldurdu. Natasha telefon görüşmelerine başlamadan önce kendine bir içki koymadığı için üzgündü. Aptalca bir şekilde, arkadaşlarının gemi seyahatine çıkma fikrine çok sevineceklerini düşünmüştü. Bir zamanlar hepsi bu fırsatın üzerine atlardı. Yoksa geçmişe gülünç derecede pembe gözlüklerle mi bakıyordu? O

Arkadaşlarına gitmeleri için yalvaracaksa lanet olsun. Daniel'ın arkadaşlarının eşlik etmesine duyduğu hevese rağmen, belki de yalnız gitmeleri daha iyi olacaktı. Ne de olsa bunun balaylarının bir uzantısı olması gerekiyordu.

"Sanırım bir hafta izin alabilirim," dedi Barbara sonunda.

"Ralph için sorun olmaz, değil mi?"

"Neden olmasın anlamıyorum. Ne de emekli oldu."

Barbara, Ralph ile bir rugby maçından sonra barda tanışmıştı. Natasha, Michele ve Tracy Ann bir grup genç erkekle çılginca flört ediyorlardı ama Barbara'yı büyüleyen, on beş yaşında bir kızı olan dul bir kadın olan yaşlı Ralph'ti. Üç ay sonra evlendiler. Gazeteci olan Ralph hemen yabancı bir muhabir olarak işe başlamıştı.

Arkadaşlarını şaşırtan bir şekilde Barbara, üvey kızı Anna ile evde kalmak için hukuk okuma fikrinden vazgeçti ve halen çalışmakta olduğu yakınlardaki bir hastanede yarı zamanlı yöneticilik işini kabul etti. O zamanlar, Anna büyüdüğünde eğitime geri döneceğinden bahsediyordu ama bu hiç gerçekleşmedi.

Barbara hayallerinden vazgeçtiği için pişman olduysa, neredeyse babası yaşında bir adamla evlendiği için pişman olduysa bile bunu hiç söylemedi. Bunca yıl boyunca tek bir şikayet kelimesi bile etmedi.

Natasha, "Gemi yolculuğunun tüm ayrıntılarını sana e-posta ile göndereceğim," dedi. Telefonu kapattı ve Tracy Ann'e bir mesaj gönderdi.

Barbara'nın
oyunu!

Umarım tüm arkadaşlarının gideceğini bilmek Tracy Ann'e Blake üzerinde çalışması için koz verirdi. Natasha bir sorun çıkacağına inanmıyordu. Tracy Ann ne isterse, genellikle onu alırdı.

Sadece birkaç saniye sonra bir cevap aldı.

Evet, tamam, beni ve Blake'i de say.

Natasha bu kez WhatsApp grubuna bir mesaj gönderdi.

Harika vakit geçireceğiz!

Normalde dört arkadaş gemi seyahatinden önceki üç hafta içinde birkaç kez buluşurlardı ama Natasha ne zaman bir şeyler içmek için buluşmayı teklif etse, kadınlardan biri ya da diğeri gelemiyordu. Hepsi boş olmadıkça nadiren buluştukları için, yola çıkacakları gün Heathrow'da buluşana kadar bir araya gelmediler. Elbette WhatsApp üzerinden sohbet etmişler ve gidecekleri yeri, yanlarına almayı planladıkları kıyafetleri, gala gecesi için seçtikleri kıyafetleri konuşmuşlardı.

Natasha bu WhatsApp sohbetlerinden birinde Daniel'in günlerdir etini yediğı uçuş konusunu nihayet gündeme getirdi. Gemi seyahatinin parasını ödüyordu ama uçuşları ödemiordu. Hepsi business class seyahat ediyordu; o ise first class uçmak istiyordu. Konuşmada doğal bir boşluk oluşmasını bekledikten sonra, olabildiğince rahat bir şekilde, sınıf yükseltmekle ilgilenip ilgilenmediklerini sordu. "Sadece birkaç yüz sterlin fazladan," dedi.

"Her biri ve her yol. Michele'in sesi alışılmadık derecede kuruydu. 'Yani muhtemelen fazladan iki bin dolara yakın. Ben hayır diyorum ama siz isterseniz devam edin; bizim için sorun olmaz.

"Hayır, ya hep ya hiç; yolu biliyorsun.

Her şey üniversitede Barbara'nın bir partiden erken ayrılmak istemesiyle başlamıştı. Çıkışa doğru başıyla işaret ederek, "Siz üçünüz kalın," dedi. "Ben giderim.

iyi olacak.'

Daha sonra, kimse sonsuza dek akıllarında kalacak olan sözleri kimin söylediğini hatırlayamadı. *Ya hepimiz kalırız ya da hepimiz gideriz.* Silahşorların *hepimiz birimiz, birimiz hepimiz için* sloganı kadar akılda kalıcı değildi ama aynı sonuca ulaşmıştı. Natasha böyle zamanlarda bu çocukça duyguyu aşıp aşmadıklarını merak ediyordu. Her şeyi birlikte yapmak zorunda değillerdi. Ama belki de bu konuyu tartışmanın zamanı değildi. Daniel'in mutlu olmayacağını bilmesine rağmen, "Sorun değil," dedi. "Business class olsun o zaman.

Daniel'in kamaralarını çatı katı süitine yükselttiğinden söz etmek için mükemmel bir zamandı. Onun için bir sürpriz olduğunu söylemişti ve da uygun bir şekilde sevinmiş görünmeye çalışmıştı. Son boş oda olduğunu , yani partinin geri kalanı için aynı şeyi yapamazdı. Her iki konuda da ona inandığından tam olarak emin değildi. Diğerlerinden daha büyük, daha gösterişli bir kabinde olma fikri hoşuna gitmişti, bu yüzden yükseltmenin kendisi için olduğunu tahmin etti, onun için değil. O zaman arkadaşlarına söylemeliydi ama tereddüt etti ve o an kayboldu. Önemli değildi; yakında öğreneceklerdi.

Uçuş sorunsuz geçti. Birbirlerine yakın koltuklarda oturuyorlardı, ama havalandıktan sonra yer değiştirdiler, böylece kadınlar birlikte oturuyor, şampanyalarını yudumluyor, gülüyor ve fazla bir şey konuşmuyorlardı, erkekler ise biralarını yudumluyor, sessizce konuşuyorlardı. Daniel, kulağına fısıldananlara başını sallayarak eşlik ederken dudakları sımsıkı kenetlenmiş olan Blake'le bir araya toplanmıştı. Natasha'nın kocasıyla konuşması, ona bunun bir tatil olduğunu, iş gezisi olmadığını hatırlatması gerekecekti.

Uçuşun geri kalanında buna fırsat bulamadı ve gemiye binişin telaşı ve heyecanıla vardıklarında bu konu aklından çıktı. Arkadaşlarına Daniel'in kamaralarını çatı katına yükselttiğini söyleme fırsatı bulamamıştı ama anlaşıldığı kadarıyla tüm kamaraları on ikinci güvertedeydi, bu yüzden açıklama daha sonraya kalabilirdi. Tercihen hepsi birkaç kadeh içki içtikten sonra, kurallarını çiğnemiş olmasının etkisini için.

Kamaralarını kontrol ettikten sonra ayrılışlarına kadeh kaldırmak için güvertede buluşmak üzere sözleştiler ve birer birer kendilerine tahsis edilen konaklama yerlerinde gözden kayboldular. Her biri boynuna bir kordon takmıştı.

taç şeklinde bir madalyon asılıdır. Her birinde bulunan bir çip onların bilgilerini tutuyor, eşyalarını çeşitli odalarına otomatik olarak yüklemelerini sağlıyor, ayrıca yaklaştıklarında kabin kapılarını açıyordu. "Sihirli bir taç," dedi Tracy Ann, kabinlerinde kaybolmadan önce neşeyi sallayarak.

Natasha ve Daniel, uzun ve dar koridorun ilerisinde, kamaralarını en son bulanlardı. Çatı katına girdiklerinde, "Burası muhteşem," dedi Natasha. Gülünç derecede büyüktü. İki yatak odası vardı. Sıra halinde oturuyorlarsa kullanışlı olduğunu düşündü. İki banyo, her durumda kullanışlı. Tam boy bir yemek masası, kocaman, geniş bir kanepe ve geniş bir balkona açılan sürgülü kapıları olan bir oturma odası. Kapı zili onları durma noktasına getirdiğinde hâlâ etrafı keşfediyorlardı.

Daniel aceleyle cevap verirken gülerek, "Belki de bize yanlış odayı vermişlerdir," dedi.

Yüzünde şaşkın bir gülümsemeyle döndü ve bir adım gerisinde orta yaşlı bir adam vardı. Daniel, "Bu Emilio, uşağımız," dedi.

Kahyaları!

Natasha elini uzatması gerekip gerekmediğinden emin değildi. Onun yerine bir gülümseme sundu. "Tanıştığımıza memnun oldum.

'Süitinizle ilgilenmekle ben ilgileneneceğim,' dedi. 'Telefonda adımın yazılı olduğu bir düğme var; bir şey isterseniz basın, ben gelirim' dedi. Tezgâhın altındaki buzdolabını işaret etti. 'Her gün yeniden stok yapacağım. Özellikle istediğiniz bir şey varsa lütfen .

Natasha ona gitmesini söylemek istedi ama kabalık etmek istemedi. Hoş biriydi ama pek arkadaş canlısı değildi.

'Teşekkür ederim, bu harika. Harikulade,' dedi Daniel ellerini birbirine sürterek.

Natasha onun da bu adamla nasıl başa çıkacağı konusunda kendisinden daha fazla fikri olmadığını tahmin ediyordu. "Teşekkür ederim," dedi, bu kadar olduğunu umarak. Adam , rahatsız edilmeden mekânın tadını çıkarmalarına izin verecekti.

"Beyefendi ve hanımefendi valizleri geldiğinde açmamı isterler mi?

Tanrım hayır! 'Hayır, teşekkür ederim,' dedi çabucak. "İdare edebiliriz. Ve o başka bir şey teklif etmeden önce, kapıya doğru yürüdü ve

açık tuttu. İpuçlarına bakılırsa, pek de ince değildi. Emilio başını salladı ve gitti.

"Onu pek görmek istediğimden emin değilim," dedi Daniel'ın durduğu yere dönerek. ", diğerlerini de alıp güverteye çıkalım ve yelken açışını izleyelim.

Geçerken arkadaşlarının kapılarını çaldılar, asansörlere ve altıncı güverteye doğru ilerlerken onları topladılar. Gezinti güvertesinde, ellerinde hatıra plastik bardaklarda şampanya tepsileriyle şık üniformalı garsonlar tarafından karşılandılar. Gerçi bunlar bedava değildi. Personelin her birinde, para harcadıklarını bile fark etmeyecekleri kadar ihtiyatlı bir şekilde, bireysel kronlarını okumak için elde tutulan bir cihaz vardı.

Michele, "Ve bahse girerim çok mal olmuşlardır," dedi.

"Önemli değil," dedi Tracy Ann, kadehini geride bıraktıkları parlak ışıklı şehre doğru kaldırarak. "Geldiğimize çok memnunum.

Natasha ona baktı. Normalde sesi bu kadar manik çıkmazdı. Ve garip bir şekilde, sesi ateşli bir şekilde mutlu olmasına rağmen, hiç de öyle görünmüyordu.

Natasha bir şeyler söyleyebilir, arkadaşının kulağına "*iyi misin?*" diye fısıldayabilirdi, eğer hava geminin limana veda eden sirenleri tarafından delinmemiş olsaydı. Sonra o an geçti, şehrin ışıkları ufukta bir bulanıklık haline gelene kadar küpeştenin yanında dururlarken endişesi unutuldu.

"Tamam," dedi Michele. 'Eşyalarımı yerleştirip akşam yemeği için hazırlanacağım.

"İyi fikir, açlıktan ölüyorum," dedi Barbara. Saatini kontrol etti. 'Saat neredeyse altı; yedide yemek öncesi bir şeyler içmek için buluşmaya ne dersin?

"Biraz daha şampanya! Tracy Ann boş bardağını salladı. "Bana uyar.

Daniel içeri girerken, "Kamaramıza gelin," dedi. "Buzda şampanyamız var.

Hiç tartışma olmadı. Natasha, çatı katı yerine salonlardan birinde buluşmayı tercih ederdi, arkadaşlarına terfi ettiklerini söylemek için uygun bir zaman bulmayı tercih ederdi, onlara yüz yüze kanıt sunmak yerine. Ama artık çok geçti. Daniel kediye güvercinlerin arasına iyice sokmuştu.

Kabinlerine döndüklerinde, 'Onlara söylediğini sanıyordum,' dedi. 'Uçakta istediğin kadar zamanın vardı. Ne hakkında konuşuyordunuz?

Hatırlayamadı. Sadece konuşuyorlardı. "Aslında hiçbir şey hakkında.

İç çekişi gürültülü ve öfkeliydi. 'Er ya da geç öğrenmek zorunda kalacaklardı. Neden kadar yaygara kopardığını anlamıyorum. Onlara bunun benim hatam olduğunu, fırsatın önlerine çıktığını ve benim yakaladığımı söyle.

Ona yükseltmeden ilk bahsettiğinde yapması gereken de buydu. O zaman bu konuda bir şaka yapabilirdi. Neden yapmadı? Şimdi, sanki bundan utanmış gibi görünüyordu. Sanki bunu büyük bir sır olarak saklıyormuş gibi. Oysa gerçekte yapmak istediği, ne kadar iyi gittiğiyle ilgili biraz böbürlenmekti. "Haklısın," dedi. 'Aptalca davranıyorum. Bunu unutamam ve işimizi halledelim. Biz farkına varmadan saat yedi olacak.

Natasha çantasını hazırlarken büyük özen göstermişti ve her şeyi yerleştirmesi sadece birkaç dakika sürdü, o akşam giymeyi planladığı elbiseyi silkeledi ve kırıksız olduğunu görmekten memnun oldu.

İki banyosu olduğu için Daniel'a yol açmak için acele etmesine gerek yoktu. Kırk beş dakika sonra, saçlarına fön çekirmiş ve makyajını yapmış bir halde, yeşim yeşili elbisesini giydi. Eski bir elbiseydi ama favorisiydi: lüks davetlerde giydiği bir elbiseydi. Oturma odasına girerken elbise çıplak bacaklarının etrafında salındı.

L şeklinde bir kanepenin köşeyi doldururken, kadife kaplı üç sandalye büyük, alçak bir sehpanın karşı tarafına yarım daire şeklinde yerleştirilmişti. Küçük yan sehpaların üzerindeki iki lamba ve balkon ışıklarından süzülen parıltı rahat ve konforlu bir ortam yaratmıştı. Her şey mükemmel olmalıydı ama Natasha tedirginlik hissinden . Yükseltme konusunda endişelenmek aptalcaydı. Hepsi buydu, değil mi? Başka bir şey değildi. Arkadaşlarının son zamanlarda ondan uzak durması sadece onun hayal gücüydü, değil mi? Ve konuştuklarında, sözlerinde bir sınır olduğunu mu hayal etmişti?

Bekarken, kendini dışlanmış hissettiği zamanlar olmuştu. Ayrı. Evlilik hayatının iniltilerini, hamilelik sıkıntılarını, doğum sancısını, çocuk yetiştirmeyi paylaşamıyordu. Bunu da o şeylerden biri olarak kabul etmişti. Onlar eşti, o değildi. Aradan geçen yıllarda onları bir arada tutan ortak deneyimlerden ziyade geçmişleri olmuştu. Ama şimdi, onun da *eşler kulübüne* girmesine izin verilmesi gerekmez miydi?

Ya da belki de sadece kendisiydi. İşini bırakalı haftalar olmuştu. Şimdiye kadar kendini daha iyi, daha rahatlamış, daha huzurlu hissedeceğini düşünmüştü. Oysa kendini gergin hissediyordu. Belki de Barbara haklıydı ve danışmanlık alması gerekiyordu.

Balkon kapısını kaydırarak açtı ve dışarı çıktı. Ilık bir geceydi, denizden gelen hafif bir esinti elbisesinin kumaşını karıştırıyordu. Parmaklıklara yaslanarak öne doğru eğildi ve denize baktı. Görülebilecek hiçbir ışık yoktu, sadece ucsuz bucaksız bir boşluk. Karanlık, boş bir hiçlik. Titredi, kollarını kendine doladı, küpeştenin soğuk metali elbisesinin içinden kayarak tenini dağladı.

Balkon kapıları arkasından kayarak kapanmıştı. Birdenbire sessizliğin farkına vardı, sessizliği bozan tek şey geminin bordasına çarpan dalgaların sesiydi. Küpeştenin üzerinden eğilerek aşağıya baktı. Aşağıda dörtnala koşan beyaz atları göstermeye yetecek kadar ışık vardı ama doğrulup denize baktığında, gözlerini ne kadar zorlarsa zorlasın, denizle gökyüzü arasında hiçbir ayırım yoktu.

Bir uçuruma bakmak gibiydi ve aniden hastaneye geri döndü, yoğun bakım ünitesinde duruyordu, dehşetle yüzleşiyordu.

Ölüme alıştığını sanıyordu. Yüksek bağımlılık ünitesinde herkesi kurtaramazdınız. Ama son birkaç yıldır kimseyi kurtaramadıkları zamanlar olmuştu. Onu rahatsız etmeye devam eden kabus buydu.

Tracy Ann bir dönüş yaptı, ellerini havaya kaldırdı, elbisesinin tüllü kumaşı bacaklarının etrafında süzölmek üzere . "Nasıl görünüyorum?"

"Her zamanki gibi muhteşem. Blake onun elini tuttu, kendine çekti ve dudaklarını yanağına bastırdı. "Odadaki en güzel kadın sen olacaksın.

Ona gülümsedi. "Önyargılı olduğundan değil tabii ki! Blake'in ona ne kadar hayran olduğu arkadaşları arasında sürekli yapılan bir şakaydı. Neredeyse on altı yıldır evliydi ve aşkı hiç azalmış gibi görünmüyordu. Hatta ona ilk tanıştıkları zamankinden bile daha fazla aşık görünüyordu.

"Ben sadece olduğu gibi söylüyorum.

Ve bu Blake'in her şeyiydi. Çok dürüst ve samimi bir insandı. En sivil devlet memuruydu.

Tracy Ann elini elbisesinin üzerinde ve kumaşta o ana kadar fark etmediğı bir kırıışıklığı görünce kaşlarını çatı. Kaybolması umuduyla bastırdı ve elbiseyi çıkarıp koşacak vakti olup olmadığını merak etti. "Şuna bak," dedi Blake'e göstererek. "Bunu ütölemem gerekecek.

Elini çekti ve tüm dikkatini bölgeye verdi. "Hayır," dedi kararlı bir şekilde, "söz veriyorum, asla fark etmezsin.

Ve hepsi bu kadardı. Çünkü Blake fark edilmediğini söylediyse, fark edilmemiştir. Ona tamamen güvenebilirdi. *Tamamen.*

"Daniel'la uçakta ne hakkında konuşuyordunuz? Ayaklarını elbisesine uygun olarak getirdiği sandaletlerin içine sokmak için eğildi. Gece bitmeden onu öldüreceklerdi ama iyi görünüyordlardı. "Uzun zamandır kafalarınızı birbirine gömmüştünüz. Doğruldu ve ona gülümsemek için yüzünü kaldırdı. 'Erkek meseleleri, değil mi? Golf, rugby ve hisse senetlerinin fiyatı.

Blake kravatını bağlıyordu. Bitirdi ve cevap vermeden önce hafifçe bükerek düzeltti. "Onunla o kadar çok konuştuğumu hatırlamıyorum. Sadece yanına oturdum çünkü Natasha senin yanındaki koltuğumu çalmıştı.

"Yani söyleyecek ilginç bir şeyi yok muydu?

"Sanırım rugby hakkında sıradan bir sohbetti. Yoksa kriket miydi?" Blake kaşlarını çatı. 'Yine de bir çeşit spor sohbeti. Onun biri olduğunu bilirsin; tek yapmam gereken arada sırada olumlu sesler çıkarmak ve gevezelik etmesine izin vermektir. Seyirciyi seviyor, değil mi Daniel?

Tracy Ann kravatını yeniden ayarlamak için uzandı. 'Böyle daha iyi. Çok yakışıklı görünüyorsun. Öyleydi. Yakışıklı, nazik, dürüst, hayranlık uyandırıcı. Yine de ne yaptığını bilseydi, onu affedeceğinden emin değildi.

İnanılmaz derecede aptalca davranmıştı ve işleri düzeltebileceğinden emin değildi. Bu gemi yolculuğuna çıkmak, almak zorunda olduğu bir riskti.

Blake'e ne yaptığını söylemek bir seçenek değildi. Bu onu mahvederdi. Ama arkadaşlarına söyleyebilirdi. Onların yardımıyla, belki de yarattığı karmaşadan kurtulmanın bir yolu vardı.

Michele bir fırçayı saçında gezdirdi, saçının uzun kısmını elinin etrafına doladı ve yerine tutturdu. Alışkanlıkları olan biri olarak, gün içinde saçlarını ya gevşek bırakır ya da at kuyruğu şeklinde arkadan bağlardı, ama eğer bir yere gidecekse, spor pantolon ve gömlekten daha fazlasını giymesi gerekiyorsa, zarif bir chignon gibi görünmesini umduğu bir şekilde tuttururdu. Ama dikkatini aynada tutan kendi yansıması değildi; balkon kapısının yanında durmuş dışarı bakan Don'un görüntüsüydü. Ya da belki de camdaki görüntüsüne bakıyordu.

Ne görüyordu?

Olmayı umduğu ya da olduğu adam. Onları yok edebilecek aptalca bir karar veren kişi.

Ya da belki de onun yansımasına bakıyor ve bunu nasıl telafi edebileceğini düşünüyordu.

Yapabileceğinden emin değildi.

"Onunla konuşma fırsatın oldu mu?" *Onunla*. Don'un onun kimi kastettiğini sormasına gerek yoktu. Daniel Vickery-Orme haftalardır konuştukları tek konuydu. Keşke Don onu müşteri olarak kabul etmeden önce, belirsiz vaatler ve her şeyin yoluna gireceğine dair daha da belirsiz güvencelerle etkilenmesine izin vermeden önce Michele'le onun hakkında konuşmuş olsaydı.

Michele bilseydi, başlamadan durdururdu. Muhasebeci olarak eğitim almaya başlamıştı. Don'la da böyle tanışmıştı. Ortak deneyim onları bir araya getirmiş ve ağır iş yüküne rağmen aşık olmak için zaman bulmuşlardı. Ne yazık ki hamile kalmak için de zaman bulmuşlardı. *Hamileyiz*, demişti, hatırlıyordu. Ama her ne kadar paylaşmak istese de, çocuğu taşıyan ve emziren kadındı - çünkü bebekleri için en iyisini istemişti. En iyisi de, çocuk bakımı için para ödemekten daha ucuz bir seçenek olduğu ortaya çıktığında, çocuklarına bakmak için çalışmayı rafa kaldırmasıydı.

İkinci hamilelik Don için bir sürpriz, onun içinse bir şok oldu. Dikkatli davranmışlardı ama belli ki yeterince dikkatli değillerdi. Bir hafta sonunu seçeneklerini tartışarak geçirdiler. Don bazı seçenekler olduğunu düşündü. O ise olmadığını biliyordu. Her neyse, her zaman iki çocuk istemişti; onları birbirine yakın yapmak muhtemelen iyi bir fikirdi. Birkaç yıl içinde eğitimine geri dönebilirdi.

İlk hamileliği ortaya çıkmadan önce evlendiler ve küçük, teraslı bir eve taşındılar. Ne olduğunu anlamadan iki küçük çocuklu bir ev kadını, uzun saatler çalışan bir koca ve asla geçinmekten fazlasını yapmaya yetecek kadar parası yoktu. Emzirme, sütten kesme, lazımlık eğitimi, diş çıkarma, bebek grupları, yürümeye başlayan çocuk grupları, anaokulu, ortaokul ve sonsuz gibi görünen bir döngü içinde yaşarken, eğitimine geri dönme düşüncesi ortadan kalktı.

Michele yaptığı seçimlerden asla pişmanlık duymadı. İki çocuğuna tapıyordu, kocasını seviyordu ve kocası kendi işini kurmaya karar verdiğinde onun yanında olmuş, kararını her adımda desteklemişti.

İşe yaramıştı. Daha iyi bir bölgede daha büyük bir eve taşınmışlardı. Ekstralar için para vardı. Yurtdışı tatilleri, güzel kıyafetler, çocuklar için özel okullar.

"Artık muhasebeci olmak için eğitim alabilirsin," dedi Don bir gece. "Artık çocuklar üniversiteye gittiğine göre. Ellerini kaldırdı ve havada bir pankart oluşturacak şekilde açtı. "Tabelayı şimdi görebiliyorum. Turner ve Turner Muhasebecilik."

Neden bu fırsatı değerlendirmemişti? Belki de korku. Üniversiteden ayrıralı yıllar olmuştu ve teknolojidaki değişiklikleri takip etmeye çalışsa da geride kaldığını biliyordu. Üniversiteden yeni gelmiş, gözlerinde yıldızlar parlayan, gözeneklerinden coşku sızan gençlerle antrenman yapmayı hayal ediyordu. Onlarla rekabet etme düşüncesi tüylerini ürpertiyordu.

'Sanmıyorum,' dedi. "Şu anda gönüllü çalışmalarımın memnunum. "Sen bilirsin.

Michele keskin gözlerle ona baktı. Öneriyi o yapmıştı, peki neden Michele'e onun bu öneriyi geri çevirmesinden memnunmuş gibi gelmişti? İşlerin yolunda gitmediğine dair işaretleri görmeliydi. Eğer görseydi... eğer o zamanlar doğru soruları sorsaydı, belki de bu duruma düşmezlerdi.

Kelime seçimine homurdandı. *Turşu*. İçinde bulundukları karmaşa için ne kadar da uygun bir sözcüktü.

Don cevap vermeyince tekrar sordu, sesini yükselterek kelimelerin arasına asit karışmasına izin verdi. "Onunla konuşma fırsatın oldu mu, Don? Donn arkasını döndü ve kızın kalbi durdu. Bu garip bir histi. Soğuk, ağır bir yükün üzerine çöktüğünü hissedebiliyordu. Belki de kulübenin aşırı parlak ışığı yüzüne garip gölgeler düşürüyor, yanaklarını çukur, tenini soluk gri gösteriyordu. Adamın kilo verdiğini biliyordu. Her zaman ince yapılı bir adamdı ama son zamanlarda kemerini bir delik sıkılaştırmak zorunda kaldığını görmüştü. Stresin onun üzerinde tam tersi bir etki yaratması tuhaftı. Rahatlamak için yiyordu. Sonucu giydiği elbisede hissedebiliyordu; son birkaç hafta içinde daha şehvetli hale gelen kıvrımlara daha sıkı yapışmıştı. *Şehvetli, şişman kelimesinden çok daha iyi bir kelime.*

Cevap vermesi için ona baskı yapmanın bir anlamı yoktu. Onu Daniel'la neden konuşmadığına dair bahaneler üretmeye zorlamanın da bir anlamı yoktu. Nedenini biliyordu. Söyleyecek bir şey yoktu. Don anlamaya kendi rızasıyla girmişti. Yetişkin bir adamdı, bir profesyoneldi. Doğru bir seçim yapmak için gereken tüm bilgilere sahipti. Zorlanmamıştı.

Michele içini çekti, yanına gitti ve kollarını ona doladı. Haftalar önce her şey ortaya çıktığında açıklamaya çalışmıştı. O zaman onun mazeretlerini dinleyemeyecek kadar kızgındı. Şimdi kızgın değildi. Ne de olsa Daniel'in ne kadar çekici olabileceğini görmüştü. Ne kadar karizmatik. Her şey onun için nasıl da kolay geliyordu. İnanılmaz derecede çalışkan kocasını, Daniel'in etrafına dikkatsizce serpiştirdiği parıltıdan birazcık istediği için gerçekten suçlayabilir miydi?

Bu onun hatası mıydı? Mali durumlarıyla ilgilenmeyi reddetmesinin ardında derinlerde yatan, kabul edilmemiş bir kızgınlık mı vardı? Muhasebeci o değildi, Don'du, bu yüzden her şeyi ona bırakmıştı ve itiraf etmeliydi ki başarılı bir iş adamının karısı olmak hoşuna gidiyordu. Yıllarca her lanet şeyin maliyetini hesapladıktan sonra yüksek gelirin tüm ziynetlerinin tadını çıkarmıştı. Hiç sorun belirtisi yoktu. O ilk kazançlı yılları, azalan kârların takip ettiğine dair hiçbir işaret yoktu. Kesintiye gitmekten, kuruşlara dikkat etmekten hiç söz edilmemişti. Adam hiç söylememişti; kadın hiç sormamıştı.

Alışılmadık derecede sinirli görüldüğünde ya da işten eve geç geldiğinde nefesinde alkol kokusu almaya başladığında bile. Bu sonuncusu ona bir şeyler olup olmadığını merak ettirmişti. Bir süredir ilk kez gözlerini açıp ona gerçekten bakmasını sağlamıştı. Gözlerinin arasındaki çatlak her zaman bu kadar derin miydi? Teni her zaman bu kadar solgun ve sağlıksız mıydı? Ne zaman bu kadar yaşlı görünmeye başlamıştı?

Sonunda, aylar önce sorması gereken soruyu sormuştu. "Bir sorun mu var, Don?"

Sanki kusmak için izin bekliyormuş gibi, her şey ortaya dökülmüştü.

'Daniel bana bir yatırım fırsatı sundu. Kesin bir şey. Don ellerini havaya kaldırdı ve başını salladı. "Buna kandığım inanamıyorum ama onun nasıl biri olduğunu bilirsiniz. Bay Charm. Ve iş... Sana aylar önce söylemeliydim. Zar zor geçiniyordum. İpotek borcumuz var. Kredi kartlarımız, senin bilmediklerin de dahil, hepsinin limiti .

Michele ellerini birbirine kenetlemiş ve dehşet içinde ona bakıyordu. "Neden bana söylemedin!

"Seni hayal kırıklığına uğratmak istemedim.

"Bana şimdi anlatsan iyi olur. Her şeyi.'

Yapmıştı da. *Kesin* olan yatırım gerçekten de kesin bir şeydi. Daniel'ın Don'a söylemediği şey, bunun ayrıntılarının içeriden öğrenenlerin ticaretinin bir sonucu olduğuydu. "Bir vurgun yaptım.

"Doğru. Michele kaşlarını çattı ve kafasındaki bilgileri bir araya getirmeye çalıştı. İçeriden bilgi sızdırmak yasa dışıydı ama Don bilginin nereden geldiğini bilmiyorsa... 'Eğer bilmiyorsan, bu senin hatan değil. Sadece şanslıydın.

"Daniel bana söylediğini

söyledi. "Söyledi mi?

Don omuz silkti. 'İçiyorduk. Mümkün ama hatırlamıyorum.

"Tamam. Michele onun yanına oturdu. Başlangıçtaki dehşeti hızla öfkeye dönüşüyordu. Daha fazlasının geleceğini biliyordu. "Yani biri öğrendi mi?

"Hayır, öyle değil. Onun eline uzandı. "Daniel bu konuda çok... nazik davrandı. Bunun ortaya çıkmayacağını söylüyor.

Michele olacaklar için kendini . "Ama?

'Büyük miktarda sermayesi var. Bunu HMRC'den saklamasına yardım etmemi istiyor.

Michele onun vergiden kaçınmaktan bahsetmediğini, bunun ahlaki açıdan biraz ayıp olsa da yasal olduğunu, ancak vergi kaçakçılığından bahsettiğini tahmin etti; bu suça karışanlar hapis cezasına çarptırılabilirdi. O zaman öfke taşıtı. Bu kadar aptal olduğu için Don'a. Çünkü yakalanırlarsa Daniel para kaybedecek, hatta hapse bile girebilecekti ama Don mahvolacaktı. Kariyeri, itibarı paramparça olacaktı. Daniel'a, çıkarıcı bir piç olduğu için daha fazla öfke duyuyordu. En başından beri yapması gerekeni yapacaktı. Kontrolü ele alacaktı.

Bir hafta sonra Natasha aradı ve gemi yolculuğuna çıkmak isteyip istemediklerini sordu.

Bir gemi seyahati! Daniel ile bir gemide mahsur kalmak mı? *Cehennem donduğunda!* Michele gitmemek için iyi bir bahane bulmaya çalışıyordu.

aklına bir fikir geldi. Bir gemi seyahati. Günlerce birlikte takılıp kalmak. Daniel'la uğraşmak için mükemmel bir fırsat olmaz mıydı? 'Vay canına, evet, bizi de say. Kesinlikle.

Darüsselam'a giden uçakta Daniel'ı izlemişti, herkesle sohbet ediyor, hosteslerle flört ediyor, Bay Büyük gibi davranıyordu. Gemi limandan ayrılırken güvertede de aynısını yapmıştı. Kadehini selamlamak için ilk kaldıran, ilk tezahürat yapan, herkese cazibesini ve neşesini yayan o olmuştu. Ama bu kez, cazibenin altını, rolün arkasını görmüştü; bu kez, derisinin altında sürünen canavarı, gözlerindeki karanlığın , dudaklarının kıvrımındaki zalimliği görmüştü.

Ve onunla konuşmanın bir anlamı olmadığını biliyordu. Bir canavarla savaşmak için kelimelerden daha fazlasına ihtiyaçları vardı. Farklı bir plan yapmaları gerekiyordu.

Hayır, onlar değil - Don ilk engelde yıkılırdı. Beyin, planlayıcı ve hayalperest olan oydu. İşleri halleden Michele'di.

Bu sefer de yapacaktı.

Canavarlarla başa çıkmanın tek bir yolu vardı.

Kafalarını kesmek.

Yeni aldığı rujun kendisine yakışıp yakışmadığını merak etti. Tom Ford'un Scarlet Rouge'u. Ona kırk pounddan fazlaya mal olmuştu. Genellikle rujları için Boots'tan alışveriş yapar, on pounddan daha az öderdi. Bu sefer neden bu kadar pahalıya patladığından emin değildi. Belki de akıllı bir pazarlamanın kurbanıydı. Bu dramatik ruju sür, dramatik bir kadın ol.

Eğer umduğu buysa, epik bir başarısızlık olmuştu. Lanet bir palyaço gibi görünüyordu. Kutusundan bir mendil çıkararak dudaklarını kuruladı ve daha eski, daha soluk rujlarından birini sürdü. Sonuç karşısında neredeyse ağlayacaktı. Dağınıklık. Berbat görünüyordu. Temizleyiciyi avucuna dökerek kabaca yüzüne sürdü ve özenle sürülmüş tüm makyajı .

"Neredeyse hazır mısın? Ralph'ın sesi sinirli geliyordu. 'Uzun içeridesin. Acele etmezsek yemek öncesi içkiler için çok geç olacak.

Olduğu gibi gitmeliydi. Maskara ve göz farı gözlerinin etrafına bulaşmıştı. Dudakları pembe ve kırmızının karışımıyla morarmıştı. Bu onlara konuşacak bir şey vermez miydi? Mantıklı, ölçülü Barbara kendini kaybediyordu. Belki de sonunda hepsine... hepsine, arkadaşlarına, ortaklarına, dinlemek herkese... mantıklı, eski, güvenilir Barbara olmaktan bıktığını söyleyebilirdi.

Barbara. Kremli eliyle yüzünü sildi ve yanaklarındaki renk karmaşasını sürükledi. Ne diyeceklerini merak ediyordu. Ralph'ın fark edip etmeyeceğini merak etti.

"Neredeyse hazırım," dedi ve kutudan mendil çıkarıp yüzünü sildi. "Bana sadece bir dakika verin. Yüzünü temizlemek için tek gereken buydu. Yeni aldığı makyaj malzemelerini görmezden gelerek, yıllardır kullandığı eski, güvenilir malzemelere uzandı ve onları sürdü. Öngörülen süreden daha kısa bir sürede işi bitmişti.

Aynaya baktığında bir kez daha ağlamak istedi. Yeni elbise muhteşemdi. Dekolte, spagetti askılı, tam boy. Zengin bir kırmızı, o aptal Tom Bloody Ford rujunun onu dengelemesi için bağıırıyordu. Soluk makyajı içinde kaybolmuş, görünmez, kırmızıya bürünmüş hayalet gibi, yavan bir figür gibi görünüyordu. Değiştirmek için çok geçti, çenesini kaldırdı, döndü ve kapıyı açtı.

"Zamanı gelmişti," dedi Ralph, televizyonu kapatmak için kumandaya uzanırken. "Hadi, gidelim.

Elbisesi hakkında yorum yapmadı. O da şaşırmadı. Dakikalar önce olduğu gibi, yüzü gözü dağılmış bir halde çıksaydı, muhtemelen o zaman da yorum yapmazdı.

Önemli değildi.

Yeni elbisesini onun için giymemişti; o gülünç derecede pahalı ruju da onun için almamıştı.

Natasha kulübenin kapı zilinın almasını bekledi. Cevap veren kişi olmak istiyordu. Arkadaşlarını atı katındaki sitlerine götüren kişi olmak ve Daniel işi devralmadan önce kısa bir açıklama yapmak için zamanı olmasını istiyordu. Yalan söylemeyi planlıyordu. Yükseltme tamamen beklenmedikti. Kapıyı aana kadar farkında değillerdi. Sorduklarında, bunun ücretsiz bir yükseltme olduğu söylenmişti. Ne kadar şanslıydılar! Daniel'ın eğleneceğini biliyordu. Bunu kabul edecekti çünkü onun için önemli değildi. Onun için önemli olduğunu anlamıyordu. Aralarındaki şifreyi açıklamaya çalışmıştı ama Daniel kahkahalarla gülmüş ve ona samaladığını söylemişti.

'İsteseler bile yükseltme gibi değiller. Bu son sitti ve biz aldık. Neden bu kadar yaygara kopardığınızı anlamıyorum. Arkadaşlarınız da tadını çıkarabilecek. Bu gece olduğu gibi. Cömertçe doldurulmuş bara ve sipariş ettikleri kanepelere el salladı. "atı katının avantajları," dedi Daniel. "Herkesin tadını çıkarması için.

Natasha onun anlamadığından mı yoksa denemeye zahmet etmediğinden mi emin değildi. Fark etmezdi; yalan hazırđı.

İlk gelenler Tracy Ann ve Blake oldu. "İçeri gelin," dedi Natasha, kapıyı ardına kadar açıp onları içeri buyur etti. "şuna bir bakın,

yükseltildik. Ne kadar şanslıymışız!

"Yükseltilmiş! Tracy Ann, Natasha'yı takip ederek geniş gözlerle mekânı inceledi. 'Vay canına, bu harika; senin adına çok heyecanlandım.

Blake kendisine uzatılan şampanya kadehini kabul ederken, "Muhtemelen her şeyi sen ayarladığın için seni yükseltmişlerdir," dedi.

"Evet, muhtemelen. Natasha bunu söylemeyi akıl edemediği için sinirlenmişti. Bu çok mantıklı olurdu. "Her neyse, hepimiz tadını . Kanape tepsilerine el salladı. "Keyfinize bakın. Şimdiye kadar her şey yolunda gidiyordu, Tracy Ann en ufak bir kuşkuya kapılmış gibi görünmüyordu. Belki de Daniel haklıydı ve o sebepsiz yere endişeleniyordu.

Ancak birkaç dakika sonra Michele ve Don geldiğinde fazla iyimser olduğunu anladı. "Muhtemelen her şeyi biz ayarladığımız içindir," diye ekledi, beklenmedik bir şekilde terfi ettirilmesiyle ilgili konuşması boş bakışlarla karşılandığında. "Çok hoş bir sürpriz oldu. Kolunu Michele'in koluna doladı ve onu kanepelerin dizildiği yere doğru götürdü. 'Ama hepimiz iyi talihimizi paylaşabiliriz, değil mi? Bir tane alın, çok lezzetliler. Arkadaşı başını sallayarak geri çekildiğinde ikna etmek için çok uğraştığını anladı.

Michele, "İştahımı kaçırmak istemiyorum," dedi. 'Yine de bir içki alacağım, eğer varsa.

"Bir içki, ha, tabii ki. Daniel'ın dikkatini çekmek için el salladı. "Bir bardak baloncuk lazım. Sesi bir manyak gibi çıkıyordu. Derin bir nefes alarak yavaşça dışarı verdi. Bu işe yaramadı. İkinci kadeh şampanya da işe yaramadı. Ya da belki de sorun buydu. O gün ne kadar içmişti?

Michele etrafına bakınarak, "Burası gerçekten çok güzel," dedi.

"Çok hoş bir sürpriz oldu. Yükseltilmiş olma hikayesi beyninde öyle bir yer etmişti ki artık yalan gibi gelmiyordu.

Tracy Ann onlara katılırken, "Barbara gecikti," dedi. Kanepelerden birini ve ağzına attı. 'Bunlar gerçekten çok güzel. Daha fazla yersem akşam yemeği için iştahımı açmak üzere güvertede birkaç tur atmam gerekecek.

Michele, "Geminin iki turu bir mil yapar," dedi. Rahatlayarak bir kanepede oturdu ve ne olduğuna karar vermeye çalışır gibi baktı,

omuz silkip ağzına götürmeden önce. 'Ya da belki dört turdur. Hatırlayamıyorum. Bardağını Tracy Ann'e eğdi. 'Bunlardan daha fazla içersen güvertede yürümen tavsiye edilmez. İlk gecemizde denize düşmeni istemeyiz.

Tracy Ann sakince, "Her gece denize düşmeyi planlamıyorum," dedi.

Natasha bileğini çevreleyen ince, altın saati kontrol etti. "Belki de Barbara'yı arayıp iyi olup olmadıklarını öğrenmeliyim.

"Burada olacaklar," dedi Tracy Ann umursamaz bir tavırla. "Tatildeyiz, rahatla.

Kulübenin kapı zili çalana kadar yirmi dakika daha geçti. "İşte " dedi Natasha aceleyle kapıyı açmaya giderken, yalanı yine hazır ve teslim edilmeye hazırdı. "Merhaba, içeri gelin, sizin için endişelenmeye başlamıştık. Barbara'ya sarıldı. 'Gelin ve bir göz atın! Yükseltildik. Sanırım geziyi biz organize ettiğimiz için; harika değil mi!

"Çok güzel. Barbara gülümsedi ve diğerlerine el sallamak için elini kaldırdı. "Geciktiğimiz için üzgünüm; zamanın nasıl geçtiğini anlamıyorum. Kulübenin uzak tarafında toplanan gruba katılmak için karşıya geçti. Tracy Ann ve Michele kanepenin bir ucunda, Blake ise kadife sandalyelerden birinde oturuyordu. Don ve Daniel bir kenarda duruyorlardı; Daniel elini şampanya şişesinin boynuna dayamış, sanki her an kadehlerini doldurmak için şişeyi kaldırmaya hazırlanıyordu.

Natasha, Barbara'nın boş sandalyeleri görmezden gelerek iki adama katılmasını ve selamlamak için yanaklarına birer öpücük kondurmasını izlerken kaşlarını çattı. Daniel'i öperken biraz daha oyalanmış mıydı? Daniel iflah olmaz flörtçüydü ve Natasha Barbara'nın onun iltifatlarını ve ilgisini sanki olduğundan daha anlamlı bulduğunu fark etmişti. Belki de onunla konuşması gerekiyordu. Yarattığı etkinin farkında değildi, ne kadar çekici olabileceğinin farkında değildi. Barbara daha iyi bilmeliydi. Başka kadınların erkekleri yasaktı. Bu yazılı olmayan bir kural değil miydi?

Belli ki ona elbisesi için iltifat etmişti. Aşağıya bakıyor, elini kumaşın üzerinde gezdiriyordu.

Natasha kabul etmek zorundaydı, çok güzeldi. Ne yazık ki, yeni bir makyaj malzemesi için biraz para harcamamıştı.

Her zaman giydiği aynı soluk renkleri.

Natasha'nın kocasıyla flört etmesi gerçekten utanç vericiydi. İçinden öfke fıskırdı. Bütün akşam lanet olası yükseltme hakkında endişelenmişti ve şimdi, aniden, onu endişelendirecek çok daha önemli bir şey vardı. En eski arkadaşı Barbara kocasını baştan çıkarmaya çalışıyordu ve Natasha bunu görebiliyordu. Daniel'in esprilerine Barbara'nın aptalca, abartılı kahkahaları, kirpiklerinin titremesi, elinin Daniel'in koluna dokunması. Evet, Natasha hepsini görmüştü.

Bir tabak kanepeler olarak gruba yaklaştı. Tabağı Barbara'ya uzatarak, "Bunlardan birini denemelisiniz," dedi.

"Güzel görünüyorlar. Barbara bir tanesini seçmeden önce parmaklarını seçtiklerinin üzerinde gezdirdi. Küçük bir ısırık almadan önce kuşkuyla baktı ve hemen ardından yüzünü tiksintiyle buruşturdu.

Natasha gülümsemesini gizlemeyi başardı.

"Beğenmedin mi?" "Benim için biraz fazla balıksı.

"Ver şunu," dedi Daniel, uzanıp ondan aldı. Ağzına attı. "Balık gibi, gerçekten. Barbara'ya gülümsedi. "Çok güzel.

Natasha elinde kanape tabağıyla aralarında durdu. Tabağı kaldırıp ikisinden birinin kafasına indirmek isterdi ama hangisinin bunu daha çok hak ettiğinden emin değildi.

Alkolün cevaplaması gereken çok şey vardı. Natasha beyninin bu kadar allak bullak olmasının sebebinin bu olduğundan emindi. Ya da belki de geminin zar zor algılanabilen sallantısıydı.

Çok fazla içmişlerdi. Dar es Salaam'dan ayrılırken bir kadeh şampanya. Akşam yemeğinden önce daha fazla şampanya, yemekle birlikte şarap ve sonrasında kokteyller. Biri, muhtemelen erkeklerden biri, kumarhaneye gitmelerini önerdiğinde hepsinin kafası biraz güzeldi.

Tracy Ann bu fikri desteklemekte gecikmedi ve yüksek sesle "Evet!" dedi. Harika bir fikir!"

Natasha arkadaşına bakarken, onun her içkiyle daha da çılgınlaştığını düşündü. Ama yüz ifadesinde uyumsuz bir şeyler vardı. Gözleri şimdi ıslık ıslık, neredeyse ateşli bir haldeyken, dudakları sanki her an gözyaşlarına boğulacakmış gibi titriyordu. Natasha bir kez daha, fırsatını bulduğunda onunla konuşacağına dair kendine söz verdi.

"Ah evet! Michele ve Barbara aynı anda konuştular. Sanki bütün akşam söyledikleri en komik şey buymuş gibi aptalca kıkırdadılar.

Başlangıçtaki heyecanlı anlaşma, kadınlar birbiri ardına ayağa kalkıp tükettikleri alkolün etkisini hissettikçe kafa sallamaya dönüştü.

"Tüh," dedi Michele. 'Sanırım zemin hareket ettiği için deniz daha da sertleşmiş olabilir.

Duchess Mary gibi devasa bir gemide, denizde olduğunuzu unutmak kolaydı ama Natasha, Michele'in dalgaların ritmiyle hafifçe sallandığını düşünmüyordu. Zaman zaman sivri dilli olabilen arkadaşına meydan okuyacak kadar sarhoş olmayan Natasha, kararsız bir gülümsemeyle etrafına bakındı. "Tekrar düşündüm de, sanırım kumarhaneleri başka bir geceye bırakacağım. Uzun bir gün oldu ve sanırım biraz fazla içtim. Bu çok hafif bir ifadeydi. *Çok fazla* içmişti.

Tracy Ann parmağını tavana doğru uzatmadan önce çılgınca bir hareket yaptı. "Belki de lüks süitinizde bir gece içkisi?" Sözlerindeki alaycı ifade, Natasha'nın beklenmedik bir şekilde yükseltilmesiyle ilgili hikâyesine inanmadığını açıkça gösteriyordu.

Cevap veren Michele oldu. "Bu harika bir fikir. Kolunu Tracy Ann'in koluna doladı. Arkadaşına destek olmak için mi, yoksa kendisinin de tutunacak birine ihtiyacı olduğu için mi, belli değildi.

Barbara başını salladı. "Benim için değil, sanırım yeterince yaşadım.

"Saçmalık. Natasha bir kolunu onun beline doladı. "Geceyi bitirmek için son bir içki içeceğiz. Ve belki de Barbara'ya Daniel'la flört ettiğine dair bir ipucu verme fırsatı bulacaktı.

Gecikmeden dolayı sabırsızlandığı her halinden belliydi. "İyi fikir," dedi Natasha'yı yanağından öpmek için öne doğru eğilerek. "Sen kızları içki içmeye götür, ben de erkekleri bir saatliğine kumarhaneye götürüyüm. Bir kolunu en yakındaki iki adama doladı ve üçüncüyü takip etmesi için bırakarak onları uzaklaştırdı.

Kızlar. Natasha başını salladı. Bu sadece bir kelimeydi. Aşağılayıcı bir kelime olarak görülmesi gerekmiyordu. Onu küçümsemek, küçük hissettirmek, bağımlı bir çocuk durumuna düşürmek istememişti. O değildi. O kadındı. Kariyer sahibi bir kadından eş olmaya alışmak beklediğinden daha zor olmuştu.

'Görünüşe göre terk edilmişiz,' dedi Tracy Ann. 'Şu senin süitine gidelim, Natasha.

Arkadaşlarının sahip olduğu delüks balkonlu kabinlerde buluşmak için yer olabilirdi ama sadece süitte rahatça oturabilecekleri bir alan vardı. "Kulağa bir plan gibi geliyor," dedi, umarım

her gecenin nasıl olacağına zemin hazırlıyordu. Arkadaşlarını eğlendirmek için yer vardı ama bu, yedi gecelik gemi yolculuklarının her gününde onların eşlik etmesini istediği anlamına gelmiyordu.

On ikinci güverteye çıkan asansöre bindiler ve dar koridor boyunca süite doğru yürüdüler, yaklaştıklarında kapı otomatik olarak açıldı.

Barbara elini boynundaki kordonda sallanan gümüş taca götürerek, "Ne kadar parlak bir fikir bunlar," dedi. "Anahtara ya da paraya gerek yok.

"Kim olduğunu hatırlamana bile gerek yok," dedi Tracy Ann gülerek. 'Bahse girerim bu çok işe yarayacak.

"Ayrıca, telefonunuzdaki uygulamaya bağlanıyor, böylece biz olmadan gizlice kaçtıklarında çocukları takip edebiliyoruz. Michele tacını salladı. "Bu kesinlikle işe yarayacak.

"Sence Don, senin gitmemesini tercih edeceğin yerlere gidiyorsa, onu taşıyacak mı? Tracy Ann söyledi. 'Eğer ona güvenmiyorsan bunu derisinin altına gömmesini istemeliydin.

Natasha iç çekti. Bir araya geldiklerinde hep böyle olurdu, neredeyse yirmi yıl önce üniversitede tanıştıkları zamana kadar giderdi. Hepsi çok fazla içerdi. Bugünlerdeki tek fark tükettikleri alkolün kalitesiydi. Ucuz biralardan ve tehlikeli barlardaki bir alana bir bedava kokteyllerden çok uzaklaşmışlardı. Genellikle Tracy Ann sarhoş, dağınık ve sık sık inatçı olurdu. Bu değişmemişti.

O ya da Michele aptalca ya da incitici bir şey söyler ya da her ikisini birden yapardı ve birbirlerine düşerlerdi, ancak sabah ayıldıklarında gözyaşları içinde barışırlardı, ikisi de ne için birbirlerine düştüklerini hatırlamazlardı. Natasha ve Barbara yaslanıp kavgalarının üzerlerinden akıp gitmesine izin verirlerdi; Barbara dörtlünün en yumuşak huylusu olduğu ve elinden gelse tartışmalarına hiç karışmadığı için, Natasha da araya girmeye çalışmanın bir anlamı olmadığını bildiği için.

Natasha, Tracy Ann'in iğneleyici sözlerinin bir dizi tartışmaya ya da anlaşmazlığa yol açmayacağını umuyordu. Bu kolayca olabilirdi. Bugünlerde hepsi biraz gergin görünüyordu. Hiçbir şey

Natasha parmağını koyabilirdi. Bir kelimede bir gerginlik, bir ifadede bir gerginlik, gözlerde bir kayma.

Bu muhteşem yolcu gemisinde birkaç gün şımartılsalar hepsi daha iyi hissedecekti.

Natasha çok sonra, bu düşünceyle kaderi kışkırtıp kışkırtmadığını merak etti.

Neyse ki Michele buna kızmamıştı ve kabine girdiklerinde ortam rahat, iyimser ve konforlu olmaya devam etti. Tracy Ann ve Michele daha önce oturdukları koltuklara geri dönerken, Barbara kadife sandalyelerden birine oturdu. Natasha bir şişe soğuk beyaz şarap açıp her birine birer küçük kadeh doldururken, Tracy Ann iki gün sonra uğrayacakları ilk limanla ilgili ayrıntıları anlatarak onları eğlendirdi. Tracy Ann kendi kadehini bir dizi hızlı, neredeyse çılgınca yudumla geri devirip daha fazlası için kadehini uzattığında belki de reddetmeliydi. Natasha ona da küçük bir miktar doldurdu ve şişeyi yere bıraktı. Son zamanlarda tüm arkadaşları tuhaf bir ruh hali içindeydi ama hiçbiri Tracy Ann kadar değildi.

Natasha şişeyi kesinlikle masanın üzerinde, arkadaşının ulaşabileceği bir bırakmamalıydı. İçinde fazla şarap kalmamıştı ama Tracy Ann şişeye uzandı ve son şarabı da bardağına boşalttı. Onun için bile, bu biraz geri tepiyordu. Arkasında, balkon kapısının perdeleri çekilmemişti. Dışarıdaki ışığı açmamışlardı, camın arkasındaki karanlık onu bir aynaya dönüştürüyordu, içerideki sahne mükemmel bir şekilde yansıtılıyordu, garip bir şekilde de olsa, sanki hareket aniden donmuş gibiydi. Sanki hepsi bir şey olmasını bekliyormuş gibi. Natasha ürperdi. Normalde hayallere kapılmazdı ama yansımada sanki Tracy Ann'in derisinin altında bir şeyler fokurduyormuş gibi görünüyordu. İrin gibi dışarı sızmayı bekleyen bir şey, iğrenç ve iğrenç. Daha da kötüsü, Natasha bunun kendisiyle ilgili bir şey olduğunu kesin olarak biliyordu. *Onunla*. Işığı açıp rahatsız edici görüntüyü yok etmek için elektrik düğmesine doğru gitmek üzere ayağa kalktı ama bir adım bile atmadan Tracy Ann şarabının son damlasını neredeyse dramatik bir şekilde yuttu. Sonra kadehi mermer kaplı sehpanın üzerine öyle bir kuvvetle bıraktı ki, sapı kırıldı, kâse paramparça oldu ve yüzeyde uçuşan birkaç vahşi görünümlü parça ortaya çıktı.

Natasha bir tanesini yakalamak istedi, söyleyeceği her neyse durdurmak için Tracy Ann'in boynuna tutmak istedi, çünkü söyleyecekti, Natasha bunu onun aniden teslim olmuş ifadesinden, geri dönüşü olmadığını söylüyor gibi görünen geniş açık, niyetli gözlerinden görebiliyordu.

Ve sonra, kimse tepki gösteremedi ya da bir şey söyleyemedi, Natasha sessiz kalması için ona yalvarmanın bir yolunu bulamadan, ortadan kaldırmayı umduğu sırrı saklamak için Tracy Ann konuştu. "Daniel'i öptüm.

Sadece üç kelime, ama sessizliğin içine ağır bir şekilde düştüler ve sanki her birinin kendine ait bir hayatı varmış gibi havada parıldayarak orada kaldılar. Neon ışıklarla aydınlatılmış, gözleri açan, çeneleri düşüren ve asla ama asla geri alınamayacak ya da silinemeyecek kelimeler.

Günah çıkarmanın ruha iyi geldiğini kim söylemişse, neden bahsettiklerini bilmiyorlardı. Günah çıkarma, eski kiliselerdeki tütsü kokan loş günah çıkarma odaları için olmalıydı, *Düşes Mary'nin* cömertçe dekore edilmiş, geniş çatı katı süiti için değil. İtiraf lar Shakespeare oyunlarındaki ölüm döşeği pasajları ya da kötü filmlerdeki final sahneleri için olmalıydı, eski dostların birlikte çıktıkları ilk gemi yolculuğunda bir araya gelmeleri için değil. Natasha tekrar yerine oturdu. İtiraf ların yasaklanması gerektiğine karar verdi.

Arkadaşlarının yüzlerindeki ifadeyi görünce neredeyse gülecekti. Tracy Ann, sanki sadece itirafta bulunmak bile affedilmeyi garanti ediyormuş gibi kendini tebrik eden bir pişmanlık ifadesi takınmıştı. Michele, ağzı bir karış açık, şaşkın şaşkın bakıyordu. Barbara, gözlerini kırıştırıyor, dudaklarında yarım bir gülümseme, sanki ardından geleceğinden emin olduğu bir şakanın can alıcı noktasını bekliyormuş gibi.

Sonra Tracy Ann gözlerini dikip bakmaya devam edince Michele ve Barbara otomat gibi başlarını çevirip Tracy Ann'in kocasını öptüğünü itiraf ettiği kadına baktılar. Huzursuz sessizlik, ara sıra Meksika dalgası gibi üzerlerinde dalgalanan bir iç çekişle bozuldu.

Ve Natasha hâlâ konuşmuyordu.

Yapabilirdi. Öfkeli sözcükler selini serbest bırakabilirdi. Tracy Ann zararsız parçalara ayrılan ve bir daha başka bir kadının kocasını öpemeyecek hale gelene kadar kesmek ve yaralamak için bir meç gibi kullanılan keskin, kesici olanlar. Ama bu kelimeler

Kızgınlıktan ziyade üzgündü. "Neden böyle bir şey yaptın?

"Bir delilik anıydı. Komik bir şey söyledi, beni güldürdü ve ben sadece...' Tracy Ann, veranda kapısının ötesindeki boşluğa büyülenmiş gibi dümdüz önüne bakıyordu. "Sadece bir öpücüktü. Titreyen elini kaldırıp başının üzerinden geçirdi ve bir tutam saçı kulağının arkasına sıkıştırdı.

Daniel bunu yapmış mıydı, Natasha merak etti? Parmağını Tracy Ann'in yanağında gezdirmiş miydi? Kucaklaşmak için yaklaşımadan önce saçlarını geriye doğru taradı mı? Dilleri birlikte dans etti mi? Öpüşme derinleşirken elini Tracy Ann'in sırtında ve poposunun yanaklarında gezdirmiş miydi? *Sadece bir öpücük.* Daha fazlasını istemiş miydi? Daniel istemiş miydi?

Tracy Ann sonunda dönüp ona baktı, iri, yaş dolu gözleri ve boyalı dudakları vardı, Daniel'inkilerle aynı dudaklardı bunlar.

'Özür dilerim, Tasha,' dedi.

İtirafını yapmış, özür dilemişti; şimdi affedilmeyi bekliyordu. Cehennem donana kadar bekleyecekti. Arkadaşlığın yazılı olmayan kurallarından biri de kız arkadaşının erkeğiyle oynaşmamak değil miydi? Arkadaşlar! Barbara Daniel'la flört ediyor, Tracy Ann onu öpüyor.

Ancak Barbara bile Tracy Ann'in çizgiyi aştığını düşünüyor gibiydi, "Böyle bir şeyi nasıl yaparsın?" derken sesi sertti.

"Sarhoş muydun? Michele sordu.

Sanki bu her şeyi yoluna koyacakmış gibi. Natasha ona ters ters baktı. 'Bu yeterince iyi bir mazeret değil-'

"Öyle demek istemedim-

'Ayrıca, eğer sarhoşsa, ne ima ediyorsunuz? Kocamın üzerine geldiğini ve onun da sarhoş kadınlardan faydalanan bir adam olduğunu mu? Bunu mu demek istiyorsunuz? Aceleyle geri çekilmediği için hepsi onun suçu ?' *Ama neden çekilmedi? Tanrı aşkına, neden onu itip tepelere doğru kaçmamıştı?* Michele, Tracy Ann'in masum taraf olduğunu mu ima ediyorsun? Onun ağzı kazara kocamın ağzına denk geldi. Bu mudur yani?

Michele'in gözleri büyüdü ve teslim olmak için elini kaldırdı. "Yardım etmeye çalışıyordum!

"Peki, yapma. Natasha ayağa kalktı. Rahmetli büyükannesinin çok sinirli bulacağı bir *tavırla* fırlayıp gitmeyi planlamıştı. Çok hızlı bir şekilde ayağa kalkmasaydı, hemen başının döndüğünü hissetmeseydi ve tekrar oturmak zorunda kalmasaydı etkili olabilirdi. Başını öne eğerek uzun bir iç çekişe izin verdi. Öfke kuyruğuna takılmış uçup gidiyor gibiydi. 'Dürüst olmak gerekirse, Tracy Ann, sen tam bir aptalsın. Neden çenenin kapalı tutmadın ki? Doğruldu ve arkadaşına baktı. 'Bir öpücükten fazlası olmadığı sürece. Öyle mi?'

Tracy Ann ellerini dua eder gibi birleştirerek, "Hayır, yemin ederim," dedi. Sanki bu inkârını daha inandırıcı kılacakmış gibi.

Natasha hafifçe başını sallamadan önce birkaç saniye onun bakışlarını tuttu. "Tamam, o zaman bunu unutalım, olur mu? Tekrar ayağa kalktı, bu sefer daha yavaştı. 'Sanırım hepimizin yatağa gitmesi gerekiyor. Bu geceyi geride bırakalım.

Normalde ayrılmadan önce kucaklaşmaları gerekirdi ama sözsüz bir mutabakatla bunu yapmadılar, sadece vedalaştılar ve koridorun ilerisinde kendi yollarını bulmak için kabinden çıktılar.

Natasha tek başına balkon kapısına doğru ilerledi, kapıyı açtı ve dışarı çıktı. Parmaklıkta durarak gözlerini kapattı ve dalgaların sesini dinledi. Ilık, neredeyse yapış yapış bir geceydi. Yedinci gecenin . İlk uğrayacakları limana kadar denizde geçirecekleri iki tam gün. Tracy Ann'le birlikte bir teneke kutunun içinde iki gün. Büyük bir gemi. Yeterince büyük değildi.

Çünkü Tracy Ann'in sözlerine, gözyaşlarıyla dolu gözlerine, dindarca birleştirdiği ellerine rağmen Natasha, kaltağın yalan söylediğini biliyordu.

Tracy Ann'in odası Natasha'nın sitinden en uzak odaydı. Arkadaşları kamaralarında gözden kaybolurken hiçbiri ona iyi geceler dilemedi. Aslında, koridor boyunca sallanırken tek bir kelime bile konuşulmamıştı. Yoksa sallanan tek kişi o muydu? Belki de. Arkadaşlarının onun çok içtiğini, ayyaşın teki olduğunu düşündüklerini biliyordu. Ama o içmiyordu, en azından artık içmiyordu. Aslında, muhtemelen en az içen oydu. Blake bira ve tek tük viski dışında içki imezdi, bu yüzden yarım şişe şarap almaktan hiç almamaya başlamıştı. Sonuç olarak, yıllar içinde toleransı azalmıştı. Bugünlerde iki kadeh onu neşelendiriyordu,  kadehten sonra çakırkeyif oluyordu, dört... o zaman da tam bir aptal oluyordu.

O gece, yapmayı planladığı şey için ona cesaret vereceği umuduyla fazladan içmişti. Sahte cesaretti elbette ama buna ihtiyaı vardı. Belki de fazladan içtiği birkaç kadehte değil, bir ya da iki kadehte durmalıydı. Fazladan alkol, kafasındaki kara tahtadan prova edilmiş kelimeleri silmişti. Vermeyi planladığı net, zl açıklamayı. Arkadaşlarının anlamasını, hatta belki de sempati duymasını sağlayacak açıklamayı.

Durdu ve geçidin uzunluğu boyunca bakarken elini duvara dayadı. Çok uzundu, hatırladığından çok daha uzundu. Ve çok boştu. Döndü ve arkasına baktı

geldiğini. Odasını mı kaçırmıştı? Şaşkınlıkla yanından mı geçmişti?

Sallanırken parmakları kordondan sallanan taca doğru kaydı. Telefonundaki bir uygulamaya bağlıydı. Eğer ona sahip olsaydı, nerede olduğunu bulabilirdi. Ama telefonunu kamaralarında bırakmıştı. *Aptal kadın.*

Barbara ya da Michele'in odasına gitmek için döndü, sonra hangi numarada olduklarını hatırlayamadı, tekrar döndü ve duvara yaslandı. Kaç numaralı ? Hatırlayamadığını fark edince paniğe kapıldı. Hangi yöne gideceğine dair hiçbir fikri olmadan iki tarafa da baktı.

Neden çenesini kapalı tutmamıştı?

Natasha anlaşılabilir bir şekilde sinirlenmişti ve sorduğu soru mantıklıydı: *Neden böyle bir şey yaptın?* Tracy Ann'in cevabı kafasındaki kara tahtaya açıkça yazılmıştı ve o aptalca... aptalca... kelimeleri bol miktarda alkolle yıkamıştı. Geriye sadece bu üç çıplak kelime kalmıştı: *Daniel'i öptüm.* Çok şey anlatıyordu. Hiçbir şey söylemiyordu.

Soğukkanlı bir şekilde ayık olsaydı, bir açıklama getirme şansı olabilirdi. Sarhoş olduğu için hiç umudu yoktu.

Lanet gemi yolculuğundan önce itiraf etmek istemişti ama fırsat çıkmamıştı. Arkadaşlarıyla bir buluşma ayarlamaya çalışmıştı, değil mi, ama şu ya da bu nedenle bu gerçekleşmemişti. Belki de bunu son geceye bırakmak daha iyi olurdu, böylece ertesi sabah gemiden ayrılabilir ve bir daha birbirlerini görmelerine gerek kalmazdı. Ama bu yedi gece rol yapmak anlamına gelirdi ve o kadar iyi bir oyuncu değildi.

Kendini arkadaşlarının bilmesi gerektiğine, Natasha'nın bilmesi gerektiğine ikna etmişti. Tracy Ann haklı mıydı yoksa bu sadece mutsuzluğun arkadaş istemesi durumu muydu?

Keşke o kadar çok içmeseydi. Eğer içmeseydi, etrafında arkadaşlarıyla oturuyor, onların sempatisinin ve anlayışının tadını çıkarıyor olurdu. Duvara yaslanmış, kaybolmuş ve yalnız değil.

O öpücük. O kısa zayıflık anı. Olanların yüzeyinde yüzeysel bir çizikti bu. Onlara her şeyi anlatmak istemişti... her şeyi... ama öfke karşısında

Neredeyse tadını alabileceği bir vahşilikle üzerine yuvarlandı, gerisini onlara anlatamadı.

Nasıl ?

Bir öpücüğe verdikleri tepki buysa, hüzünlü hikâyesinin geri kalanına ne diyeceklerdi? Arkadaşına, kocasına, inandığı her şeye nasıl ihanet etmeye razı olduğunu. *Çok istekliydi*. Bu anı onu kasıp kavurdu ve elini ağzına götürdü. Kulübesini bulması gerekiyordu. Burada, birbirinin aynısı bu kapıların arasında bir yerde olmalıydı.

Bir elini ağzının üzerinde tutarak diğer elini duvarda gezdirdi ve ulaştığı her kapıda lanet tacı salladı, ona vardığını haber veren bip sesini çıkarmasını diledi. Sonunda çaldığında, kapıdan içeri düştü ve odanın içinde sendeleyerek yatağa doğru ilerledi.

Üzerine düştü ve geriye doğru yuvarlandı. Kendini toparlayana, belki biraz ayılana kadar Blake'in dönmeyeceğini umuyordu. Kahve yardımcı olabilirdi. Bir dolabın üstünde, içinde kapsüller olan şık bir makine vardı. Kalkıp kendine bir fincan hazırlayacaktı. Yardımı olurdu.

Aptal, hiçbir şeyin yardımı olmayacaktı. Gözyaşları yüzünün kenarından saçlarına doğru akıyordu. O tek öpücükten sonra olanları kimseye anlatamazdı. Dersini almıştı. Sonuçları ne olursa olsun, kafasının içinde çığlık atarak başladığı işi bitirmesi gerektiğini söyleyen o küçük sese aldırmadan, bundan böyle sessiz kalacaktı.

Tek başınaydı. Her şeyi bir sır olarak saklamak ve yapılması gerekeni yapmaktan başka çaresi yoktu.

Daniel neredeyse iki saat sonra döndüğünde Natasha yataktaydı. Ayrı giyinme odasının ışığını açık bırakmıştı. Yatak odası karanlıktı ve Natasha yan yatmış, gözlerini kapatmış, yavaş ve düzenli nefes alarak uyuyormuş gibi yapıyordu. Adamın abdest alma sesi, ardından ayakkabısını düşürürken çıkardığı takırtı ve takım elbisesini asarken askıların rayda çıkardığı şangırtı duyuldu.

Gözleri kapalı olsa bile, giyinme odasının ışığı söndüğünde ve yatak odası şehir sakinleri için nadir olan türden bir karanlığa gömüldüğünde bunu anlayabilirdi. Duymak için kendini zorlayarak, adamın odadan geçerken attığı ayak seslerini seçebildiğini düşündü. Sonra tekrar ışık geldi ama loştı; onu uyandırmaya çalışmıyordu. Yatak süper büyüktü. Bir tarafına kıvrıldı ve adamın ağırlığıyla yatağın kaydığını hissetmeyi bekledi. Kayma olmayınca, adamın tepesinde durup aşağıya bakarak uyanmasını beklemesi ihtimaline karşı gözlerini açmaya korktu. Sonra yatak birazcık kaymaya başladı. Ama uzun bir süre -birkaç dakika, belki de bir saat- sonra adamın derin bir uykuda olduğunu gösteren yumuşak horlama sesini duydu. Bu aşamada onu uyandırmak çok zor olacaktı. Ancak o zaman uyuyabilecek kadar rahatlayabilirdi.

Ertesi sabah erkenden kamaradan ayrılacağını ona çoktan söylemişti. O ve arkadaşları geminin sunduğu olanaklardan en iyi şekilde yararlanmaya kararlıydılar ve saat yedi buçukta ana meydanda bir egzersiz dersi vardı.

Önceki geceden sonra diğerlerinin gelme ihtimalinin düşük olduğunu tahmin etti. Kendisi gitmekle pek ilgilenmiyordu ama Daniel'la yüzleşmeden önce biraz daha zamana ihtiyacı vardı. Kafasındaki tartışma -bildikleriyle onunla yüzleşmek ya da bu işin peşini bırakmak- devam ediyordu. Sonuç olarak uyku kısa gelmişti. Uyandığında, geminin onu hafifçe salladığını hissetti. Bu rahatlatıcı olmalıydı, rahat bir gece geçirmesini sağlamalıydı. Düşünceleri Tracy Ann'in yaptıklarını anlamlandırmaya çalışmak için dönüp durmamalıydı.

Tracy Ann'in yaptıklarını. Belki de Natasha onu tüm hikâyeyi anlatmaya zorlamalıydı. Sorun şu ki, ayrıntıları kaldırabileceğinden emin değildi. Jack Nicholson'ın *Birkaç İyi Adam* filminde söylediği şey neydi... ah evet, *gerçekle başa çıkamazsın*. Tom Cruise bunu yapabilmişti ama Natasha kendisinin yapabileceğinden emin değildi. Eğer gerçek Tracy Ann ve Daniel'ın bir ilişkisi olduysa. Ne kadar kısa sürmüş olursa olsun. Bittiğini varsayarsak... Tanrım, bu muydu, hâlâ devam ettiği tam gerçek miydi? Belki de birbirlerine aşıklardı. Belki de onu terk edecekti. Ve evlilik sözleşmesi sayesinde, onunla tanışmadan önce sahip olduğu şeyle kalacaktı.

O küçük dairede yaşamaya geri dönmek zorunda kalacaktı. Daha fazla korkutucu, daha mide bulandırıcı, işe geri dönmek zorunda kalacaktı.

Bu düşünce kalbinin o kadar yüksek sesle çarpmasına neden oldu ki, odanın içinde yankılandığını hayal etti ve bu sesin Daniel'ı uyandırmamasına şaşırdı.

Eğer şimdi sestten telaşlanıp ayağa kalkarsa, ona neyin yanlış olduğunu sorarsa, o zaman her şey sel gibi akacaktı. Kendini tutamazdı. Ve Tracy Ann'in sözleri gibi, onunkiler de bir kez döküldükten sonra bir daha geri getirilemezdi.

Geminin sallanmasının onu sakinleştirmesine izin verdi. Onu rahatlatmasına. Bir bebek gibi. Ancak o zaman ne kadar aptalca davrandığını anlayabildi. Tracy Ann Daniel'ı öptüğünü itiraf etmişti. Belki de hepsi bu kadardı ve Natasha'nın Tracy Ann'in yalan söylediğine dair şüphesi yanlıştı. Blake ona tapıyordu. Evlilikleri her zaman mutlu ve güvenli görünmüştü. Muhtemelen sarhoş bir anına yenik düşmüştü. Evet,

bu olabilirdi. Bu gece olduğu gibi, muhtemelen içkiyi fazla kaçırmış ve bir anlık şehvete yenik . Tıpkı Natasha onu reddetmeden önce Michele'in önerdiği gibi. Çünkü Daniel sarhoş bir kadından faydalanacak tipte biri değildi. Bundan emindi. İş söz konusu olduğunda ahlaki değerleri yoktu ama bu farklıydı. *Öyle değil miydi?*

Yatağın başucundaki saat yedi on beşi gösterdiğinde. Natasha çarşafı geriye attı ve yataktan kaydı. Soyunma odasında bir çift tayt, spor sutyeni, tişört ve spor ayakkabılarını giydi. Kordonu kapının arkasındaki kancada asılıydı. Onu aldı ve çıktı.

Merkezi bir toplantı alanı olan ana meydana beşinci güverteden ulaşılyordu ama yukarıdaki iki güvertedeki galerilerden de görülebiliyordu. Natasha asansörle yedinci kata çıktı ve aşağı bakmak için korkuluklara doğru yürüdü. İnsanlar egzersiz dersi için toplanmaya başlamıştı bile. Barbara'yı orada görünce şaşırdı. Michele ya da Tracy Ann'den iz yoktu. Rahatlamış bir halde, iki kıvrımlı merdivenden aşağıya, meydana doğru yürüdü.

"Merhaba," dedi Barbara'nın yanına geçerek. "Kimsenin gelebileceğinden emin değildim.

"Michele'in geleceğini gerçekten düşündün mü? Barbara gülümsedi. "Yemin ederim egzersize alerjisi var.

İkisi de Tracy Ann'den bahsetmedi.

Müzik daha fazla konuşmayı engelleyecek kadar gürültülüydü ve kısa süre sonra hepsi, önlerinde eğilen, gerinen ve dans eden, mikrofonuyla onlara ellerinden geldiğince iyi takip öğütleyen, büyük, dişlek bir gülümsemeye sahip, kıvrak, bronz tenli, at kuyruklu bir kadını takip ediyorlardı. Zor değildi, hareketler basitti ve düzenli olarak fitness derslerine katılan Natasha ve Barbara için nispeten iddiasızdı. Yarım saatlik seansın sonunda ikisi de ter içinde kalmamıştı.

"Daha sonra Zumba var," dedi Natasha merdivenlere doğru yürürlerken. "Ayrıca her seferinde asansöre binmek yerine yürürsek, yiyeceğimiz onca yemeğe karşı koymuş oluruz. Yorum gelmeyince dönüp arkadaşına baktı. "Her şey yolunda mı?

Barbara durdu; parmakları tırabzanın etrafında kıvrıldı. "Odadaki fili görmezden geliyoruz, değil mi?"

Natasha da bundan kaçınmaya devam etmeyi tercih ederdi. Tracy Ann'in öpücüğünden ya da Barbara'nın flörtünden bahsetmezdi. 'Ne diyebilirim ki,' dedi merdivenleri tırmanmaya devam ederek.

"Yani hiçbir şey yapmayacak mısın?"

"Benden ne yapmamı bekliyorsun? Natasha'nın sözlerini öfke renklendirdi. "Onu düelloya mı davet edeyim? Bir grubun geçmesine izin vermek için kenara çekildi ve bir basamak aşağıdaki Barbara'ya bakarak durdu. "Sadece bir öpücüktü. Yüzyılın suçu sayılmaz. Doğru, bunu yapmamalıydı ama itiraf etti, özür diledi. Her şey bitti. Şimdi bunu unutmamız." "

'Ve yapabileceğini düşünüyorsun. ?'

Barbara ondan ne istiyordu? Arkadaşının davranışından dolayı çok üzgün olduğunu söylemesini mi? Onu affedebileceğinden emin olmadığını söylemesini mi? Yoksa Natasha'nın bu konuda Daniel'le konuştuğunu ve olanları onun ağzından dinlediğini mi duymak istiyordu? Belki de bu, Daniel'in onu terk etme riskini göze alamayacağını, evliliğin sürmesi gerektiğini, aksi takdirde elinde hiçbir şey kalmayacağını açıklamak için bir fırsattı.

Yoksa Barbara gerçekten Natasha'nın Tracy Ann'e unutamayacağı bir ders vereceğini mi duymak istiyordu? Tracy Ann, Barbara ve hatta Daniel. Hepsine ödet.

Barbara'nın bunu kaldırabileceğinden emin değildi.

Barbara kulübelerine döndüğünde Ralph kahvaltıya gitmişti bile. Rahatlamıştı. İki ay önce emekli olduğundan beri değişmişti. Yıllarca işi bitince ne yapacağını konuştuktan sonra, gerçek çok farklıydı. Golf oynamak, öğleden sonra resitallerine gitmek, müzeleri ziyaret etmek günlerini oturup televizyon izleyerek geçiriyordu.

Kendini bırakmaya başlamıştı. Çoğu gün tıraş olmaya zahmet etmiyordu. Ya da duş almaya. Barbara sabırlı olmaya çalıştı. Onu evden çıkması için cesaretlendirdi. İşten sonra onunla buluşması için. Bir yerlere gitmesi için. Herhangi bir yere. Ama günler geçtikçe daha da durgunlaştı.

"Emekli oldun, ölmüyorsun," demişti ona bir akşam, yoğun bir mesaiden sonra eve geldiğinde onu yırtık pırtık bir sabahlıkla, ekşi, yıkanmamış bir koku dalga dalga yayılırken bulmuştu. 'Tanrı aşkına, git bir duş al, tıraş ol, giyin. Yemek için dışarı çıkacağız. Kendimizi neşelendiririz.

"Her gün işe gidiyorsun," diye homurdandı. 'Neşelenmek için neye ihtiyacın var?

Çünkü sadece kırk bir yaşındaydı ama son zamanlarda kendini yüz yaşında hissediyordu.

Yaşlı bir adamla evlendiğine hiç pişman olmamıştı. Aşık olduğunuzda yaş önemli değildi. Ama son birkaç hafta içinde, yakışıklı gümüş tilki kocası asık suratlı, huysuz bir ihtiyara dönüşmüştü. Dışarı çıkmak istemiyor, çıktığında da şikayet ediyordu. Onun deyimiyle, süslenip püslendiğinde şikayet ediyordu.

Arkadaşları ve eşleriyle en son buluştuklarında, onların yaşça daha uygun kocalarına bakmış ve bir kıskançlık duygusu hissetmişti. Ralph'in sandalyede kambur oturuşuna, sıkılmış ve ağzı bozuk bakışlarına baktığında ise bir sızıdan daha fazlasını hissetti.

"Ralph emekliliğe alışmakta zorlanıyor mu? Daniel sessizce sormuştu, sempatisi hoş karşılanmıştı.

Tıraş losyonunun kokusunu alabilecek kadar yakın durmuştu, burnunu bir tavşan gibi titreten pahalı ve meşemsi bir kokuydu bu. "Çok uzun zamandır çok dinamik bir işi var, alışması her zaman zor olacaktı.

"Onun için zor," dedi Daniel, sonra gülümsedi. "Sanırım senin için daha zor. Bir elini kızın beline koydu. Elinin sıcaklığını elbisesinin ipek kumaşında hissetti, parıltısının yayıldığını hissetti. Sonra onun gözlerine baktı ve arzuyu gördü ve uzun evliliğinde ilk kez kocasını aldatacağını biliyordu. Neredeyse o kadar kötüydü - ya da daha mı kötüydü - en iyi arkadaşını aldatacaktı.

Sadece bir kez, diye düşündü. Tek istediği buydu. Tekrar arzulanmak. O zaman sevdiği huysuz, yaşlı kocasıyla mutlu bir şekilde kalabilirdi.

Elbiseyi ve o gülünç derecede pahalı ruju alırken düşündüğü kişi Daniel'dı. Geceleri rüyalarına giriyor, gündüzleri düşüncelerini işgal ediyor ve kendini uygunsuz bir şekilde gülümserken, iş arkadaşlarının tuhaf bakışlarını üzerine çekerken buluyordu. Nasıl açıklayabilirdi ki? O gecedan beri onu görmemişti. Aslında, şu ya da bu nedenle, gemi seyahatinden önceki haftalar boyunca hiçbir arkadaşını görmemişti.

Daniel'ı havaalanında gördüğünde, ona duyduğu özleminden dolayı kendini güçsüz hissetmişti.

Ve çatı katı süitine girdiğinde, Natasha terfi ettirildikleri için ne kadar şanslı olduklarını mırıldanıp duruyordu,

tek görebildiği oydu. Ve bir pervane gibi, aptal bir klişe gibi, sırtarak ve gülümseyerek ona doğru ilerledi. Kirpiklerini bile kırıştırmış olabilirdi.

Ve sonra Tracy Ann'in onu öptüğünü öğrendi. Onu sadece öptüğünü söylemişti, yalanı çılgık çılgına ortadaydı. Ya da belki de sadece Barbara'ya... O kadar hızlı bir şekilde içinden fıskıran öfkeyi kontrol etmekte zorlanmıştı ki neredeyse bayılacaktı.

Çünkü bunu Tracy Ann'in gözlerinde görebiliyordu. Onu becermişti.

Ve birden Barbara kendini sefil, kirli ve çok ama çok küçük hissetti. Daniel için kocasını ve en iyi arkadaşını aldatmaya razı olmuştu. Şimdi Daniel'in ona olan ilgisi özel değilmiş gibi görünüyordu. Önceki geceyi düşününce, Michele de ona biraz ters davranmamış mıydı? Sorun bu muydu? Daniel arkadaş grubuna doğru ilerliyor, inkar edilemez cazibesiyle onları teker teker baştan mı çıkarıyordu?

Adamın elini neredeyse belinde hissedebiliyordu. Sıcaklığını.

Tanrım, ne kadar aptaldı. Neredeyse kanacaktı.

Daniel, piç kurusu, bunu ona ödetecekti.

Natasha egzersiz dersinden döndüğünde Daniel onu bekliyordu. Natasha kapıdan girer girmez, "Açlıktan ölüyorum," dedi.

"Sana da günaydın. Yanağına bir öpücük kondurduktan sonra balkon kapısına yöneldi ve kapıyı kaydırarak açtı. "İstersen kahvaltımızı burada yapabiliriz," dedi ve dışarı çıktı. Kilometrelerce uzanan okyanus dışında görececek bir şey yoktu. Parmaklığın üzerinden eğildi ve aşağıya baktı.

"Ne yaparsan yap sakın düşme. Daniel arkasından yaklaştı ve bir elini iki yanındaki parmaklıklara koydu. "Yüzebilirim ama seni kurtarabileceğimden emin değilim.

"Buraya düşersem kurtarılabilir miyim emin değilim. Gülümseyerek ona döndü. "Kurtarılabilir mi? Böyle bir kelime var mı?

"Öyle değilse bile olmalı; bu çok mantıklı.

Bir elini kaldırdı ve onun yanağına koydu. Her zaman doğru şeyleri söylüyorsun. Bir adım daha yaklaştı ve yanağını onun göğsüne yasladı. Kalbi yüksek sesle atıyordu. Budum, budum, budum. Yakınlığına rağmen yavaş ve sabit. Belli belirsiz onun kendisini sevip sevmediğini merak etti. Ya da hiç sevmişse. Peki ya kendi hisleri? Onu tanıştırdığı yaşam tarzına tutunmak için duyduğu umutsuz arzu dışında, emin değildi. "Sen ve Barbara dün gece çok samimi görünüyordunuz. Kalp hâlâ bir artış yoktu. Belki de Barbara'yı fark etmemişti.

onunla flört ediyordu. Natasha ve muhtemelen diğer herkes için de bu çok açıktı. 'Ne hakkında sohbet ediyordunuz? Umarım seni sıkmamıştır; bazen biraz gergin olabiliyor.

"O iyi. Ralph böyle olduğu için onun adına üzülüyorum.

Natasha ondan uzaklaştı ve korkuluklara yaslandı. 'Ralph sadece emekliliği kabullenmekte zorlanıyor. Yakında kendini toparlayacak ve her zamanki gibi devam edecekler. Yine de Barbara'ya dikkat et; biraz çapkındır.

"Barbara! Sanki hayatındaki en büyük şakaymış gibi güldü. "Ben olsam biraz ilkel ve titiz derdim.

İlkel ve titiz! Natasha arkadaşının adına bir öfke püskürmesi hissetti. Barbara belli ki o yeni elbiseyi giymek için çaba sarf etmişti. Birdenbire çapkınlığı zararsız göründü. Sanki Tracy Ann gibi davranmış ve Daniel'ı öpmüştü. *Ya da daha fazlasını*. Bu düşünce aklına geldi. Belki de şimdi Daniel'a aralarında tam olarak neler geçtiğini sormanın tam zamanıydı. Ona gerçeği söyleyecekti, değil mi? Tracy Ann'in ona yaklaştığını ve sadece bir öpücük olduğunu. Daha fazlasını değil. Eğer söylerse, ona Tracy Ann'e inandığından daha fazla inanır mıydı? Önceki geceyi düşününce, Daniel'ın yakınında bulunmaktan kaçınıyor görünmesi iyiye mi yoksa kötüye mi işaretti?

Kendi kendine baş ağrısı yapıyordu. "Barbara ne ilkel ne de titizdir ve o benim arkadaşım, bu yüzden kaba olma.

"Acıktığımda hep kötü olurum. Başparmağını kamaralarına doğru salladı. "Hadi kahvaltıya gidelim ve söz daha iyi olacağım.

Natasha restoranda, arkadaşlarından hiçbirinin orada olmadığını görünce rahatladı. Michele muhtemelen hâlâ uyuyordu. Tracy Ann saklanıyordu. Ama ne Barbara'nın ne de Ralph'in ortaya çıkmamasına şaşırды ve minnettar oldu. Flörtleri pekâlâ zararsız olabilirdi ama bu Natasha'nın onları görmek istediği anlamına gelmiyordu. Natasha onların yokluğunu yorumladığında Daniel, "Herhalde büfeye gitmişlerdir," dedi.

"Belki de. Bundan şüpheliydi. Lüks kamaraları ve çatı katları bu restoranın daha seçkin ortamında yemek yemelerine izin verirken, hiçbiri kendi kendine yardım büfesinin hayranı değildi. Kadın

Güzel döşenmiş, geniş odayı zevkle inceledi.

Menü çok genişti ama o kadar erken saatte yemek yemeyi sevmiyordu ve sade bir omletle yetindi. Garsona menüyü uzatarak, "Ve kahve lütfen," dedi.

"Meyve ve yoğurtla başlayacağım, sonra da kızarmış ahtapot. Daniel menüyü kapattı. "Tost, kruvasan ve kahve de lütfen.

Garson gittiğinde Natasha kaşlarını kaldırdı. 'Meyveler jackfruit ve soursop. İkisi de kulağa pek iştah açıcı gelmiyor.

Daniel, "Farklı şeyler denemeyi seviyorum," dedi.

Onun bu yönünü seviyordu: maceracı olmasını. Yatakta bile heyecan verici bir aşıktı. Şimdi onun yeni şeylere olan ihtiyacının eskilerden kolayca sıkılmasına neden olup olmadığını merak ediyordu. Evlilik sözleşmesi kafasında canlandı. Bu muydu acaba? Daha önce hiç evlenmemişti; belki de en fazla iki yıl dayanabileceğinden, o zamana kadar sıkılacağından ve hayatına devam etmek isteyeceğinden korkuyordu. Ona sormak istedi. En başta neden onunla evlenme zahmetine girdiğini sormak istiyordu. Ona herhangi bir baskı yapmamıştı, değil mi? *Yapmış mıydı?* Tam olarak hatırlayamıyordu. Çalışmayı bırakmadan önceki aylarda hafızasında o kadar çok boşluk vardı ki. İş günlerinin korkunç stresinden uzaklaşmak için kendi içine çekildiği saatler. Belki de onunla evlenmesi için baskı yapmıştı. *Ya da belki de onunla evlenmek için kendi nedenleri vardı.* Bu düşünce bir anda aklına geldi ve onu bir kenara itti. Komplo teorilerine dalmanın bir anlamı yoktu.

Birkaç saat sonra meyve ve yoğurt geldiğinde, "Biraz dene," dedi. dakikalar sonra.

Kabul etmek zorundaydı, gerçekten de güzel görünüyordu. Bir çay kaşığı alarak bir parça kremi beyaz meyveyi dürttü, ardından küçük bir porsiyon aldı. Ağzına atmadan önce şüpheyle baktı. "Oh, çok güzel," dedi. "Tatlı ve keskin.

"Bundan daha iyi. Kaşığını omletine doğrulttu.

O haklıydı. Çok fazla heyecan yoktu. Sıkıcıydı. *Onun gibi mi? Bu yüzden mi başka kadınlarla flört etmeye, başka kadınları öpmeye başlamıştı? Hepsi onun suçu muydu?*

Sandalyesinde daha dik oturdu. Özeleştirisi saçma olmaya başlamıştı. O iyiydi. Evlilikleri de iyiydi. Yani, biraz çapkındı; bunda bir kötülük yoktu. Tracy Ann onu öpmüştü, tam tersi değil. Bundan bahsetmemesi centilmenlikti. Kafasının içinde bağıırıp duran küçük sese, aptalca davrandığını söyleyip duran sese, *centilmence*, diye ısrar etti.

"Bugünün programına baktın mı?" diye sordu, çantasına uzanıp çıkarmak için. "Saat on birde Zanzibar'ın sömürge tarihi hakkında ilginç görünen bir konuşma var. Ona gidelim mi? Programı bakması için ona uzattı ama o başını salladı.

'Daha sonra bir göz atarım; konuşmalarla fazla meşgul olmak istemiyorum. Yine de saat 11'dekine gideceğim.

'Saat on ikide Zumba dersine gidiyorum. Sanırım oraya gitmek istemezsin.

'Kesinlikle olmaz! Öğle yemeği için saat bir buçukta burada buluşabiliriz'.

Kızarmış ahtapotu geldi. Natasha dokunaçlardan oluşan tabağa dehşet içinde baktı. "Kalamar gibi yuvarlak halkalar halinde olacağını düşünmüştüm; bu, bu..." Aklına gelen kelime *iğrençti* ama söyleyemedi.

"Bu ahtapot. Bıçağını içinden geçirdi, çatalını sapladı ve ağzına götürdü. "Güzel kokuyor," dedi yemeden önce. "Çıtır çıtır ama yumuşak. Memnun bir şekilde başını salladı. "Gerçekten çok güzel; biraz denemelisin.

Dokunaçların üzerindeki vantuzların kendilerini karnının içine bağladığını hayal etti. Belki de orada büyüyorlardı. "Hayır, teşekkürler, ben almayayım. Adam bundan zevk alıyor gibi görünüyordu, topakları obur bir hızla ağzına tıktırıyordu. Bu onun midesini bulandırdı. Fincanına biraz daha kahve doldurdu, aldığı yarım kaşık şekeri ekledi, yavaşça karıştırdı, Daniel'in yemesini izlemek yerine gözlerini yaptığı işten ayırmadı. Çatal bıçak takımının tabağa çarpma sesini duyana kadar başını kaldırmadı.

Bir dilim tostı yağlarken, "İlk uğrayacağımız liman neresi o zaman?" diye sordu.

Ona seyahat planını önceki hafta vermişti. Bakmaya zahmet etmemiş miydi?

'Şu anda kuzeye doğru yol alıyoruz. Sonra gemi dönecek ve ilk durağımız Pemba Adası'nın kuzeyi olacak. Ona boş boş baktı. 'Zanzibar Takımadaları'nın en büyük ikinci adası. Kigomasha Yarımadası'nda duracağız. Etrafta dolaşmak için birkaç saatimiz var, sonra on kilometre ötedeki Makangale Plajı'na otobüsle gitmek için rezervasyon yaptırdık. Yolculuğun bize ada hakkında iyi bir fikir vermesi gerekiyor. Bir otelde öğle yemeği yedikten sonra, bir otobüs bizi gemiye geri götürmek üzere Kigomasha'ya götürmeden önce etrafta dolaşmak için birkaç saatimiz daha var. Kadının kendisine verdiği bilgileri okusaydı bunların hepsini bilirdi.

Saatini kontrol etti. "İşiniz bittiyse, konuşmaya gitmeden önce kamaramıza dönmek istiyorum.

Fincanını boşalttı. "Hepsi bitti," dedi ayağa kalkarak. "Hadi gidelim.

* * *

Konuşma gemideki üç tiyatrodan biri olan Galeri'de yapılıyordu. Oturma düzeni Natasha'ya üniversitedeki konferans salonlarını hatırlattı. Daha rahat koltuklar vardı. Natasha'nın hoşuna giden ama Daniel'in şikâyet ettiği ön tarafa yakın orta koltuklara oturmak için yeterince erken gelmişlerdi. Bittiğinde hızlı bir kaçış için girişe daha yakın oturmayı ya da ilginç değilse gizlice çıkabilmeyi tercih ederdi.

Neyse ki öyle oldu, konuşmacı Zanzibar'ın tarihini hem renkli hem de ilginç hale getirdi.

"Gerçekten çok iyiydi," diye fısıldadı Daniel'a, sonunda alkışlar . "Doğru, Zumba dersimin başlangıcına yetişmek istiyorsam acele gerekecek.

"Sana çıkışa daha yakın oturmamız gerektiğini söylemiştim.

Haklıydı, tabii ki haklıydı. Önlerinde uzanan insan kuyruğunun hiç acelesi yoktu, hepsi tatil modundaydı. Bunu tahmin etmeli ve kapıya yakın bir yere oturmalıydı.

"Sakin ol," dedi Daniel onun kulağına. 'Eğer geç kalırsan, bu dünyanın sonu değil. Neden bir şans ? Evimize geri dönebiliriz.

kabin, biraz alternatif egzersiz yapın.'

Yapabilirlerdi. Bu muhtemelen iyi bir fikirdi. Hamile kalmak istiyorsa, tavşan gibi sevişmeleri gerekirdi. Ama Zumba sadece sabahları yapıyordu. "Egzersiz rutinime devam etmezsem hafta sonuna kadar su aygırı gibi olacağım. Bazı insanların bir haftalık gemi seyahatinde neredeyse bir taş aldığını duymuştum, o onlardan biri olmamaya kararlıydı.

"Hmm," dedi, "iyi bir noktaya değindin, kilo almanı istemeyiz.

Yüzünü dolduran kişinin kendisi olmadığını söylemek cazip geliyordu. *Ya da flört eden ya da başkaları tarafından öpülen.*

Kabinlerinde hızla egzersiz kıyafetlerini giydi. "Tamam," dedi saçlarını bir bantla arkaya doğru toplayarak. "Benimle burada buluşmak ve birlikte öğle yemeğine gitmek ister misin?

'Hayır, seninle orada buluşuruz. Biraz dolaşacağım, neler olduğuna bakacağım.

"Tamam, ama diğerleriyle öğle yemeğinde buluşacağımızı söylediğimizi unutma, bu yüzden onlara dikkat et. Onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Sakın denize düşme! Kordonunu kaptı, boynuna geçirdi ve aceleyle kamaradan çıktı.

O geldiğinde Zumba dersi başlamıştı ama eğitmen ona sadece dostça bir el salladı ve hepsi bu kadar. Aslında, ondan birkaç dakika sonra birkaç kişi daha gelmişti. Stres yapmayı gerçekten bırakması gerekiyordu. Tatil deydi, eğitim kampında değil.

İyi bir dersti, eğitmen motive edici ve neredeyse sinir bozucu derecede pozitif, sanki yeni başlayanlarmış gibi hepsine tezahürat yapıyordu. Bazıları öyleydi elbette. Natasha etrafına baktı ve bazılarının zorlandığını, birkaçının da ders resmen bitmeden bıraktığını gördü. Arkadaşlarından hiçbiri gelmemişti. Buna şaşırmamıştı. Üçü arasında Zumba yapmış olan tek kişi Tracy Ann'di. Natasha onun mesafesini koruduğunu tahmin etti.

Bir gece önce olanları Blake'e anlatmış olsa bile, ki Natasha bundan şüphe ediyordu, bunu yapmaya devam etmesi imkânsızdı. Tracy Ann'e hayrandı; onun ifşası onu mahvederdi. Neden birine söylediği ise tam bir bilmeceydi. Bununla ne elde etmeyi ummuştu? Affedilmeyi mi? *Pek olası değildi.*

Enerjik bir Zumba dersi idi. Dersten sonra rahatlamış ve iyi hissetmeliydi. Stresli ve kafası karışık değil.

Eğitmene el sallayarak teşekkür ettikten sonra egzersiz odasından çıktı ve asansöre yöneldi. Ders beklediği kadar uzun sürmemişti. Sadece otuz dakika, bir saat değil. Programı yanlış okumuş olmalıydı. Saatini kontrol ettiğinde, saatin henüz on iki kırk olduğunu gördü. Duş almak ve öğle yemeğine hazırlanmak için bolca vakti vardı. Daniel'ın nereye gittiğini merak etti, sonra gülümseyerek cebinden telefonunu çıkardı. Uygulama onun taç madalyonunun izini sürebilir ve nerede olduğunu söyleyebilirdi; gidip ona sürpriz yapabilirdi.

Beklediğinden daha kolay oldu; adam kamaralarında idi.

Öğle yemeğinden önce, daha önce istediği alternatif egzersizi yapmak için zaman vardı. On ikinci güverteye çıkan merdivenleri çıkarken bu düşünce Natasha'nın adımlarını hızlandırdı. Kamara kapısının kilidini açtı ve kapıyı iterek açtı. "Geri döndüm," diye seslendi. "Ve hâlâ harcayacak bolca enerjim var.

Ama süit boştu. Cep telefonundaki uygulamayı tekrar kontrol etti. Onu kaçırmış olmalıydı. Ama hayır, hâlâ kamaralarında olduğunu söylüyordu. Dışarıda oturup oturmadığını merak ederek balkona baktı. Oturmuyordu ama arayan gözleri bir şey buldu. Daniel'ın taç madalyonu sehpanın üzerinde duruyordu.

Bunu unutmak ne aptallık!

Yoksa Natasha yerini bulamasın diye mi geride bırakmıştı? Eskiden böyle olumsuz sonuçlara varmazdı, şimdi de varmamalıydı. Basitçe unutmıştı. Bu kolaylıkla yapılabilirdi. Duş alıp öğle yemeği için giyinirken hâlâ kendine bunu söylüyordu. Saçındaki bandı çıkardı, salladı ve bir fırçayla taradı. Saat biri biraz geçiyordu. Daniel yemeğe gitmeden önce geri gelebilirdi. Onu orada beklemeliydi. Elbette cep telefonunu arayabilirdi ama dolaşım ücretleri konusunda uyarılmıştı. Gidip onu aramak varken bu gereksiz bir masraf gibi görünüyordu. Çantasını aldı ve dışarı çıktı. Nereye gitmiş ki? Belki de havuz kenarında oturmuş, bronzlaşmak için kremi tazeliyordu.

Havuz güvertesine yöneldi. Hareketli, yoğun bir alandı. Havuz doluydu, şezlonglar çoğunlukla doluydu. Merdivenlerden yukarıdaki seyir terasına çıktı ve korkuluklara yaslanarak

aşağı baktı, Daniel'ın yakışıklı yüzünü bulmak için kalabalığı taradı. Onu göremedi ama Don'un cıfcaflı turuncu yüzme şortuyla uzandığını gördü. Michele'den iz yoktu ama bir yerlerde gizlendiğine şüphe yoktu. Natasha gözlerini kaçırarak yoluna devam etti, yürürken denize baktı ve bir kez daha küpeştede durmak için döndü.

Kocasını görmeyi beklemediğı için, onun orada, jakuzide olduğunu fark etmesi biraz zaman aldı. Gülümsedi. Aslında tahmin etmeliydi; kocası sıcak, fokurdayan suda uzanmayı seviyordu.

Gülümsemesi tamamen kaybolmadan önce dondu. Küvette beş ya da altı kişinin olması alışılmadık bir durum değildi ama Daniel tek erkekti ve yüzünde garip, neredeyse coşkulu bir ifade olan tek kadın Tracy Ann'di.

Natasha ihanet ve iç burkan, acı bir öfkeyle savaşarak izlerken, Daniel ayağı kalktı ve küvetten çıktı.

Ama Tracy Ann kalmıştı, o kendini sudan çıkarırken gözleri onu takip ediyordu, aptal, hain yüzünde yapmacık bir gülümseme vardı.

Natasha aşağı inmek, arkasından yaklaşmak ve başını suyun altına sokmak istedi. Daha fazla mücadele etmeyene kadar orada tutmak. Yalancı, hilekâr kaltak ölene kadar.

O gece zar zor uyudu. Suçluluk ve pişmanlık iyi yatak arkadaşları değildi. Neyse ki Blake dürüstlerin uykusunu uyuyordu ve onun huzursuz ayak sürüme hareketleri onu rahatsız etmemişti. Bir ara kendini bir dirseğinin üzerine atmış ve onun yüzüne bakmıştı. Karanlıkta bile yanağının kıvrımını, çenesindeki Kirk Douglas çukurunu seçebiliyordu. Ona yalan söylemek tüm bunların en zor kısmıydı. *Bunu daha önce hiç yapmamıştı.* Evlilikleri, tüm ilişkileri dürüstlük, karşılıklı saygı ve sevgi temelleri üzerine kurulmuştu.

Ama bazen, sadece şimdi ve sonra, her şey çok sıkıcı, çok durgun hissettirmişti, sanki gelecekleri gelecek yıllar için düzgün bir şekilde planlanmıştı. Sevişmeleri bile eşgüdümlü, değişmeyen hareketlerden oluşan ve onu sık sık tatminsiz hissettiren rahat bir rutine dönüşmüştü. Blake onun orgazmının ara sıra sahte olduğunu hiç tahmin etmemişti. Ona daha önce hiç yalan söylememişti. Buna gerçekten inanıyordu ama o sahte orgazmların her biri yalan değil miydi? Bu da ona yıllardır yalan söylediği anlamına geliyordu.

Bir yalancı ve dolandırıcı. Eğer bilseydi, onu asla affetmezdi.

Gerçekten de arkadaşlarının onu anlayacağını düşünmüştü ve eğer aptalca bir şekilde o kadar çok içmeseydi ve açıklayamasaydı belki de anlayacaklardı. Şimdi, altı günü daha vardı.

Blake'in haberi olmadan arkadaşlarından ve özellikle Natasha'dan kaçmaya çalışan lanet olası teneke kutu.

O sabah kesinlikle hiçbiriyle yüzleşemezdi. "Ana restorana gidip açık büfe kahvaltılarını denemeye ne dersiniz?" dedi o sabah kabinden çıkmaya hazırlanırken. Kendisi yardıma dayalı yemeklerden pek hoşlanmazdı, oturup kendisine hizmet edilmesini tercih ederdi ama Blake bu tür yemekleri severdi.

Şaşkınlıkla bir kaşını kaldırdı. "Açık büfe mi? "Emin misin?"

"Denemekte fayda var.

"Eminim harika olacak. Taç madalyonlarını aldı, birini boynuna astı ve diğerini ona uzattı.

Büfe Tracy Ann'in beklediği kadar korkunçtu. Geminin eni boyunca uzanan devasa bir alanın her iki tarafındaki pencereler mekânı ışıkla dolduruyordu. Pencerelerin önündeki alanda masalar ve sandalyeler sıralanmıştı. Odanın ortasında sıra sıra yemek istasyonları vardı. İlk bakışta, ellerinde yemek dolu tabaklarla dolaşan yüzlerce insan varmış gibi görünüyordu.

Blake'e, 'Oturacak yer yok,' dedi. Bu kötü bir fikirdi. Özel lüks restoranlarına gitmeliydiler. Bir gün müzikle yüzleşmek zorunda kalacaktı. Ve en azından iyi bir kahvaltı yaparlardı.

"İşte bir tane var. Blake birkaç metre ilerideki boş bir masayı işaret etti. "Haydi, başkası kapmadan biz kapalım.

Blake'in heyecanına gülümsemek zorunda kaldı. Noel'deki bir çocuk gibiydi. Masaya oturduklarında, "Hadi," dedi. "Sen biraz yiyecek

al; ben de kahvenin nerede saklandığını bulup ikimize birer fincan getireyim. İçecek istasyonunu bulup iki fincan kahve getirdiğinde Blake

çoktan dönmüştü. İçecekleri masaya bırakıp oturdu ve Blake'in

tabağındaki dağ gibi yiyeceklere baktı.

inançsızlık.

'Yemekler inanılmaz,' dedi. "İsteyebileceğiniz her şey var. Adam şaşkınlıkla ona baktı. "Yemek yemiyor musun?

"Evet, şimdi gidiyorum. Odada arkadaşlarından herhangi birini aradı, onları görmeyi gerçekten beklemiyordu. Daniel'ı kesinlikle göremeyecekti. Halkın arasına karışmak hiç de onun tarzı değildi. Aç değildi ama yiyecek bir şeyler almazsa Blake endişelenecekti. 'Geri dön

tik.' En yakın istasyona gitti ve mısır gevreği satan bir istasyon olduğunu görünce rahatladı. Bir kâseye mısır gevreği doldurdu, süt ekledi ve masaya döndü. Burada deneyebileceği bir dizi egzotik, heyecan verici yiyecek varken, mısır gevreği gibi sıradan, düpedüz sıkıcı bir şeyi seçmesi ne kadar da ironikti. Görünüşe göre heyecanı bir kez yakalaması ona yetmişti.

"Mısır gevreği mi? Blake başını salladı. "Sana güveniyorum!

Onun bununla ne demek istediğini sormak istedi. Onun sıkıcı, donuk bir kadın olduğunu ve böylesine geniş bir seçenekle karşı karşıya kaldığında bildiği şeye bağlı kalmaya karar verdiğini mi düşünüyordu? Eğer öyle olsaydı, bu boktan, saçma sapan karmaşanın içinde olmazdı. Kaşığını mısır gevreğine daldırdı ve damlayan gevreği ağzına götürdü. Damlalar tişörtünün önünü işaretlemek için düştü. Aşağı , gözyaşına benzeyen lekeleri gördü.

Blake onun ikilemine aldırmadan tabağındaki yemeği bitirdi ve ayağa kalktı. 'Biraz daha almaya gidiyorum. Bir şey ister misin?

"Biraz daha kahve lütfen.

O gittikten sonra kaşığını yere bıraktı ve kâseyi itti. Birkaç saniye sonra Blake'in boş tabağıyla birlikte ortadan kaybolmuştu. Garsona gülümseyerek teşekkür etti ama garson çoktan gitmişti. Tracy Ann iç çekerek çantasından günün etkinliklerinin basılı programını çıkardı. Arkadaşlar bütün gün, her gün birbirlerine bağlı olmayı planlamamışlardı. Öğle yemeği ve akşam yemeği için buluşmaktan söz etmişlerdi elbette, ama bunun dışında herkes kendi işini yapıyordu. Listeye göz attı, Natasha'nın hoşuna gidebilecek her şeyin üstünü zihninde çizdi.

Blake, "Zanzibar'ın sömürge geçmişi hakkındaki konuşma iyi görünüyor," dedi ve masaya tanımlanamayan bir tabak yemek koydu. "Birazdan kahve ile döneceğim. Ve tekrar gitti.

"Sanırım bugün rahatlayacağım," dedi adam ona tekrar katıldığında. Adamın getirdiği kahve sıcaktı; bir yudum aldı ve içini çekti. 'Havuzu ve jakuziyi düşünüyorum. Daha entelektüel şeyleri başka bir güne bırakabilirim.

"Gitmemin sakıncası yok değil mi?

"Tabii ki hayır. Bunu bana daha sonra '.

Adamın iştahsızlığı hakkında yorum yapmaması onu rahatlattı. Ama o da böyle düşünceli biriydi. İyi bir adamdı, ondan daha iyisini hak ediyordu.

"Sanırım işim bitti. Çatal bıçağını yere bıraktı ve arkasına yaslanıp karnını sıvazladı. "Bir daha yemek yemek isteyip istemediğimden emin değilim.

"Öğle yemeğini atlayabiliriz. Bu ona uyar. Arkadaşlarından herhangi biriyle karşılaşmadan ne kadar uzun süre ayrılabilirse o kadar iyiydi.

'Acıkmayacak mısın? Pek bir şey yemedin.'

Bir ağız dolusu mısır gevreği ve bununla mücadele etmişti. "Havuz kenarında bir şeyler atıştırabilirim. Dilim pizza yapıyorlar. Bu bana çok uygun olur. Birkaç kadeh de şarap. Belki de yapması gereken buydu: sarhoş olmak ve gemi seyahati bitene kadar sarhoş kalmak.

"Yukarı yürümek ister misin? Blake merdiven boşluğuna doğru başıyla işaret ederek sordu.

Beşinci güvertedeydiler. On ikinci kata kadar uzun bir yol vardı. Natasha'nın ortaya çıkmasından korktuğu için nefesini tuttuğu pek çok dönüş vardı.

"Asansöre binelim.

Asansörlerden birinin ping sesi çıkarıp geleceğini haber beklerken hâlâ nefesini tutuyor, kapının açılmasını bekliyor, arkadaşının orada olmasından korkuyor, yüzünde, gözlerinde, ağzının kıvrımlarında tiksinti dolu bir ifade belirliyordu. Ama asansör geldiğinde, kapılar susturularak açıldığında, içerideki kadın bir yabancıydı.

Kulübeleri dar koridor boyunca uzun bir yoldu. Yan yana yürüyorlar, Blake bir şeyler hakkında sohbet ediyordu. Tracy Ann dinlemiyordu; Prag'daki o saatte gördüğü figürler gibi, arkadaşlarından hiçbirinin kamaralarından çıkmamasını umarak ileriye bakıyordu. Gemi çok büyük olmalıydı; ama küçüktü. Klostrofobik. Hızlanırken Blake'in şaşkın bakışını yakaladı ve başını salladı. "Çişimi yapmam gerek," diye açıkladı.

Kamaralarına döndüklerinde aceleyle banyoya girdi, kapıyı kilitledi ve yüzünü ellerinin arasına alarak klozete oturdu. Kendini toparlaması gerekiyordu. Blake aptal değildi. Kendini toparlayamazsa bir terslik olduğunu anlayacaktı.

Sifonu çekti, ellerini yıkadı ve yüzüne su sıçrattı. Bu karmaşadan kurtulmanın bir yolunu bulacaktı. Zor zamanlar, zor önlemler gerektiriyordu. Yüzünü bir havluyla sildi ve

aynadaki yansıması. Sert ve öfkeli yüzü zar zor tanıdı. İçinde cızırdayan duyguları zar zor tanıdı. Çünkü aniden gerçekte yüzleşti. Blake'ten sır saklamak istiyorsa, Daniel'ı susturmak zorundaydı.

Tracy Ann, mayosunun üzerine giydiği renkli kaftan ve havuz kenarında tembel bir sabah için ihtiyaç duyabileceği her şeyi koyduğu rafya çantasıyla Blake'i haberleri izlerken bırakıp yola koyuldu. Kamaralarının dışında, kapıya yaslanmış bir şekilde bir süre durdu ve koridorda bir aşağı bir yukarı baktı. Önceki gece odasını bulmakta zorlandıktan sonra içine bir huzursuzluk çökmüştü. Koridor her iki tarafta da uzun bir yol boyunca uzanıyordu. Yön duygusu iyi olan Blake'ti, her zaman kaybolan oydu, bu yüzden bir kez daha arkadaşlarının odalarının nerede olduğunu şaşırmıştı Önünden geçtiği kapılardan herhangi biri açılabilir ve onlarla yüz yüze gelebilirdi. Belki de onların kamerasında kalmak daha iyiydi. Balkonlarında bir kitapla dinlenebilir, parmaklıklara yaslanıp aşağıdaki denize ağlayabilirdi.

Ama Blake anlamazdı. Bu onu endişelendirirdi. Arkadaşlarına bile endişelendiğini söyleyebilirdi, sonra onlar da ona ne söylediğini... ne yaptığını söyleyebilirlerdi.

Ne karmaşa ama! Kapıdan uzaklaşarak başını eğdi ve koridorda asansöre doğru yürüdü, neredeyse koştu. Bir ağrı düğmesine bastı, sanki bunu yaparsa asansör daha çabuk görünecekti. Merdivenleri kullanmak cazip gelmişti ama dört kat yukarıdaydı ve ayağında parmak arası terlikler vardı. Endişeli olduğu kadar, takılıp düşeceğinden de korkuyordu. Düşmek, bacağını kırmak, uçmak

Helikopterle eve. Tanrım, neredeyse buna deęecekti ama řansı yaver giderse, dūřerse muhtemelen bileęini burkacak ya da yūzūnū morartacaktı ki bunların hiębiri onu ięinde bulunduęu durumdan kurtaramayacaktı.

Asansör kapısının açılması kararımı .

O geldiğinde havuz kompleksinin bulunduğu on altıncı gūverte çoktan hareketlenmişti. Masalar, sandalyeler ve şezlonglarla iyi bir şekilde donatılmıştı. Bir şemsiyenin altında boş ve biraz ayrı bir yer bulunca rahatladı. şapkasını ve şantasını yere bırakarak birkaç havlu almak ięin karşıya geğti. Hava zaten sıcağı, gūneř kristal berraklığında, mavi bir gōkyūzūnde ateşli bir disk gibiydi. Havluları serdi, kaftanını ęıkardı, şezlongun ucuna attı ve uzandı. Gōzleri kapalıyken ve gūneř tenini ısıtırken, dūnyasında her şeyin yolunda olduğuna neredeyse inanabilirdi.

Ne yazık ki, gūneř ışınları kafasını kurcalayan endiřeleri yatıřtırmak ięin hiębir řey yapmadı. Oturduęu yerden kalkarak getirdięi kitaplardan birini ęıkardı. Muhtemelen çok iyiydi ama kelimeler bulanıklařmaya devam ediyordu. Kitabı kapattı, yerine koydu, arkasına yaslandı ve gōzlerini tekrar kapatarak rahatlamak ięin kendine yalvardı. Elbette iře yaramadı, ęūnkū karanlıęın ięinde Daniel'in yūzū bir zamanlar çok seksi, çok bařtan ęıkarıcı olduęunu dūřūndūęu o gūlūmsemeyle belirdi. *Çok tehlikeliydi*. Geręekten de buydu: oldukęa sıkıcı hayatına korkutucu derecede heyecan verici bir tehlike enjeksiyonu. Her řey geręek dıřı gelmiřti. Sanki kōhne bir filmde rol alıyor, yerleřik, mutlu bir evlilięi olan eřinin ve annesinin tam tersi bir rolū canlandırıyor. Ve řimdi tam ve mutlak aptallıęının bedelini hesaplıyordu.

İę ęekerek rahatlama giriřiminden vazgeęti ve ayaęa kalktı. Bara gidip ięmeye bařlamak cazip geliyordu. Belki de sarhoř olmak ve sarhoř kalmak en iyi fikirdi. Bu dūřūnceyle yūzūnū buruřturdu ve bunun yerine dōnūp havuza baktı. Havuz onu cezbetmemiřti ama ucundaki yūkseltiymiř platformun üzerindeki jakuzi cezbetmiřti. řu anda boştu. řapkasını kaptı, oraya gitti ve ılık, ęalkantılı suya adım attı. řapkası onu gūneřten korurken ve vūcuduna kōpūklerle masaj yapılırken, nihayet stresinin bir kısmının hafifledięini hissedebiliyordu.

Belki o sūre boyunca orada kalabilir. Dıřarı ęıkmayı reddeder. Tūm yiyeceklerini yan tarafa getirtir. Blake ona katılabilirdi. Blake ona katılabilirdi.

çok cazip bir düşünce.

Şapkasını gözlerinin üzerine eğdiğinde birinin küvete girdiğini fark etti. Birkaç kişilik yer vardı; tek başına bir işgal beklemiyordu. Birinin çıplak bacağına dokunduğunu hissetmeyi de beklemiyordu.

"Ne? Damlayan eliyle şapkasını geriye itti ve yanındaki kişiye dönüp baktı, bu jakuzi adabı ihlali için bir saldırı başlatmaya hazırdı.

"Merhaba, Tracy Ann.

Daniel Vickery-Orme dünyadaki tüm jakuziler arasında en çok onunkine tırmanmak zorunda kalmıştı. Ondan kaçmanın zor olacağını biliyordu. Her akşam yemekte birlikte olacaktı. Ama onunla yalnız kalmamayı umuyordu. Bu kadar yakın, neredeyse mahrem bir yakınlıkta olmayı hiç hayal etmemişti. Bir daha olmayacaktı. Bir kez yeterliydi. O bir anlık zayıflık her şeyi mahvedecekti. Eğer buna izin verirse.

"Daniel. Tek yapabildiği buydu. Gitmesi gerekiyordu. Adamın parmakları aniden bileğine dolanmasaydı gidebilirdi. Tıpkı bir yılan gibi. "Ben de tam çıkıyordum; bir süredir buradayım. Güldü ve elini çekmeye çalıştı, adamın kavrayışının sıkılaştığını hissetti. "Kendimi biraz fazla pişmiş hissetmeye başladım.

'Birkaç dakika daha kalmanızın size bir zararı olmaz. Sessiz bir konuşma yapmak istedim.'

Gözlerini masumca kırıştıtırıp "Ne hakkında?" demek isterdi. Ama oyun oynamak onu bu karmaşanın içine sokmuştu; bundan kurtulamayacaktı. Onun ne hakkında konuşmak istediğini çok iyi biliyordu. Daniel'a istediği bilgiyi vermek için kocasının özel dosyalarını açmayı başarıp başaramadığını öğrenmek istiyordu.

'Hiç şansım olmadı,' dedi. Gerçek buydu. Sayılırdı. Şansı yoktu çünkü denememişti. Nasıl deneyebilirdi ki? Blake'in bilgisayarını açıp özel, gizli dosyalara bakarak Daniel'in tehlikeli bir dolandırıcılıkta başarılı olmasına yardımcı olacak bilgileri bulmak. *Kocasına ihanet etti. Tekrar, tekrar'ı unutma.*

"Hiç şansın olmadı. Parmakları daha da sıkılaştı. Acıtıyordu. Daha fazla yalanla açıklamak için çürükler olacaktı. "Ne yazık ki cep telefonum yanımda değil, böylece şansın olduğunda neler yapabileceğini sana gösterebilirdim.

"Bir hata yaptım. Başını geriye doğru eğdi ve adamın gözlerine baktı, onda bir nebze de olsa merhamet görmeyi umuyordu. Aptal kadın, tabii ki yoktu.

"Dinle," dedi elini bırakarak. 'Ne istediğimi biliyorsun. Onu benim için al, ben de o videoyu sileyim, olanları unutalım.

"Şantaj bir suçtur. Zavallı sözler, sanki bilmiyormuş gibi, sanki en ufak bir fark yaratacakmış gibi.

"Evet, öyle. Gülümsedi. "Ama sanki masum taraf sen değilmişsin gibi. Hayır," dedi dudaklarını büken bir alaycılıkla. "O videoyu defalarca izledim; masum hiçbir yanı yoktu.

Suya batmak, vücudundaki her nefes tükenene kadar orada kalmak istedi. Her şeyi bitirmek. Videoyu izlemişti. Onu kusturmuştu. Daniel'in bunu izlediği düşüncesi, dönüp onun gözlerini oymak istemesine neden olmuştu. Canını yakmak. Bunu ona ödetmek.

'Eğer top oynarsan, silinecek ve Blake karısının nasıl bir sürtük olduğunu asla bilmek zorunda kalmayacak. Merak etme, kimse bilgiyi aldığımı öğrenemeyecek. Sana bunun sözünü verebilirim.

Bir parça cesaret bulmaya çalıştı. 'Bana söz verebilirsin! Sana gerçekten inandığımı mı sanıyorsun?

Suyun altında kalçasını yakaladı ve acıyla sıktı. zorlanacağı daha fazla morluk. 'Bana ister inan, ister inanma, umurumda değil. İhtiyacım olan bilgiyi bana ulaştırmak için ay sonuna kadar vaktin var.

Sonra oradan ayrıldı ve eğer biri onu izliyorsa, bronzlaşmış, tonlanmış vücudundan su akan yakışıklı, fit görünümlü bir adam görecekti. Arkasında bıraktığı kadına da bakabilirlerdi. Tracy Ann her ihtimale karşı yüzüne bir gülümseme yerleştirdi. Yapmak istediği şeyi saklayan bir gülümseme - öne uzanmak, adamın bileğini yakalamak ve onu geri çekmek, başını altına sokmak, çırpınmayı bırakana kadar orada tutmak. Adam ondan daha iri ve güçlüydü ama bunu yapabiliirdi; ona güç verecek haklı bir öfkesi vardı.

Hareket etti mi? Tabii ki hareket etmedi. Bu bir şeyler yapmayı gerektirirdi. Proaktif olmayı. Onu içinde bulunduğu mutlak karmaşadan kurtaracak bir mucizenin gerçekleşmesini beklemek ya da birinin onu kurtarmaya gelmesini ummak değil. Yüzünde aptalca bir sırıtişla orada oturup Daniel'a esir olmuş gibi bakmıyordu.

Biri baksa, adama aşık olduğunu sanırdı, orada oturmuş, o piçi nasıl öldüreceğini ve bundan nasıl kurtulacağını düşünürken yavaş yavaş haşlandığını değil.

Doğal olmayan bir şekilde parıldayan beyaz dişlere sahip, neredeyse sinir bozucu derecede neşeli genç bir adam tarafından balkonlarında kahvaltı ettiler. Ne Michele ne de Don birçok restorandan birine gitmek istememişti. Michele hiçbir arkadaşıyla buluşmak istemediği için, Don da akşamdan kalma olduğu için.

Bir şişe suyu ağzına götürdü ve çılgınca birkaç yudumda boşalttı. 'Dün gece berbat bir kokteyl içiyordum. Daniel'la konuşmak ya da kumar makinelerinde para kaybetmektense sürekli bir tane daha sipariş etmek daha kolaydı. Boynundaki kordonda asılı duran taca dokundu. "Sadece bunu kullanıyorsun, biliyorsun; kumar oynamayı çok kolaylaştırıyor.

"Bahse kumar oynuyordu, değil mi?

Don başını salladı, sonra inledi ve bir elini alnına götürdü. 'Başım! Elbette öyleydi. Büyük ben'i oynuyor, krupiyelerle sohbet ediyor, cazibesini konuşturuyordu. Çatalını eline aldı ve tabağındaki soğuk ete dürttü. 'Blake, Ralph ve ben, birkaç kez kumar oynadıktan sonra vazgeçtik. Biz kumar oynayacak tipler değiliz.

O da içki içen tiplerden değildi. Michele gülümseyerek kabine geri döndü ve buzdolabından bir şişe daha su aldı. "Al bakalım. Yeterince sıvı aldıktan sonra kendini daha iyi hissedeceksin.

Bir kruvasana uzandı ve bir parça kopardı, havada uuan hamur ii parçaları denize doğru sürüklendi. Daniel küçük sosyal çevrelerine gir, Natasha'nın iyi biriyle tanıştığına çok sevinmiler ve onun iyiliği için onu sevmeye hazır olarak onu aralarına kabul etmişlerdi. Onları bylemi ve gözlerini kamatırmıtı, bu yüzden ilk başta her şey kolaydı. Kadınlar onu sevmiti, kocaları da yle. Natasha ve Daniel evlendiklerinde, dört arkadaş bir araya geldiklerinde, kocaları da sevmiti. Sık sık, gecenin ilerleyen saatlerinde bir araya gelmeyi ayarlıyorlardı. Ve bu iyiydi. Öyle değil miydi? Yoksa hepsi *Friends*'teki karakterler olduklarını mı hayal etmişlerdi? Her şey biraz sahte değil miydi?

Michele artık bilmiyordu ama aradan geçen aylar içinde bir yerlerde, Daniel'in ne kadar çıkarıcı bir piç olduğunu kefetmeden önce bile, ondan pek holanmadığına karar vermişti.

Natasha'nın Daniel'in finansal anlaşmaları hakkındaki gerçeği bilip bilmediğini merak ediyordu. Don'u sıkıtırdığını bilip bilmediğini. Michele arkadaşının bu kadar hain olabileceğine inanmak istemiyordu. Ama para kötü bir efendiydi ve ak insanı aptalca kr edebilirdi.

Para, ak ve ehvet... Hesap vermeleri gereken çok şey vardı. Michele elindeki kruvasan parçasını ağzına attı ve masanın karşısındaki Don'a baktı. "Sen kumarhanede kafayı bulurken, Tracy Ann de çatı katında kafayı buluyordu.

Yeni bir şey yok.

"Hayır, ama bu sefer yeterince ayıktı," dedi Michele kaşlarını çatarak, "ya da yeterince sarhotu, hangisi olduğundan emin değilim. Her neyse, hangisi olursa olsun, Natasha'ya Daniel'i öptüğünü söyledi.

Don ağzına aldığı bir yudum kahvenin üzerine sıçradı. "Ne? Kahretsin, bunu kaçırdığım için zgnm. Tasha çıldırdı mı?"

"Aslında yemedi. Michele kruvasandan bir lokma daha aldı. "Bu konuda son derece sakindi. Eğer Tracy Ann seni öptüğünü söyleseydi, kafasını koparırdım.

"Gerçekten mi?" Memnun görünüyordu.

"Evet, ama bir şey olması mümkün değildi, değil mi?"

Elini uzattı ve üzerine özensiz bir öpücük kondurdu. "Hayır, o kadar aptal değilim.

Hafif asosyal görünürlü, tombul yanaklı adam da Tracy Ann'i baştan çıkarmazdı ama Michele onu gerçeği söyleyemeyecek kadar çok seviyordu. "İçkiyi fazla kaçırmış olabileceğini söyledim, Tracy Ann'in onları nasıl geri püskürttüğünü bilirsiniz, ama Natasha, değerli Daniel'inin sarhoş bir kadından faydalanabileceğini düşündüğüm için kafamı kopardı.

Michele'in de bildiği gibi, bu Don'u güldürdü. "Daniel, kendi çıkarına bir şey varsa öz annesinden faydalanırdı.

"Bunu *sen* de biliyorsun, *ben* de biliyorum ama başka kimsenin onun Bay Cazibe görüntüsünün ötesini görebildiğinden emin değilim.

"Barbara dün gece onunla oldukça samimi görünüyordu, değil mi?

Michele fark etmişti. Orada neler olup bittiğinden emin değildi. Dört arkadaş arasında Barbara her zaman mantıklı olan, öğrencilik günlerinde onları beladan uzak tutan kişi olmuştı. Sanki Daniel'la flört ediyormuş gibiydi ama bu mümkün değildi, değil mi? Tabii... 'Ralph'in son zamanlarda ne kadar düşük olduğunu gördün. Sanırım onların da başı bizimki gibi dertte değildir? Don şaşkın şaşkın bakınca oflayıp pufladı ve başını salladı. Sevgili kocası bazen çok yavaş hareket edebiliyordu. "Daniel'la yani?

'Saçmalama! Bir köşe yazarının Daniel'a sunabileceği ne olabilir ki?

"Kaba olma, o yıkanmış değildi-

Don onu durdurmak için elini kaldırdı. 'Bana sır olarak söyledi, bu yüzden boşboğazlık edemezsin, tamam mı, ama emekli olmadı. Gazetede ki son sarsıntıda işten çıkarıldı. Bu yüzden morali bu kadar bozuk.

"Hayır! Michele dehşete kapıldı. Hangisinin onu daha çok şok ettiğinden emin değildi. Ralph'in işten çıkarılması mı, yoksa Barbara'nın emekli olduğunu söyleyerek onlara yalan söylemesi mi? Son zamanlarda bu kadar tuhaf davranmasına şaşmamalıydı.

Michele'in kafası daha fazla dayanamadı. Don'u içinde bulunduğu karmaşadan kurtarmak için bir plan yapabilmek amacıyla zihnini boşaltması gerekiyordu. 'Pekâlâ, işin bittiyse, hadi gidip

gemi.' Sandalyesini geriye itti ve ayağa kalktı. "Görüşmelerden birine gitmek istemiyorsan tabii?

"Bu sabah olmaz," dedi fincanını boşaltıp yere bırakırken. 'Biraz dolaşıp bu eski küvetin neler sunduğunu görmek isterim.

'Tamam, ama mayolarımızı giyelim; güneşlenme fırsatı bulabiliriz.

Eski küvetin sunacağı çok şey vardı ama meydana çevreleyen üç güverteyi yürüdüklerinde Don solmaya başlamıştı. Michele ona acıyarak bir kolunu onunkine doladı ve onu asansörlere doğru yönlendirdi. "Hadi havuz güvertesine gidelim; oturacak gölgelik bir yer buluruz, sen uyursun, ben de güvertenin neler sunabileceğini keşfederim. Tamam mı?

İtiraz etmedi, aşırı büyümüş bir köpek yavrusu gibi yönlendirilmesine izin verdi. Michele havuzun etrafındaki kargaşadan uzakta, daha sessiz bir yerde mükemmel bir yer bulduğunda ve şezlonga uzanması için ona baskı yaptığında da itiraz etmedi. 'Dürüst olmak gerekirse, bir saat kestirirsen kendini çok daha iyi hissedeceksin. Saat birde öğle yemeğine bile çıkabilirsin. Başını eğdi ve gülümsedi. "Diğerleriyle öğle yemeğinde buluşmak için bir anlaşma yaptığımızı hatırlıyorsun, değil mi?

"Belli belirsiz," dedi. Mayosuna kadar soyundu. Gömleğini ve şortunu yastık olarak kullanmak üzere toparlayıp iç çekerek şezlonga uzandı. "Haklısın, biraz dinlensem mükemmel olacağım.

"Ya da hiç olmadığın kadar yakın," dedi eğilip yanağından öperek. 'Biraz dolaşıp geri geleceğim. Sana biraz daha su getireceğim.

"Sen en iyi eşsin.

"Bunu sakın unutma," dedi ama adam çoktan uyumuştı.

Gülümseyerek keşfine devam etmek için döndü. Açık büfe restoran bu güvertenin bir ucundaydı. Etrafta bir tur attı, orada asla yemek yemeyeceklerine dair kendi kendine söz verdi ve sonra tamamen kek ve hamur işlerine ayrılmış bir istasyonun cazibesine kapıldı. Bu fırsatın kaçmasına izin veremezdi. Birini seçerek kahve alabileceği bir yer buldu ve ikisini de pencere kenarındaki bir koltuğa götürdü. Burası huzurlu ve dinlendiriciydi. Bir anlığına -ve muhtemelen bin kalorilik-hayatları serbest düşüşte değilmiş gibi davranabilirdi.

Birkaç lokma yedikten sonra pasta ve onunla birlikte rahatlama hissi de yok oldu. Kalorilerden kurtulabilirdi ama endişeden kurtulabileceğinden emin değildi.

Dışarı çıktığında havuz barın önünden geçerken su getireceğine dair verdiği sözü hatırladı. Servis edilmeyi bekleyen birkaç kişi vardı. Garsonlar verimli ve güler yüzlüydü ama siparişlerin çoğu karmaşık kokteyllerdi ve beklemenin uzun süreceğini tahmin etti. Kimsenin acelesi yokmuş gibi görünüyordu, herkes tatil modunda rahatlamıştı.

Kendisi de sakinleşebilir ve manzaranın tadını çıkarabilirdi. İnsanları izlemek her zaman eğlenceliydi. Dört kişilik bir aile geçerken gözleri büyüdü, anne baba ve iki çocuk, hepsi de aynı Hawaii tişörtleri ve şortları giyiyordu. Taç madalyonları olmasa bile birbirlerini bulabilecekleri kesindi. Güneşin tadını çıkaran bikinili birkaç zayıf kadın vardı. Ve Tanrı'ya şükür, onun formunda daha çok kadın vardı. Belki de mayosunu giymeli, belki de bir dalış yapmalıydı. Hâlâ merak ediyor ve servis edilmeyi bekliyordu ki gözleri havuzun en ucundaki yükseltilmiş kürsünün üzerindeki jakuziye takıldı.

Yüzünü görmek için çok uzaktaydı ama şapkayı tanıdı; şapkayı aldığı anda Tracy Ann'le birlikteydi. Ve küvetten çıkan adamı da kesinlikle tanıdı. Daniel! Tracy Ann aklını mı kaçırmıştı? Michele'in gözleri güvertede dolaştı. Natasha'dan iz yoktu. Sonra yukarıya, yukarıdaki güverteye baktı, havuzu çevreleyen ve en uçtaki spor salonuna giden bir yürüyüş yolu vardı. Orada ayakta duran birkaç kişi vardı, ya denize ya da havuzun içindeki ve etrafındaki insan kalabalığına bakıyorlardı. Ve sonra onu gördü. Natasha'yı. Sıcak küvete bakıyordu. Michele uzaktan bile, vücudunu sert bir şekilde parmaklıklara yaslamış, dudaklarını sıkıca birbirine bastırmış olan Natasha'nın öfkesini görebiliyordu. Neredeyse gözlerinden kıvılcımların çıktığını gördüğüne yemin edecekti.

Natasha dün gece sakin ve soğukkanlı olabilirdi ama şu anda kesinlikle öyle değildi. Sanki birini öldürecekmiş gibi görünüyordu.

Ralph'ın kahvaltıya onsuz gittiğini düşünen Barbara uzun bir duş aldıktan sonra inanılmaz yumuşaklıktaki bornozlardan birini giydi ve balkona çıktı. Parmaklıkta durup aşağıya, suya bakmak büyüleyiciydi. Dışarı bakıp okyanustan başka bir şey görememek büyüleyiciydi. Televizyonda interaktif bir harita vardı; onu açıp en yakın karanın nerede olduğunu görebiliyordu. İskele tarafında görünürde kara bile Gidip bir bakmalıydı. Ama hareket etmedi.

Tek yapabildiği orada durup önceki gece ne kadar aptal görüldüğünü düşünmektir. O aptalca, uygunsuz elbiseyi giymiş, Daniel'a kirpiklerini kırıştırıyordu. *Onunla flört ediyordu.* Ne kadar aptaldı.

Ne kadar , zavallı bir
aptal. Arkadaşları fark
etmiş miydi?

Muhtemelen kendi şeytanlarıyla savaşıyor Tracy Ann değil, muhtemelen bugünlerde meşgul görünen Michele de değil, ama Natasha? Evet, diye tahmin etti Barbara, fark ederdi ama görmezden gelirdi. Daniel'ın muhteşem karısını Barbara gibi sıkıcı biriyle aldatması pek olası değildi. Ama Natasha, Daniel'ın kimse bakmıyorken Barbara'ya attığı bakışlardan haberdar değildi; ne de Daniel'ın parmaklarının nasıl

kalçasına ya da arkasına sürdü. Tüm bunları ya da adamın kendisine baktığında gözlerinde beliren kıvılcımı hayal bile edememişti.

Şimdi onun kendisiyle oynadığını fark etmişti ve bu da midesini bulandırmıştı. Tanrım, ne kadar aptalmış.

Yüzünü ellerine gömdüğü için balkon kapılarının açıldığını duymadı.

"İyi misin?"

Hayır, hiç de iyi değildi. "Evet, iyiyim, sadece aşağıdaki dalgalara bakıyorum. Döndü ve yüzündeki gülümsemenin hissettiği kadar korkutucu görünmemesini umdu. "Kahvaltı yaptın mı?"

'Hayır, seni bekliyordum. Sadece geziniyordum.' Bornozunun kemerini çekti. 'Giyinir giyinmez gidebiliriz. Bu şekilde gitmenden memnun olacaklarından emin değilim.

Kahvaltı etmek istemiyordu ama birlikte gitmek daha kolay görünüyordu. "Hayır, muhtemelen olmaz. Bana birkaç dakika verin, hazır olacağım.

Önceki akşam yemek yedikleri Malfi Restaurant gün ışığında farklı görünüyordu. Hâlâ şıktı ama daha az göz alıcıydı. Saatin geç olmasına rağmen, Ralph arkadaşlarından hiçbirini orada bulamayınca şaşırdı. "Acaba neredeler?" dedi birden fazla kez, sanki yokluklarından dolayı hayal kırıklığına uğramış gibi rahatsız edici bir sızlanmayla.

Barbara dudağını ısırды ve menüye konsantre oldu.

"Açık büfeye pek gitmiyorlar," dedi elini odada gezdirerek. "Burada yemek varken olmaz.

Konuyu değiştirmek, arkadaşları dışında herhangi bir şey hakkında konuşmak için çaresizdi... Daniel değil, ve kesinlikle Tracy Ann değil... Barbara menüyü kapattı. Geç kaldıkları için pencere kenarında bir masa bulmayı başarmışlardı. Perdeler, ışığın odaya girmesini sağlamak ve oturanlara mükemmel bir deniz manzarası sunmak için arkaya bağlanmıştı. Bir kez daha, yuvarlanan suyun büyüüne kapıldı ve neredeyse sinirleri bozuldu. Arkasını dönerek odaya odaklandı. Gerçekten de çok zarıftı. "İsim seçimleri beni şaşırttı. Tüm restoranlarına ünlü düşeslerin isimlerini verdiklerini biliyorum ama Malfi Düşesi pek de uygun bir seçim değil, değil mi?"

Ralph menüsünden başını kaldırdı ve kaşlarını çattı. "Benim ve muhtemelen buradaki insanların çoğunun onun kim olduğuna dair hiçbir fikri olmadığına göre, bunun bir önemi olduğundan şüpheliyim.

"İlk kocasının ölümünden sonra ailesinin onaylamadığı bir kâhyaya aşık olan trajik bir on beşinci yüzyıl İtalyan kadınıydı. Sonunda, muhtemelen erkek kardeşi tarafından, kâhyadan olan iki çocuğu gibi öldürüldü. John Webster bu konuda *Malfi Düşesi* adında bir oyun yazmıştır.

"Netflix'te olması gereken bir şeye benziyor," dedi küçümseyerek.

Masada bir garson belirdi. "Günaydın. Sipariş vermeye hazır mısınız?"

"Ben Malfi spesiyalinden alacağım," dedi Ralph, menüsünü kapatıp geri uzatarak. "Ve büyük bir fincan kahve lütfen.

"Bana da kahve," dedi Barbara. "Ben de karışık meyve ve yoğurtlu müsli alacağım.

Dumanı tüten mis kokulu bir kahve hemen geldi. Tam da ihtiyacı olan şeydi ve arkasına yaslanıp kahvesini yudumlarırken düşünceleri, tek suçu uygunsuz birine aşık olmak olan düşesin hüznü hikâyesine odaklandı.

Barbara mı?

Ralph'ın sesinde endişeli bir ton vardı. Önemli bir şeyi mi kaçırmıştı? Kendine gelmeli, hayal kurmayı, bir şeyler hayal etmeyi, fantezi kurmayı bırakmalıydı. "Özür dilerim, bir şey mi dediniz?

"Daha sonra konuşmalardan birine gitmek ister misin diye soracaktım?

"Evet, bu iyi olur. Bir tanesi Zanzibar'daki sömürgecilik üzerine, diğeri de ticaret merkezi olarak tarihi üzerine. Hangisi olduğu önemli değil.

"Ticaret merkezi ilginç olmalı.

Ralph Malfi spesiyalini yerken - hiçbiri tanıdık gelmeyen bir çeşit yemek - hafta boyunca sunulan çeşitli konuşmalar ve eğlenceler hakkında sohbet ettiler. Ya da en azından kadın sohbet ediyordu; Ralph çoğunlukla arada sırada bir şeyler mırıldanıyor, bir yandan da ne sipariş ettiğini merak ediyormuş gibi tabağındaki yemeği kurcalıyordu.

'Yarınki turu dört gözle bekliyorum,' diye tekrar denedi. 'Pemba Adası hakkında bir şeyler okuyordum. Karaya çıkacağımız Kigomasha Yarımadası'nın çok güzel olması gerekiyor. Belli ki bunu anlatmakta pek başarılı olamamıştı çünkü adam sıkılmış görünüyordu. Ama bu günlerde hep öyle oluyordu.

Gittikleri konuşma ilginçti. En azından o öyle düşünüyordu ama Ralph'e konuşmadan hoşlanıp hoşlanmadığını sormak için döndüğünde gözlerinin kapalı olduğunu fark etti. Uyuyordu ya da uyuyormuş gibi yapıyordu. Emin değildi. Umursadığından da emin değildi.

Daha sonra kamaralarına geri döndüler. On ikinci güverteye sessiz bir yolculuk, koridor boyunca odalarına sessiz bir yürüyüş, yaklaştıklarında kapı otomatik olarak açılıyor, böylece anahtarın kimde olduğunu sormalarına bile gerek kalmıyordu.

Diğerleriyle saat bir buçukta öğle yemeğinde buluşmak üzere belli belirsiz bir anlaşma yapılmıştı. Barbara Ralph'ın bunu unutacağını umuyordu ama içeri girdiklerinde Ralph ayakkabılarını çıkarıp yatağa uzandı ve "Ben biraz kestireceğim. Öğle yemeği için beni zamanında ara, olur mu?"

"Doğru," dedi ona bakarak. Tuhaf bir an için, orada yatan Daniel'dı ve Ralph tek gözünü açıp ona baktığında hızla dağılan bir şehvet dürtüsü hissetti. "Balkonda oturup kitap mı okuyacaksın?"

Yapabileceği, yapması gereken şey buydu. Oturmak, dinlenmek, enerjisini korumak. "Hayır, sanırım etrafta biraz dolaşacağım. Keşfedeceğim. Benim de bakmak istediğim birkaç dükkan var."

"Tamam, saat 1'den önce burada görüşürüz."

Banyoda durdu, saçını fırçaladı ve rujunu yeniden sürdü. Tom Ford'un kırmızı rujunu kenarda durmuş, onunla alay ediyordu. Biraz sürmek cazip geliyordu. Tracy Ann kırmızı ruj sürerdi. Her zaman böyle miydi, yoksa bu yeni bir değişiklik miydi? Barbara daha önce fark ettiğini hatırlamıyordu. Arkadaşında olup da onda olmayan neydi? Aynı yaşıydılar ama Tracy Ann daha küçük, daha zayıftı. Sorun bu muydu? Aynaya yan döndü ve yüzünü buruşturdu. Kendini , değil mi? Ralph öyle yapmıştı, o da ona arkadaşlık etmişti.

Bu onun bahanesiydi. Üzücü ve tamamen doğru olmayan bir mazeret. Kendisinden başka suçlayacak kimsesi yoktu.

Banyoda işini bitirdiğinde Ralph hafifçe horluyordu. Kapıyı sessizce kapattı, süre kocasına baktı, onu sevdiğini kendine hatırlattı, sonra da çıkmak için kamaranın kapısını açtı.

Keşfetmek istediği birkaç dükkân vardı ama içinde bulunduğu ruh haliyle, bir an için ağzının suyu akan ama asistan denemek isteyip istemediğini sorduğunda başını salladığı elmas ve yakut kolye ucu dışında hiçbir şey ilgisini çekmedi. Fiyat etiketini görmüştü; ayıracak otuz beş bin poundu yoktu.

Oldukça beğendiği bir eşarp gördü, ipeğini parmakladı, elindeki bir elbiseyle uyumlu olup olmayacağını merak etti, sonra hatırlayamadığı için oradan uzaklaştı. Belki daha sonra geri gelirdi. Nerede olduğunu unutacak değildi ya. Sanki başka bir şehre taşınıyormuş da karar vermek zorundaymış gibi. Bütün hafta orada olacaktı. Bu lanet gemi yolculuğuna çıkmak ne kadar çılgınca bir fikirdi. Birdenbire dükkândan çıkmak zorunda kaldı. Dışarıda, parmaklıklara doğru ilerledi. Meydandan aşağıya ve yukarıdaki güverteye bakabiliyordu ama açık alan ani, beklenmedik klostrofobi atağını hafifletmedi. Aceleyle asansörlere geri döndü, bir çağrı düğmesine bastı ve ayaklarını sürüyerek bir o yana bu yana döndü, sekiz asansör kapısından herhangi birinin açılmasını bekledi. Açıldığında, tabii ki en uzakta olanıydı ve sanki bir duman bulutu içinde yok olacaktı gibi ona doğru koştu. İçeride, on altıncı güverte için düğmeye bastı. Yalnızdı ama alan küçüktü ve ona doğru yaklaşıyordu. Paniğe kapıldığını hissederek bir çığlık atmamak için elini ağzına kapattı ve durması için asansörün düğmelerine vurdu. , gitmeye devam ettiğinde, nerede olursa olsun dışarı çıkmak için kapıları pençeleriyle açmaya çalıştı. Elbette açılmadı ve saniyeler sonra asansör durdu ve kapılar on altıncı güverteye açıldı.

Gözleri kocaman açılmış ve ağzı titrerken deli bir kadın gibi görünüyormuş olmalıydı, çünkü asansör bekleyen insanlar o dışarı adım attığında geri çekildiler.

Biri Barbara'nın koluna elini koydu. "İyi misin?"

Ses tonu ve sözler nazikti ama Barbara'nın ihtiyacı olan son şey sempati duymaktı. Elini çekti ve ardında bıraktığı mırıltıları duymazdan gelerek aceleyle kapıdan havuz güvertesine ve açık gökyüzüne doğru ilerledi.

Dışarıda, barın etrafında kalabalık bir insan topluluğu vardı. Havuzun etrafındaki şezlonglar insanlarla doluydu, havuz

Kendisi de çoğu ayakta sohbet eden birkaç kişiye ev sahipliği yapıyordu. Kalabalığın arasından sıyrılan Barbara yukarıya doğru çıkan bir merdivene yöneldi, gözleri yukarıdaki mavi gökyüzüne sabitlenmişti. İhtiyacı olan şey buydu: gökyüzü ve biraz boşluk.

Bu güvertede daha az insan vardı. Öğle güneşi, şapka ya da güneş kremi olmadan dolaşmak için fazla güçlüydü. İkisi de yoktu ve sıcaklığın tenine işlediğini hemen hissetti. Ama aynı zamanda hafif bir esinti, küpeştenin üzerinden denize doğru engelsiz bir manzara ve nefes alabileceği bir alan da vardı.

Yüzünü güneşe doğru tutarak geçirdiği bir dakikanın ardından biraz daha sakinleştini hissetti. Bu gemiydi, bu lanet yüzen otel. Her yerde çok fazla insan vardı, hava ağır ve iğrençti, sırlarla, endişelerle, yalanlarla ve şehvetle doluydu. Bir elini yüzüne sildi ve gölgelik bir yere doğru ilerledi. Asansörün dışındaki insanlar onun hakkında ne düşünmüş olmalıydı? Şaşırmış görünüyorlardı. O kadar vahşi, o kadar deli mi görünüyordu? Bugünlerde nesi vardı böyle? Belki de regl öncesi dönemdeydi. Ya da belki de, ki bu düşünce kalbini parçaladı, menopozdaydı. Her zaman düzensizdi; bunu bilmek zordu.

İç çekerek havuz güvertesine bakan korkuluklara doğru ilerledi ve aşağıya baktı. Etraf, sunulan her şeyden yararlanmak için hareket eden insanlarla doluydu. Güneş tepedeyken, havuzdaki insanlar bile pes etmiş ve gölge aramak için dışarı çıkıyorlardı.

Tam arkasını dönecekti ki karşı tarafta duran Natasha'yı gördü. Barbara'nın en yakın arkadaşıydı; belki onunla sohbet etmek içini rahatlatırdı. Daniel'e olan aptalca aşkından bahsedemezdi ama Tracy Ann'in itirafını ve Natasha'nın bu konuda ne yapacağını tartışabilirlerdi. Kendi sorunları yerine bir başkasının sorunlarına odaklanmak iyi olurdu.

Natasha'nın dikkatini çekmek için tam elini kaldıracaktı ki, yüzündeki ifade onu çarptı. Birkaç metre öteden bile öfke çizgilerini seçebiliyordu. Böyle bir etki yaratacak kadar dikkatle neye bakıyordu?

Barbara dönüp baktı ve keskin bir nefes aldı. Havuzun uzak ucunda, hafifçe yükseltilmiş bir kürsünün bir jakuzi ve

Tracy Ann de içindeydi ama Barbara'nın nefesini özlem dolu bir iç çekişle kesen küvetin içinden çıkan Daniel'dı. Geniş omuzları dar kalçalarına doğru sivriliyor, su sırtından aşağı akıyordu. Sonra bir Yunan tanrısı gibi tepede durdu ve havuza dönmeden önce bir elini saçlarının arasından geçirdi. Güneşte gözlerini hafifçe kıstı, sonra birkaç adım attı ve suya daldı, zar zor bir sıçrama yaptı.

Barbara o yeniden ortaya çıkana kadar nefesini tuttu, sonra bir arzu fışkırmasıyla bıraktı. Adamın bir boy yüzmesini, dönmesini ve geri yüzmesini izledi. Gözlerin üzerinde olduğunu hissetmese ve aptalca başını kaldırıp bakmasa bütün gün onu izleyebilirdi. Aradaki boşluğun ötesinde, Natasha'nın doğrudan kendisine bakan gözlerinin sıcaklığını hissedebiliyordu.

Bir an için ikisi de kıpırdamadı, sonra Barbara bakışlarını kaçırdı ve ayaklarını sürüyerek uzaklaştı.

Daniel döndüğünde Natasha, her sarsak adımında öfkeli bir kızgınlıkla kulübelerini arşınılıyordu. Üzerine bir tişört giymişti ama açıktı, çıplak göğsünü ve sıkı karın kaslarını gösteriyordu. Yolda kaç tane hayranlık dolu bakış aldığını merak etti. Çünkü, lanet olsun, etkileyici görünen bir adamdı.

Volta atmayı bıraktı ve ona doğru ilerlerken kollarını göğsünde savunmaya yönelik bir şekilde kavuşturarak ters ters baktı. "Seni gördüm.

"Öyle mi?" Gülümsedi ve ona doğru uzanarak onu kendine çekti. "Bundan pek memnun görünmüyorsun, yani beni hoşlanmadığın bir şey yaparken gördüğünü mü anlamalıyım?

O kadar rahat, o kadar kendinden memnun görünüyordu ki, bu onu daha da kızdırdı. 'Jakuzide Tracy Ann ile flört etmeye ne dersin? Buna pek hevesli değilim, Daniel.'

Güldü ve onun yanağını öptü. 'Havuzla mı geldin? Neden bize katılmadın? Çok ; hoşuna giderdi.

Ne öyle görünüyordu ne de öyleydi. Bundan emindi. Tracy Ann'in önceki akşamki itirafını, yüzünde gördüğü yalanı gündeme getirmek istedi. Yoksa Natasha bunu hayal mi etmişti? Son birkaç yılın tüm stresi ve gerginliği sonunda dayanılamayacak kadar fazla mıydı? *Hayır*, diye bağırdı içinden küçük bir ses, *ne yaptığını biliyorsun*.

gördü. Onu suçlamak için daha somut bir şey aradı. 'Barbara da oradaydı, sana bakıyordu. Onu cesaretlendiriyorsun Daniel; buna bir son vermelisin.

Onu kendisinden uzak tuttu, parmakları kollarında dolaşıyordu. "Aklını mı kaçırdın sen?" Başını salladı. 'Önce Tracy Ann'le flört ediyordum, şimdi de ilkel ve titiz Barbara'yla. Şimdi de Michele'i denkleme dahil edeceksin. Seni bu kadar şüphelendirecek, bu kadar kıskandıracak ne yaptım ben? Sesi ona karşı hayal kırıklığına uğramış gibiydi.

Ne yapmıştı ki? Arkadaşlarına iyi davranmış. Bu kadar karizmatik, bu kadar çekici olması onun suçu muydu? Ne de olsa ondan etkilenmesinin nedeni buydu. Ona Tracy Ann'in itirafından bahsetmek ve neler olduğunu sormak istiyordu. Arkadaşının kocasına asılmasıyla ilgili tüm korkunç ayrıntıları soracaktı. *Aynı arkadaşı ertesi gün kocasıyla aynı jakuziyi paylaşıyordu.* Natasha ne düşüneceğini bilmiyordu. Şu an için sessiz kalmak daha iyi görünüyordu.

"Sana söz veriyorum," dedi onu tekrar kendine çekerek. 'Arkadaşlarının hiçbirinden hoşlanmıyorum. Onlar iyi kadınlar ama benim tipim değiller ve zaten sen varsın; başka kimseye ihtiyacım yok.

Sonra onu öptü. "Öğle yemeğinden önce vaktimiz var," dedi onu yatağa doğru çekerek. "Bunu en iyi şekilde değerlendirelim.

Ve Tracy Ann'le ilgili tüm düşünceleri kafasından silip atacaktı, öyle mi? Ama Natasha itiraz etmedi. Ne kadar çok seks yaparlarsa, hamile kalma şansı o kadar artacaktı. Kariyer sahibi bir kadındı ve bir koca ile çocuklar diğer kadınların ihtiyacı olan şeylerdi, onun değil. Bütün bunlar değişmişti. Artık bir kocası vardı ve çocuk istiyordu. Evlilik sözleşmesinin şartları aklını kurcalarken, çocuk sahibi olmak *zorundaydı.* Sonunda elde ettiği sonsuza dek mutlu yaşamı kaybetmeyecekti. Her şeye sahip olmak için çok geç değildi.

* * *

Öğle yemeğine el ele , yüzünde ıslıl bir gülümseme vardı ve bilmek isteyen herkese az önce akıllarının başlarında olduğunu söylüyordu.

seks üflüyordu. Yaşadığı orgazm kadar sahteydi, Daniel kendi zevkine o kadar kapılmıştı ki fark edemedi.

Öğle yemeğinde yalnız kalacaklarını tahmin ediyordu, bu yüzden geldiklerinde üç arkadaşını ve eşlerini masada görünce şaşırdı. Hem Tracy Ann hem de Barbara başka bir yerde olmayı tercih eder gibi görünüyorlardı, Michele ise sanki her şeyin patlamasını bekliyormuş gibi yüzünde tuhaf bir gülümsemeyle arkasına yaslanmış oturuyordu. Ya da Natasha'nın Tracy Ann'e, erkeğinden uzak durması gerektiğine dair iğneleyici bir yorumda bulunmasını. Bir country ve western şarkısından kaçan biri gibi.

"Merhaba," dedi Natasha, sandalyeyi çekti ve ancak fırlama olarak tanımlanabilecek bir hareketle oturdu. "Umarım sizi bekletmemişizdir. Kirpiklerinin altından Daniel'a bir bakış fırlattı. "Geciktik. *Herkes birlikte ne kadar mutlu olduğumuzu görsün.* Biraz fazla mı abartmıştı?

Bir zamanlar onun "geciktik" sözü komikliklere neden olur, arkadaşları onları geciktirebilecek şeyler hakkında iğneleyici yorumlar yaparlardı. Bir zamanlar birbirlerine karşı bu kadar rahat ve huzurluydular. O zamanın nereye gittiğinden emin değildi. Bunca yıldan sonra birbirlerini unutmuşlar mıydı? Yoksa başka bir şey mi vardı? Tracy Ann ve Barbara'nın kendisine yönelttiği keskin, bilmiş bakışları kaçırmadı. Sanki onun sahtekârlığını görebiliyorlardı. Michele bile ona tuhaf tuhaf bakıyordu.

Rahatsız edici sessizliği bozan Blake oldu. 'Bu sabah Zanzibar'ın sömürge geçmişi hakkındaki konuşmaya gittim. Harika bir konuşmacı, çok ilginç bir ders.

Konuşmanın başlaması için yeterliydi. En azından erkekler arasında, dört kadın da ara sıra kısa yorumlar yapıyor ama hiçbiri sohbeti başlatmıyordu. Belki de Natasha, Tracy Ann'e Daniel'la jakuzide oturmaktan hoşlanıp hoşlanmadığını ya da Barbara'nın kısa bir süre sonra jakuziden çıkarken onu izlemekten hoşlanıp hoşlanmadığını sormalıydı. Ya da belki Blake ve Ralph'a karılarının başka bir erkeği arzulamasından rahatsız olup olmadıklarını sormalıydı.

"Elinde kötü bir çürük var. Michele, Tracy Ann'in elinin bardağın üzerinde durduğu yeri işaret etti. "Acı verici görünüyor.

Elini geri çeken Tracy Ann başını salladı. 'Bir şeyim . Jakuziden çıkarken tökezledim ve korkuluklara çarptım.

"Ve bacağı da," diye ekledi Blake. "Kalçasında kocaman bir şişlik var.

Natasha yalanı sorgulamak için ağzını açtı. Tracy Ann, Daniel'dan bir dakika sonra küvetten çıkarken gözlerini ayırmamıştı. Kendini neredeyse bitkin bir halde sudan çıkarırken tökezlememişti. *Ne kadar ilginç.* O morluklar kesinlikle küvetten çıkarken oluşmamıştı, o halde nereden gelmişti? Ve neden yalan söyledi? Tracy Ann'den Blake'e bakarken Natasha'nın gözleri büyüdü. Onun sorumlu olması mümkün müydü? Biri sormuş olsaydı, aile içi şiddetten şüpheleneceği son kişinin o olduğunu söylerdi. Ama zaten öyle değil miydi, bu şekilde gizli kalmıyor muydu? Zavallı Tracy Ann, belki de bu yüzden aşkı başka yerde arıyordu.

Yine de Natasha'nın kocasını seçmiş olması utanç vericiydi. Tracy Ann'in aklını kurcalayan bir şey olduğunu düşünmüştü, şimdi ne olduğunu biliyordu. Ama hepsini değil. Daha fazlası vardı. Natasha bundan emindi. Önümüzdeki birkaç gün içinde onunla mücadele edecekti. Daniel'la aralarında neler geçtiğini ve o morluklarla ilgili gerçeği öğrenecekti. Bu mükemmel bir fırsattı; önümüzdeki birkaç gün boyunca birbirlerine çok yakın olacaktı.

Birkaç gün. Bu düşünce bir anda dehşete düşürdü. İlişkilerinde çatlaklar oluşmaya başlamıştı bile. Daha fazlası oluşabilir ve sahip olduklarını bilmedikleri tüm sırlar ortaya dökülebilirdi.

Öğleden sonraki faaliyetler hakkında bazı tartışmalar oldu, ancak bir konuşmaya gitmek istediğini söyleyen Blake dışında kimse herhangi bir şeye gitmeye ilgi göstermedi.

Michele, 'Biz havuz kenarında dinleneceğiz,' dedi. "Yani bizi arayan olursa orada olacağız.

Başka birinin planları varsa bile, bunları konuşmuyorlardı.

"Akşam yemeği yedide mi? Natasha grubun etrafına bakarak şöyle dedi. "Ve sonra da gösteri?

Plana başlarıyla onay verdiler. O gece onları yemek öncesi içki içmek için çatı katına davet etmeyecekti. Sütlerinin sunduğu olanaklardan en iyi şekilde yararlanmaları konusunda söylediklerine rağmen, bunun iyi bir fikir olduğundan emin değildi. Çatlaklar ortaya çıkmıştı; bunların yarıklara dönüşmesini engellemek istiyordu. Zaten birlikte çok fazla zaman geçiriyorlardı. Ve ertesi gün, Pemba Adası'na yapacakları gezide, bütün gün birlikte olacaklardı. *Bütün gün.*

"Kumarhaneye gidebilirim," dedi Daniel, tam herkes ayağa kalkarken. "Başka gitmek isteyen var mı? Gelen olmayınca omuz silkti. "Peki ya sen?" Natasha'ya baktı. "Oynamak ister misin?

"Evet, neden olmasın," dedi, öğle yemeği öncesi sevişmelerinden dolayı hâlâ parlıyordu. Bu konuda iyi hisleri vardı. Belki şimdi bile, o cesur spermatozoan kendini hevesle bekleyen yumurtasına tanıtıyordu. Ayağa kalkarken bir elini düz karnında gezdirdi. Belki de içkiyi azaltmalı, hatta kesmeliydi. Eğer biri fark eder ya da yorum yaparsa, kalori içeriğinden bahsederdi. Arkadaşları onu sık sık zayıf kalma konusunda takıntılı olmakla suçlardı, bu yüzden bu işe yaramalıydı.

Annelik fikrini geç benimsemişti ama artık bu konuda hevesliydi. İki tane istiyordu. Eğer Daniel onu terk ederse - bu fikrin neden sürekli aklına geldiğini bilmiyordu ama şüphesini durduramıyordu - ama terk ederse, o zaman çocuklarına sahip olacaktı. Ve iki çocukla birlikte, onlara bakmak için ondan korunaklı bir gelir.

Kumarhane gürültülü ve gösterişliydi. Sıkılana kadar rulet masasındaki Daniel'i izledi. Kumar makinelerinin gürültüsü ve rengi onu cezbetti ama birkaç kez oynayıp hiçbir şey kazanamayınca vazgeçti. Kumarın onun için hiçbir cazibesi yoktu. "Seni yalnız bırakayım," diye fısıldadı Daniel'a. Karşılığında başını salladı, Daniel rulet çarkının etrafında dönen topa odaklanmıştı. Onun kazanıp kazanmadığını görmek için beklemedi.

On ikinci kata kadar yürümek yerine asansöre binmeye karar vererek düğmeye bastı ve diğer birkaç kişiyle birlikte beklemeye başladı. İçeride herkes kendi katının düğmesine bastı. On ikiye basmak üzereyken, parmağı on altıya basmak için hareket etti.

Daha önce Daniel ve Tracy Ann'in bu kadar rahat görünmelerine çok kızmıştı. Bu kez jakuzi boştu ve havuzda tanıdığı kimse yoktu. Dışarıda temiz havada olmak güzeldi. Barda içki içmek için bekleyen birkaç kişi vardı. Bir tane alabilirdi. Alkolsüz bir kokteyl belki. Eskiden hiç bu kadar kararsız olmazdı ama bugünlerde her şey zor görünüyordu. Her şey - Daniel, evlilik sözleşmesi, arkadaşları - hepsi kafasında kaynayan bir arapsaçına dönüşmüştü.

Ne içeceğine karar verememiş, asansöre doğru adımlarını takip etmek için dönmüştü ki, tek başına oturan Barbara'yı gördü. Barbara

sanki sorunlarının cevapları buzla birlikte yüzüyormuş gibi elindeki bardağa bakıyordu. Natasha'nın hem Tracy Ann'e hem de Barbara'ya daha önce duyduğu öfke uzaklaştı. Tüm sivri uçları, sinir bozucu alışkanlıklarıyla bu kadınlar onun arkadaşlarıydı. Onun bir parçasıydılar. Birbirlerinden vazgeçemezlerdi.

"Yalnız mı kalmak istersin, yoksa sana katılabilir miyim? Natasha, Barbara'nın hayalinin bölünmesinden memnun mu yoksa rahatsız mı olduğundan emin olamayarak bekledi. Barbara içini çekip başını salladıktan sonra karşısındaki sandalyeye el sallayınca ikisinin karışımı olduğuna karar verdi.

Natasha'nın arkadaşının Daniel'a olan saplantısı üzerinde durmaya hiç niyeti yoktu. Bu normalde mantıklı olan kadına o kadar ters düşüyordu ki, bunun Ralph'in emekli olduktan sonraki depresif ruh haliyle bir ilgisi olduğunu düşünmek zorunda kaldı. Ya da belki başka bir şeyler oluyordu. Ona Tracy Ann'in elindeki morluklar hakkında ne düşündüğünü ve Blake'in sorumlu olduğu konusunda haklı olup olmadığını sormak isterdi ama Barbara o kadar mutsuz görünüyordu ki buna cesaret edemedi. Bunun yerine ona doğru olabilecek haberler verdi. Neşeli, hayatı onaylayan haberler.

Masaya doğru eğilerek aralarındaki mesafeyi kapattı. "Daniel ve ben bebek sahibi olmaya çalışıyoruz. Gülümsedi ve omuzlarını kamburlaştırdı. "Aptalca olduğunu biliyorum, zaten bilmem mümkün değil, ama daha önce seks yaptık ve bunun işe yaradığına eminim. Şaşırmış bir tepki bekliyordu, hatta belki de memnun ve heyecanlı bir tepki. Beklemediği şey ise Barbara'nın başını geriye atıp gülmesiydi.

Natasha arkasına yaslandı, gözleri şaşkınlıktan fal taşı gibi açılmıştı.

"Anlamıyorum-

"Tabii ki bilmiyorsun, çünkü sen aptal, aptal bir kadınsın. Barbara kadehini kaldırdı, iki yudum aldı, bir nefes çekti ve kalanı geri fırlattı. "Tamam, bir içkiye daha ihtiyacım var; sen de ister misin?

Natasha ağzını açıp kapattı, tek bir kelime bile söyleyemedi. Hiçbir şey yoktu. Barbara'nın, en eski arkadaşının, bu haberi böyle bir kinle karşılması beklenmedik olduğu kadar şok ediciydi de.

"Lütfen bana hamile olduğunu düşündüğün için içmediğini söyleme. Barbara yine güldü: abartılı, sahte bir ses. Rolünü tamamlamak için bir elini gözlerine sildi ve hayali gözyaşlarını silkelemek için parmaklarını oynattı. 'En komik şey

Uzun zamandır duymamıştım. Sana her zamankinden getireyim. İnan bana, buna ihtiyacın '

Natasha arkadaşının acımasızlığı karşısında sersemlemiş bir halde kıpırdayamadan oturuyordu. Belki de bir fırtına yaklaşıyordu, çünkü aniden güvertenin sallandığını hissetti. Masanın kenarlarını kavradı ve telaş içinde etrafına bakındı. Bu yerel fırtınadan etkilenen başka kimse görünmüyordu. Sadece o etkilenmişti. Ve belki de dakikalar sonra iki elinde birer bardakla geri dönen Barbara. O da sallanıyordu.

Barbara, "Al, iç bunu," dedi ve bardağı masaya bırakıp kendi bardağıyla oturdu.

Natasha tartışmak yerine bir yudum aldı, sonra da sertçe yerine . "Şimdi bana neler olduğunu anlatmaya ne dersin Barbara?

"Daniel'la hamile kalmaya çalıştığınızı söylemiştin?

'Evet ama bunun neden bu kadar gülünç olduğunu anlamıyorum. Sadece otuz sekiz yaşındayım; çok geç değil.

Barbara içkisini çalkaladı, buz şingirdadı. Yüz ifadesi birden ciddileşti. 'Hayır, tabii ki değil. Beni görmezden gelin, sadece kaltaklık yapıyorum. Bir elini alnına götürdü ve orada dinlendirdi. "Son zamanlarda hayat biraz zorlaştı. Ralph..." Başını iki yana salladı. "Kendin de görebilirsin; depresyonda ve kimseyle görüşmüyor, beni dinlemiyor. Ne yapacağımı bilemiyorum.

Natasha kaşlarını çatı. Bunu zaten tahmin etmişti. Arkadaşına Daniel'a olan takıntısı konusunda bu kadar rahat davranmasının nedeni de buydu. Ama bu Natasha'nın haberine verdiği tepkiyi açıklamıyordu. "Bana söylemediğin başka bir şey daha var, değil mi?

Barbara başını salladı. Ama gözleri yaşlarla doldu. "Hiçbir şey söylememeliydim.

Meşhur son sözleri. "Belki, ama söyledin, şimdi bana ne söyleyeceğini söyleyen iyi edersin, yoksa korkup vazgeçersin.

"Daniel...

"Peki ya o? Natasha başka bir şey söylemeyince, "Peki ya o?" dedi.

Barbara elindeki bardağı bıraktı ve masanın öbür ucundan Natasha'nın eline uzandı. "Bilmemem gereken bir şey biliyorum. Ancak senin bilmen gereken ve belli ki bilmediğin bir şey.

Arkadaşı kaç kadeh içmişti? Hiçbir anlam ifade etmiyordu ama geminin dalga dalga yükselip alçaldığı hissi geri geldi. "Bilmem gereken bir şey var. Bana anlatsan iyi olur.

'Eğer sana söylediğim ortaya çıkarsa, başım ciddi belaya girer. Kovulurum, hatta belki yargılanırım.

'Tamam, o zaman bana söylediğini kimseye söylemeyeceğime söz , ama eğer bana neler olduğunu anlatmazsan, yemin seni denize atarım.

"Bebek sahibi olmaya çalışıyorsun-

"Evet. Natasha'nın sesi diğer yolcuların meraklı bakışlarını üzerine çekecek kadar yüksekti.

'İstediğin kadar dene, Daniel'dan hamile kalamazsın. O vazektomi oldu.'

Barbara, Natasha'nın yüzündeki kızgınlığın yerini eğlenen bir güvensizliğe bırakmasını izledi.

'Saçmalama,' dedi. 'Tabii ki vazektomi ! O da benim kadar çocuk sahibi hevesli.

Pişmanlık duymak için çok geçti, Barbara'nın çenesini kapalı tutmasını dilemek için çok geçti, Daniel'in tıbbi kayıtlarına hiç bakmamış olmayı dilemek için *çok* ama *çok* geçti. 'Çok üzgünüm Tash, ama sana yalan söylüyor. Vasektomi yaptırmış.

"Bu çok saçma! Ama artık kelimeler daha az güçlüydü ve Natasha'nın ifadesi artık eğlenmiyordu. "Anlamıyorum, böyle bir şeyi nereden biliyorsun?

Barbara yapmamalıydı elbette. Daniel'in tıbbi kayıtlarına erişmek her politikaya, her kurala tamamen aykırıydı. 'Onunla tanıştığınız zamanı hatırlıyorum, bize onun ne kadar harika biri olduğunu anlatıyordunuz. Dürüst olmak gerekirse, öyle bir tablo çizmiştiniz ki-

"Biz mi? Yani Tracy Ann ve Michele de bunu biliyor mu?"

Barbara başını salladı. 'Hayır, onlara hiç söylemedim. Söylemem için bir neden yoktu. Ama Daniel'in kulağa gerçek olamayacak kadar iyi geldiğini düşündük. Tracy Ann onun evli olması gerektiğini düşündü. Michele onun bir çeşit dolandırıcı olduğunu düşünüyordu. Ertesi gün işteydim ve...' İnledi ve bir elini saçlarında gezdirdi. "Ne olduğunu bilmiyorum.

Beni ele geçirdi, ama tıbbi kayıtları olup olmadığını görmek için sistemi araştırdım. Yanaklarına bir renk geldi. "Seni korumaya çalışıyordum. Evli olup olmadığını ya da tehlikeli bir şey olup olmadığını öğrenmek istedim ama yoktu. Vazektomiyle ilgili notu gördüm ama bunun önemli olacağını düşünmedim. Aslında bunu bir avantaj olarak göreceğini düşünmüştüm. Her zaman çocuk sahibi olmakla ilgilenmediğini söyledin; fikrini değiştirdiğini nereden bilebilirdim ki?

Barbara bara doğru baktı. Bir içki daha içmek istiyordu. Aslında birkaç tanesini sıraya dizip arka arkaya içmek istiyordu. İç çekerek, gözleri iri iri açılmış, dudakları birbirine o kadar sıkı kenetlenmişti ki canı yanmış olmalıydı. Bunu Barbara yapmıştı. Bu acıya neden olmuştu. Daniel değil. Onun sırrını söylemek ona düşmezdi. Daha da kötüsü, Barbara bunu söyleme nedeninden emin değildi - Natasha onun arkadaşı olduğu ve gerçeği bilmeyi hak ettiği için miydi, yoksa Barbara bunun evliliklerine zarar vereceğini ve belki Daniel'in teselliye ihtiyacı olacağını mı umuyordu? Gerçekten o kadar çaresiz miydi? Bu kadar kötü ve acınası mıydı?

Natasha dudaklarını araladı. "Ne zaman yaptırdı?

Barbara bunun neden önemli olduğundan emin değildi. "İki yıl önce. Tam tarihi hatırlamıyorum.

"Benimle tanışmadan önce.

'Evet. Muhtemelen sana söylemeye değmeyeceğini düşündü. Her zaman çocuk istemediğin konusunda kararlıydın.

"Anlamıyorsun. Natasha kenetlenmiş ellerine baktı.

Barbara bunu da anlamadığı şeyler listesine ekleyecekti: neden en iyi arkadaşının kocasına bu kadar aptalca takıntılı hale gelmişti, neden Ralph'in emekliliği bir kabusu dönüşüyordu, neden her gün kendini bu kadar mutsuz hissediyordu. Ama Natasha onun arkadaşıydı ve acısına o sebep olmuştu; şimdi bu kadar takıntılı olmayı bırakıp yardım etmeye çalışmanın zamanı gelmişti. "Belki olmaz, ama konuşmak yardımcı olacaksa, neden beni denemiyorsun?

Natasha hâlâ ellerine bakıyor, parmaklarını bir açıp bir kapatıyordu. Onları birbirinden ayırdı ve yukarı baktı.

Barbara şaşırmıştı. Arkadaşını sinirli, kızgın, üzgün görmüştü ama onu hiç öfkeli görmemişti. Ve bu ona yönelikti. Görünüşe göre elçi gerçekten de vurulacaktı.

Masanın öbür ucuna uzanıp Barbara'nın gözlerini oymak istedi. Hayır, bir kez daha düşününce, belki de o gevşek dudakları yüzünden, dilini ağzından koparmak istiyordu. Ona da Natasha'ya çektirdiği kadar acı çektirmek istiyordu. Daniel ve evliliği hakkındaki gerçeklerle yüzleşmektense onu suçlamak çok daha kolaydı. Her neyse, Barbara haklıydı, Natasha her zaman çocuk sahibi olmak istemediğini söylemişti ve yeniden düşündüğünde, artık bir kariyer kadını olmak istemediğine karar verdiğinde, çocuklu arkadaşlarına bakıp onların hayatlarının daha iyi göründüğünü düşündüğünde, bunu onlara hiç söylememişti. Fikrinin değiştiğini sadece Daniel biliyordu.

Birkaç aydır çıkıyorlardı, arkadaşlarıyla tanışmıştı ve onun hayatına çok iyi uyum sağlamış görünüyordu. Masanın karşısından ona baktığını ve istediği şeyin bu olduğunu düşündüğünü hatırlıyordu. Sonra adam evlenme teklif etmişti ve her şey güllük gülistanlık görünüyordu. Çocuklardan bahsetmişti. "İki tane istiyorum diye düşünüyordum ve eğer şanslıysak ikisinden de birer tane olur.

Onun gülümsediğini hatırladı.

Piç kuruşu gülümsemişti. Ona gerçeği söyleme fırsatını kullanmamıştı. Ne o zaman, ne de daha sonra, evlilik iki yıl içinde sona ererse ve çocuğu olmazsa ona hiçbir şey bırakmayacak bir evlilik sözleşmesinde ısrar ettiğinde.

Barbara'nın Natasha'ya getirdiği içkiye dokunulmamıştı. İçkiyi eline alıp bir yudum aldı, sonra eğilip birkaç yudum daha içti. "Görünüşe göre içkiyi kesmeme gerek yok.

"Çok özür dilerim. Size asla söylememeliydim; bu benim sırrım değildi".

"Belki bana daha nazikçe anlatabilirdiniz. *Bu kadar acımasızca söylememeliydim, söylerken neredeyse kına yakmamalıydim.* "Sen benim arkadaşımsın; bana göz kulak oluyordun.

"Eminim Daniel çocuk sahibi olma konusunda fikrini değiştirdiğini bilseydi sana söylerdi.

"Biliyordu. Nişanlanmadan önce ona çocuk istediğimi söylemiştim. Natasha, Barbara'nın yüzündeki şok ifadesine neredeyse gülümseyecekti. "Evet, son derece çekici, karizmatik Daniel'ın kadar yalancı olabileceğine inanmak zor, değil mi? Natasha bardağını boşalttı ve ayağa kalktı. 'Yeniden doldurmam gerek. Sana da bir tane daha getireyim; gerisini anlattığımda ihtiyacın olacak.

Barda sadece bir kişi daha vardı ama onlar da birkaç titiz kokteyl sipariş ediyorlardı, bu yüzden Natasha beklemek zorunda kaldı. Dönüp açık havuz güvertesine baktı. Çok fazla insan vardı. Eğleniyor gibi görünüyorlardı ama belki de hepsi yalan söylüyordu. Belki de şezlonglarda uzanan ya da havuzda tembel tembel yüzen her bir kişi bir sır saklıyordu. Kim nereden bilebilirdi ki? Yalancıların boynuzları ya da çatal dilleri yoktu.

Sipariş sırası ona geldiğinde, "İki büyük boy chardonnay," dedi.

"Buyurun, Bayan Vickery-Orme, afiyet olsun.

Taç madalyonunun büyüü. Para ya da kredi kartına gerek yok.

Taçtaki çip, personelin ekipmanları tarafından kolayca okunabiliyor. Burada sır yok. Belki de olması gereken budur. Eğer dünyayı Natasha yönetseydi, herkesin bir çipi olurdu ve bu çip daha yüksek bir güç tarafından otomatik olarak güncellenirdi. Gerçi onunki ne diyordu? Emin değildi. "Al bakalım," dedi ve bardağı masaya, Barbara'nın artık boş bardağının yanına koydu. Alışılmadık derecede sessizdi, belki de yaptığı şeyin sonuçlarından endişe ediyordu. Eğer hastane öğrenirse, en azından kovulacaktı. Daniel öğrenirse... şey, böyle bir şey olmayacaktı. Gerçeği söyleme zamanı geçmişti. "Bana söylediğini ona söylemeyeceğim," dedi şimdi. Barbara'yı görmeyi beklerken

Biraz rahatlamış görünen Natasha, şarabına uzanıp birkaç lokma yutarken yüz ifadesinin gerginliğini korumasına şaşırdı. Natasha sonunda, "Gerçekten bir anlamı yok," dedi.

"Her zaman çok nettin. Sen çocuk istemedin. Belki Daniel-"

Natasha kaşlarını çattı. "Yalan *söylediğimi* mi düşünüyorsun? Ona çocuk istediğimi hiç söylemedim. Bu mu yani?"

"Vazektomi yaptırmış bunu size neden söylemediğini anlayamıyorum. Bu hiç mantıklı değil.

"Şüphesiz kendine göre nedenleri vardı. Daniel bu konuda iyidir. İyi bir nedeni olmadan hiçbir şey yapmaz. Kadehini kaldırdı, şarabı döndürdü ve bir yudum aldı. "Başka bir şey daha var, senin bilmediğin bir şey. Evlilik sözleşmesinin şartlarını hızlıca heceledi.

Barbara dehşete düşmüş görünüyordu. "Yani evlilik ikinci yıldönümünüze ulaşmadan sona ererse, ikiniz de evliliğe ne ile geldiyseniz onunla ayrılırsınız.

"Evet. Küçük daireme geri dönerdim. İşe geri dönmek zorunda kalırdım. Bardağını yere bıraktı ve eliyle yüzünü sildi. "Hemşireliğe geri dönemem, yapamam, ama dairenin ipoteğini ödemek için çalışmam gerekecek.

"Ama bu evliliğiniz sürmezse geçerli," dedi Barbara. "Sürmeyeceğini düşünmek için bir neden yok, değil mi?"

Gerçek miydi? 'Az önce bana onun vazektomi olduğunu ve aylardır bana yalan söylediğini söyledin. Tanrım! Elini saçlarına götürdü ve öfkesi cızırdarken çekiştirdi. "Daha önce de seks yapmıştık ve ona bunun olabileceğini düşündüğümü söylemiştim. Ve o piç ne yaptı biliyor musun? Bana gülümsedi. Gülümsedi!" Onu aptal yerine koymuştu. Bunu ona ödetecekti.

"Peki ne yapacaksın?"

"Bilmiyorum. Öfke parıltısı kayboldu ve kendini güçsüz hissetmesine neden oldu. "Aptal olduğumu düşüneceksin, ama kalbim bu konuda kararlıydı, biliyorsun: bir çocuk sahibi olmak, belki iki. Kariyer sahibi bir kadın olmak yerine anne olmak.

Barbara bardağını bir kenara itti ve Natasha'nın elini tutmak için öne doğru eğildi. "Emin misin? İşini seviyordun. En son

Birkaç yıl zor geçti ama bunlar istisnaydı, kural değil. Her şey eski haline dönecek-'

"Hayır! Yapmayacaklar. Natasha'nın sesi bir kez daha yükselmiş ve diğer yolcuların yan bakışlarını üzerine çekmişti. Onlar arkalarını dönene kadar onlara ters ters baktı. "Lanet olası bir akvaryum balığı kasesinde olmak gibi.

Barbara ona, 'Gemi seyahati senin fikrindi,' diye hatırlattı. Etrafına bakındı. 'İtiraf etmeliyim ki, her şeyi sevdiğim için biraz fazla klostrofobik buluyorum. Yarın ve sonraki birkaç gün gemiden inmekten memnun olacağım ve denizde sadece bir tam gün daha geçireceğimiz için rahatladım. "Bunu daha önce de söylediğimi biliyorum Tasha, ama tekrar söylüyorum: yardım almalısın. Biriyle konuşmalısın. İşinin tüm stresi, özellikle de son birkaç yıldır, eminim sende TSSB ya da onun gibi bir şey vardır. Konuşmanın faydası olur.'

Natasha elini çekti ve arkasına yaslandı. 'Kimseyle konuşmama gerek yok. Kararımı verdim; hemşireliğe asla geri dönmeyeceğim.

'Eğer bunu atlatabilirsen, buna olmayabilir-'

'Aş şunu artık! Kendini duyuyor musun!? Daniel beni aldattı; bunu affetmek bir yana, nasıl unutabilirim?

'O zaman bununla yüzleşmelisin. Eğer onu terk edersen, işine geri dönmek zorunda kalacaksın'.

Natasha güldü. Ses hoş değildi ve bir kez daha yakınlarda oturan insanların bakışlarını üzerine çekti. Bu kez tepkilerinde bir korku unsuru vardı. Natasha onları görmezden gelerek öne doğru eğildi. 'Benim için tek seçeneğin bu olduğunu düşünüyorsun, değil mi? Çenemi kapatıp evliliğime katlanmak mı, yoksa o kâbus gibi işe geri dönmek mi?" Sesi fısıltıya dönüştü. "Beni hiç tanımıyorsun.

Canavarlarla başa çıkmanın tek bir yolu vardı. Kafalarını kesmek.

Don'un kambur omuzlarını ve asılmış köpek ifadesini gördüğünde, neredeyse bunu yapacaktı. Çok keskin bir bıçak alıp Daniel'ın arkasından gizlice yaklaştı - belki de şezlongda bronzlaşmış, kaslı vücudunu sergilerken - yaklaştı, boğazını hızlı ve sert bir şekilde kesti. Kafasını koparmış, saçlarından yakalamış ve zafer kazanmışçasına havada tutmuştu.

O ve Don koşu parkurundaydılar - yürüyorlardı, koşmuyorlardı - yedi tur bir mile eşdeğerdi. İki mil koşacaklar, sonra da Zanzibar'ın flora ve faunası üzerine bir konferans dinlemeye gideceklerdi. Saat 15.00'te ikinci çayı vardı, ardından Don ülkenin siyasi tarihi üzerine bir konferansa gidecekti ve o da spa'da yüz bakımı yaptıracaktı. Her ikisi de gemi seyahatinden en iyi şekilde yararlanmaya kararlıydı. "O piçin bu tatili mahvetmesine izin vermeyeceğiz," dedi elini Don'un dirseğinin kıvrımına sokarak. "Her anın tadını çıkaracağız. Yaşama sevinci zorlamaydı ama gerekliydi. Don onun düşüncelerinin ne kadar karanlık olduğunu bilseydi, olduğundan daha da depresif olurdu. O iyi bir adamdı. Terbiyeli, çalışkan. İyi bir koca, harika bir baba. Kendisinden bir şey yapması istendiğinde *elbette evet* diyecek türden bir adamdı. Ve o piç Daniel bundan faydalanmıştı.

Ama yanlış kişiye bulaşmıştı, çünkü Don onunla evliydi ve kadın onun kadar iyi değildi. İçinde derinlerde yatan bir vahşet damarı vardı. Çocuklarından herhangi biri tehdit edildiğinde bunun harekete geçtiğini hissediyor ve onlara karşı bir yanlış düzeltmek için bunu kullanıyordu. Don için, uzun zamandır sevdiği adam için, tasmaından tamamen kurtulmasına izin vermekten mutluydu.

"İki tur daha," dedi işaretin yanından geçerlerken. "Öğleden sonra çayını şimdiden ipe çekiyorum.

"Öğle yemeğinde yeterince yemediğin için mi? Güldü ve kollarını ona daha sıkı bağladı. "Birkaç saat sonra akşam yemeği yiyeceğimizi unutma.

"Sorun değil.

Sorun değil. Keşke her şey bu kadar kolay olsaydı. Yaşadıkları ikileme bir çözüm bulmak için aklının köşelerini yoklamış ama büyük bir adım atmayı gerektirmeyen hiçbir şey bulamamıştı. Genellikle tavsiye almak için kız arkadaşlarına başvururdu. Bu sefer öyle olmadı. Belli ki aşktan gözü dönmüş Natasha'ya kocasının ne kadar boktan biri olduğunu anlatamamıştı. Barbara da Daniel'in büyüü altında gibi görünüyordu. Geriye sadece Tracy Ann kalmıştı. Michele ondan tavsiye istemeyi düşünmüştü ama... Kaşlarını çattı... Tam olarak çıkaramıyordu ama Tracy Ann'de bir terslik vardı. Sadece o yanlış yönlendirilmiş öpücük değildi. Kendisinin de orada olduğuna ve Tracy Ann'in o sırada sarhoş olduğuna ikna olmuştu. Daha fazlası vardı. Her zamanki gibi gülümsüyordu ama gözlerinin ardında hüznü bir şeyler vardı. Blake'in ona taptığını bilmeseydi, bir sorun olduğunu düşünürdü ama gözleri kaya gibi sağlamdı. Öyle değiller miydi? *Değil miydi?*

Tracy Ann'in elindeki morlukları düşündü. Acı verici görünüyorlardı. Tracy Ann gerçekten de jakuziden çıkarken düşmüş müydü? Çevik bir kadının bu kadar sakar olması beklenemezdi. Blake endişelenmiş görünmüyordu, kalçasında da bir çürük olduğunu söylemiş, sonra da umursamaz bir tavırla çürükleri silmişti. *Çok mu dikkatsizce?* Neden kalçasındaki çürükten bahsetmişti ki? Arkadaşları Tracy Ann'i havuzda ya da kaplıcada gördüklerinde bunu sorgulamasınlar diye mi? Ne de olsa arkadaşları bir ara saunaya girmekten söz etmişlerdi.

Çürüğü görürler ve kaynağını sorgulamazlardı.

Michele'in Don'un kolunu sıkıca kavramasıyla aklına korkunç bir düşünce geldi. Bu doğru olamazdı, değil mi? Blake, Tracy Ann'e zarar vermezdi.

Belki de ortaya çıkarılması gereken daha çok sır vardı...

Blake'e yalan söylemekten nefret ediyordu. Blake'in ona bu kadar kolay inanmasından daha çok nefret ediyordu ve Blake onun elini tutup tenindeki morlukları öptüğünde neredeyse ağlayacaktı. Daha sonra morlukları öpmek için eğildiğinde neredeyse kalbi kırılacaktı. Onları gördüğünde dehşete kapılmıştı. Tam da oldukları gibi görünüyordlardı. Parmakla yapılmış çürükler. Saç fırçasının yuvarlak ucunu kullanarak kalçasına defalarca vurdu. Acı ıstırap vericiydi ama yine de neredeyse tatmin ediciydi. Sanki kendi kendini kırbaçlaması aptallığının bir tür kefaretiydi. Daniel'in yaptığı şeyin apaçık gerçekliğini örtbas ettiğinden emin olana kadar durmadı.

Blake personeli şikâyet etmekle tehdit ettiğinde, "Benim hatamdı," dedi. "Aptal ayaklarımı nereye koyduğuma dikkat etmiyordum ve korkuluklara tutunmam gerekirdi. Parmaklarını elindeki çürüklerin üzerinde gezdirdi. "Olduklarından daha dramatik görünüyorlar çünkü çok kolay ve çok solgunum.

"Acı vermiyorlar mı?

"En ufak bir şey yok. Bir yalan daha. Kendi kendine oluşan çürükler çok . Bacağını kaldırdı ve ayak parmaklarını gösterdi. "Gördün mü, hâlâ dans edebiliyorum! Onun gülümsediğini görmekten memnun, hareketin neden olduğu acıyı yutarak ayağını yere indirdi. "Pekâlâ, eğer derse acele etsen iyi olur.

"Gelmeyecek misin?"

"Hayır," dedi ve onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Kindle'ımla balkonumuzda oturacağım ve zamanım olduğunda okuyacağıma söz verdiğim tüm kitapları karıştıracağım. Elini havada salladı. 'Saat dörtte manikür randevum var. Belki ondan renkleri çürüklerle eşleştirmesini isteyebilirim, ne ?

"Bence sen çılgın bir kadınsın," dedi onu çekerek. Onu öptü, sonra dudaklarını boynunda gezdirdi. "Belki de o konuşmaya gitmeme gerek yoktur.

Güldü ve onu itti, bugünlerde sık sık yaptığı gibi, Daniel denen o değersiz pislik tarafından baştan çıkarıldığı için kendini suçlu hissediyordu. "Git, bu saçmalıklar için daha sonra vaktimiz olacak.

"Söz mü?"

"Söz veriyorum. Ve söz verdi, onu seveceğine, seveceği tek erkeğin o olduğunu açıkça belirteceğine, iyi ve sadık bir eş olduğunu kanıtlayacağına, yaptıklarının bir delilik anında olduğunu ve bir daha asla tekrarlanmayacağına söz verdi.

Eğer Daniel'a inanabilseydi - eğer ona - o zaman onun istediğini yapmak isteyebilirdi. Yapabilirdi. Kolayca. Eve döndüklerinde. Boş yatak odalarından biri Blake tarafından ofis olarak kullanılıyordu. Tracy Ann'in bir dizüstü bilgisayar vardı elbette ama bir önceki yıl onunla sorun yaşadığında ofisteki masaüstü bilgisayar kullanmıştı. Blake o zaman ona şifreyi vermişti. Değiştirmesi için hiçbir neden yoktu. İki oğlan tatillerde evde olduklarında ofise hiç girmezlerdi, küçük yaşta buranın yapışkan parmaklara yasak olduğunu öğrenmişlerdi.

Ama Tracy Ann için asla sınırların dışında değildi. Blake ona kesinlikle güveniyordu. Güvenmemeliydi.

Daniel işe gidene kadar bekleyebilir, bilgisayarını açabilir, Daniel'ın istediği bilgileri bulmak için dosyalarını araştırabilirdi. Ve hepsi bu kadar. O suçlayıcı videoyu silecek ve her şey sona erecekti.

Aptaldı ama saf değildi. Eğer istenileni yaparsa, verdiği bilgi başarılı olur ve Daniel'a sürü para kazandırır, daha fazlası için geri dönecekti. Daniel'a güvenemezdi.

onun yalancı, hilekâr, düzenbaz ağzından çıkan tek bir kelimeye bile inanamıyordu.

Ama bunu onun gözlerinde görmüştü. Eğer istediğini yapmazsa, o korkunç videoyu Blake'e gönderecekti. Ve bu onların sonu olurdu. Kocasını tanıyordu; bu onu yıkacak ve onu asla affedemeyecekti.

Kaya ile sert yer arasında hiç boşluk yoktu. Nefesini kesiyordu. Yakında bir seçim yapmak zorunda kalacaktı.

Öldür ya da .

Barbara ve Natasha hâlâ havuzun kenarında oturuyorlardı. Bardakları boştu ama iki kadın da başka bir içki sipariş etmeyi önermedi.

İkisi de uzun bir süre konuşmadı, Natasha hâlâ Daniel'ın aldatmacasının etkisindeydi, Barbara ise zamanı geri çevirip çenesini kapalı tutabilmeyi diliyordu.

Sonunda konuşan Natasha oldu. "Hadi, büfedeki pastaları inceleyelim. Beklemedi, ayağa kalktı ve yirmi dört saat açık büfeye açılan çift kapıya doğru yürüdü. İsteddiği şeyi bulması birkaç dakika sürdü. Sadece hamur işleri sunan bir istasyon. Her zevke hitap edecek kadar.

Bir tabak aldı, küçük bir çikolatalı profiterol, bir çilekli mus dilimi ve sadece orada oldukları için bir acıbadem kurabiyesi seçmeden önce bir an kararsız kaldı.

"Bunların hepsini asla yiyemezsin. Barbara bir meyveli tarta uzandı.

Natasha tabağına bir tartlet ekleyerek, "Bunu da ekleyeceğim," dedi. "Kahve ve çay şurada. Başıyla biraz ilerideki bir istasyonu işaret etti.

Ellerinde tabakları ve içecekleriyle oturacak bir yer aradılar. Şans yanlarındaydı; bir çift pencere kenarındaki rahat kalkmak üzereydi. "Mükemmel," dedi Natasha, gidenlere gülümseyerek yerlerine oturmak için harekete geçti.

Lezzetli hamur işleri yerken, oturup denize bakarken, tamamen şımartılmışken, hayatının aniden kaosa sürüklendiğine inanmak neredeyse zordu. Ve yine de, muhtemelen tattığı en iyi hamur işlerine rağmen, işte buradaydı. Kaos şehri. Ne yapacağını gerçekten bilmiyordu. Daniel'la yüzleşecek miydi? Ona vazektomiye bildiğini mi söyleyecekti? Nasıl olduğunu soracaktı. Natasha, Barbara'yı bu işin içine atmaktan hiç çekinmedi. Eğer bir fark yaratacak olsaydı, bunu yapardı. Yaratmazdı. Yalan söyleyerek bu işten sıyrılmasına imkan yoktu.

Ne yapacağını bulana kadar sessiz kalması daha iyiydi. İki yıldan önce onu terk ederse, hiçbir şey alamazdı. Barbara haklıydı. Hemşireliğe geri dönmek zorunda kalacaktı. Başka bir şey bilmiyordu. Bu düşünce tüylerini diken diken etti. Bu bir seçenek değildi ama alternatifi neydi? Evlilik sözleşmesinin şartlarını yerine getirmek için o yalancı piçle birlikte kalmak mı?

Masanın karşısındaki Barbara'nın seçtiği meyveli tartı kemirdiği yere baktı. Natasha'yı hiç tanı mıyordu. Daha doğrusu, şu anda olduğu kadını tanı mıyordu. Hayat değişiklikleri insanları değiştirir; dramatik hayat değişiklikleri bazı insanları tamamen değiştirir.

Çikolatalı profiterölü aldı ve ısırdı, çenesinden aşağı krema damladı. Sızan kremayı parmağıyla ağzına , ardından profiterölün geri kalanını üstüne koydu.

Barbara, "Bundan hoşlanıyor gibi görünüyorsun," dedi.

"Yemyeşil. Buraya her gün gelebilirim. Tartöleti aldı ve bir ısırık aldı. "Cidden çok güzel, biraz daha almalısın. Barbara başını sallayınca Natasha omuz silkti. "Sen bilirsin. Tabağındaki her şeyi bitirdi, sonra elindeki çay bardağını avuçlayarak arkasına yaslandı. "Öğle yemeğinde Tracy Ann hakkında ne düşündün?

"Tracy Ann? Barbara'nın sesi yön değişikliğine şaşırmış gibiydi. "Ne demek istiyorsun?

Blake'e göre elindeki ve kalçasındaki çürükler. "Sıcak küvetten çıkarken düştüğünü söyledi.

"Evet, öyle dedi. Ama , değil mi?"

Barbara fincanını kaldırdı ve ayından bir yudum aldı. "Hatırlamıyorum... Sanmıyorum... Belki de tökezledi.

Natasha başını salladı. "Unutmuşum, Tracy Ann'e bakmıyordun çünkü Daniel'in bir aşığı bir yukarı yüzmesine bakıyordun. Evet, bakıyordum ve onu jakuziden çıkarken gördüm. Düşmedi ya da tkezlemedi. Bir kere bile. Dışarı ıktı, bir havlu aldı, etrafına sardı ve uzaklaştı.

"Doğru. Barbara omuz silkti. "Nereye varmaya alıştığınızdan emin değilim, Tash.

Tracy Ann'in elinde çürükler var. Blake'e göre, kalçasında da bir tane var. Küvetten çıkarken düşmediyse, bu yaralar nasıl oldu?"

"Belki de kamarasına dönerken ayağı kaymıştır. "O zaman neden bu konuda yalan söylesin ki?"

"Hiçbir fikrim yok.

Barbara'nın sesi biraz sıkılmış gibiydi, sanki Tracy Ann'in morluklarının hiçbir önemi yokmuş gibi. Belki de değildi, ama belki de önemliydi. Natasha neden umursadığınızdan emin değildi. Daniel'i öpen kadın yerine Tracy Ann'i bir kurban olarak düşünmeyi tercih ettiğı için miydi? Belki de arkadaşının bağışlanamaz davranışları için bir mazereti olmasını gerçekten istiyordu. "Son zamanlarda biraz daha sessiz olduğunu fark ettin mi?"

"Pek sayılmaz, ama o zaman gereken başka şeyler var.

Arkadaşının kocasını süzmek ve onunla flört etmek gibi mi? Natasha korkunç bir an için bu sözleri yüksek sesle söylediğini düşündü ama Barbara'nın ifadesi hiç değışmedi. Natasha bir kıkırdamayı bastırdı, sonra bir nefes aldı. Bu konuda haklı olduğundan emindi. Mantıklı geliyordu ve Tracy Ann'in son zamanlardaki davranışlarını açıklıyordu. "Bir kadının çürükler hakkında yalan söylemesinin tek bir nedeni vardır.

Barbara ona baktı, sonra bir kahkaha attı. "Bunu mu istiyorsun? Blake'in ona vurduğunu mu düşünüyorsun? ama Tasha, ona tapıyor, her zaman taptı, her zaman da tapacak.

'Aile içi şiddet birini sevmek ya da sevmemekten çok daha karmaşık bir durumdur. Bunu biliyorsun Barbara.'

"Elbette anlıyorum, ama yine de iki ile ikiyi toplayıp yanlış cevaba ulaştığınızı düşünüyorum.

"Bacağında bir çürük olduğunu da eklemekte gecikmedi, değil mi? Bunu neden ortaya çıkarmak istedi ? Böylece onu havuzda ya da kaplıcada görürsek ve çürüğü fark edersek, bunu sorgulamayacaktık. Başını salladı, sanki bunun ne kadar zekice bir hareket olduğunu fark etmiş gibiydi. Çünkü belki üzölmek ya da acı verip vermediğini sormak dışında bir şey yapmayacaklardı. Sebebini sorgulamazlardı.

'Şimdi siz söyleyince, kızımın morlukları konusunda çok dikkatsiz davrandığını düşündüm. Normalde ona karşı çok korumacıdır. Barbara'nın gözleri büyüdü. "Gerçekten ona vuruyor olabileceğini mi düşünüyorsun?

'Her zaman çok sakın, çok rahat görünüyor ama çok güçlü bir işi var, değil mi? Belki de Londra'da değişen siyasi ortam nedeniyle işi risk altındadır.

Barbara başını salladı. "O bir devlet memuru; işi iktidarda kimin olduğuna bağlı değil.

Tamam. Belki de başka bir şeydir. Ama bence Tracy Ann'e göz kulak olmalıyız.'

Barbara aniden öne doğru oturdu. 'Belki öpücüğü biliyordur! Ya da belki aptal inek ona söylemiştir; ne de olsa sana söylemişti!

Natasha inledi. "O kadar aptal olamaz, değil mi? Bir elini kaldırdı. "Hayır, buna cevap verme zahmetine girme. Bana kocamı öptüğünü söyleyecek kadar aptal olsaydı, Blake'e de söyleyecek kadar aptal olurdu.

"Yine de bu, ona vurmasını mazur göstermez.

"Hayır, tabii ki hayır! Natasha içini çekti. "Fiziksel bir tartışmaya girmiş olabilirler. Belki şimdilik bir şey söylemeyiz ama gözümüz üzerlerinde olsun. Barbara'nın gözleriyle buluştu. "Sen ne düşünüyorsun?

'Zaten bir şey söylemeyi planlamıyordum. Yani, ne söyleyebilirdin ki? Blake seni dövüyor mu? Evet derse ne yapacağız? Hayır derse, ona inanacak mıyız?' Barbara başını salladı. 'Her neyse, onun için neden bu kadar endişelendiğinizi anlamıyorum. Daniel'i öptü, unuttun mu?'

"Bu benim unutacağım bir şey değil. Natasha'nın sesi, kafatasının içinde dolaşan düşünceler kadar keskindi. Tracy Ann'in teninde gördüğü morluklardan zevk aldığını Barbara'ya nasıl açıklayabilirdi? Tek pişmanlığı onları oraya koymamış olmasıydı. Natasha Daniel'i sevmiyor olabilirdi ama o onun

ve sınırların dıřında olmalıydı. Ama Tracy Ann onun arkadařıydı. Bu çeliřkili dūřūnceler ona būyūk acı veriyordu. 'Belki de Michele haklıydı: Tracy Ann içkiyi fazla kaçırmıř ve aptalca davranmıřtı. Bunu sonsuza kadar ona karřı kullanmayacaėım. Ve her neyse, duyduėumdan beri...' Sesi soldu.

"Vasektomi mi?"

'Evet, o. Artık her řey deėiřti. *Ve tūm bu çeliřkili dūřūncelerin ardında, o lanet evlilik sūzleřmesi kafasında, hayatında bir delik açıyor, būyūk delikler açıyor, suyun içeri girmesine izin veriyor. Boėulabilirdi.*

O akşam yemekte herhangi bir drama yaşanmadı. Aslında herkes durgundu ve sohbet her zamanki gibi akıp gitmektense bir anda başlayıp bitiyordu. O gece erkekler bile sessizdi.

Natasha gözlerini Blake ve Tracy Ann arasında gezdirip duruyordu ama onların ilişkisinin de kendisinininki kadar çatlak olduğu belli değildi. *Çatlak*. Bir kahkaha attı ve hemen ardından öksürmeye başladı. Evliliği çatlamamıştı; paramparça olmuş, kırıkları toz haline gelmiş ve uçup gitmişti.

Yemekler bir kez daha mükemmeldi. Ve beklendiği gibi Daniel menüdeki en sıra dışı yemeği sipariş etti: bir Zanzibar deniz ürünleri yemeği. Yemek geldiğinde hepsi dehşet içinde baktı.

Michele, 'Sanırım bir kısmı hâlâ hayatta,' dedi.

Belki de tabaktan tırmanıp onu yer. Bu, sorununa Natasha'nın düşünmediği bir çözüm olabilirdi. Olayların komik tarafını görebilmek güzeldi. Rahatlamaya ve muhtemelen lezzetli olan bifteğini yemeye çalıştı. Ne yazık ki iştahı da evliliğiyle aynı yöne gitmiş görünüyordu.

Masaya baktığında tek zorlananın kendisi olmadığını gördü. Tracy Ann yemeğine neredeyse hiç dokunmamıştı, Barbara tabağındaki yiyecekleri itiyor ama bir şey yiyor gibi görünmüyordu ve Michele yiyor gibi görünmesine rağmen bitirmemişti bile

Çatal ve bıçağını düzgünce bir araya getirip zar zor ayırt edilebilen bir "Çok güzel" mırıldanarak tabağındakilerin yarısını bıraktı.

Çok güzel. Ne iltifat ama. Michele çatal bıçak takımından mı, tabaktan mı yoksa yemekten mi bahsediyordu?

Tracy Ann, Barbara ve şimdi de Michele... Hepsi de farklı şekillerde Natasha'yı üzmeyi başarmışlardı. Tracy Ann'in öpücüğü, Barbara'nın ifşası, Michele'in rahatsız edici kişiliği. Natasha mantıksız davrandığının farkındaydı ve belki de uzun bir süre bu kadar yakın olmak ona fazla gelmişti. Gemi büyük olmasına rağmen yeterince büyük değildi. Masanın karşısındaki Tracy Ann'in oturduğu yere baktı, elindeki morluklar duvar ışıklarının parıltısında daha da belirginleşmişti. Acı verici görünüyorlardı; Natasha öyle olduklarını umuyordu. Blake'e baktı. Gerçekten böyle bir şiddet uygulayabilir miydi?

Tracy Ann düşme konusunda kesinlikle yalan söylemişti.

Ve Barbara... Natasha onu gizlice izliyordu ve Daniel'e attığı yan bakışları, gözlerindeki, ağzındaki yumuşamayı, açıkça yazılmış olan özlemi görmüştü... Neden Natasha'ya Daniel'in vazektomisinden bahsetmeyi seçmişti?

Michele bile bir şeyler saklıyordu. Muhtemelen farkında bile değildi ama Daniel'a her baktığında ifadesi sertleşiyordu. Sanki ondan nefret ediyordu. Ama bunun için bir nedeni yoktu, değil mi?

Arkadaşları. Natasha onların biraz sıkıcı, hatta sıkıcı olan iyi kadınlar olduğunu düşünmüştü. Şimdi onları tanıyıp tanımadığını merak ediyordu. Görünüşe göre hepsi bir tür sır saklıyordu ve şimdi Barbara sayesinde o da saklıyordu.

Daniel'ın kendisine soru baktığını gördü ve ona gülümsemek için döndü. Yıllardır bakımını üstlendiği hastalarla ve onların yakınlarıyla ilgilenmek ona güven verici bir yüz ifadesi takınmayı öğretmişti.

Son birkaç yıl içinde parçalanmış ve dağılmıştı, öyle ki artık kendisinden beklenen yalanları söyleyemiyordu. Bu, kariyerinin tabutuna çakılan son çivi idi. Artık rol yapamazdı.

Ama şimdi, yapmak zorundaydı. Bir hareket tarzı bulana kadar.

Gemiden inmek rahatlatıcı olacaktı.

Tüm sırlarını içerecek kadar büyük görünmüyordu.

Akşam yemeğinden sonra ana tiyatrodaki bir gösteriye gittiler.

"Yolu biliyor musun? Tracy Ann restorandan birlikte çıkarken sordu. Blake'e bakıyordu ama her zaman bir cevabı olan bir adamın kesinliğiyle cevap veren Daniel oldu.

"Bir güverte yukarıda. Güverte yedi, ileri."

Onun hangi yöne gideceğini açıklamasını bekledi ve adam dönüp o kibirli tavrıyla bunu yaptığında neredeyse gülümseyecekti.

"Merak ediyorsanız diye söylüyorum, geminin ön tarafı.

Onu nasıl çekici, karizmatik ve karşı konulmaz bulmuştu? O şeytanın vücut bulmuş haliydi. "Değildim," dedi Blake'in şaşkın bakışlarını üzerine çekecek kadar keskin bir sesle. Elini Blake'in elinin içine soktu ve ona güven verici bir gülümseme verdi. "Bu iyi bir gösteri olacak; sabırsızlıkla bekliyorum.

Yine de daha geç kalmışlardı ve tiyatro şimdiden dolmaya başlamıştı. Tracy Ann'i rahatlatan şey, birlikte oturamamış olmalarıydı. O ve Blake arka sıranın ortasındaki iki boş koltuğa oturdular. Diğerlerinin büyük tiyatronun farklı bölümlerinde yer bulmalarını izledi. Kendisi ve Blake için sonunda hızlı bir çıkış yapmak kolay olacaktı; arkadaşları yakalanacaktı

kalabalığın içinde. O akşam onları bir daha görmek zorunda kalmayacağını bilerek rahatlayabilirdi.

Elini Blake'in elinin içine kaydırды ve onun sıcak parmaklarının elinin üzerine kapandığını hissetti. Blake daha yakına eğildi ve fısıldadı, "İyi vakit geçiriyor musun?"

Orada onunla birlikte otururken, ışıklar kararır ve önlerindeki sahnede gösteri başlarken, iyi vakit geçirdiğine, dışarıda olup biten her şeyin göz ardı edilebileceğine inanabiliyordu. Tiyatronun yarı karanlığında kendini kozalanmış hissediyordu. Ama Blake oyuncularını alkışlamak için elini çektiğinde, kendini yoksun hissetti.

Elini geri çekerek ondan ve diğer yanında oturan iri kadından uzaklaştı, kendi içine kıvrıldı, aniden etrafını saran karanlığa karşı temkinli davrandı. Sanki onda bir şey fark etmiş gibi, aniden daha az dostane hissetti. Sahnede oyuncular maske takıyordu. Yanlış yerdeydi. Onlarla birlikte sahnede olmalıydı. Ne de olsa o da bir maske takıyordu. Sevgi dolu, sadık, destekleyici bir eş maskesi.

Daniel da orada olmalıydı. Belki maskesini çıkarır ve dünyaya ne kadar kötü bir piç olduğunu gösterirdi.

Elbette yapmazdı. Cesur olsaydı, bunu yapardı. Halka açık bir yerde ona doğru yürür ve ne olduğunu ortaya çıkarırdı. Ve bunu yapardı, düşünmesi gereken sadece kendisi olsaydı yapardı, ama yanında bir adam vardı. Sevdiği bir adam, gerçeğin yok edeceği bir adam.

Hayır, Daniel'ı ifşa etmeyecekti. Ama öyle ya da böyle onu durduracaktı.

Gösteriden sonra kamaralarına döndüklerinde Natasha televizyonu açtı ve geminin ertesi gün demir atacağı Kigomasha hakkında bilgi veren kanalı buldu. Bu onların ilk gezisiydi. Tüm arkadaşları ve kocaları gidiyordu.

Daniel bara doğru ilerlerken başıyla ekranı işaret ederek, "Muhteşem görünüyor," dedi.

Viski şişesini açtı ve bir bardağa sağlıklı bir miktar doldurdu. "Bir tane ister misin?"

"Hayır, teşekkürler, yeterince içtim. Hamile kalma ihtimaline karşı daha fazla içmek istemediğini söylemek cazip geliyordu ama bu yalanı söylemeye dili varmıyordu. Koşup adamın yakışıklı yüzüne çizikler atmadan bunu söyleyebileceğinden emin değildi. "Bunu izlemelisin," dedi, gözleri ekrana sabitlenmiş halde.

"Neden?" Viskiyi ağzına götürdü ve gürültüyle yuttu. "Yarın onu görmeye gideceğiz ve hiç şüphe yok ki diğer yere giden arabadayken birileri gevezelik edecek.

"Makangale Plajı. İçini çekti, uzaktan kumandaya uzandı ve televizyonu kapattı. Barbara'nın ifşaatından beri her şey kirlenmiş gibiydi. Şımarık. Anlamsız. Evde olmayı diledi. Belki orada her şeye bir anlam verebilir ve bir karara varabilirdi.

onun geleceği hakkında. Ama bu gemide beş gün ve gece daha vardı. Kapana kısılmıştı. Balkon kapısına doğru ilerledi ve kapıyı kaydırarak açtı, aniden dışarıda olmaya, kamaranın klimalı, ısıtmalı, pis kokulu havası yerine temiz hava solumaya ihtiyaç duydu. Kpeşteyi kavradı ve öne doğru eğilerek aşağıdaki suya baktı. Geminin yaydığı ışıkta deniz, tepesinde beyaz tepeler olan karanlık bir hiti. Hiçlik. Tam da ihtiyaı olan şey bu değil miydi? Hiçbir şeyin sakinliği.

"İyi misin?"

Daniel'ın sesi düşüncelerini neredeyse acıyla delip geçti. Ona bağırmak için döndü. Ona her şeyi bildiğini söylemek için. Ama o bunu yapamadan Daniel oradaydı, kolları onu sarmış, ona sarılmış, ona kendini hissettirmişti... ne? Sevildiğini mi? Onun kendisini sevdiğini düşünmüyordu ve kendisinin de onu sevmediğinden emindi. Ama onu güvende hissettiriyordu. *O mu yoksa parası mı?* Bu o kadar basit değildi. Onun kendisini güvende tutacağını ve hayatının ihtiyaı olan çocukları ona vereceğini düşünmüştü. Onu bu iğrenç dünyanın derin kuytularından çıkarılabilecek her şeyden koruyacağını düşünmüştü. Onun iyi adamlardan biri olduğunu düşünmüştü.

Görünüşe göre her yanılıyordu.

gözlerine bakamazdı; yazılı olan gerçeği görürdü.

Bunun yerine başını onun omzuna yasladı. "Yorgunum, hepsi bu.

"Gergin hissediyorsun," dedi. uzanarak, otomatik olarak arkasından kapanan kapıyı açtı. "Hadi yatağa gidelim; seni neyin rahatlatacağını biliyorum. Onun isteksizliğini hissetmiş olmalı ki, "Belki de seni hamile bırakmanın zamanı gelmiştir, ha?" diye ekledi.

Ve sonunda, *nihayet*, bunu itiraf edebilirdi. O piten nefret ediyordu.

Ertesi gün erkenden yola çıkacaklardı. Saat sekizde güverte altındaki biniş noktasında olmaları gerekiyordu. Çatı katı süitinde kalan Daniel ve Natasha'nın su mekiğine binme önceliği vardı, ancak Natasha Daniel'i kızdıracak şekilde arkadaşlarına katılmaları konusunda ısrar etti. "Geziyi birlikte yapacağız," dedi Natasha, bu konuda tartışmayacağını belli eden bir ses tonuyla.

Karaya çıkma masasına vardıklarında Ralph ve Barbara yakınlarda duruyordu.

"İçin servis bileti almaya çalıştım," dedi Daniel ve Natasha'yı gülümseyerek selamlayarak. 'Ama ne yazık ki, hepimiz bir araya gelene kadar beklememiz gerektiğini söylediler. Onları aldığımızda, grubumuz çağrılana kadar beklememiz gerekiyor.

Natasha, Daniel'in öncelikli inişi gösteren tabelaya doğru baktığını gördü ve bir yorum yapmasını bekledi. Kolunu onun koluna doladı. 'Önemli değil; acelemiz yok. Çok iyi organize olmuşlar, birkaç dakika içinde hepimiz inmiş olacağız.

Arkadaşları kararlaştırdıkları saatte gelselerdi haklı olacaktı ama Michele ve Don bir dakika sonra gelmelerine rağmen, Tracy Ann ve Blake'in kendilerine doğru koştuğunu görmeleri için bir on dakika daha geçmesi gerekti.

"Çok özür dileriz," dedi Blake, ellerini teslimiyetle havaya kaldırarak. 'Biz olmadan yola devam etmeliydiniz. Taç madalyonumu bulamadım ve onsuz karaya çıkamayacağımızı biliyorsunuz. TV bilgi kanalında bir uyarı vardı ve günün etkinlik rehberinde de benzer bir uyarı kırmızıyla vurgulanmıştı. "Her zamanki gibi kapının arkasındaki kancaya astığımı sanıyordum ama ayrılmak üzereydik ve hiçbir yerde bulamadım.

Tracy Ann başını sallayarak, "Cübbesinin cebindeydi," dedi. "Tabii ki bakmayı düşündüğümüz son yer orasıydı.

"O zaman biletlerimizi alalım ve şu lanet mekiğe binelim. Bu muhtemelen Ralph'ın bir süredir kurduğu en uzun cümleydi. Ses tonu kaşlarını kaldırdı ve Barbara'nın yüzünün son zamanlarda giderek daha fazla takındığı o kısık ifadeye bürünmesine neden oldu.

"Sonuncu sizsiniz! Biletleri tutan neşeli mürettebat üyesi, sanki sonuncu olmak bir onur nişanıymış gibi bu sözleri söyledi. "Artık biletlerle uğraşmanıza gerek yok, sadece mürettebatın sizi mekiğe yönlendireceği iskeleye doğru ilerleyin.

Daniel Natasha'ya, "Son," diye mırıldandı. "Şimdiye kadar karaya çıkmış olabilirdik.

Onu görmezden gelerek, ayrıldıklarında taç madalyonunu monitöre vurdu ve su mekiğine giden kısa iskeleye adım attı. Daniel dış güverteye çıkmakta ısrar etti. "İyi bir manzaramız olacak," dedi ve Natasha'yı takip etmeye teşvik etti.

Başını salladı. "Ben içeride oturacağım, sen git, keyfini çıkar. *Belki içeri düşer ve tüm sorunları sona ererdi.*

Dış güvertede Daniel'a sadece Blake katıldı, diğerleri içeride oturdular.

Kigomasha'daki iskeleye kadar kısa, sallantılı bir yolculuk oldu. Oturdukları yerden, içerideki yolcuların görebileceği çok az şey vardı; dümencinin etrafından görünen boşluk sadece mavi gökyüzünü, ilerideki adaya dair hiçbir şeyi göstermiyordu. Mekiğin suya çarparken çıkardığı ritmik sekme konuşmayı engelleyecek kadar yüksek değildi ama yine de sessizce oturdular.

Natasha dümdüz önüne bakıyordu. Aniden, mekiğin motorunun ve denizin gürültüsünün üzerinde, Daniel'ın gürleyen kahkahasının üst güverteden merdivenlerden aşağı yuvarlandığını duydu. Tamamen özgür, kayıtsız bir eğlence sesi. Ne olduğunu merak etti

buna neden oldu. Onu ve onu nasıl kandırdığını mı düşünüyordu? Onun bu kadar kolay kandırılmasına gülüyor muydu?

Kahkahasının sesi önce, ne yapması gerektiğini biliyordu Yap.

* * *

Tracy Ann, Daniel'ın geçireceği bütün bir günden korkuyordu. Blake erkeklerin en gözlemcisi değildi ama o bile Daniel'ın yakınında olduğu her an ne kadar rahatsız olduğunu görebiliyordu. Blake gemiden iniş masasına gidip taç madalyonunu kaybettiğini açıklayabilecekleri konusunda ısrar edince, ayrılmalarını engellemek için yaptığı hile başarısız olmuştu.

Kol saatine dokundu. 'Muhtemelen son mekiği kaçırdık zaten. Bizi beklememiş olacaklar. Önemli değil; gemide rahat bir gün geçirebiliriz.

Blake ona şaşkınlıkla baktı. "Ama sen Kigomasha'yı görmeyi dört gözle bekliyorsun. Başını iki yana salladı. 'Hayır, hadi, gidip açıklayalım. Eminim bu her zaman oluyordur.

Yalana devam etmenin bir anlamı yokmuş gibi görünüyordu. Banyonun kapalı kapısını işaret etti. 'Bornozunun ceplerini kontrol ettin mi? Unutma, dün gece güverteye çıkmak için giymiştin.

Yapmıştı ve daha sonra sevgili kocası masumların uykusunu uyurken, aldatan, yalancı karısı kapıya gizlice yaklaştı, kordonu indirdi, taç madalyonunun etrafına doladı ve saklayabileceği bir yer aradı. Kocasının nadiren giydiği bornozun cebinde karar kılan kadın, madalyonu içine soktu, sonra yatağa geri döndü ve daha kaç yalan söylemek zorunda kalacağını merak ederek tavana baktı.

Mekikte Barbara ve Natasha'nın arasında oturuyordu. İkisi de onu görmezden geliyordu. Aslında, yanlış değerlendirilmiş itirafından bu yana hiçbir arkadaşı onunla konuşmamıştı. Hikâyenin yarısı bile olmayan, kötü değerlendirilmiş bir eylemin kötü değerlendirilmiş itirafı. Bugünlerde sürekli boğazına takılan yumru daha büyük, daha ağır hissediyordu.

Ve sonra onu duydu. O piçin kahkahası, üst güvertedeki kısa merdivenden aşağı düşüyordu. Onu yukarıda, başını arkaya atmış, ağzı açık, aşırı beyazlamış dişlerini gösterirken hayal etti. Neyi bu kadar eğlenceli buluyordu? Onu ve onun kaçınılmaz olanı geciktirmeye yönelik acınası çabasını mı düşünüyordu? Tanrım, ondan nasıl da nefret ediyordu. Ve kahkahasının son notası sinirlerini bozarken, yapabileceği tek bir şey olduğunu biliyordu.

* * *

Michele uykuya geç dalmış ve normal uyanma saatinde uyuyakalmıştı ki, gemiden iniş masasında kararlaştırılan buluşma saatinden önce hazırlanıp kahvaltı etmek için sadece bir saatleri olduğunu fark etti. Don'un yan tarafını dürttü. İki kez, ikincisinde daha sert, karşılık olarak bir homurtu aldı. "Bugün gerçekten bu geziye çıkmak istiyor musun?"

Bu onu daha hızlı uyandırdı. Bir dirseğinin üzerinde doğruldu ve uykulu gözlerle ona baktı. "Elbette, harika olacak.

Fotoğrafları görmüştü. Gerçekten de büyüleyici görünüyordu. Daniel'in gezinin en önemli anını mahvetmesine gerçekten izin verecek miydi? Yeterince zarar vermemiş miydi?

"Doğru, zaman kazanmak için birlikte duş alsak iyi olur. Yataktan fırlayıp banyoya koşmadan önce kocasının yüz ifadesine sıırttı. Kocası daha yataktan kalkmadan o duşa girip çıkmıştı. Etrafına bir havlu sararak durdu ve ona baktı. "Kaçırdın," dedi başını sallayarak. 'Ama kahvaltayı kaçırmamak iyi olur. O yüzden acele et.

Hızlanmak için açık büfe kahvaltı yaptılar ama masaya vardıklarında kararlaştırdıkları saatin üzerinden hâlâ birkaç dakika geçmişti. Barbara ve Ralph bir tarafta, Natasha ve gözle görülür şekilde sinirlenmiş Daniel diğer tarafta duruyordu. Michele günlük etkinlik sayfasını baştan sona okumuştı. Natasha ve Daniel'in öncelikli biniş yapabileceklerinin farkındaydı. Bunu yapmama kararının ona ait olmadığını tahmin ediyordu.

ve Natasha'ya komplocu bir göz kırpma cüretinde bulundu, Natasha da ona gülümseyerek karşılık verdi.

Tracy Ann ve Blake gelir gelmez, birkaç dakika sonra, karaya çıkma noktasına doğru kışkırtıldılar. Tracy Ann ve Blake'in kayıp taç madalyonuyla ilgili hikâyesini dinledi ve Tracy Ann'in yüzündeki tedirginliği görmesine rağmen uygun bir şekilde güldü. Bu kızda kesinlikle yolunda gitmeyen bir şeyler var, diye düşündü.

Karşıya geçecek son mekikti ve binecek son yolcular da onlardı. Birkaç kişi daha içeride sabırla bekliyordu.

Daniel'in, "Üst kata," diye bağırdığını duydu. Sadece Blake onu takip etti. İçerinin arka tarafındaki tek boş banka yöneldi ve sonuna kadar kaydı. Barbara gülümseyerek ona yaklaştı. Tracy Ann isteksizce onun yanına oturdu ve Natasha son boşluğa oturduğunda gözlerini dikip önüne baktı. Don ve Ralph ayrı ayrı oturdular. Ve sonra gittiler.

Michele geride kalmaları için ısrar etmemesi gerekip gerekmediğini düşündü. Belki de gemide rahatlatıcı bir gün geçirirlerdi. Neredeyse kendilerine aitmiş gibi. Spa'da özel indirimler yaptıklarını fark etmişti; normalde yarı fiyatına masaj yaptırabilirdi. Bu düşünce onu özlemle ürpertti. Stres ve gerginliklerini yumuşatacak güzel, rahatlatıcı bir masaj. Belki yeterince rahatlarsa, hayatlarının içine düştüğü karmaşaya bir çözüm bulabilirdi.

Hâlâ tüm vücut masajının keyfini düşünüyordu ki, içinden saf bir nefret ürpertisi geçirmesine neden olan bir şey duydu. Daniel gülüyordu, ses havada kıvrılıyor, neredeyse kötü niyetle orada asılı kalıyordu. Yukarıda Don'u ne kadar aptal yerine koyduğunu mu düşünüyordu? Gelecekte onu nasıl kullanacağını mı düşünüyordu? Çünkü onun gibi adamlar asla durmazlardı.

Merdivenlerden yukarı baktı, keşke onun düştüğünü, boynunu kırdığını ve korkunç ikilemlerine son verdiğini görebilseydi. Ve daha düşüncesi bitmeden, tam olarak ne yapması gerektiğini biliyordu.

* * *

Barbara mekiğin salınımıyla rahatladı, bir Michele, diğer yanda Tracy Ann ile kollarını ovuşturdu. Birkaç saatliğine de olsa karada olmak iyi gelecekti. Gemi yolculuğunun ona göre olmadığına karar vermişti. Ya da belki de sadece bu gemi yolculuğuydu... bu insanlarla. Mükemmel olmalıydı. Dört iyi arkadaşı ve eşleri. Ama herkes gergin görünüyordu. Belki de uzun süre bu kadar yakın olmak bir hataydı. Hepsi birbirine sürtünüyor, sıyrıklara neden oluyordu. *Çürüklere*. Tracy Ann'in kucağında duran eline baktı. İzler yeşilin hoş bir tonuna dönüşmüştü. Blake'in sorumlu olduğuna inanmak zordu ama Natasha'ya inanılacak olursa, Tracy Ann düşme konusunda yalan söylemişti. *Eğer Natasha'ya inanılacaksa. Eğer Tracy Ann yalan söylüyorsa*. Birdenbire bu kadınları tanıyıp tanımadığını merak etti. Ya da sadece bunca yıldır ona gösterdikleri yüzlerini.

Natasha'ya Daniel'in vazektomisini söylediği için pişman oldu. Ne oldu? düşünüyordu? Eğer , onun teselli için Barbara'ya döneceğine gerçekten inanmış mıydı? Saplantısının saçmalığına neredeyse kahkahalarla gülecekti. *Aptal yaşlı kadın*. İçini çekerek Ralph'in oturduğu yere baktı, son zamanlarda en sevdiği paltoyu giyer gibi takındığı köpek yüz ifadesini takınmıştı. Onu neredeyse ilk tanışmalarından beri seviyordu. Hâlâ da seviyordu ama... Bu ona yorgun bir gülümseme verdi. İş o noktaya gelmişti, değil mi: onu seviyordu ama... ama onun birdenbire huysuz bir ihtiyara dönüşmemesini diliyordu.

Eve döndüklerinde, doktora gitmesi için ısrar ederdi. O da giderdi. Son zamanlarda kendini iyi hissetmeyen sadece Ralph değildi. Bazı günler, dönüştüğü kadını zar zor tanıyordu. Örneğin Daniel'a olan bu takıntısı... Onun nesi vardı böyle? Bu kadar mantıksız davranmak onun karakterine tamamen aykırıydı. Kırk bir yaşındaydı. Yaşlanıyordu. Yaşlandığını hissediyordu. Doktoruyla da konuşmasının bir zararı olmayabilirdi. Kan testi yaptırın, bakalım her şeyi yaklaşan menopoza bağlayabilecek mi? Bu

nasıl hissettiğine dair bir nedene sahip olmak neredeyse rahatlatıcı olurdu. Sadece delirmediğini bilmek güzel.

En azından Daniel'la ilgili erotik düşüncelerinin hiçbirini hayata geçirmemişti. Tracy Ann gibi değil. Onu öptüğünü itiraf etmekle ne kadar aptallık etmişti. Tüm yaptığı bu muydu? Jakuzide birlikte çok rahat görünüyorlardı. Barbara'yla flört ettiği gibi onunla da flört etmiş miydi? Çünkü küçük gülümsemeleri, elinin kazara onunkine değmesini, gözlerinin onun göğüs dekoltesinde oyalanmasını, sonra bakışlarıyla buluşmak için yükselmesini ve ağzını birazcık açmasını hayal etmiyordu. Onunla oynamıştı. Aptal bir fareyle oynayan bir kedi gibi. Onun için eğlenceli miydi? Yaşlı Barbara'nın onunla şansını denemek istemesini sağlamak? Onun temel arzularına Natasha'yla olan arkadaşlığından daha fazla değer vermesini sağlamıştı. Barbara ne kadar aptaldı. Onu ne kadar aptal yapmıştı.

Üst güverteden gelen kahkahanın belirgin sesini duyunca başı yukarı doğru kalktı. Onu yakışıklı başını arkaya atmış, ağzı açık, gözlerinin üzerine düşen bir tutam saçını güçlü parmaklarının bir hareketiyle savururken hayal etti. Ve bacaklarının arasından süzülmesini engelleyemediği şehvet dalgası yüzünden ondan nefret etti. Kahkahalar tekrar tekrar duyulmaya başladığında şehvet kayboldu ve geriye sadece nefret kaldı.

Mekik yanaştığında iskelede bekleyen bir karşılama partisi vardı. İlk önce içeridekiler indi, dört arkadaş birlikte yürüyordu, aralarında uzayda sayılamayacak kadar mesafe vardı. Gezi organizatörleri telaşla onları adaya davet etti, her birine bulundukları yerin bir haritasını verdi ve üç saat içinde iskeleye dönmeleri konusunda kesin talimatlar verdi. "Bu süre," diye ısrar ettiler, "size sahil boyunca yürümek ve sahil ile kasaba arasında uzanan pazara göz atmak için bolca zaman verecektir.

Tracy Ann elini kaldırdı. Sanki okuldaymış gibi. Natasha'nın kocasını pp pemeyeceğini sormak için mi elini kaldırmıştı? Blake'in karısının kafasını kırmasını umduğu, beynini kurcalayan kötü düşüncelere karşı gözlerini kapadı.

Tracy Ann, geziyi düzenleyenlerden biri ona doğru glmseyene kadar elini havada tuttu. "Hanımefendi?

"Makangale Plajı'na otobüsle mi gidiyoruz?

Natasha'nın kahkahası alaycıydı. "On kilometre uzakta; bu sıcakta yürümemizi beklediklerini sanmıyorum.

Tracy Ann'in yanakları renklendi. "Otobüsle mi yoksa taksiyle mi demek istemiştim, hepsi bu. Otobüs herkes dönene kadar beklememiz gerektiği anlamına geliyor. Taksiyle gelseydik, etrafta dolaşmak zorunda kalmazdık.

"Doğru. Natasha omuz silkti. Bir sürtük gibi davranıyordu ama Tracy Ann farklı bir şey beklemeli miydi? Kendi ilişkisinde sorunlar yaşıyor olması Daniel'a karşı hamleler yapmasını mazur göstermezdi.

Küçük gruptaki ani gerginlikten habersiz olan organizatör, hepsini içine almayı başaran bir gülümsemeyle gülümsedi. 'Yolculuk otobüsle olacak hanımefendi. Bizi öğle yemeği yiyeceğimiz otele götürecektir. Sonrasında etrafta dolaşmak için daha fazla serbest zamanımız olacak. Hafif bir selam verdi, bu kez grubun her birine ayrı ayrı selam verdi. "Bu güzel yerde kalmanın keyfini çıkarın.

Gerçekten de çok güzel, diye düşündü Natasha, sümbül mavisini bir gökyüzünün çerçevelediği bir sıra uzun palmye ağacına doğru yürümek için dönerlerken. Neredeyse gerçek dışı görünüyordu. Ama son zamanlarda kendini her şeyden kopmuş hissediyordu. Bu gezinin kafasında biraz huzur yaratacağını umuyordu. Şu anda bunun gerçekleşme umudu zayıftı.

Düşüncelerine dalmışken Daniel'ın elini tutmasıyla irkildi. "Gidelim," dedi Daniel, onu çekiştirerek. "Üç saat şaşkın şaşkın durmak için yeterince uzun değil.

"Ayrılırsak daha iyi olur, sence de öyle değil mi? Michele söyledi. 'Pazarda biraz dolaşmak istiyorum. Otobüs için burada buluşabiliriz. Cevap beklemeden kolunu Don'un koluna doladı ve ikisi birlikte pazarın palmyelerle kaplı tezgâhlarına doğru yürümeye başladılar.

"O haklı," dedi Barbara. Kumsalın uzak ucundaki daha sık ağaçlı doğru başıyla işaret etti. "Mangrovları araştırmak istiyoruz. Ralph'ı omuz silkip takip etmesi için bırakarak yürüdü.

Aralarındaki garip sessizlik Daniel'ın sabırsızca, "Hadi o zaman, ayak parmaklarımı Hint Okyanusu'na daldırmak istiyorum," demesiyle bozuldu.

"Sanırım önce markete gitmek istiyorum," dedi Tracy Ann, kolunu Blake'in koluna sokarak. "Birkaç saat sonra burada görüşürüz.

Sahile doğru yürürlerken Daniel bir kolunu Natasha'nın omuzlarına dolayarak, "Mükemmel oldu," dedi. "Bu güzel yerde sadece ikimiz için biraz özel zaman geçirmek güzel, değil mi?

Natasha cevap vermeye cesaret edemedi. Onun yerine manzarayı seyretti. Deniz, genellikle sadece seyahat broşürlerinde görülen turkuaz tonundaydı, kumsal ise yoğun deniz suyuna doğru kıvrılan altın bir saçaktı.

Barbara'nın ısrarla görmek istediği ormanlık alan. Natasha bu arzunun diğerlerinden ayrılmak için bir bahane olduğunu tahmin etti.

Birkaç adım içinde ince kumlar düz sandaletlerinin içine işlemişti. Daniel ayağındakini çoktan çıkarmış ve ayak parmaklarını daldırmak için okyanusun kenarına doğru ilerliyordu. Onun devam etmesini, denize girmesini ve bir daha geri dönmemesini diledi. Gelecekleri hakkındaki kararı ondan almasını. Kum ayaklarının altında sıcaktı; ayak parmaklarını kıvırdı, onun daha da ilerlemesini izlerken çatırdadığını hissetti, su şimdi baldırlarının ortasıındaydı. Kendini *Jaws*'ın tema müziğini mırıldanırken buldu. Gülümseyerek onun dönüşünü beklemek üzere oturdu.

"İçeri gel, sıcak," diye bağırdı ve ayağını havaya kaldırarak havaya bir su akışı gönderdi.

Başını salladı ve taktığı geniş kenarlı şapkayı öne doğru eğdi. Birdenbire karanlığa gömüldü. Adam gitmişti ve o yalnızdı. Ve sonra, hiçbir uyarı , yoğun bakım ünitesine geri dönmüştü; bakımını üstlendiği hastalar birbiri ardına kimsenin beklemediği bir virüse yenik düşerken çaresizdi. Belki de her şeye rağmen gemi seyahatinin bir faydası olmuştu, çünkü ilk kez yardıma ihtiyacı olduğunu anlamıştı. Eve döndüğünde bu yardımı arayacak ve geçmişiyile hesaplaşmanın geleceğiyile yüzleşmesini sağlayacağını umacaktı.

Şapkasını geriye doğru eğerek Daniel'ın kumsal boyunca ilerlediği yere baktı, şimdi daha küçük görünüyordu, hâlâ suyu tekmeliyordu. Bir çocuk gibi.

Onunla kalırsa asla sahip olamayacağı çocuk gibi.

Yaklaşık üç saat sonra buluşma noktasına geri döndüklerinde hepsi biraz daha rahatlamış görünüyordu. Natasha dışındaki tüm kadınların ellerinde şişkin pamuklu bez çantalar vardı ve arkadaşlarıyla hasret gidermek ve pazarda yaptıkları gezinin sonuçlarını paylaşmak için sabırsızlanıyorlardı.

Barbara üvey kızı için aldığı bir dizi boncuğu çıkardı. 'Anna bunlara bayılacak. Bak,' Natasha'ya göstermek için boncukları uzattı, 'Hindistan cevizi kabuğundan yapılmışlar. Tekrar çantasına uzandı. "Bunlar da adını çoktan unuttuğum bir bitkinin tohumlarından yapılmış. Güldü. "Önemli değil; eminim bulabilirim.

Michele ve Tracy Ann de benzer alışverişlerin yanı sıra cafcacflı renklere sahip eşarplar ve zarif bir şekilde oyulmuş ahşap hayvanlar sergiledi.

"Kaçırıldığın için üzgün müsün? Daniel bir elini Natasha'nın beline koyarak konuştu. Daha yakına eğildi, fısıldarken ağzı Natasha'nın saçlarını okşuyordu. "Bana çok fazla dövme gibi geldi.

"El yapımı ve yerel halkı destekliyor," dedi sertçe, ondan uzaklaşarak. 'Umarım otele vardığımızda satılık daha çok şey olur ya da otele vardığımızda ayıracak birkaç dakikamız olur.

buraya dönün. Gemiye dönmek için servis kuyruğu olacak. O zaman pazara geri dönme şansım olabilir.

"Ne yapıyordun sen? Michele ona kulak misafiri oldu. "Burada görecek pek bir şey yok.

"Ras Kigomasha deniz fenerine doğru yürüdük. Natasha uzakta yerden çıkıntı yapan bir yapıyı işaret . 'Büyüleyici bir yer. Bir kalıntı olduğunu düşünmüştük ama hala çalışır durumda ve tepesine tırmanıp manzaraya bakabildik. Telefonunu çıkardı ve onlara göstermek üzere fotoğrafları almak için tıkladı.

Barbara ekrana bakarak, 'Çok güzel,' dedi.

"konferanslardan birinde bundan söz etmişlerdi," dedi Ralph. "Deniz feneri dökme demirden yapılmış ve 1904 yılında Birminghamlı Chance Kardeşler tarafından inşa edilmiş. Barbara'ya kaşlarını çatı. "Pazara gitmek yerine oraya gitmeliydik.

Natasha, Barbara'nın yüzündeki kızgınlık titreşimini yakaladı ve bunun bir kavgaya dönüşmesini engellemek için acele etti. 'Harikaydı ama pazarı kaçırdığım için üzgünüm. Aldığın boncuklar muhteşemdi. Onları bana tekrar göster.

Birkaç dakika sonra otobüsler geldiğinde huzur yeniden tesis edilmişti. Klimalı iç mekâna tırmanırken gezi yöneticisi sayım yaptı.

"Herhangi birimizin köpekbalıklarına yem olma ihtimaline karşı," dedi Daniel, oturarak.

Barbara arkadaki koltuğa oturdu. 'Suya girecek kadar aptal olan tek kişi sendin. Seni etrafa su sıçratırken gördük; bunun onları çektiğini bilmiyor musun?

Ona gülümsemek için döndü. "Kalbin kırılır mıydı, Babs?

Natasha onun sözlerindeki çapkın, alaycı tonu duydu ve ona nasıl aşık olduğunu merak etti. O kadar açtı ki. Bir elini onun kalçasına vurdu. "Dur.

"Ne?" Masum bir ifadeyle ona baktı.

Kesinlikle biliyorsun. Onunla flört etmeyi bırak. Bunu eğlenceli bulmuyor.'

"Gerçekten mi? Kollarını kavuşturdu ve koltukta ayaklarını sürüyerek oturdu. "Biraz eğlendiğimizi sanıyordum.

Ona Tracy Ann ile yaşadığı şeyin bu olup olmadığını sormak istedi ama duyabileceklerinden korktuğu için soruyu sormaya cesaret edemedi. Sözcüklerden değil - onun hiçbir zaman yanlış bir şey yaptığını kabul etmeyeceğini biliyordu - ama bu sözcüklerde duyacağı yalandan. Çünkü kocasıyla arkadaşı bir şeyler oluyor, bir şeyler kaynıyordu. Bunun tam olarak ne olduğunu öğrenmek için Tracy Ann'i kendi başına bulması gerekiyordu.

Otobüs yola çıkar çıkmaz, şoför gördükleri şey hakkında iyi prova edilmiş gibi görünen bir konuşmaya başladı. Yol sık ormanlık alanın içinden geçtiği için pek bir şey yoktu. Natasha onun sözlerine kulaklarını tıkadı ve düşüncelerinin içine çekildi. Keşke geziyi burada bitirebilselerdi. Toparlanıp eve dönmeyi. En yakın havaalanı ne kadar uzaktaydı? Hiçbir fikri yoktu. Pencereden dışarı bakmak için döndü, gözleri dolarken geçen manzarayla ilgileniyormuş gibi yaptı. Aptal kadın, hiçbir yere gitmeyecekti. Henüz değil.

Yolculuk sadece on kilometre olmasına rağmen sonsuza kadar sürecekmış gibi görünüyordu. Şoförün tuhaf, monoton bir sesi vardı ve bu sesle otobüsün sallanışı arasında uykuya daldı, ancak otobüs varış noktasına ulaştığında sarsılarak uyandı.

Gözlerini açtığı anda pencereden görünen manzaraya gülümsemek zorunda kaldı. Eğer mükemmel egzotik oteli tarif etmeniz istenseydi, burası olurdu. Sazdan çatılar, palmiye ağaçları, şırl şırl akan çeşmeler, güneş ışığında parıldayan içecek tepsileriyle onları karşılamayı bekleyen güler yüzlü personel. Aceleyle otobüsten indiler, sonra devasa şemsiyelerin gölgesinde durup gülüştüler, seçtikleri alkollü ya da alkolsüz içecekleri yudumladılar, arkadaşlar diğer yolcular tarafından ayrıldı, sohbet geneldi, sıra dışıydı. Ralph bile son zamanlara göre daha az huysuz görünüyordu.

Öğle yemeği, geniş bahçelere bakan devasa bir yemek salonunda açık büfe şeklindeydi.

Michele, içeri girerlerken Natasha'nın yanına sokularak, "İyi ki klima var," dedi.

"Katılıyorum," dedi Barbara, kendini onlara bağlayarak. Boş bir masayı işaret etti. "Şunu alalım.

Natasha sonunda birlikte olmalarının kaçınılmaz olduğunu düşündü. Yine de, mutsuz görünen Tracy Ann'e bir bakış atarak, onlara katılmak için karşıya geçmeye teşvik edenin Blake olduğunu tahmin etti.

Açık büfe tarzı yemek Natasha'nın en sevdiği şey değildi ama otelin bu kadar büyük bir topluluğa aynı anda öğle yemeği servis etmesinin uygun bir yol olduğunu tahmin ediyordu. Bildiği şeylere sadık kalarak az miktarda pilav ve körili tavukla karnını doyurdu ve koltuğuna geri döndü.

"Hepsi bu kadar mı? Daniel elinde yüklü tabağıyla onun yanına oturmak için döndüğünde yorum yaptı.

"Her zaman daha fazlası için geri dönebilirim," dedi makul bir şekilde. Dönmeyecekti ama dönebilirdi. Barbara dönüp karşısındaki koltuğa oturduğunda ve dolu bir tabak koyduğunda şaşırdı. "Kendini hem aç hem de maceracı mı hissediyorsun?

"Hepsi ilginç görünüyordu," dedi Barbara çatal bıçak takımını eline alarak, "ama karar veremedim ve her şeyden biraz aldım.

İğrenç görünüyor, diye düşündü Natasha. Sağında, Daniel her zamanki coşkusuyla yemeğini mideye indiriyordu. Neredeyse tiksindirici bir şekilde parlayan bir çatal dolusu şeye baktı. "Bunların ne olduğunu biliyor musun?" diye sordu.

"Hayır, ama tadı iyi olduğu sürece fark etmez. Ona yandan bir bakış attı. "Daha maceracı olmalısın.

"Sanırım öyle olmalıyım," dedi çatalını tabağındaki pilava batırarak. Arkadaşlarıyla flört etmesini ve ona yalan söylemesini böyle mi haklı çıkarıyordu? Maceracı olmak mı?

Kafasını kurcalayan rahatsız edici düşünceler olmasa bile, pek de dinlendirici bir yemek değildi. İnsanlar daha fazla yemek için yukarı çıktıkça, garsonlar etrafta koşuşturdukça, kullanılmış tabakları ve çatal bıçakları kaldırdıkça, içecekleri yeniden doldurdukça, tabaklar boşaldıkça büfedeki yiyecekleri değiştirdikçe sürekli bir hareket vardı. İnsanlar sohbet ederken ve otelin hoparlörlerinden tekdüze bir müzik çalarken havayı sürekli bir uğultu dolduruyordu. Masalarının etrafındakiler ise sıradan konuşmalar yapıyordu. Yemekler hakkında garip yorumlar. Barbara'nın sıcaktan yakınmasını, Michele'in klimanın soğğundan yakınması izledi.

Barbara, Natasha'nın dikkatini çekerek, "Sanırım gözlerim göbeğimden daha büyüktü," dedi.

"İyi değil miydi?

'Hayır, öyleydi, aslında çok iyiydi. Çoğunu yedim. Bunu pek sevmedim...' Koyu renkli bir ete benzeyen şeye dokundu. "Benim sevdiğim için biraz balık gibi.

"Balık mı? Biri benim en sevdiğim kelimeyi mi söyledi? Daniel bıçağını sanki bir büyü yapmaya çalışıyormuş gibi havada salladı. Barbara'nın tabağına baktı, sonra kendi tabağını yaklaştırdı. 'Şöyle kaydır. Benim için çok balıklı olamaz.

Barbara istenileni yaparken Natasha, "Kocam, insan çöplüğü," dedi.

Daniel tabağı geri çekerek bu yeni ilaveden biraz kesti ve tadına . Hmm, alışılmadık bir dokusu var, neredeyse kalamar gibi çiğneniyor, ama katılıyorum, güçlü bir tadı var. Bir çatal dolusu daha aldı ve Natasha'ya doğru uzattı. "Biraz denemek ister misin?

Başını iki yana salladı. "Pek çekici görünmüyor, elimdekiyle yetineceğim, teşekkürler.

"Ne kaçırdığınızı bilmiyorsunuz; gerçekten çok iyi. Bitirdiğinde dudaklarını şapırdatarak hepsini yiyerek bunu kanıtlamaya devam etti. Natasha'nın yanından geçip Barbara'yla göz göze gelmek için öne doğru eğildi. "Teşekkürler, bu her neyse gerçekten çok hoşuma gitti. Dönüp açık büfe masasına baktı. "Gidip daha fazla var mı diye bakabilirim.

"Tanrı aşkına," dedi Natasha. "Önce tabağındakini bitir. Sözlerinin acısını hafifletmek için gülümsedi. "Çok çeşitli tatlıları da var ve bunlardan en iyi şekilde yararlanmak için çok dolu olmak istemezsin, değil mi?

Bunun mantıklı olduğunu anlamış olmalıydı çünkü Barbara'nın balıklı yemeğinden ikinci kez yemek için ayağa kalkmadı ve bunun yerine tabağındakini bariz bir zevkle bitirdi. Natasha etrafına bakındı, bakışları başka bir masadaki bir gruba takıldı. Hepsi de otuzlu yaşlarının başında olan kadınların yüzleri neşeye parlıyordu. Odadaki gürültünün çoğu onların masasından geliyordu. Kahkaha tufanları, biri diğerinin üzerine konuşurken yükselen sesler, havada sallanan eller, keyifle geriye atılan başlar. O ve arkadaşları da böyleydi

bir kez. Ne zaman değiştiğinden emin değildi. Yaşları mı, yoksa farklı yaşam deneyimleri mi? Bu gemi yolculuğuna kocaları olmadan, sadece dört eski arkadaş olarak ıksalardı daha mı iyi olurdu?

Gözlerini neşeli kadın grubundan ayırarak, tabağındaki yemeği pek de hevesli olmayan bir şekilde karıştıran Tracy Ann'e baktı. Eğer kocalarını evde bırakmış olsalardı, bu yaptığı şeyi değiştirmezdı, muhtemelen o tedbirsiz itirafı yapmasını engellemezdi.

Natasha, Daniel'in diğer yanında oturan Blake ile yaptığı konuşmaya kulak kabarttı. Deniz fenerinden söz ediyor, Blake ve Tracy Ann alışverişe gittikleri sırada oraya tırmandıklarını söylüyordu. vnyordu. Kendini önemli biri gibi gösteriyordu.

O anda Natasha neyin fark yaratabileceğini fark etti. Eğer ve arkadaşları Daniel'la tanışmadan önce gemi yolculuğuna çıkmış olsalardı. Tüm kötü değişimlerin katalizörü oydu.

ğle yemeği bitip de Michele sahil boyunca yürümelerini önerdiğinde hl bunu düşünüyordu. Palmiye ağaçlarıyla çevrili ve Hint Okyanusu'nun turkuaz sularıyla yıkanan bu sahil cennet gibi olmalıydı.

Barbara kolunu Natasha'nın koluna dolayarak, "Endişeli görünüyorsun," dedi. "Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

"nemli bir şey değil. Ona sorunun bir parçası olduğunu söylemenin anlamı yoktu. Her neyse, bu doğru değildi. Gerçekten doğru değildi. Daniel yleydi.

Barbara onun kolunu sıktı. 'Seni endişelendiren her neyse, her şey yoluna girecek. Böyle şeyler hep olur.

Bir zamanlar Natasha da buna inanmıştı. Çok çalışın, iyi bir hayat sürün, iyi işler yapın ve dünya size buna göre davranacaktır.

şimdi bunun bir saçmalık olduğunu biliyordu.

Yolcuların çoğu öğle yemeğinde serbestçe akan şaraptan yararlanmıştı; sonuç olarak, Kigomasha'ya dönüş yolunda otobüsteki gürültü seviyesi kulak tırmalayıcıydı. Natasha Daniel'e, "Tanrıya şükür uzun bir yolculuk değil," dedi.

"Tam bir oyunbozan oluyorsun," dedi ve karşı pencereden dışarı bakmak için arkasını dönmeden önce.

Belki de gürültü onu alışık olmadığı kadar huysuz yapıyordu. Öğle yemeğinde izlediği bir grup kadın otobüsün arka tarafında oturuyordu. Belli ki fazla eğlenmişlerdi ve birazcık uyumlu olsalardı daha az rahatsız edici olabilecek bir şarkı söylemeye başlamışlardı.

Yolculuk uzun sürmedi. Park yerine çekiliyorlardı, araba hâlâ hareket ediyordu ki Daniel durur durmaz ilk inen olmak için ayağa fırladı.

"Daniel! Natasha onun arkasından koşacaktı, hızlı ayrılışından ürkmüştü. Çok geç kalmıştı ve aniden önünde inmek için bekleyen birkaç kişi kuyruğa girdi. Telaşlı bir kadın mantar gibi hareket ediyor, bir yandan bir sürü kolisini bulmaya çalışıyor, birini yerden, diğerini baş üstü bölmesinden alıyor, bir yandan da bir adamla sürekli sohbet ediyordu.

Natasha onun kocası olduğunu düşündü. Adamın yüzünde, işleri ilk kez geciktirmediyini belli eden, uzun süredir acı çeken bir ifade vardı.

Natasha eğilip pencereden dışarı bakarak Daniel'in nereye gittiğini görmeye çalıştı. Daniel hiçbir yerde görünmüyordu. Doğruldu ve hâlâ kayıp bir çantayı arayan kadına fırlatılmayı bekleyen iğneleyici yorumları yuttu. Hemen arkasında duran yolcunun yolculuk sırasında kaydığı koltuğun altına sıkışmış çantayı bulması gerekti.

Vagondan inen Natasha etrafına bakındı. Mekik onları gemiye geri götürmek için bekliyordu. Otobüsler boşaldıkça insan kuyruğu oluşmaya başlamıştı bile. Otobüsün ön tarafında oturan Tracy Ann ve Blake çoktan sıraya girmişlerdi. "Daniel'in nereye gittiğini gördünüz mü?" diye sordu onlara, gözleriyle etrafı tararken kaşları şaşkınlıkla çatılmıştı. "Otobüsten inerken ayrıldık. Daniel böyle biri değildi. Düzeni severdi. Kuyrukta beklerdi. Alnı hafifçe aralandı. Sorun bu muydu? Gemiden en son ayrılanlardan biri olduğu için canı sıkılmıştı, geri dönüş mekiği için ilk sırada olmak için acele mi etmişti? Rıhtımın yanındaki suda hafifçe sallanan geminin durduğu yere doğru baktı. Belki de çoktan gemiye binmişti.

Onsuz mu? Otelden geri dönerlerken düşüncelerinde kaybolmuştu. Vardıkları anda hareket etmeleri yönündeki talimatını kaçırmış mıydı? Belki de öyleydi ve aceleyle yola çıktığında onu takip ettiğini düşünmüştü. Saniyeler içinde çok geç olmuştu, sonra o aptal kadın tarafından geciktirilmişti.

"Kapı açılır açılmaz arabadan indi," dedi Blake. Başparmağını arkasına doğru salladı. "Onu son gördüğümde tesislere doğru gidiyordu.

Tesisler mi? Natasha'nın kafası iyice karışmış olmalıydı ki Tracy Ann ona doğru eğildi. "Tuvaletler, Tasha; belki de öğle yemeğinde kendini çok fazla domuzlaştırdı.

Domuz kelimesine yaptığı vurgu Natasha'nın gözünden kaçmadı ve başını sallayıp uzaklaşmadan önce keskin bir nefes aldı. Blake'in çok ihtiyatlı bir şekilde ifade ettiği gibi, tesisler büyük otoparkın diğer tarafındaki bir blokta yer alıyordu. Diğer yolcular da ziyaret ediyordu, bir sıra karınca gibi sağa sola koşuşturuyordu.

Daniel onların arasında değildi.

Natasha erkekler tuvaletinin kapısına yaklaştı, çıkarken neredeyse Don'a çarpıyordu. Don şaşkınlıkla ona baktı, sonra yandaki binayı işaret etti. "Yanlış bina, Natasha," dedi nazikçe.

"Daniel," dedi, sanki bu her şeyi anlatıyormuş gibi. Belli ki öyle olmamıştı çünkü Don'un kafası tamamen karışmış görünüyordu.

"Don," dedi, adını net bir şekilde telaffuz ederek.

Sanki lanet olası bir aptalmış gibi. "Hayır, Daniel'ı *arıyorum*. *Sen lanet olası aptalsın* sözü söylenmemişti ama ses tonunda açıktı.

Alınacak bir adam olmayan Don, özür dilemek için ellerini kaldırdı. "Sanırım öğle yemeğinde şarabı fazla kaçırdım.

"olup olmadığına bakabilir misin?" dedi, onun mazeretini görmezden gelerek. Ama aramaya gerek kalmadan Daniel kapıda belirdi. Natasha, Don'un yanından kararsızca geçti. "? Çok endişelendim! Ancak Daniel kapının gölgesinden gün ışığına çıktığında endişelenmeye devam etmeye karar verdi. Birinin iyi görünmediğini anlamak için hemşire olmak gerekmiyordu ama Don'un grimsi bir renk almış yüzündeki ter tabakasını ve hızlı, sık nefes alışını fark eden içindeki hemşireydi. 'Daniel! Korkunç görünüyorsun! Hasta mıydın?

Titrek bir gülümsemeyle idare etti. "Sanırım çok fazla yemiş olabilirim.

"Hasta mıydın?" diye tekrar sordu.

'Hayır, ben öyle olacağımı sanıyordum. Sadece biraz halsiz hissediyorum.' "İshal yok mu?

Yüzünü buruşturdu. "İğrenç, hayır. Bir eliyle karnını ovuşturdu. "Sanki bir şey dışarı çıkmak istiyormuş gibi hırlıyor.

"Gemiye dönsek iyi olur. Sıranın ne kadar hızlı ilerlediğini görmek için döndü. Yeterince hızlı değildi. "Burada gölgede bekleyin," dedi kararlı bir şekilde. "Ben gidip bir konuşayım, bakalım bizi bir sonraki mekiğe bindirebilecek miyim?

"Hayır!" Kolunu tuttu. "Ne diyeceksin? Hasta olduğumu mu? Mikrop kapmış olabilirim diye beni uçağa almamaya karar verebilirler.

Natasha kaşlarını çatdı. Elbette haklıydı. Norovirüs gibi bir hastalığın belirtilerinin ortaya çıkması bir ya da iki gün alsa da, mürettebatın yanlış sonuçlara varması muhtemeldi. Eğer gemiye binerlerse ve Daniel hasta olmaya devam ederse, olabilecek en kötü şey kamaralarına hapsolmaları olurdu. "Pekâlâ," dedi, "o zaman gemiye binmeye hazır olana kadar burada gölgede beklemek iyi olur.

Beklerken gözünü ondan ayırmadı. Rengi biraz düzeldi ve nefes alıp vermesi yavaşladı. Tracy Ann'in domuz yorumunu hatırladı. Belki de haklıydı. Saçma sapan miktarda yemek yemişti. Sıra ilerlerken, "Sadece birkaç dakika daha sürecek," dedi. Bir süre erkekler tuvaletinden kimse çıkmamıştı; etrafına bir göz attıktan sonra içeri girdi, tuvalet kâğıdı rulosundan bir tomar çekti ve Daniel'in yanına döndü. "Yüzünü sil," dedi ve kâğıt tomarını ona uzattı. "Bu ter tabakası şüpheli görünüyor.

Kadının kendisine daha da yakından bakmasına neden olan bir itaatle onun önerdiği gibi yaptı.

"Tamam," dedi bir kolunu onunkine geçirerek. "Yavaş yürü, yavaş nefes al, mürettebatın dikkatini çekmemeye çalış.

Şansları varmış. Otobüste çantalarını kaybeden kadın hemen önlerindeydi. Çok sayıdaki ve çeşitlilikteki paketleriyle ilgili öyle bir yaygara koparıyordu ki hem mürettebatın hem de diğer yolcuların dikkatini çekti. Natasha Daniel'i mekiğin içinde, bölmeye yaslanabileceği bir koltuğa yönlendirdi.

Aynı kadın gemiden inerken de benzer bir yaygara kopardığında neredeyse neşelenecekti. Kargaşa içinde Natasha ve Daniel yanından geçip taç madalyonlarını monitöre vurdular ve asansörlere doğru ilerlediler. "İyi misin?

"Hatırlat da bir daha bu kadar çok yemeyeyim," dedi daha hafif bir tonda. "İyi olacağım; kramplar hafifledi.

'Bir şeyler sana uymadı,' dedi. 'Biraz uzandıktan sonra iyi olacaksın, ama bu akşam yemeği yememek iyi bir fikir olabilir.

Saatini kontrol etti. "Saat daha altı; sekizde iyi ve hazır olacağım.

Sakin olmasının daha iyi olacağını, bir değişiklik yapıp kendisini dinlemesi gerektiğini söylemek istedi. Ama yapmadı, çünkü fark etti ki

sadece umursamadı.

Asansör kalabalıktı ve geziyle ilgili heyecanlı konuşmalar yüzünden kimse Daniel'a dikkatini veremiyordu.

Kamaralarına döndüklerinde sandaletlerini tekmeledi ve ağır bir şekilde kanepeye çöktü. 'Biraz dinleneceğim, nasıl hissettiğime bakacağım. Buralarda takılmak zorunda değilsin.

"Ben balkona bir kitap götüreyim, sen dinlen. Çantasını kanepeye bıraktı ve Kindle'ına uzandı. Daniel'a son bir kez baktıktan sonra kapıyı kaydırarak açtı ve dışarı çıktı. Bir an küpeştede durdu ve çoktan yola çıkmış olduklarını görünce şaşırdı. Bir sonraki varış noktalarına doğru yelken açmışlardı: adını hatırlayamadığı bir yere.

İç çekerek şezlonga oturdu ve Kindle'ını açtı. Kitap okumayı tercih ediyordu ama elektronik bir okuyucunun rahatlığı tartışılmazdı. Özellikle de uzun zamandır okumak istediği birkaç kitabın önceden yüklenmiş olduğu bir okuyucunun. Okuduğu kitap, sayfaları karıştırmasını sağlayacak kadar bağımlılık yapıcıydı. Sonunda onu durduran şey susuzluk oldu. Ayağa kalkarak camdan içeri baktı ama oda boştu. Daniel yatak odasına gitmiş olmalıydı.

Kapıyı kaydırarak açtı, klimalı serinliğe adım attı ve bir şişe su almak için buzdolabına geçti.

Şişeyi ağzına götürdü ve yatak odalarına geçerken içti. Daniel orada olmayınca banyoya yaklaştı. "Daniel, her şey yolunda mı?

Hâlâ cevap gelmeyince kapıyı çaldı, sonra kulağını kapıya dayadı. Sonra sesi duydu. Bir inilti.

İrkilerek kapıyı itti, sonra da dehşet içinde bağırdı.

Daniel tuvalette oturuyordu, şortu ayaklarının etrafında bir su birikintisi içindeydi. Zamanında yetişememişti. Kahverengi sıvı şortunu, zemini boyamış ve klozetin dışından aşağı damlamıştı. Başını salladı, sonra tekrar inledi. Bağırsakları gürültüyle tuvalete boşalırken sıçrama sesini duyabiliyordu. Terleme, mide bulantısı ve şimdi de ishal. Teşhis net görünüyordu.

Onu orada bırakmak isterdi. Arkasını döndü, kabini terk etti, Kindle'ıyla salonlardan birine gitti ve kalan zamanını

Kaçış gününün. Ama ondan ne kadar nefret etse de... ve ondan ne kadar nefret etse de... onu bu şekilde bırakamazdı.

Üzerindeki keten gömlek terden vücuduna yapışmıştı. Aşağı uzanarak düğmeleri çözdü ve gömleği çıkardı. "Yatak odasına girebileceğini düşünüyor musun?"

"Emin değilim."

"Bana yaslan," dedi, o yaslanınca hafifçe sendeledi. Bir kucak dolusu havlu aldı ve yatak odasına vardıklarında aceleyle örtüleri geri çekti ve ikişer tane olmak üzere yere serdi. "Bunların üzerine uzan. İkinci kez söylenmesine gerek kalmadan ağır bir şekilde yatağa yığıldı."

Geri adım atarak telefona baktı. Geminin tıbbi personeline haber vermesi gerekiyordu.

Sağlık merkezinin numarası kolayca bulundu ve telefona hemen kendisini nöbetçi hemşire olarak tanıtan bir kadın cevap verdi. Natasha, "Sanırım kocamda norovirüs olabilir," dedi. "Terli, midesi bulanıyor ve çok kötü ishal oldu."

"Peki bu ne zaman başladı?"

"Kigomasha'ya geziye gitmiştik. Dönüş yoluna geçene kadar gayet iyiydi. İlk başta açık büfede çok fazla yediğini düşündük. Yanıt gelmeyince ekledi: "Sanırım gemide norovirüsü olan tek kişi o değil, haksız mıyım?"

"Hayır, değilsin. Bu yolculukta şanslıydık."

"Ama bu çok bulaşıcı!"

"Evet, öyle, bu da bana kocanızın sorununun bu olmadığını düşündürüyor. Hattan ağır bir iç çekiş geldi. 'Doktorla temasa geçip onu muayene etmesi için aratmam gerekecek. O gelene kadar kamaranızda kalın."

Natasha yatağın yanına geri döndü ve solgun, terleyen adama baktı. Bulaşıcı bir şey yoktu. Ama belki, sadece belki, şanslı olabilirdi ve ölümcül bir şey olabilirdi.

Daniel'ın gözleri kapalıydı ama uyuduğunu sanmıyordu. Arada sırada elleriyle karnını tutuyordu.

Gözleri birden açıldı. "İhtiyacım var..." Sözünü bitirmedi, yataktan fırladı ve sendeleyerek yere düştü. En-suite banyo daha yakındı. Ama fark etmezdi. Hareket ettikçe bacaklarından aşağı bir dışkı sıvısı damlıyordu. Tuvalete ulaştı, oturdu ve patladı, eğildi, spazmlar halinde tekrar tekrar geliyor gibi görünürken inledi.

Kapı zilinın çalması biraz olsun rahatlama umudu verdi. Öne doğru yığılmış, inleyen Daniel'a bir bakış atarak aceleyle zile bastı.

Dışarıda duran kişiye, giysilerinin üzerine tek kullanımlık bir önlük, saçlarını örten tek kullanımlık bir şapka ve yüksek özellikli bir yüz maskesi takan bir kadına, "İçeri gel," dedi. Ellerinde mavi ameliyat eldivenleri vardı. 'Ben Natasha Vickery-Orme. Kocam Daniel rahatsız. Kadının içeri girmesine izin vermek için geri çekildi.

"Ben Deb Day, geminin doktoruyum. Lütfen tedbiri elden bırakmayalım, ancak neyle karşıya olduğumuzu öğrenene kadar tedbiri elden bırakmamak her zaman iyidir.

"Eskiden hemşireydim, o yüzden nasıl çalıştığını biliyorum. Natasha baktı. Daniel banyoda. Bu ikinci patlama

"Gemiye döndüğümüzden beri ishalim var.

"Bana bunun geziden dönerken başladığını söylediler, doğru mu?

"Evet, ondan önce iyiydi. İlk başta çok fazla yediğini düşündü. Ben hala norovirüs olduğunu düşünüyorum. Banyodan gelen sesi duyunca başını salladı. "gitsem iyi olacak.

"Madem rol için giyindim, ben gelebilirim. "Doğru, seni uyarayım, o çıplak.

"Sanırım bu endişelerimin en küçüğü.

Natasha önden gitti, içeri girdiklerinde Daniel'in tuvaletten kaydığını ve şimdi yerde dizlerinin üzerine çökmüş, başını yanındaki duvara dayamış olduğunu görünce telaşla bağırdı. "Hey, hadi, seni kaldıralım; doktor seni görmeye geldi.

Onu ayağa kaldırmak için hem Natasha'nın hem de doktorun ortak çabası gerekti. Yatağa geri dönerlerken bir ayağını diğerinin önüne koymaya çalışarak ağır bir şekilde asılı kaldı. Havluların üzerine düşerek inledi ve cenin pozisyonunda kıvrıldı.

Natasha hayatında çok şey görmüştü. Son birkaç yılda görmek istediğinden çok daha fazlasını görmüştü ama bu bozulma... bu başka bir şeydi.

Doktor nabzını, tansiyonunu ve ateşini ölçtü.

Yüz maskesinin üzerinde alnı kırışmıştı.

"Norovirüs, değil mi? Hemşire gemide hiç olmadığını söylemişti ama sanırım bu bir yalandı.

'Hayır, gerçek bu. Elimizde hiç dava yok. Day banyoya doğru yürüdü ve sifonu çekilmemiş tuvalete baktı. Yatağın başına döndüğünde, alnını kırıştıran çizgilerin arasına bir de kaş çatma eklenmişti. "Gemiden ayrılmadan önce iyi olduğundan kesinlikle emin misiniz?

"Evet, yemin ederim. Kigomasha'ya dönene kadar iyiydi. "Öğle yemeği için Makangale Plajı'ndaki otele mi gittiniz?

"Evet. Yemekler mükemmeldi. Daniel'a baktı ve başını salladı.

"Yemeğini seviyor; kocaman bir yemek yedi. Doktor yorum yapmayınca, "Eğer norovirüs değilse, sizce ne olabilir?" diye sordu.

"Kolera olabilir.

Kolera! Natasha hastalık hakkında bildiği az şeyi düşündü ve başını salladı. "Evet, uyuyor.

"Afrika'da yaygındır, ancak Zanzibar'da herhangi bir salgın duymadık, ancak bu onu . Day mavi başparmağını banyoya doğru salladı. "Bu hastalık için normal olan tipik soluk ishali görmeyi umuyordum ama görmemek de ihtimal dışı bırakmıyor. Geri adım attı. 'Kolera için hızlı dipstick testlerimiz var. Gidip bir tane getireyim. Bana on dakika verin. Kaptanı da bilgilendirmem gerekiyor. Bu her seyahat programını mahvedecek.

Kapıda koruyucu giysilerini çıkardı, birbiri üzerine yuvarladı ve yere bıraktı. 'Aksini öğrenene kadar, bunu bulaşıcı bir hastalık olarak ele almak zorundayız. biliyorsunuz. Natasha'nın omzunun üzerinden baktı. 'Ona biraz sıvı çalışın. Yanımda biraz Dioralyte getireceğim.

Doktordan yanında bir hemşire getirmesini de istedi. Natasha bunu yapamazdı. Ona yalan söyleyen ve onu kandıran bir adama bakamazdı. Yabancılarla bakmak kolaydı... sevdiğin birine bakmak zordu... nefret ettiğin birine bakmaksa neredeyse imkânsızdı.

Kapı doktorun arkasından kapandıktan sonra Natasha yatak odasına döndü ve zarif, geniş odaya, kocasının yattığı yatağa baktı. Bir an kıpırdamadı, sonra iç çekerek kocasının yanına yürüdü. Karnını tutmayı bırakmıştı. Bunun iyiye işaret olduğunu umuyordu. "Hey," dedi. "Biraz su içmeyi deneyecek misin?

Başını sallaması pek fark edilmedi ama bunu olumlu bir işaret olarak algıladı ve komodinin üzerine bıraktığı şişeye uzandı. "Al bakalım," dedi ve suyu dudaklarına götürürken bir elini başının altından geçirerek biraz kaldırdı. Bir yudum aldı, neredeyse acıyla yutkundu. Bir sonraki yudum çenesinden aşağı damladı.

"Tamam," dedi ve şişeyi aldı. Her halükarda, doktor suya eklemek için Dioralyte poşetlerini getirene kadar beklemek daha iyi olacaktı.

Natasha saatini kontrol etti. Saat on. Arkadaşlarının ne yaptığını ve akşam yemeğine gelmemelerine şaşırıp şaşırmadıklarını merak etti. Cep telefonunu hızlıca kontrol ettiğinde Barbara'nın en azından nerede olduğunu sormak için mesaj attığını gördü.

Onlara hep birlikte söylemek daha kolay görünüyordu, bu yüzden Natasha WhatsApp grupları için bir mesaj hazırladı.

Daniel'a bir şey oldu. Ne olduğundan emin değilim. Doktor ziyarete geldi. Sorunun ne olduğunu öğrenene kadar izolasyundayız. Umarım yarın iyi haberlerim olur. Bizim için bir içki al!

Birkaç dakika içinde üç arkadaşından da mesaj aldığında şaşırmadı.

Barbara'dan:

olsun! Sevgilerimi yolluyorum. Ne zaman ziyaret edebileceğimizi haber ver, xxx

Michele'den:

Tanrım! Yapabileceğim bir şey var mı? İhtiyacın olan bir şey? xxx

Tracy Ann'den:

! Bir şeye ihtiyacınız olursa bize haber verin, içeri girmemize izin verilmezse kapıya bırakabiliriz, xxx

Natasha alay etti. O öpücüklerin kaç tanesi Daniel içindi?

Telefonu bıraktı ve onun yanına döndü. Daha rahat görünüyordu. Ve Tanrı'ya şükür, o korkunç ishal kesilmiş görünüyordu. Yoksa kesilmiş miydi? Onu rahatsız etmemeye çalışarak çarşafı kaldırdı ve altındaki dışkı birikintisinden yükselen pis kokuya sırtını döndü.

Kapının sertçe çalınması onu kapıyı açmaya sürükledi. En azından doktorun yağ çubuğu testi için taze bir örneği olacaktı.

Doktor Day koruyucu giysileriyle geri döndü. Önünde bir el arabasını itti. Daniel'ın bakımı için ihtiyaç duyabilecekleri her şeyle doluydu.

"O nasıl?" diye sordu yatağın yanına geçerek.

'Daha rahat görünüyor ama daha fazla ishal oldu. Bu sefer tuvalete gitmeyi başaramadım; ben de tam onu temizlemek üzereydim.

"İçiyor mu?"

"Sadece bir yudum.

Doktor başıyla onayladı. "Pekala, her şeyden önce testi yapalım, bakalım neyle karşı karşıya olduğumuzu bulabilecek miyiz?"

"Peki ya koleraysa?"

"Bununla ilgili en büyük sorun dehidrasyon, ancak bunu çözebiliriz, bu yüzden endişelenmeyin.

Arabadan test kitini aldı. Natasha, Daniel'in yanlışıyla onlara verdiği cömert numuneye erişim sağlamak için çarşafı yukarı kaldırdı. Doktorun numuneyi almasını izledi, küçük bir tüpe yerleştirilirken prosedürü takip etti ve ardından sonucu bekledi.

Bir süre sonra Day, pembe lekeye bakan Natasha'ya göstermek için uzattı ve ardından doktorun gözleriyle buluştu. 'Yani bu pozitif. Kolerası mı var?'

"Hayır," diye başını salladı doktor. 'Üzgünüm, bu kontrol bandı. Eğer kolera olsaydı, bir ya da belki iki belirteç daha görürdük. Testi arabanın kenarına iliştilmiş bir çöp torbasına attı. "Onda kolera yok.

Natasha kendini güçsüz hissetti. Korkunç bir an için Daniel'in sahip olduğu her neyse ona yakalandığını düşündü ama bu imkânsızdı. Omuzlarını dikleştirdi. "Peki şimdi ne olacak?"

"Semptomları tedavi ediyoruz. Doktor el arabasının üzerindeki bir kutuya uzandı ve Natasha'ya uzattı. "Dioralyte. Ona sıvı vermemiz gerekiyor. Elektrolit dengesini yeniden sağlamalıyız.

Natasha başıyla onayladı. Kutuyu açtı, bir poşet çıkardı ve yırtarak açtı. Su şişesi neredeyse doluydu; paketin içindekileri şişeye boşalttı ve şişeyi salladı. "Daniel," dedi elini tekrar başının altına koyarak. "İçmeni istiyorum, tamam mı?"

Ama Daniel istekli olsa da bunu yapabilecek gibi görünmüyordu ve içki ağzından damladı.

Day, "Pekâlâ, bu hiç değil," dedi. 'Damar yolu açacağım. Ben başlamadan önce onu temizlemeyi başarabilir misin yoksa yardımına ihtiyacın var mı?"

"İdare edebilirim. Ve öyle de yaptı, tamamen hemşire moduna geçti, bağımsız bir verimlilikle çalıştı.

Dakikalar sonra tek kullanımlık eldivenleri çıkardı ve çöp kutusuna attı. "Hepsi bitti.

Dr. Day bir sandalyeyi yatağa yaklaştırmadan önce sadece başını salladı. Küçük bir tepsiyi yastığın yanına koydu ve çarşafın altından Daniel'in koluna uzandı.

Bir dakika sonra ayağa kalkarak, "Bu yarım litrenin hızla akmasına izin vereceğim," dedi. "Bittiğinde, litre torbasını takın ve daha yavaş akmasına izin verin. Gerindi ve maskesinin arkasından esnedi. "Pekâlâ, onu size bırakıyorum. Gece boyunca herhangi bir endişeniz olursa, doğrudan beni arayabilirsiniz. Natasha'ya numarasını verdi. "Sabah ilk iş olarak geri geleceğim ve oradan devam edeceğiz. Uyuyan adama baktı. "Ona su verdiğimizde kendini biraz daha iyi hissedeceğini umuyorum.

Ya değilse? Natasha bu soruyu sormak istiyordu ama gerçekçiydi. Ne kadar iyi olurlarsa olsunlar, doktorun gemideki imkânlarla yapabileceği çok şey vardı.

'Teşekkür ,' dedi.

"Sıvı litresi yükseldiğinde Natasha, biraz uyumaya çalışmalısın.

Sonra doktor gitmiş, koruyucu giysilerini kapıya .

Yorgunluk Natasha'nın üzerine çökmüş, onu ağırlaştırmış ve düşüncelerini hiçbir anlam ifade etmeyen bulanık bir kütleye dönüştürmüştü. Salona geçebilirdi ama bir kez daha hemşire örtüsüne büründüğü için onu üzerinden atmak konusunda garip bir şekilde isteksizdi. Bir litre sıvı biter bitmez bir koltuk çekti ve üzerine kıvrıldı. Geminin hafifçe sallanması onu rahatlatmalıydı. Öyle olmadı ve rahatlayabileceği bir yer aramak için sağa sola yalpaladı. Bir yerde, gerçekten de uykuya daldı.

Ölçemediği bir süre sonra onu uyandıran koku oldu.

Oda daha sıcaktı, bu da kokuyu daha da kötüleştiriyordu.

Daniel uyuyordu. Sandalyeyi yatağa yaklaştırdı. Daniel'in eline uzanan karısı değil hemşireydi ve gecenin geri kalanında elini kendi elinin içinde sıkıca tuttu.

Şafak sökerken ışık çizgilerini gördüğünü, gökyüzünün rengine hayran kaldığını hatırlıyordu. İçindeki zevk

Geminin sallanmasının yapamadığını yapmış ve onu uykuya dalacak kadar rahatlatmış olmalıydı.

Uyandığında hâlâ Daniel'ın elini tutuyordu. Boynunda bir gıcırta vardı. Gerindi, esnedi ve donuk gözlerini kırıştırdı, böylece tuttuğu elin soğuk olduğunu fark etmesi birkaç saniye sürdü.

Tracy Ann erkenden uyandı. Blake'i rahatsız etmeden balkon kapısına gitti, kilidi açtı ve kaydırarak açtı. Balkona çıktığında hâlâ denizde olduklarını görünce şaşırdı. Belki de yanıliyordu ama geminin saat altıda limana yanaşmış olması gerektiğinden emindi ve saat neredeyse yediydi.

"Günaydın. Blake uykulu bir yüzle, ellerini çıplak göğsüne sürterek ortaya çıktı. "Erken kalkmışsın. Daniel için mi endişeleniyordun? Tabii ki," o dedi, tutmakonu yüz önlendi. "Muhtemelen Dürüst olmam gerekirse Natasha için daha çok endişeleniyordum. Eğer dürüst olsaydı, Blake'e uzun zaman önce olanlarla ilgili gerçeği anlatır, kendini onun merhametine bırakır ve zarın gelebileceği yere düşmesine izin verirdi. Konuşmayı Daniel ya da Natasha'dan uzaklaştırarak başını denize doğru salladı. "Henüz limana yanaşmadık. Saat altıda yanaşmamız gerekmiyor muydu?

"Gecikmiş olmalı," dedi umursamaz bir tavırla. "Tamam, açlıktan ölüyorum. Hızlıca bir duş alacağım. Ona doğru yaklaştı ve kollarını beline doladı. "Zamandan tasarruf edip birlikte duş alabiliriz; ne dersin?

Adamın kollarında döndü ve ellerini göğsünün üzerine koydu. "Bunu en son denediğimizde, ismini vermeyeceğim biri

fikirlerimiz var ve neredeyse boynumuzu kırıyorduk!" Onun göğsüne dokundu. "Sen git, ama sonsuza kadar sürmesin.

'Oyunbozan,' dedi, yanağından öperek.

O gittiğinde küpeşteye yaslandı ve denize baktı. *Daniel için endişeleniyor! Ha!* Onun sorunu her neyse, dayanılmaz derecede acı verici olmasını ve kalıcı yan etkileri olmasını umuyordu. Kendisine şantaj yaptığı için ondan nefret ediyordu, onu birine acı çektirmek isteyecek, acı çektirmeye kalkışacak gaddar bir kaltağa dönüştürdüğü için ondan nefret ediyordu. Evet - elleri parmaklıkta sıkılaştı - ona acı çektirmek, gözlerine keskin iğneler batırmak istiyordu - hayır, paslı çiviler, işte buydu, paslı çiviler.

Bunu ona o yapmıştı. Onu da kadar kötü yapmıştı.

Ve Blake'in hiçbir fikri yoktu.

Belki de bu konuyu burada bırakmalıydı. Öne doğru eğildi ve suya baktı. Bunun bir kaza olduğunu düşüneceklerdi, değil mi? Cesedini asla bulamayabilirlerdi. Bunun zor olduğunu, bazı cesetlerin asla bulunamadığını okumuştı. Blake onu aramaya geldiğinde kafası karışacak, kızın düş almayı atlayıp giyinmeye ve kahvaltıya gitmeye karar verip vermediğini merak edecekti. Zavallı adam, onu bir şekilde gücendirdiğini düşünürdü. Giyinir ve onu aramak için aceleyle restorana giderdi ve onu bulamadığında yine sadece kafası karışırdı. Endişelenmezdi. Bu daha sonra olacaktı. Belki rayların üzerinden geçtikten bir saat sonra.

Ancak o zaman cesedini aramak için gemiyi döndüreceklerdi.

Teknenin kenarına vuran denize baktı. Boğulması ne kadar sürerdi? Otomatik olarak kendi hayatını kurtarmaya mı çalışacaktı? Bitkin düşene kadar yüzüp sonra da neden bu kadar aptal olduğunu bir kez daha düşünerek batacak mıydı?

Muhtemelen düşüş onu öldürecekti. Uzun bir yoldu.

O gitmiş olacaktı ve Daniel amacına ulaşmak için başka bir aptal bulacaktı. Daniel'in pişmanlık ya da suçluluk hissedeceğini düşünecek kadar aptal değildi.

Hayır, bunu onun için bu kadar kolaylaştırmayacaktı. Ya da kendisi için.

Parmaklıktaki tutuşunu bıraktı ve kabine geri döndü. Değişiklik olsun diye kendini düşünmeyi bırakacak ve muhtemelen korkunç bir gece geçirmiş olan Natasha'yı kontrol edecekti.

Telefonunu eline alıp bir WhatsApp mesajı daha göndermeyi düşündü, sonra çaldırmaya karar verdi. Natasha rahatsız edilmemek için telefonunu sessize aldıysa, Tracy Ann bir mesaj bırakacaktı.

Şaşırtıcı bir şekilde, neredeyse anında cevaplandı. Merhaba," dedi. 'Umarım sizi rahatsız etmiyorumdur. Sadece sizi kontrol etmek ve hastanın bu sabah nasıl olduğunu öğrenmek istedim. Natasha'nın konuşmasını dinledi ama cevap vermeye fırsat bulamadan telefon kapandı. Birkaç dakika sonra Blake banyodan çıktığında hâlâ elinde telefonla duruyordu.

Solgunlaştığını tahmin etti. Halsiz ve uyuşmuş hissediyordu.

"Sorun nedir?" dedi, kolunu ona dolayarak ve küçük kanepeye doğru götürerek. "Hayalet görmüş gibi görünüyorsun.

Yapmamıştı, ama belki de yapacaktı. Belki de haftalardır düşüncelerine musallat olan adam, düşüncelerine musallat olmaya devam edecekti. "Natasha'yı aradım.

"Doğru," Blake elini onun kolunda bir aşağı bir yukarı gezdirdi. "Daniel daha mı kötü, öyle mi?

'Daha kötü değil, hayır. O öldü.'

Michele banyo aynasına bakıp rimel sürüp sürmemeyi tartışırken kamaralarının kapısının yüksek sesle çalındığını duydu. "Cevap verecek misin? Kapı tekrar çalındığında, maskarayı makyaj çantasına geri attı ve aceleyle kabine girdi. Don balkondaydı ve hem kapının çalındığından hem de onun seslendiğinden habersizdi.

Kapıdaki her kimse sabırsızlanıyordu. Kapıya ulaştığında tekrar çalındı. "Tanrı aşkına," dedi ve kapıyı çekerek açtı. Dışarıda Tracy Ann ve Blake'i gördüğünde ilk tepkisi kızgınlık oldu ama bunun yerini hemen endişe aldı. "Ne haltlar dönüyor burada?

Tracy Ann içeri davet edilmeyi beklemedi ve tek kelime etmeden Michele'in yanından geçip gitti. Konuşan Blake'ti ve o bile bir anlam ifade etmiyordu. "Ben Daniel.

Michele kapıyı tıkırtıyla kapatarak onları kulübeye kadar takip . "Hasta olduğunu biliyoruz. Kaşlarını çattı. "WhatsApp mesajlarını gördüm.

"O öldü. Tracy Ann'in sözleri açıktı. Tüyler ürperticiydi.

Ve şok edici. Michele'in eli ağzına gitti, bacakları arkasındaki kanepayı hissedene kadar ayakları geriye doğru hareket etti, sonra gözleri kocaman açılmış bir şekilde kanepenin üzerine düştü. 'Daniel öldü mü? Bu imkânsız.

"Natasha söyledi. Bu sabah erkenden öldüğünü söyledi.

Balkon kapısı kayarak açıldı ve Don gülümseyerek içeri girdi. "Hey, hep birlikte kahvaltıya mı gidiyoruz?"

"Daniel öldü. Bu kez haberi veren Michele oldu.

Don'un gülümsemesinin kaybolması biraz zaman aldı, sanki bunun korkunç bir şaka olmadığından emin değildi. "Sen ciddisin," dedi. "Daniel öldü mü?"

"Natasha, Tracy Ann'e söyledi.

"Kahretsin! Barbara biliyor mu?"

Cevabı kimse bilmediği için, onun kulübesine gitmenin mantıklı olduğuna karar verdiler. Tracy Ann, "Birlikte olmak iyi olacak," dedi. "Ne yapacağımıza karar verebiliriz.

Michele ona baktı. Ne hakkında ne yapmalıydı? O ölmüştü. Ve ondan kurtulduğu için çok mutluydu. Neşe içinde havayı yumruklamak istedi. Bunun yerine, o piçin ölmüş olmasını umursuyormuş gibi davranmak zorundaydı.

Tracy Ann ne demek istediğini açıklığa kavuşturmak istercesine, "Tasha'nın yanında olmalıyız," dedi.

Kederli arkadaşlarının, o lanet engereği dostluk yuvalarına getiren kadının yanında olmak. Michele öfkesini bir iç çekişle dışarı . Her şey bitmişti, değil mi? Daniel öldüğüne göre, Don'un içeriden bilgi sızdırma olayını bildiğini kanıtlayacak kimse yoktu. Bu kadar basit olmasını umuyordu.

Birlikte Barbara ve Ralph'ın kulübesine doğru yürüdüler. Michele önce zili çaldı, sonra da Tracy Ann'in birkaç dakika önce kapılarını çaldığı kadar yüksek sesle kapıyı çaldı.

Mektubu açan kafası çok karışık bir Ralph'ti. 'Ne haltlar dönüyor? Gemiyi terk etmemiz falan mı gerekiyor?

Blake elini kaldırdı. 'O kadar dramatik bir şey yok. İçeri girebilir miyiz?'

"Kim o? Barbara'nın sesi onlara doğru sürüklendi.

Ralph en ufak bir eğlence belirtisi göstermeden, "Senin lanet olası arkadaşların ve onların aptal kocaları," dedi.

Michele, Don'un bakışlarıyla karşılaştı ve bir kaşını kaldırdı. "Peki, içeri alın onları!"

Ralph isteksiz görünüyordu ama sonunda, istemeye istemeye de olsa, dördünün kabine girmesine izin vermek için geri çekildi.

Barbara başını salladı. "Ralph hiçbir zaman sabah insanı olmadı," açıkladı. "Hepimiz kahvaltıya mı gidiyoruz? Sanki kapılarına dayanmalarının mantıklı bir açıklaması varmış gibi. "Neden limanda olmamız gereken yerde olmadığımızı öğreneceğimizi umuyorum. Ortaçağ köyünü ziyaret etmeyi dört gözle bekliyorduk; şimdi bunu yapamayacakmışız gibi görünüyor.

"Daniel öldü," dedi Tracy Ann. "Bu sabah erken saatlerde oldu.

Barbara planlarının bozulmasından duyduğu rahatsızlıkla kaşlarını çatmıştı. Tracy Ann'in sözleriyle başını iki yana salladı, ağzı şaşkınlık ve hayretle dolmuştu. "Ne? Yatağa doğru tökezledi ve ağır ağır oturdu. "Bu olamaz!

Tracy Ann Natasha ile yaptığı telefon görüşmesini çabucak açıkladı. "Ben daha soru sormadan telefonu kapattı, o yüzden bundan fazlasını bilmiyorum.

"Daniel öldü," dedi Barbara, sanki kelimelerin doğruluğunu test ediyormuş gibi, acı gerçek ağzını buruşturarak. 'Etrafta dolaşmalı mıyız? Natasha, yıkılacaktır.

"Dün tecritte olduklarını söyledi. Blake onlara hatırlattı. 'Ölümüne neyin sebep olduğunu bulamadıkları sürece, hâlâ tecritte olabilirler.

'Gidip kapıyı çalabilir, hikayenin ne olduğunu öğrenebiliriz. Eğer bizi içeri almazsa, en azından onu düşündüğümüzü bilir.

Kimsenin daha iyi bir önerisi olmadığı için Barbara'nın kulübesinden çıkıp sessizce Natasha'nın kulübesine yürüdüler.

Çaldıkları kapı zili, hiçbirinin tanımadığı bir kadın tarafından hemen yanıtlandı. Kadın kendini tanıtmadı, sadece içlerinden birinin konuşmasını bekledi.

Barbara, 'Biz Natasha'nın arkadaşlarıyız,' dedi. 'Kocasına olanları duyduk. Onu görebilir miyiz ya da onun için bir şey yapabilir miyiz?

Şu anda değil. Bu sabah ilerleyen saatlerde Bayan Vickery-Orme yolculuğun geri kalanı için başka bir kamaraya taşınacak. Oraya geçtiğinde onu görebilirsiniz.

"Doğru o zaman," dedi Tracy Ann sessizce. "Daniel öldü.

'Korkarım öyle, ama daha fazlasını söyleyemem. Arkadaşınıza aradığınızı söyleyeceğim. Şimdi müsaade ederseniz. Başını sallayarak kapıyı kapattı ve grubu koridorda bıraktı.

Michele hemen Tracy Ann'e döndü. 'O soru neydi öyle? Natasha'nın yalan söylediğini mi düşündün? Neyin var senin?

"Neyin var *senin*? Blake bir kolunu karısının omzuna doladı. 'Şokta olduğunu görmüyor musun? Hepimiz şoktayız. Arkadaşlarımızdan biri öldü. Yas tutabilmemiz için bunu sindirmemiz biraz zaman alacak.

Yas tut! Michele ona gerçeği söylemeden önce arkasını döndü. Don'la birlikte kutlama yapacaklardı; hatta belki daha sonra bir şişe şampanya açıp Daniel'in ölümüne kadeh kaldıracaklardı. Şimdilik rolünü oynayacaktı. 'Evet, elbette haklısın, üzgünüm. Hadi, restorana gidelim; eminim hepimiz biraz kahve içebiliriz, hatta belki bir şeyler bile yiyebiliriz.

Yolu göstermek için Don'un yanından geçerken, başı Blake'in omzuna yaslanmış olan Tracy Ann'e baktı. Michele, Tracy Ann ile Daniel arasındaki ilişkinin ne olduğu hakkında hiçbir fikre sahip değildi. Onu öptüğünü itiraf etmişti ama Michele daha fazlası olup olmadığını merak etmişti. Gerçek bir üzüntü görmeyi beklerken, Tracy Ann'in dudaklarında hafif bir gülümseme ve gözlerinde kesin bir rahatlama ifadesi görmek onu şaşırtmıştı.

Daniel için yas tutmayan tek kadın Michele değilmiş gibi görünüyordu.

Natasha yas tutmuyordu. Uyuşmuştu. Doktor panikle yaptığı çağrıya birkaç dakika içinde cevap vermiş ve kısa bir muayeneden sonra Daniel'in öldüğünü resmen ilan etmişti. Sanki hiç şüphe varmış gibi. Vücudu soğuktu. Kız onun yanında uyurken ölmüştü.

Doktor işini bitirdiğinde, Natasha arabadan aldığı temiz çarşafı açtı ve onun üzerine serdi. "Anlamıyorum. Zinde, sağlıklı bir adamdı; nasıl ölmüş olabilir? Yıllar boyunca ölümün her türüsünü görmüştü; korkunç hastalıkların üzücü kaçınılmazlığını, kazalardan sonra feci yaralanmalardan kaynaklanan şok edici beklenmedik ölümleri, yürek parçalayan Covid ölümlerini. Ama böylesini hiç görmemişti.

Doktor Day'in bu kez koruyucu giysi giymediğini fark etti. "Belli ki bulaşıcı bir şey olduğunu düşünmüyorsunuz, öyleyse nedir bu?

Doktor gömleğini çekti. 'Hâlâ önlem alıyor olmalıydım ama çabuk buraya gelmek istedim. Her neyse,' diye omuz silkti, 'kocanızın bulaşıcı bir hastalıktan öldüğünü sanmıyorum. Dün gece ayrıldıktan sonra kamarama döndüğümde iki kez kontrol ettim. Gemide herhangi bir hastalık rapor edilmemiştir. Makangale'deki otel müdürüne bile sordum.

Öğle yemeğini yediğin sahil.' Ellerini havaya kaldırdı. "Hiçbir şey yok.

"Otopsi yapılacak. Natasha biliyordu.

Evet. Kaptanla konuşmam gerekecek. Zanzibar Şehri'nde iyi bir hastane var. Orada yapılmasını organize edeceğim. Natasha'nın koluna bir el koydu ve onu salona götürdü. İkisi de kanepeye oturduklarında yüzünü Natasha'ya döndü. "Açıkçası, bunun beklenmedik bir ölüm olarak sınıflandırılması gerekecek, bu yüzden korkarım güvenlik görevlisini de bilgilendirmem gerekecek. Herhangi bir tartışmayı önlemek için elini kaldırdı. "Tıpkı ölümünün polise haber verilecek bir yerde gerçekleşmesi durumunda olacağı gibi.

Natasha tartışmayacaktı. Bu beklenen bir şeydi.

Day, "Sanırım sizi başka bir kamaraya alsak daha iyi olur," diye devam etti. Gemide bir morgumuz yok. Yapacağımız şey buradaki klimayı sonuna kadar açmak. Yarın Zanzibar şehrine varmış oluruz.

Natasha kaşlarını çatı. "Cuma gününe kadar oraya ulaşamayacağımızı sanıyordum. Üç gün içinde.

Day ayağa kalkarak, "Ölü bedenler seyahat programlarını bozmaya meyillidir," dedi. 'Birkaç telefon görüşmesi yapmam gerekiyor. Sıkı durun.

Kulübeden çıkmak yerine kendini soyunma odasına attı. Natasha onun sesinin yükselip alçalan mırıltısını, dinlediği uzun duraklamaları duydu. Muhtemelen uymaları gereken katı rutinler vardı ve her şey yerli yerine oturacaktı. Yolcular Zanzibar Şehri'ne giderken iki kıyı gezisini kaçıracaklardı. Bundan hiç memnun olmayacaklardı. Onlara nasıl bir mazeret sunulacağını merak ediyordu. Bir yolcunun bilinmeyen bir nedenden öldüğünü söylemek zordu. Yaşanacak paniği hayal etti ve neredeyse gülümseyecekti.

Daniel böyle bir yaygaraya neden olduğu için memnun olurdu. Garip, biraz da çirkin bir espri anlayışı vardı. Bunun tadını çıkarmak için orada olmaması ne yazık.

Merhum kocasının yatakta uzanmış beyaz çarşafı bedenini düşündü. Bütün yalanları onunla birlikte ölmüştü. Artık onunla kalıp kalmayacağına ya da ayrılıp tanışmadan önceki hayatına devam edip etmeyeceğine karar vermek zorunda kalmayacaktı.

Karizmatik, çekici adamların dramatik ölümleri olmalıydı, Daniel gibi kendi pis kokuları içinde ölmemeliydiler. Ama belki de yalancı bir piç için bu uygun bir sondu.

Arkasına yaslandı ve başını arkasındaki duvara yasladı. Ölümü onu özgür bırakmıştı. Minnettar olmalıydı. Gerçek şu ki, ne hissettiğini bilmiyordu. Pişmanlık mı? Muhtemelen. Hüzün mü? Emin değildi. Rahatlama. Gözlerini kapadı ve gözyaşlarının sızısını hissetti. En çok hissettiği şeyin bu olması ne kadar üzücüydü. *Rahatlama*.

"Pekâlâ," dedi Doktor Day odaya dönerken. 'Kaptan yarın sabah erkenden Zanzibar Şehri'ne varmamız gerektiğini söylüyor. Sizin için alternatif bir konaklama ayarlayacak. Kamaranın içinde bir el salladı. "Korkarım bu ölçekte bir yer olması pek mümkün değil.

"Bunun beni rahatsız edeceğini sanmıyorum, gerçekten.

'Olabilir; kaptan limana varana kadar kamaranızda kalmanızı istedi. Elbette güvenlik görevlisi sizinle görüşecek, ancak yetkililer de sizinle konuşmak isteyebilir.

"Polis mi? Bu beklenmedik bir şeydi. "Yüzbaşı Daniel'ı benim öldürmüş olabileceğimi mi düşünüyor? Aklından şok edici bir düşünce geçti. "Öyle mi? Bu mudur yani: Bu işte parmağım olabileceğini mi düşünüyorsunuz? Ayağa kalktı ve doktora ters ters baktı. "Ciddiyim!

Doktor hiç de özür diler gibi görünmüyordu. 'Ben sadece işimi yapıyorum, Bayan Vickery-Orme. Bulaşıcı ve salgın hastalıkları ellediğimize göre geriye tek bir olasılık kalıyor.

Natasha doktorun daha resmi bir hitap tarzına döndüğünü fark etti. "Onu zehirlemiş olabileceğimi düşünüyorsunuz, öyle mi?

"Peki ya sen?

Natasha bu sorunun bir cevap gerektirdiğini düşünmüyordu. Daniel'ı zehirlemiş olsa bile bunu itiraf etmesi pek mümkün değildi.

Doktor da bir cevap bekliyor gibi görünmüyordu. "Hastanedeki meslektaşlarımla temasa geçip otopsiyi hızlandırmalarını sağlayacağım. Doku ve kan analizleri zaman alacak olsa da bize ölüm nedeni hakkında bir fikir verebilirler.

Kapının yüksek sesle çalınması iki kadını da ürküttü. Doktor, "Ben açarım," dedi. "Güvenlik görevlisi olabilir.

Natasha biraz temiz havaya ihtiyacı olduğuna karar verdi. Balkona açılan kapıyı kaydırarak dışarı çıktı. Zehir. Nedenini görebiliyordu.

şüphelenirlerdi. Zehir uzun zamandır bir kadının silah seçimi olarak görölüyordu. Elbette bu konuda biraz bilgisi vardı ama repertuarındaki hiçbir şey Daniel'ın başına gelenlere uymuyordu.

Kan testleri yaparlardı. Midesinin içindekileri inceleyeceklerdi. Genç ve zinde bir adamın aniden ölmesine neyin sebep olduğunu bulacaklardı.

Natasha'nın arkasındaki kapı tekrar açıldı ve Natasha döndüğünde doktorun dışarı çıktığını gördü. 'İçerideki koku biraz fazla olmaya başladı, değil mi? Klimayı kapattım. Birkaç dakika içinde yeni kabininizin haberini alırsınız. Day başparmağını omzunun üzerinden uzattı. 'Arayan arkadaşlarınızdı. Benden başsağlığı dileklerini iletmemi istediler. Onlara yakında başka bir kabinde olacağını ve seni orada ziyaret edebileceklerini söyledim.

"Oh, o zaman tutuklu değilim, değil mi?"

"Henüz değil.

Natasha sırtını parmaklığa yasladı. "Daniel'ı ben zehirlemedim. Kocamı öldürmek isteseydim, inanın bana Doktor Day, bunu yapmanın daha temiz bir yolunu bulurdum.

Doktor Day ağzını açtı ama kapı zili tekrar çalınca söyleyecekleri dudaklarında kaldı. Daha önce gibi, aceleyle zile cevap verdi. Geri döndüğünde, gemiye bindiklerinden beri kamaralarıyla ilgilenen uşak Emilio bir adım gerideydi.

Day, 'Sizi yeni kulübenize götürmeye geldi,' dedi. 'Görünüşe göre şanslısınız. Çatı katındaki tüm süitler dolu olmasına rağmen Grand Düşes Süiti dolu değil. Bu güvertede, arkadaşlarınız için çok uygun. Yolculuğun geri kalanında orada konaklayacaksınız.

Sanki Natasha'ya büyük bir onur bahşediliyormuş gibi söylemişti bunu. Doktora en kötü güvertelerden birinde bir iç kamarada da mutlu olabileceğini söylemenin bir anlamı yoktu. Anlamı yoktu ve zaten doğru da olmazdı; dışarıya erişimi olmayan bir kamara ona hiç uymazdı.

"Eşyalarım ne olacak? Natasha başıyla soyunma odasını işaret etti. "Gerçekten kıyafetlerimi değiştirmek istiyorum. Son yirmi dört saattir uğraştığı atık kokusunun gözeneklerine işlemiş gibi burnuna geldiğini eklemek istemedi. Büyük Düşes Süiti'nde duş vardı.

'Güvenlik görevlisi siz bir şey taşımadan önce odaya bir göz atmak istiyor. Daha sonra Emilio, ona bir liste verirsiniz istediğiniz her şeyi getirebilir. Bu arada, kıyafetlerinizi değiştirmek isterseniz, yeni kabininizdeki bornozdan yararlanabilirsiniz.

Emilio sessizce durdu, burnuna gelen kötü kokudan dolayı burnu seğirdi, gözleri gergin bir şekilde yatak odasına doğru kaydı. Başından beri hoş bir kibarlık sergilemişti ama her dostça şaka girişimine, haddini bildiğini ve onların da kendilerininkini bilmeleri gerektiğini söyleyen sıkı bir gülümsemeyle karşılık vermişti. Adamın külot, sütyen ve ihtiyacı olan çeşitli eşyaların listesini alıp gözünü kırpmadan hepsini toplayacağını tahmin ediyordu.

Onu takip etti ve hem kulübeyi hem de Daniel'in cesedini doktora bıraktı. Emilio yolu gösterirken konuşmadı. Arkadaşlarının kulüpleri diğer yöndeydi. Arkasına baktı ama uzun koridor boştu.

Durmadan önce birkaç kapının önünden geçtiler ve Emilio yeni kaldığı yerin kapısını iterek açtı.

Natasha'nın ilk aklına gelen Daniel'in buna bayılacağı oldu. Artık sahip oldukları çatı katının bu devasa alan tarafından gölgede bırakıldığını asla bilemezdi. Büyük bir oturma odası, devasa bir sehpayı kucaklayan ve dev bir televizyon ekranına bakan zarif, üç parçalı, gri bir takımla döşenmişti. Odanın bir ucunda sekiz kişilik bir masa vardı.

"Yatak odası bu tarafta, madam. Emilio, çatı katındaki yatak odasının muhtemelen iki katı büyüklüğünde olan ve süper kral bir yatağın hakim olduğu bir odanın kapısını açtı. *Pürüzsüz örtülerini bozan bir ceset yoktu.*

Bir ebeveyn banyosu, daha büyük ayrı bir banyo ve tek kişilik bir tuvalet daha vardı. Eğlence için mükemmel bir süitti. Daniel'in keyfine diyecek yoktu.

'The süit var a Misafir yatak odası çok, Madam,'
Emilio dedi, başka bir köşedeki bir kapıyı işaret ederek. "Ve tabii ki bir balkon. Adam kapıyı kaydırarak açtı ama kadın aniden yorgun düşerek başını salladı.

"Teşekkür . Ben yolumu . '

'Hanımefendi getirmemi istediği şeylerin bir listesini yazarsa, izin verilir verilmez onları getiririm.

Kendisinden hemen listeyi hazırlamasını beklediğini anlayınca içini çekti ve bir duvara yaslanmış zarif masaya doğru ilerledi. Çekmecede, beklendiği gibi, yazı kâğıdı ve bir kalem buldu. Otururken neye ihtiyacı olduğunu düşünmeye çalıştı ama aklına gelen tek şey iç çamaşırlarıydı. Emilio'nun Daniel'in hoşuna gitsin diye aldığı dantelli iç çamaşırlarını avuç avuç çıkardığını hayal etti. Bir kahkaha atması, Daniel'in cevaplamayı planlamadığı bir soruyla başını eğmesine neden oldu. Bunun yerine, önümüzdeki günlerde ihtiyaç duyabileceği şeylerin bir listesini karaladı ve ona uzattı.

Sayfayı aldı, düzgünce ikiye katladı ve başıyla onayladı. "Hanımefendinin ihtiyacı olan bir şey varsa, numaram aynı kalacak.

Ve sonra adam gitmişti ve kadın birden fazla kişi için inşa edilmiş bir süitte yalnızdı.

Vücudundaki pis kokuyu temizlemek için duş almayı düşündü. Bunun yerine, hangi alkolün mevcut olduğunu kontrol etmek için buzdolabına geçti. Muhtemelen en iyisiydi ama onun alkol oranıydı. Temiz cin tam ona göre idi. Yolculuk bitene kadar sarhoş kalmak iyi olabilirdi. Ya da orada kalana kadar. Eğer otopside tehlikeli bir şey çıkarsa, yerel polis sert bir tavır takınabilirdi. Onu burada, Zanzibar'da gözaltına alırlar.

Eğer otopside tehlikeli bir şey çıkarsa. Eğer...

"İyi misin?"

Blake, Tracy Ann'e aynı soruyu birkaç dakika içinde üçüncü kez soruyordu. Bir kez daha, bir kez daha sorarsa ona gerçeği söyleyecekti. Kendini harika hissettiğini. Daniel'ın hiç beklenmedik ölümü sayesinde haftalardır ilk kez nefes alabiliyordu, bir gün önce onunla sıcak küveti paylaştığından beri sıkılaştıran düğümler çözülmüştü, başının etrafını saran, ağrımaya ve düşüncelerinin karmakarışık olmasına neden olan mengene gevşemişti. Geçmemişti ama acı daha hafif, düşünceleri daha berraktı.

Cevap vermeden önce derin bir nefes almasına izin verecek kadar açıktı. "Ben iyiyim hayatım, sadece şoktayım, biliyorsun. Daniel her zaman çok canlıydı, değil mi?"

"Yaşıyor mu? Blake başını iki yana eğdi. "Ben de hayattan daha büyük derdim.

Tracy Ann ayakkabılarının bağcıklarını çözmek için eğilmişti ama Blake'in sözlerindeki alt tonu duyunca başını kaldırdı. Hayal mi görüyordu yoksa sözlerinde keskin bir taraf mı vardı? Normalde rahat olan kocasının güler yüzlü olmaktan başka bir şey yapması o kadar alışılmadık bir şeydi ki, anında alarma geçti.

"Evet," dedi, ayakkabılarını tekmeleyip ayak parmaklarını esneterek. Zaten en başta onu çekici bulmasının nedeni de bu değil miydi? Daniel'la ilgili her şey hayattan daha büyüktü - gülümsemesi, gözlerindeki ışıltı, bariz cazibesi, karizması ve ham cinselliği. Ve yüzeyin hemen altında yatan iğrençlik damarı. Onu kaşındığınızda, önüne çıkan her şeyi yok etmek için dışarı sızıyordu.

"Yine de onda bir şeyler vardı. Blake kumandayı eline aldı ve televizyonu açtı. "Kaptanın planlandığı gibi Wete'ye yanaşmama kararını nasıl açıklamayı planladığını görmek ilginç olacak.

Tracy Ann kanepeye geçti ve o bilgi kanalını ararken oturdu.

"Ha, zekice! Ona bakmak için döndü. 'Teyit edilmemiş kolera salgını. Asalet Filo Hattı yolcu güvenliğini riske atmak istemiyor, falan filan.

'Belki de onu öldüren budur. Kolera bir süredir Afrika anakarasında bir sorun; belki de Zanzibar'a ulaşmıştır ve Daniel biz kıyıdayken onunla temas etmiştir.

Blake televizyonu kapattı ve onun yanındaki koltuğa oturdu. 'Bunun için bir test yapmış olmalılar ve belli ki elenmiş. Bize daha sonra ziyaret edebileceğimiz söylendi, yani onu öldüren her neyse bulaşıcı bir şey değildi.

Adamın bacağını bacağına bastırıldığını hissetti, sıcaklığını. Daniel ölmüştü ama o gecenin anısı hâlâ onunla birlikteydi, hâlâ ruhuna işliyordu. Bacağını çekerek şortunun kenarıyla oynadı. "Sağlıklı erkekler sebepsiz yere ölmezler.

Bir sonraki durağımız Zanzibar Şehri. Sanırım onu indirecekler. Yolcuların inmesine izin vermeden önce bulaşıcı bir hastalıktan ölmediğini kanıtlamak için en kısa sürede otopsi yapılmasını isteyeceklerini tahmin ediyorum. Risk almak istemeyeceklerdir.'

"Günlerce gemide mahsur kalabiliriz! Bu düşünce onu dehşete düşürdü. Gemi birdenbire çok küçük, çok kalabalık gelmişti. Ayrıca, arkadaşlarından kaçmanın bir yolu yoktu ve Blake'in göremediğini onlar göreceklerdi - arkadaşlarının kocasının ölümünden duydukları büyük rahatlamayı. Aklına başka bir düşünce geldi ve dönüp kocasına baktı. "Onunla ilgili bir şey vardı" derken ne demek istedin?

Blake arkasına yaslandı ve ellerini başının arkasında birleştirdi. "Başımdan beri bizim için bir gösteri hazırladığını hissettim. Selamünaleyküm yaklaşımı çok hesaplıydı, sanki her birimize nasıl yaklaşacağına karar vermeden önce bizi tartıyordu. Neşeli yorumları genellikle komik olsa da, çoğu zaman acımasızca iğneleyiciydi.

Tracy Ann karnındaki düğümlerin yeniden çözöldüğünü hissetti. "Ondan hoşlandığını sanıyordum.

Blake başını kaldırdı. Bir elini onun omzuna koydu ve sıktı. "Ondan hoşlandın mı? Hayır, hiç . Ama şu eski *atasözünü* bilirsin: *Dostlarını yakınında, düşmanlarını daha yakınında tut.* Devam etmeden önce kadının başını sallamasını bekledi. "Natasha ile evlendikten ve onunla daha fazla zaman geçirmeye başladıktan sonra, onu daha yakın tutmak daha güvenli göröndü. Belki de gerçeğı öğrenmesine izin verseydim her açıdan daha iyi olurdu.

"Gerçek mi?

"Onun sinsi, yalancı bir pislik olduğunu düşöndüğümü.

Ne? Sinsi, yalancı bir pislik! Tracy Ann, Blake'in parmaklarının omzuna daha derin girdiğini ve canını yaktığını hissetti.

Onu kendisine tapan, güler yüzlü, rahat bir adam olarak düşünmeye o kadar alışmıştı ki kafası karışmış, olanlar karşısında şok olmuştu. Belki de onu hafife almıştı. Daniel ona uymayan bir maske takmıştı. Belki Blake'inki daha iyiydi ve onun güler yüzlü dış görünüşünün ardında başka bir şey gizleniyordu.

Ne de olsa bunca yıl siyaset dünyasında hayatta kalmıştı. Zor koşullar altında işlerini halletmeye, adilikle uğraşmaya alışkındı. Belki de rakiplerinden nasıl kurtulacağını da öğrenmişti.

Uzandı ve elini onun elinin üzerine koydu, onu sakinleştirdi, neden olduğu acıyı hafifletti. Ama adamın bir şey bildiğini fark ettiğinde, ona verdiği acı içini yakıp kavuruyordu... *Adam* biliyordu.

Politikanın adi dünyası. Blake bir keresinde ona, yapılması gerekenleri yapmak için neye ihtiyacı varsa onu elde edebileceğini söylemişti. Kız, Blake'in günlük işlerine atıfta bulunduğunu tahmin ediyordu.

ama belki de tehlikeli politikacılarla nasıl başa çıkılacağını öğrendiğini de kastetmiştir.

Daniel'la aralarında olanlarla ilgili gerçeği bilmesi mümkün değildi ama belki de bir ilişki yaşadıklarına inanıyordu. Bu düşünce dönüp ona gerçeği söylemek istemesine neden oldu. Ne yaptığını ve ne yapmak üzere olduğunu itiraf etmek. Ama yapmadı çünkü bir itirafın diğerine yol açacağından korkuyordu ve Blake'in ne yaptığını bilmek istediğinden emin değildi.

Daniel ölmüştü. Ve onu öldüren şey bulaşıcı değildi. Peki neydi o? *Zehir mi?*

Eli Blake'inkini sıkıca kavradı. Düşündüğü şey çılgıncaydı, değil mi? Gerçekten de nazik kocasının, bir ilişki yaşadıklarına inandığı için Daniel'ı öldüreceğini mi düşünüyordu?

Elini çekti ve hemen adamın parmaklarının omzunu tekrar yoğurduğunu hissetti. Acı verici bir şekilde. Bu kez onu durdurmadı, acı kalbindeki sızı, karnındaki gergin kramplar ve başındaki sakatlayıcı zonklamayla bir oldu.

Suçlu oydu. O ve onun küçük bir heyecan için duyduğu aptalca arzu. Daniel'ın ölümünden Blake sorumluydu, bu da onun suçuydu.

Ölse bile, o piş onu rahat bırakmayacaktı.

Michele ve Don'u saran rahatlama, kulübelerine dönene kadar güçlükle kontrol altına alınabildi. Orada tasmayı çıkardılar. Kahkahalar. Birbirlerine sarıldılar. Michele odanın içinde küçük bir jig dansı yapıyordu. Don havayı yumrukluyordu. Michele onun kolunu tuttu ve durup kocaman gülümsemeler ve parlak gözlerle birbirlerine bakana kadar birlikte dans ettiler. Sonra öpüştüler ve yataklarının ucunda duran havlu kuğunun üzerine düştüler, birlikte yuvarlanırken onu ezdiler, çıplak kalana ve birbirlerine sarılana kadar kıyafetlerini yırtıp attılar.

Ve işleri bittiğinde, sıcak, terli ve tatmin olmuş bir halde, sessizce uzanıyorlardı.

"Makyajlı seksten daha iyi," dedi Michele, yumuşak bir sesle söylediği sözler Don'un göğsündeki tüyleri gıdıkladı. Don yorum yapmayınca parmaklarını bir saç teline doladı ve hafifçe çekiştirdi. "Seni yıprattım mı?"

"Hayır, düşünüyorum.

"Yapılması her zaman tehlikeli bir şeydir. Ondan uzaklaşarak bir dirseğinin üzerine çıktı ve adamın yüzüne baktı. Adam alışılmadık derecede ciddi görünüyordu. "Daniel öldüğü için rahatlamaya hakkımız var," dedi ve elini kaldırarak Daniel'in yanağına koydu. 'O kötü biriydi

İnsanları kendi çıkarları için kullanan bir piç. Dünya onsuz çok daha iyi bir yer.

Elini tutup göğsüne götürmek için uzandı. Kalbinin atışını hissedebiliyordu. Harcadıkları efordan sonra yavaşlıyordu ama her zaman sabitti. Evlilik hayatlarının çoğunda olduğu gibi. Tek bir hata yapmıştı - ne borca girmekle, ne de Daniel'la ilişkiye girmekle. Hayır, hatası ona söylememek olmuştu. Onu, sanki hayattan güç alan, dirençli bir kadın değil de korunmaya muhtaç Viktorya dönemi hanımefendisiymiş gibi korumaya çalışmasıydı. "Çok daha iyi bir yer," dedi. 'Her zaman onun için bir şey daha yapmanı isterdi. Ve eğer işler yolunda gitmezse, emin ol, bütün suçu senin üzerine atardı. Sen nitelikli bir muhasebecisin, derdi ve senin tarafından yanlış yönlendirilmişti. Ve bunu yüzündeki o yapmacık, sahte samimi ifadeyle söylerdi ki kusasım gelirdi. Bunun bir gülümseme yarattığını görmek onu memnun etti. "Kalkma zamanı," diyerek elini onunkinden çekti ve adamın parmakları hareket etmesini engellemek için onunkileri sıkıca kavradığında şaşırdı.

"Bir tur daha mı bekliyorsun?" dedi gülerek.

"Seni seviyorum. Ne yaparsan yap seni seveceğim. Ne olursa olsun yanında olurum.'

Elini çekti ve ayaklarını sürüyerek doğruldu. "Ne olursa olsun mu? Ayağa kalktı, çarşafı da beraberinde sürükledi ve bir adım uzaklaşırken onu toga gibi göğsüne sardı. "Neden bahsediyorsun sen? Çenesini kaldırdı, yerde sürüklenen çarşafın uçlarına takılıp düştüğünde vakur duruşu bozuldu. "Tanrı aşkına," dedi cüppesini toplayıp kanepeye doğru geçerken.

Attığı kıyafetlerini aldı ve ayağa kalkmadan önce onları giydi, yüz ifadesi alışılmadık derecede kasvetliydi. Ona katılmadan önce buzdolabını açtı ve bir şişe bira çıkardı.

Michele şaşkınlıkla onu izledi. Bir zamanlar onu bir kitap gibi okuyabiliyordu. Ya da öyle sanıyordu. Yorgun bir iç çekişle nefesini bıraktı. Belki de kendini kandırıyor ve görmek istediğini görüyordu. Öyle miydi? Don'un başarılı bir işadamı olduğuna inanmak istemişti çünkü bu onu iyi yansıtacak. Her başarılı erkeğin arkasında başarılı bir kadın vardı. Öyle değil miydi?

Bu yüzden mi Don'un giderek artan sinirliliğini, yüzündeki sıkışık ifadeyi, Daniel'ın adı geçtiğinde gözlerini kaçırışını görmüyordu? Görmek istememişti.

Tekrar bu kadar kör olmayı reddetti. "Ne oldu? Bana anlatsan iyi olur. Artık sır yok, değil mi?"

Birayı açtı, kapağını çöpe attı ve şişeden derin derin içti. Çaresizce yudumladığı bu yudumlar, söylediklerinin hoşuna gitmeyeceğini ona kelimelerden daha iyi anlatıyordu.

Yanına oturup şişeyi elinde tutarak dizlerinin arasında sallandığında şişe neredeyse boşalmıştı. "Seni seviyorum. Hep sevdim, hep seveceğim. Senin için her şeyi yaparım. Şişeden bir yudum daha aldı, sonra yere bıraktı ve dönüp ona baktı. "Her şeyi, Michele.

Güldü, gergin, tiz bir sesle, çünkü bu konuşmanın nereye gittiği hakkında hiçbir fikri yoktu, ama bundan hoşlanmayacağından her zamankinden daha fazla emindi. "Bunu öğrendiğim iyi oldu," dedi sonunda.

"Nasıl yaptığını bana anlatmalısın ki ne olursa olsun hazırlık yapabilelim.

Michele ve kız arkadaşları, partnerlerinin net bir şekilde iletişim kuramamasına ya da hiç kuramamasına sık sık gülerlerdi. Artık komik değildi. En ufak bir şekilde bile. 'Nasıl yaptım? Ne diyorsun sen-' Aniden durdu, farkına varınca gözleri büyüdü. Ayakta durmaya çabaladı, ayakları bir kez daha çarşafa dolandığında nefesinin altında hafifçe küfretti. "Ciddi misin lan sen? Daniel'ı benim öldürdüğümü mü düşünüyorsun?"

"Seni gördüm. Ayağa kalktı ve elini ona doğru uzattı. "Bunu neden yaptığını anlıyorum. Başını iki yana salladı. "Eğer bu kadar aptal olmasaydım, bu kadar gitmene gerek kalmazdı.

"Aşırılıklar! Michele'in kahkahası bu kez gerçekten eğlendiriciydi. "Daniel'i öldürmenin aşırıya kaçmak olduğunu düşünüyorsun; ben olsam bunu psikopatlaşmak olarak sınıflandırırdım!

"Seni gördüm," dedi tekrar. "Kigomasha'daki o pazarda seni gözden kaybettiğimde. Kazara olduğunu düşünmüştüm ama sanırım kasıtlıydı. Yine de yeterince dikkatli değildin; seni

- o Tüccar, gördüm sen kayma bir şey içine
senin cebinde. Sanırım bir çeşit zehir aldınız.'
Gülümsemesi zorlamaydı. "Görünüşe göre yakalandım.

Ralph yatağa uzanmıştı. Uyuyordu ya da uyuyor gibi yapıyordu. Barbara balkondaydı, parmaklığın yanında durmuş, düşüncelerini düzene sokmaya çalışıyordu. Yapmak zorundaydı. Ralph birazdan öğle yemeğine çıkmak isteyecekti; restoranın parlak ışıkları altında karşı karşıya oturmadan önce oyun yüzünü yerine oturtmalıydı. Daniel'in ölümünün yüzünde yarattığı tahribatı gizlemek için daha hafif bir ışığın ona biraz şans vereceği akşam yemeğine kadar beklemeyi tercih ederdi. *Ölüm*. Kafasının içinde bile ölü demekte zorlanıyordu. Şimdi yumuşak bir sesle söyledi, denemek için. "Öldü. Yanlış, beceriksizce ve keskin hissettirdi.

Daniel çok canlıydı. Şimdi bile onun sürdüğü parfümün kokusunu alabiliyor ve elinin sıcaklığını elbisesinin kumaşında hissedebiliyordu. Gözlerini kapadı ve anılara daldı, Daniel'in her düşüncesinin ya da görüntüsünün içinde yarattığı heyecanı hissetti.

Ralph'i seviyordu, aralarındaki yaş farkına rağmen neredeyse ilk günden beri seviyordu. O zamanlar çok büyük görünmüyordu. Daniel gibi Ralph da onun ayaklarını yerden kesen, hayattan daha büyük, karizmatik bir adamdı. Onu hâlâ seviyordu; sadece artık ondan pek hoşlandığından emin değildi.

Bunun kendisi hakkında ne söylediğinden emin değildi - dinamik gazeteciden hoşlanıyordu ama emekli adamın evin içinde hımbıl hımbıl dolaşması, ayaklarının altında dolaşması, kendisini yaşlı ve yıpranmış hissettirmesi konusunda emin değildi.

Emekliliği onlara seyahat , birlikte daha fazla şey yapma fırsatı vermeliydi. Bunun yeni bir başlangıç olması gerekiyordu, bir son değil, yaşlılığa ve iş göremezliğe doğru yavaş bir sarmal değil. Denize bakarken parmakları küpeştenin etrafında kıvrıldı. *Daniel ölmüştü.*

Herhangi biriyle bir ilişki yaşama fikrini ne zaman ciddi olarak düşündüğünden emin değildi. Sadece tekrar yaşadığını hissetmek için. Belki de Ralph'in düşüşünün durdurulamaz görüldüğü zamanlardı. Ya da kendisinden önceki annesi gibi onun da menopoza erken girdiğini, kırk yaşına geldiğinde her şeyin biteceğini fark ettiği zaman mıydı?

Eski güvenilir Barbara gibi görünmekte iyiydi. Birkaç ay önce arkadaşlarıyla yemeğe çıktıkları gece de iyi bir görüntü sergilemişti. Belki de gülümsemesini yerinde ve sesini cıvı cıvı tutmak için fazladan bir kadeh şaraba ihtiyacı vardı. Sık sık yaptıkları gibi, yemekten sonra bir şeyler içmek için kocalarıyla buluşmayı ayarlamışlardı. Dünyasında her şey yolundaymış gibi davranmaktan yorulmuştu, eve gitmeyi tercih ederdi; kesinlikle Ralph'in onlara katılmamasını tercih ederdi. Ralph, haftalardır bağımlı bir çocuk gibi yanında taşıdığı sefil asık suratıyla.

Ama bundan kurtulmanın bir yolu yoktu, bu yüzden gülümsedi, gerektiğinde başını salladı ve geceyi çığlık atmadan atlatabileceğini umdu.

Karar verdikleri yeni şarap barı harika bir mekândı. Karamsar bir ışıklandırma, bir sürü cam ve ayna, rahat koltuklar. Aynı zamanda kalabalıktı. Oturacak yer olmadığından, içkileriyle birlikte ayakta duruyorlardı, kalabalık azalıp çoğaldıkça, müşteriler bara gidip geldikçe, bazıları ayrılıp diğerleri içeri daldıkça ara sıra birbirlerinden ayrılıyorlardı. Harika bir mekândı ama sohbe elverişli değildi, bu da Barbara'nın işine geliyordu. Bu ona da uyuyordu.

Ralph Don'a yapışmış ve onun yanında bir şeyler hakkında derin bir sohbe dalmıştı.

"Sadece bir tane için kalacağız. Natasha bu sözleri ağzından kaçırdı ve Barbara ona başparmağıyla onay verdiğiinde sııttı.

Daniel ve Blake içkiler için bara gitmişlerdi ve Barbara'ninkini getiren Daniel'di. "Sana büyük bir tane aldım," dedi, şarap bardağını ona uzatarak. "İhtiyacın var gibi görünüyor.

Arkasındaki bir rahatsızlık onu aniden öne doğru itti, bardağın etrafındaki elin parmakları göğsüne bastırdı. Parmakların sıcaklığını gömleğinin ipeğinde hissetti. Bu, boynundan yukarı ve yanaklarına doğru yayılan bir ısı dalgası başlattı. Göğüslerinin arasında, koltuk altlarında bir nem yalaması hissedebiliyordu. Gözleri çıkışa doğru kaydı. Oradan çıkması gerekiyordu.

Belki Daniel onun aklını okuyabiliyordu. "Bir içki al, iyi olacaksın. Daniel bardağı kadının dudaklarına götürdü ve o bir yudum alıp soğuk sıvıyı minnetle yudumlarırken bardağı orada tuttu.

"Teşekkür ederim. Kolonyasının kokusunu alabilecek kadar yakındı, odunsu ve erkeksi bir şeydi. Yanağındaki küçük bir yara izini görebilecek kadar yakındı ve uzanıp ona dokunmak, nasıl olduğunu sormak için can atıyordu. O kadar yakındılar ki kız doğrudan adamın gözlerinin içine bakıyordu ve adam da kızın gözlerinin içine bakıyordu. Adamın onun ruhunun derinliklerini gördüğünü hissetti ve başka bir erkeğe duyduğu arzusun ilk kıpırtılarını hissetti.

Zararsız bir flört.

Hepsi bu kadardı.

Yaralı bir hayat için bir yara bandı. Acısını dindirecek, onu sıkıntıdan kurtaracak, günlerine anlam katacak bir ilaç. Ancak çok geç olduğunda, ancak derisinin altına girdiğinde, ona takıntılı hale geldiğini fark etti.

Geriye dönüp baktığında gerçeği görebiliyordu. Çaresizce üzgün, inanılmaz derecede aptal, korkunç derecede sadakatsiz bir kadın olarak onun büyüüne tamamen kapılmak için fazla cesaretlendirilmeye ihtiyacı yoktu. Aşık değildi. Bunu şimdi anlıyordu. Her şeye rağmen Ralph sevdiği tek erkekti. Ama aşk başka bir şeydi, şehvet tamamen başka bir şey.

Parmaklıklara tutunmayı bırakarak şezlonga oturdu ve ayaklarını yukarı doğru salladı. Denizden gelen ılık esinti çıplak bacaklarını gıdıkladı ve gülümsemesine neden oldu. Dudaklarında kısa bir bükülme. Gözlerini kapattı. Şimdi ne olduğunu anlamak kolaydı. Daniel bir sapkınlıktı. Saplantısının geçici bandajının altında hiçbir şey iyileşmemişti. Ralph hâlâ derin bir bunalım içindeydi; hâlâ kendini... Ne hissediyordu? Kendi hedeflerinin peşinden gitmediği için başarısız mı hissediyordu? Bu muydu? Yıllar önce verdiği karar yüzünden Ralph'a kızgın mıydı? Birdenbire bu kadar yaşlandığı ve kendisini de beraberinde sürüklediği için ona kızıyor muydu?

Daniel - dün ondan saplantısı kadar güçlü bir tutkuyla nefret etmişti. Şimdi ise onu özliyordu. Kendisini genç ve canlı hissetmesini sağlamasını. Onu özlemişti ama rahatlamıştı da... Hayır, daha çok, gittiğine sevinmişti.

Özellikle de yemek öncesi içki içmek için Daniel ve Natasha'nın aşırı gösterişli çatı katına gittiklerinde Ralph'in ona tuhaf tuhaf baktığını gördüğünden beri.

Başlangıçta ağzı sıkı davranmıştı; son zamanlarda ise rahatsız etmiyordu.

Ralph kötü bir durumda olabilirdi ama aptal olmaktan çok uzaktı. Onun Şüpheli olduğunu tahmin ediyordu. Onun sadakatsiz olduğuna bile inanabilirdi.

Kafasında, yapmıştı. Daniel'in beynini . Sadece kafasında. Ama Ralph bunu bilmiyordu.

Otopsi yapılacaktı. Bir sonraki duraklarının Zanzibar Şehri olacağını ve orada yapılacağını tahmin ediyordu. Şüpheli bir şey bulurlarsa, tüm gözler arkadaşlarının üzerine mi çevrilecekti?

Ölmüş olsa bile Daniel onlara sorun çıkarmaya devam edecek miydi?

Natasha arkadaşlarına iyi olduğunu söylemek için bir WhatsApp mesajı gönderdi. Yeni kabin numarasını yazmamasına şaşıırıp şaşıırmadıklarını ise hiçbirini söylemedi. Belki de kendine zaman ayırmaya ihtiyacı olduğunu anlamışlardı. Daniel'ın ölümünü hazmetmek için zamana.

Buzdolabında yarım ve tam boy beyaz şarap ve şampanya şişeleri vardı. İkincisini açmak yanlış gibi ama açtı, mantarın patlaması sessiz süitte gülünç derecede gürültülü oldu. Şişeyi ve bir kadehi alıp balkona çıktı. *Daniel'ın ölüm sürecini*. Sanki şok en önemli faktörmüş gibi. Elbette şok vardı; onun ölümüne nasıl şok olmazdı ki? Ama içinde cızırdayan duygu bu değildi. Bir kadeh şampanya doldurdu ve kadehini kaldırdı. "Zengin bir dul olmaya. Çünkü en çok hissettiği şey hâlâ rahatlamaydı. Artık o lanet evlilik sözleşmesi ya da hiç evlenmemesi gereken bir adamla nasıl başa çıkacağı konusunda endişelenmeyecekti.

Kapıların arasından, çalan bir telefonun belirgin sesini duyabiliyordu. Onunla konuşmak isteyen güvenlik görevlisi olabilirdi. Görmezden gelmek cazip geliyordu ama bunu yaparsa onu şahsen görmeye gelebilirlerdi.

Şampanyadan bir yudum daha alarak, içeri girmeden önce kadehi doldurdu.

"Alo?"

Ben Yüzbaşı Alvarez, Bayan Vickery-Orme. Kocanızın vefatı dolayısıyla en derin taziyelerimi sunmak ve size yardımcı olmak için elimizden gelen her şeyi yapacağımıza dair sizi temin etmek istedim. Sütteki her şey sizi tatmin ediyor mu?

Sütte sunulan tüm içkileri bitirmek için yaptığı plana ve şu anda şampanya içiyor olmasına şaşırıp şaşırmayacağını merak etti. Sanki kutlama yapıyormuş gibi. Ki kutluyordu, değil mi? Daniel'ın ölümünü değil - ya da en azından tamamen değil - ama özgürlüğünü. "Evet, teşekkür ederim Kaptan, sorun değil. Mürettebatınız çok yardımcı oldu.

"Güzel, güzel. Daha kasvetli bir ses tonuyla devam etmeden önce bir an sessizlik oldu. 'Yarın sabah çok erken saatlerde Zanzibar Şehri'ne varmayı umuyoruz. Oradaki yetkililerle temasa geçtim. Demir attıktan sonra mümkün olan en kısa sürede kocanızın naklini ayarlamayı planlıyoruz. Umarız anlayışla karşılırsınız.

'Tamamen anlıyorum, Kaptan. Ben zaten vedalaştım. Ölüm nedenini ne kadar çabuk öğrenirsek o kadar iyi. Bunu hızlandıracak her şey benim için iyidir.

"İçin teşekkür ederiz, Bayan Vickery-Orme. Benim ya da ekibimin sizin için yapabileceği bir şey olursa lütfen bana bildirin. Emilio'ya size iyi bakması söylendi.

"Güvenlik görevlisinin benimle konuşmak istediği söylendi.

"Ah evet. Güvenlik şefimiz Bayan Valentine, bu konuşmayı ilk otopsi sonuçlarını aldıktan sonra yapmanın en iyisi olacağına karar verdi.

"Anlıyorum. Ve Natasha anladı. Güvenlik görevlisi onun kocasının katili mi yoksa tesadüflerin kurbanı bir kadının karısı mı olduğunu görmek için bekliyordu. Mantıklıydı ama beklemek zorunda olmak tedirgin ediciydi.

"Yetkililerden otopsinin acil olarak yapılmasını istedik, bu nedenle sabah ortasına kadar bir ön rapor bekliyoruz. Hattan aşağıya ağır bir iç çekiş süzüldü. 'Korkularını yatıştırmak için yeterli olmayabilir ama umutlu olmaya devam etmeliyiz.

Natasha kaptanın ikilemini anlıyordu. Yetkililer tatmin olmadıkları takdirde, yolcuların Zanzibar'ın herhangi bir yerinde karaya çıkmalarına izin vermeyecekler ve geminin güzergâhı cehenneme dönecekti.

Daniel'in bulaşıcı bir enfeksiyondan ölmediğinin kanıtlanması kaptan için iyi bir haber olacaktı ama bu ihtimal ortadan kalkar kalkmaz, ki öyle olması kaçınılmazdı, yetkililer alternatifleri değerlendirmeye başlayacaklardı. Daniel'in garip ve hızlı etki eden ölümcül bir hastalığa yakalanmış olması ya da öldürülmüş olması.

Öldürüldü.

Neyi kanıtlayabileceklerine bağlıydı. Natasha bunun ne emin değildi.

Natasha kadehteki şampanyayı ağzına götürmeden önce döndürdü ve uzun bir yudumda boşalttı. Baloncuklar boğulmasına, öksürmesine ve ardından homurdanmasına neden oldu. Daha fazla içmeden önce telefon görüşmelerini aradan çıkarmanın daha iyi olacağına karar verdi.

Bir mesaj çok daha kolay olurdu. Kesip yapıştırabileceği ve herkese gönderebileceği bir mesaj. Çok cazipti ama imkansızdı.

İngiltere'de öğleden sonra erken saatlerdi, meşgul annesini yakalamak için iyi bir zamandı. Natasha ona Daniel'in ölümünün özetlenmiş ve sterilize edilmiş bir versiyonunu verdiğinde anlaşılabilir bir şekilde dehşete kapıldı. "Zavallı sevgilim. Ne korkunç bir şok. Eve ne zaman dönüyorsun? Seninle havaalanında buluşabiliriz. Sanırım sigortanız zavallı Daniel'in ülkesine geri gönderilmesini ve sizi erkenden eve uçurmayı karşılayacaktır.

Annesinin doğrudan pratik konulara atlaması o kadar tipikti ki Natasha gülümsemek zorunda kaldı. 'Gemi sigortası tam da bu nedenle çok yüksek. Kaptan da çok yardımcı oldu ve tabii ki arkadaşlarım var. Annesinin Natasha'nın o gün onları görmediğini bilmesine gerek yoktu. Ölüm nedeni hakkında bazı şüpheler olduğunu da bilmesine gerek yoktu. Doktorun bu olayla bir ilgisi olduğundan şüphelendiğini ona söylemeyi kesinlikle planlamıyordu. "Burada otopsi yapmak zorundalar. Yasal bir gereklilik.' Annesi bu konuya çok önem verirdi.

Her i'nin noktasını koyup her t'nin üstünü çizmek; protokole uyma ihtiyacını takdir ederdi.

"Yani iş bittiğinde eve gideceksin, öyle mi?

"Elbette. Aslında Natasha'nın ne yapacağına dair hiçbir fikri yoktu. Daniel'in cesediyle, dul otları ve yoğun bir keder ifadesiyle geri dönmesinin beklendiğini tahmin ediyordu. Kraliyet ailesinden değildi; her ihtimale karşı yanına siyah bir kıyafet almamıştı. Ve her türlü üzüntüyü kaldırabileceğinden emin değildi.

Daniel onun nefret etmeye başladığı kariyerinden kaçıştı. Onu kolay bir çıkış yolu olarak kullanmıştı, ama onun kendi gündemi olacağını nasıl tahmin edebilirdi?

Çünkü şimdi o gittiğine göre, düşünceleri daha net görünüyordu ve bir şeyler yapmış olması gerektiğine karar verdi. Kolunda çekici bir kadın ve müsait bir seksin rahatlığından daha fazlası. İkisi için de onunla evlenmesine gerek yoktu. Öyleyse neden evlenmişti? Vasektomiye duyar bir açıklama talep etmeliydi. Şimdi asla çözemeyeceği bir gizemle baş başa kalmıştı.

Annesiyle birkaç dakika daha konuştu, ona iyi desteklendiği konusunda güvence verdi ve onu bilgilendirmeye devam edeceğine söz verdi.

Telefonu kapattığında, kanepeye geri yığıldı. Bir arama geride kalmıştı. Daha fazlasını yapmadan önce bir kadeh şampanyaya daha ihtiyacı vardı. Belki alkol düşüncelerini gevşetirdi. Hatta rahatlamadan daha uygun bir şey hissetmesini bile sağlayabilirdi. Daniel yalan söylemiş olabilirdi ve onu, onun onu sevdiğinden daha fazla sevmemişti ama güzel zamanlar geçirmişlerdi.

Alkol onu hüzünlendiriyordu. Bardağı yere bırakarak telefonunu aldı ve Daniel'in bir iş ortağını arayarak olanları çok daha kısa bir şekilde anlattı.

O zaman sadece annesi ve kardeşi vardı. İlk zil sesinde cevap verdi. "Ben Vickery-Orme.

"Merhaba Ben, ben Natasha. Yorum gelmeyince ekledi: "Daniel'in karısı. *Tam olarak geç karısı.* "Korkarım bazı kötü haberlerim var. Daniel ve ben bir gemi seyahatindeyiz. Garip bir şekilde, örtmecelerden nefret etmesine rağmen, yeri geldiğinde

öldü. "Size söylemek zorunda olduğum için üzgünüm ama dün vefat etti. Kardeşlerin yakın olmadığını biliyordu. Daniel'e göre birbirlerine tahammül edemezlerdi ama yine de sert bir kahkaha duyulduğunda şaşırdı.

"Günahları sonunda onu yakaladı, değil mi?

Natasha bir elini alnına götürdü. Özür dilerim. Anlamıyorum-'

"Yıllar boyunca kızdırdığı pek çok insandan biri tarafından mı öldürüldü?

Daniel kardeşlerin yakın olmadığını söylemişti. Ayrıntıya girmemiş, kardeşinin ondan nefret ettiğini söylememişti. Ama bu sözlerin vahşiliği oradaydı. Ben'e kardeşinin korkunç bir kazada öldüğünü ya da koleradan veya bir dizi egzotik hastalıktan herhangi birinden öldüğünü söylemek isterdi. Ben'in kardeşinin korkunç bir şekilde ölmüş olmasını umursayacağını sanmıyordu. Söylediklerine bakılırsa, buna sevinmiş bile olabilirdi. "Ölüm nedeninden henüz emin değiller," dedi onun sorusuna cevap olarak. Yarın otopsi yapılacaktır. Sonra cesedi eve gönderilecek ve orada bir cenaze töreni düzenleyeceğiz-'

"Orada durabilirsin. Sesi sert ve özür dilemezdi. 'Seni bir telefon görüşmesi masrafından daha kurtaracağım; ben gitmeyeceğim. O piçi derine gömdüklerinden ya da yeterince yüksek bir ısıda yaktıklarından emin olmak için orada olmak cazip gelebilir ama sözüne . İnanın bana, dünya artık daha iyi bir yer.

Natasha, Daniel'in kardeşinin kendisinden bu kadar nefret etmesine neden olacak ne yaptığını sormak istedi. Onun bir yalancı, ahlaki şüpheli bir adam olduğunu biliyordu. Evlendiği bu adam hakkında duyacağı daha kötü bir şey var mıydı? Belki de bilmemesi daha iyiydi. "Annenle henüz konuşmadım.

Telefondan bir tıslama sesi geldi ve Ben tekrar konuştuğunda sesi daha yumuşak, daha sakindi, sanki tüm öfkesi o sesin gelgitiyle akıp gitmişti. 'Bunu bana bırak, lütfen. Bir ebeveynin telefonda duyması gereken türden bir haber değil bu. Sadece birkaç saat uzaklıkta yaşıyor; gidip ona en azından onu üzecek bir haber vereceğim. Taziyelerimi sunmadığım için zalim olduğumu düşünebilirsiniz ama

Dürüst olmak gerekirse, iyi bir insana benziyorsunuz; bence şanslı bir kaçış yaşadınız.

Buna ne cevap vermesi gerekiyordu? Görünüşe göre hiçbir şey. "Pekala, beni bilgilendirdiğin için teşekkür ederim. Şimdilik hoşça kalın.

Bağlantıyı kesti.

Kapı zili onu irkiltene kadar sessizce oturdu. Karanlık düşünceler onu yiyip bitiriyordu. Daniel'in günahları, kendisinininkiler, arkadaşlarınıninkiler... Hepsi de kafasının içinde çivili çizmelerle dolaşüyor ve kafasını ağrıtıyordu. Kulübenin kapısına doğru baktı, sanki kapı gizemli bir şekilde açılacak ve bir polis sürüsü onu sorgulamak için içeri dalacaktı. Aptalca bir düşünceydi. Kaptan açık konuşmuştu: Devam etmeden önce otopsi sonuçlarını bekliyorlardı.

Saniyeler sonra, daha ne yapacağına karar veremeden, zil sesini yumuşak bir tık-tık-tık sesi takip etti.

Arkadaşları olamazdı; henüz kabin numarasını bilmiyorlardı. Belki de doktor, böyle bir pislik olduğu için özür dilemek için geri dönmüştür. Bu umutlu düşünceyle çağrıya cevap vermek için karşıya geçti ve Emilio'nun orada durduğunu görünce şaşırdı. Emilio'nun bir elinde sipariş etmediğini bildiği bir tepsi, diğer elinde de yolcu gemisi logolu küçük bir çanta vardı.

"Hanımefendi yemeğini yemeli," dedi basitçe, kadının yanından geçerken. Tepsiyi yemek masasının üzerine koydu ve bir dizi yiyeceği örten keten örtüyü kaldırdı. "Kanepeler ve parmak yiyeceklerden oluşan bir seçki seçme cüretini gösterdim. Küçük lokmalar, yemesi kolay.

Natasha ona yemeği alıp gitmesini söylemek istedi. Serbestçe sunulan içeceklerden memnun olduğunu söylemek istedi. Ama adam ona o kadar sempatik, o kadar nazik bakıyordu ve getirdiği yiyecekler o kadar iştah açıcı görünüyordu ki Natasha gülümseyerek başını salladı. "Çok naziksiniz. Teşekkür ederim.

"Kamaranızdan istediğiniz eşyalar da bende. Elindeki çantayı kaldırdı. "Hanımefendi çantasını açmamı ister mi?

İç çamaşırı dışında ne istediğini hatırlamadığı için aceleyle başını salladı. "Hayır, teşekkür , soyunma odasına bırakabilirsiniz, ben oradan hallederim.

"Nasıl isterseniz. Adam başını eğdi ve başka bir şey söylemeden kadının dediğini yaptı.

Kabin kapısı arkasından kapandıktan sonra Natasha buzdolabından bir şişe şampanya aldı ve bir yandan yiyecekleri kemirirken bir yandan da içmeye başladı.

Telefonunu kontrol ettiğinde, arkadaşlarından gelen ve hepsi de aynı şeyi söyleyen birkaç mesaj gördü. *İyi misin?*

Belki de iyi olmaktan daha fazlasını yaptığını kanıtlamak için onlara göndermek üzere yerken ve içerken bir selfie çekmeliydi. Harika gittiğini kanıtlamak için. Ve eğer aptal, abartılı süitte yankılanıyormuş gibi görünen büyük, gürültülü hıçkırıklarla ağlamaya başlamasaydı bunu yapabilirdi. Neden ağladığından emin değildi. Belki de parlak, neşeli renklere boyadığı evliliği ve geleceği için. Başından beri sahteydi. Ne kadar da aptalmış.

Sonunda gözlerini keten peçeteye kuruladı ve endişelerini gidermek için bir WhatsApp mesajı gönderdi.

Ben iyiyim. Düşüncelerimi düzene sokmak için bu geceye ihtiyacım var.

Telefonunu kapattı. Bir daha *rahatsız* edilmemeye kararlı bir şekilde kapıya doğru ilerledi ve dışarıdaki *rahatsız etmeyin* düğmesine bastı. Kanepeye geri dönerek şampanya şişesini bardağına boşalttı, ardından minderlere yaslanarak rahatladı.

Yarın... belki Daniel'ı neyin öldürdüğünü bulacaklardı.

Bu endişe verici bir düşünceydi. Doktor gibi şüphe parmağını doğrudan ona doğrultacak başkaları da olabilirdi. Natasha yine profesyonel maskesini takmak ve güvende olmak için yalan söylemek zorunda kalacaktı.

Natasha çok içen biri değildi ve çok yorgundu. Ertesi gün neler olabileceği konusunda endişelenmesine rağmen, başını rahat kanepenin arkasına yasladı ve ağır bir uykuya daldı. Uyandığında oda kısmen karanlıktı, karşıdaki uzun konsolun tabanından gece lambaları parlıyordu. Odadan çıkışını aydınlatmak için yeterliydimler, başka bir şey yapmak için yetersizdiler. Bir süre oturdu, geminin hafif salınımıyla rahatladı ve sabaha kadar orada kalıp kalmayacağını düşündü. Onu ayağa kalkıp araştırma yapmaya iten daha derin bir sallanma hareketiydi.

Balkondaki hava soğuk olmamakla birlikte tazeydi. Deniz kesinlikle daha sertti, geminin ışığından görünen beyaz atlar eskisinden daha büyüktü. Belki de bir fırtına yaklaşıyordu. Birden Daniel'in bir fırtına dilediğini hatırladı. Bir fırtınaya neden olmayı beklemiyordu.

Ani bir soğuk onu ürpertti. Parmaklıklara son bir kez bakıp içeri girdi. Yatak odasına gidip tekrar uyumaya çalışmak daha mantıklıydı.

Giysilerini çıkarıp bir köşeye attığı banyoya hızlı bir ziyaretten sonra yatak odasının kapısını iterek açtı. Normalde biri yorganı indirir ve ışığı yakardı ama o gece onun sayesinde oyle olmadı.

yalnız bırakılmayı talep etti. Bir elektrik düğmesi bulma umuduyla duvarı yokladı, hiçbir şey bulamayınca hayal kırıklığı içinde mırıldandı.

Saniyeler içinde gözleri karanlığa alışmış, önündeki boşlukta grinin tonlarını bulmuştu. Yatağın şeklini seçerek dikkatle ona doğru yürüdü, ellerini işe yaramaz bir şekilde uzatmıştı. Uyarı vermeden bir ışık yandığında şaşkınlıkla ciyakladı ve arkasını döndü ama orada kimse yoktu. Ne bekliyordu ki? Boka bulanmış Daniel'in hayaleti, büyülu hayatına bu kadar erken son veren kişiyi mi arıyordu? Işık sönüp onu bir kez daha karanlığa fırlattığında, korku içinde koşuşturdu. Belki de o gemi yolculuğunda ölecek olan tek kişi o değildi. Geriye doğru bir adım attı ve ışık tekrar yandı. Kalbinin güm güm atarken çıkardığı sağır edici ses hafiflediğinde neler olduğunu fark etmişti. Hareketi, komodinin tabanına yerleştirilmiş sensör ışıklarını tetikliyordu.

Karanlığa gömülmeden önce ana ışık düğmelerini buldu ve onları açtı. Yatağa minderler ve bir örtü serilmişti, hepsini toplayıp köşedeki bir sandalyenin üzerine bıraktı. Sonra çıplak bir halde çarşafının arasına girdi ve uykunun gelmesi için dua etti.

Sonunda oldu, ama kanepede yatarken yaşadığı boş kaçış yerine, uykusu Daniel'in hayatının son saatlerindeki iğrenç görüntüleriyle renklendi, ama rüyalarında dışkı yerine, her delikten sürünen kıvranan yılanlar vardı. Ne kadar dönüp dursa da bu görüntüden kaçamadı ve sonunda pes etti. Banyodan bir bornoz alarak salona geri döndü, televizyonu açtı ve şafak sökene kadar kanallarda gezindi, geçmişe takılmak ya da önümüzdeki birkaç saatin neler getirebileceğini düşünmek yerine kafasını bulabildiği her şeyle doldurdu.

Günün ilk ışıklarıyla birlikte balkona çıktı ve yaşam belirtilerinin ortaya çıkışını izledi: küçük balıkçı tekneleri, konteyner gemileri, motorlu tekneler. Zanzibar Şehri'ne yaklaştıkça uzaktaki kıyı şeridi yavaş yavaş daha katı bir şekil aldı. Natasha geminin güzergâhını okuduğu için şehre yanaşabileceklerini biliyordu ama yetkililer risk almıyor gibi görünüyordu. Demir attıktan sadece birkaç dakika sonra

Motorlu tekne yaklaştı, geminin iskele tarafında gözden kaybolmadan önce daha da büyüdü.

Daniel'ın cesedini uğurlamak için güverteye çıkmalı mıydı? Belki de beyaz yastık kılıflarından birini yanına alıp, gemi uzaklaşırken onu sallamalı mıydı? Daha sonra sergilemek zorunda kalacağı kederli dul rolüne mi bürünmeliydi? Kolayca kandırılmayacak olan arkadaşları için değıl ama güvenlik görevlisi ve onunla konuşmayı gerekli görebilecek diğerk yetkililer için.

Aynaya bakınca çok fazla rol yapmasına gerek kalmayacağını anladı. Uykusuz geçen gecenin ve son birkaç günün yorgunluğu yüzüne yansımış, onu bitkin ve perişan göstermişti. Güvertede durup beyaz bir teslim bayrağı sallayamayacak kadar perişan.

Kulübeye döndüğünde telefonuna uzandı ve arkadaşlarına bir mesaj yazdı.

Bu sabah beni görmeye gelebilerseniz çok sevinirim. Belki kahvaltıdan sonra. Aynı güverte, baş tarafa doğru, kabin numarası 1261.

Onlara buranın Büyük Düşes süiti olduğunu söylemenin bir anlamı yoktu; geldiklerinde bunu kendileri öğreneceklerdi.

Saat daha altı olmuştu. Arkadaşları erken kalkarlardı - belki Michele hariç - ama dokuzdan önce gelmeleri pek olası değildi. Kendine çeki düzen vermek için önünde saatler vardı.

Soyunma odasında Emilio'nun kendisi için hazırladığı çantayı açtı. Ona verdiğı liste belirsiz ve gelişigüzeldi. İç çamaşırları dışında koyu renk giysiler istemişti. Emilio onu ciddiye almıştı. Ne yazık ki koyu renk giysileri çoğunlukla kokteyl elbiseleri, daha şık bluzlar ve pantolonlardı. Elbiseler Daniel'ın tercih ettiğı dar ve dekolteli türdendi. Bir tanesini giymek neredeyse cazip geliyordu. Böyle açık bir kıyafetle kapıyı açtığında güvenlik görevlisinin yüzünün alacağı ifadeyi düşününce gülümsedi. Kederli bir duldandan çok neşeli bir dul. Otopsi sonuçlarını öğrenene kadar, Daniel'ın gidişinden zevk alıyormuş gibi görünmek akıllıca olmazdı.

Neyse ki, Emilio getirdiklerinden şaşmamıştı, bu yüzden yarı şeffaf bir kıyafet giyerek düzgün bir kıyafet hazırlayabildi.

Siyah bir tişörtün üzerine şifon siyah bir gömlek giymiş ve bunları uyumlu bir pantolonla kombinlemişti. Cildi doğal olmayan bir şekilde solgun olduğundan Morticia Addams'a benziyordu. Bu düşünce Addams Ailesi'nin tema melodisini aklına getirdi. Mırıldanıyor ve hatta *rahatsız etmeyin* uyarısını devre dışı bırakmak için ana kapıya giderken parmaklarını şıklatıyordu.

Kitap okuyamayacak ya da televizyona konsantre olamayacak kadar huzursuzdu, kendine bir fincan çay yaptı ve balkona çıkardı. Ama oturup gözlerini manzaraya diktiğinde, limana doğru yol alan bir motorlu tekne dikkatini çekti. Daniel'in cesedi içeride miydi? Bu düşünce onu aniden ayağa kaldırdı ve fincandan çay döküldü. Dökülenleri eliyle bacağından silerek kamaraya döndü. Sonraki bir saati de aynı sakinleşememe haliyle geçirdi ve kapı zilini duyduğunda rahat bir nefes aldı. Rahatlama, sonra endişe. Saatini kontrol etti. Sadece sekiz. Arkadaşları için çok erken, güvenlik görevlisi için çok erken.

Emilio, diye tahmin etti, kapıyı açarken. Ve haklıydı.

"Günaydın, madam," dedi. "Burayı ve kahvaltı için ne isterseniz getirmeye geldim. Bir cevap beklemeye ihtiyacı olan bir adama benzemiyordu. Ya da bir daveti. Natasha'nın içeri girmesine izin vermek için kenara çekileceğini varsayarak bir adım öne çıktı. Kapıyı yüzüne kapatabilirdi ama Natasha oldukça çekingen ve mesafeli bir şekilde yardımsever ve nazik davranmıştı. Her neyse, önceki akşam getirdiği yemekten arta kalanlar masanın üzerinde iştah açıcı olmayan bir dağınıklık oluşturuyordu. Arkadaşlarını rahatsız etmeyecekti ama güvenlik görevlisine en başından iyi bir izlenim vermek istiyordu. Natasha'nın belli bir yaşam standardını seven, kaosu iğrenç bir şey olduğu kadın olduğunu göstermek istiyordu.

Kocasını öldürecek bir kadın değil.

Önünde zorlu bir gün uzanırken, bir şeyler yemek mantıklı görünüyordu. Natasha, Emilio'dan kendisine biraz tost getirmesini istedi. 'Birkaç dilim, marmelat ve tereyağı ile. Başka bir şey yok. Son iki kelimeyi özellikle vurgulamıştı.

"Nasıl .

Elbette bir kahve makinesi vardı. Çözmesi birkaç dakikasını alan, şarkı söyleyip dans eden bir makine. Emilio döndüğünde makine nefis aromalı kahveler fışkırtıyordu.

Adam masaya bir tost rafı ile küçük bir tabak marmelat ve bir başka tabak tereyağı koyarken, "Mükemmel, teşekkür ederim," dedi. Kadın onu durduramadan, adam kahvesini bekleyen fincana doldurmak için döndü. Ona bunu kendisinin yapabileceğini söylemek kabalık gibi göründü, bu yüzden oturdu ve o getirene kadar bekledi, buzdolabını açıp süt sürahisini çıkarırken bir süre daha bekledi.

Kuşkuyla içine baktı. Bir an için, koklamak için burnuna götürüp götürmeyeceğini merak etti. Ama yapmadı, sadece "Tekrar geldiğimde taze bir sürahi süt getireceğim," dedi.

"Teşekkür ederim. Lütfen büyük bir tane getirirseniz, daha sonra arkadaşlarım gelecek. *Şimdi lütfen* .

Belki de onun aklından geçenleri okumuştı, çünkü dönüp uzaklaşmadan önce o sarsak, küçük selamlarından birini verdi. Yine de gitmedi; yatak odasına girdi. Onun hareket ettiğini duydu. Terk edilmiş minderleri ve yastıkları toplayıp yerlerine koyduğuna şüphe yoktu.

Ana kapının açılma sesini ve kapanırken çıkardığı hafif tıkırtıyı duyana kadar birkaç dakika geçmişti. Ancak o zaman rahatladı. Kahve güzeldi, tereyağı ve marmelat sürülmüş kızarmış ekmek de muhtemelen güzeldi ama pes etmeden önce birkaç lokmadan fazlasını yemeyi kendine yediremedi.

Bir kahve daha yaptı ve balkona çıkardı. Hafif bir deniz meltemi esmesine rağmen hava sıcaktı. Gölgeye bir sandalye çekti ve fincanı ellerinin arasına alarak oturdu, parmaklıklardan sahile bakarken arada bir yudumluyordu. O anda, şehirde bir yerlerde, birisi Daniel'ın bedenini kesip biçiyordu. Onun sırlarını arıyordu.

Bir şeyler bulurlardı. Buna hiç şüphe yok.

Sırlar. Eğer onunkini hiç keşfetmemiş olsaydı, Barbara baklayı ağzından çıkarmayı uygun görmeseydi, şimdi farklı hisseder miydi, içtenlikle yas tutar mıydı? Gerçekten emin değildi. Bir zamanlar olduğu kadın, gerçeğin isteğe bağı bir ekstra olduğu bir adamla asla mutlu bir evlilik yapmazdı. Adamın iş ilişkilerinin karanlık olduğunu biliyordu; aptalca bir şekilde kendisiyle olan ilişkilerinin öyle olmadığını varsaymıştı. Adamın parası, onu bildiği, korkutucu ve belirsiz hale gelen dünyadan uzaklaştıran bir güvenlik kemeri sunmuştu. Onunla bu yüzden evlenmişti ama bir kez daha şu muammayı düşündü: Adam onunla neden evlenmişti? Hiç sormamıştı ve artık asla bilemeyecekti.

Daniel sırlarıyla birlikte ölmüştü. Şimdi onun ölümünün sırlarının da saklandığından emin olmak Natasha'ya kalmıştı.

Michele inleyerek uyandı. Akşam yemeği için çok şık bir Fransız restoranına gitmeden önce kamaralarında bir şişe şampanya içmişlerdi; arkadaşlarının denemek istemediklerini söyledikleri tek restoran olduğu için burayı seçmişlerdi. Çok güzel bir şişe kırmızı şarap eşliğinde mükemmel bir yemek yemişler ve ardından bir brendi içmişlerdi. Yoksa iki miydi? Bir elini alnına götürdü. Aslında üç de olabilirdi. Başının zonklamasına şaşmamalı.

Don hafifçe horluyordu. Dönüp ona baktı ve stres çizgilerinin çoktan solmaya başladığını görünce gülümsedi. Bir daha asla. Onun işinde daha aktif bir rol alacak, hesaplarını kendisi yapacaktı. Daniel'ın karanlık işlerinden bir sonuç çıkarsa, bunu sineye çekecek, yapabileceğinden fazlasını üstlendiğini itiraf edecek, aptalı oynayacak, ne verilirse kabul edecekti.

Cep telefonuna uzandı, gözlerini kısarak Natasha'dan gelen mesajı okudu ve ardından bir başka iniltiyle telefonunu yatağın üzerine bıraktı. Elbette gitmeliydiler, arkadaşlarının yanında olmalıydılar. Ama lanet olsun, uzun süre üzgün bir tavır takınmak zor olacaktı. Barbara'nın hepsine yetecek kadar kederli olacağını tahmin ediyordu. Tracy Ann? Bir bilmece vardı. Önceki gün yüzünde beliren rahatlama ifadesi hiç de yanlış değildi. Belki de

Michele daha sonra onu sessiz bir köşeye çekmeye çalışacak, kendi içine kapanık kabuğunu yoklayıp biraz bilgi almaya çalışacaktı.

Uyuyan kocasına bakmak için bir dirseğinin üzerinde doğruldu. Belki de Don'u onun üzerine salmak daha iyi olacaktı; Don onun sandığından daha dikkatli olduğunu kanıtlamıştı.

Gözlemciydi ama her şeyi görmemişti.

* * *

Tracy Ann banyo aynasının önünde çırılçıplak durdu ve parmağını omzundaki çürüğün üzerinde gezdirdi. Dokunulduğunda yumuşaktı, kolunu kaldırdığında neredeyse acı veriyordu. Birlikte onca yıl boyunca, evlenmeden önce ve sonra, Blake onu bir kez bile incitmemişti. Kazara bile. Onu nazik ve hassas bir adam olarak tanımlardı. Yine de parmaklarının etine battığını inkâr etmek mümkün değildi. Kasıtlı olarak. Acı çektirerek.

Gözleri dolarken başı öne eğildi. Hem Blake'in hem de Daniel'ın vücudunda bıraktığı izler başka bir şeydi, kalbinin üzerindeki ağır yük başka bir şey. En iyisi için ne yapmalıydı? Bilmiyordu. Blake'in şüphelendiği çok açıktı. Gerçeği bilse daha mı iyi olurdu? Daniel'ın çektiği videoyu düşündüğünde gözlerini sıkıca kapattı ve bir damla gözyaşını yanağından aşağıya doğru itti. Ne kadar çirkin ve iğrençti. Ne kadar ahlaksız görünmüştü.

Ve şimdi, ona ne olacaktı? Daniel onu bilgisayarına yüklediğini söylemişti. Natasha onu bulacak mıydı? Keşke Tracy Ann o aptal öpücükle, hayatının o iffetsiz bölümünün neredeyse masum yetinmek yerine tüm olayı ona itiraf edecek kadar cesur olsaydı. O zaman ona söyleyebilirdi ama şimdi söyleyemezdi. Ölünün arkasından kötü konuşamazdı. Yani ölümde bile Daniel kazandı.

Natasha videoyu bulursa, Blake' gönderecek kadar kızacak mıydı? Tracy Ann bilmiyordu. Bir zamanlar öyle düşünmezdi ama arkadaşı son birkaç yılda değişmişti. O değişmişti.

daha sert, daha kırılgan hale geldi ve sonra o entrikacı, çıkarıcı küçük pislikle evlendi.

Ve şimdi o ölmüştü. Ve Tracy Ann, Blake'in bu olayla bir ilgisi olabileceğinden korkuyordu.

* * *

Barbara akşam yemeği için herhangi bir restorana gitmeyi reddetti. Ralph'a, 'İstersen sen git,' dedi. 'Don'a seslen, onlarla takılıp takılamayacağını sor. Geçen gece seni onunla sohbet ederken gördüm. *Bugünlerde karısıyla olduğundan daha fazla çaba sarf ediyordu.*

"Yiyecek bir şeyler almamız lazım.

Tüm eğlence ve oyunlar için güçlerini yüksek tutmak için. Dans için. Yaşadıkları güçlü seks hayatı için. Hepsini kusmak, aylardır biriktirdiği tüm zehri boşaltmak istiyordu. Eğer başlarsa, kin ve kızgınlık dolu bir yığın halinde dışarı sızacaktı. Ve bunun hiç durmayacağından emin değildi. Bir elini yüzünde gezdirerek öfkesini sildi. Başını kaldırdığında gözlerinde sadece yenilgi vardı. "Aç değilim.

Ralph bir an ona baktı, sonra omuz silkti. "Ben büfeye uğrayacağım. İstersen sana bir şeyler getirebilirim.

Nazik davranıyordu. Emekli olduğundan beri olduğu gibi dikkati dağınıktı. Sanki her şey çok fazla çaba gerektiriyormuş gibi. Sanki karısı asgari düzeyden fazlasını hak etmiyormuş gibi.

"Hiçbir şey istemiyorum. Sesi artık keskin, kesici, neredeyse hırçındı. Ses tonunun onu üzüp üzmediğini görmek için bakmadı, üzülsünse kendini suçlu hissedeceğinden ya da üzülmese daha da mutsuz olacağından korkuyordu.

Ayağa kalkmadan önce kabin kapısının arkasından kapanma sesini duyana kadar bekledi. Balkonda, batmakta olan güneş kıyı şeridinde bir parıltı yayıyordu. Barbara parmaklıklara yaslandı ve ışığın azalmasını izledi, değişen renklere odaklandı, dikkat isteyen düşüncelerden herhangi birine yer vermeyi reddetti.

Karanlık çökerken, sahil boyunca ve denizde rastgele ışık tanecikleri belirmeye başladı. İşte o zaman Daniel kendini

kafasına geri döndü. Çok yerindeydi. Karanlık günlerinde ona ışık olmuştu. O gitmişti. Eve döndüklerinde yardım bulmaya çalışacaktı. Kendisi ve Ralph için. Belki ilişkileri kurtarılabilirdi. Belki de. Ama Daniel'in hayatına kattığı o ışık, o sihir gitmişti ve onu umutsuzca özliyordu.

Ralph'a yalan söylememişti; aç değildi ama yorgundu. Kulübeye döndüğünde *rahatsız etmeyin* levhasını açtı ve pamuklu bir gecelik giyip yatağa girmeden önce asgari abdestini aldı. Ralph dönmeden önce uykuya dalmıştı.

Sağlam bir gece uykusu onu biraz teselli etti. Sabahın erken saatlerinde telefonuna Natasha'dan gelen mesaj da öyle. Neredeyse bir çağrı. Barbara'nın ilk düşüncesi mesajı görmezden gelmek, ikincisi ise böyle bir inek olduğu için kendini kınamak oldu. Bu onun en iyi arkadaşıydı. Kocasını kaybetmişti. Yas tutan eş rolü onundu. Barbara eski güvenilir yüzünü takınacak ve ona destek olmaya gidecekti.

Daniel'le evli olan arkadaşıyla dertleşir, Tracy Ann'i, Daniel'in ilişki yaşadığı kadını, onun yerine seçtiği kişiyi görmezden gelir ve Daniel'in hayatına getirdiği ışığı hatırlamaya çalışırdı.

Sonunda ondan ne kadar nefret ettiğini unutmaya çalışacaktı.

Natasha hâlâ huzursuzdu. Kanepede oturarak geçirdiği bir dakika dayanabileceği kadardı, sonra ayağa kalktı ve yerde volta atmaya başladı. Birkaç dakika balkonda durup sahil şeridini izledi, gözleri kendilerine doğru gelen ve her şeyi değiştirecek bir haber getirebilecek motorlu teknenin izini aradı.

Arkadaşlarına hemen gelmelerini söylemiş olmayı dileyerek, düzenli bir kararsızlık döngüsü içinde telefonunu eline alıp bıraktı. Emilio'nun kahvaltayı toplamak için gelmesi sınırlı bir oyalanma sağladı. Çok iyi bir konuşmacı olmadığını zaten kanıtlamıştı ama daha önce hava durumu ya da o gün için planladıkları gezi hakkında yorum yapabilirken, şimdi söyleyebileceği hiçbir şey yoktu. Daniel'in derisini, yağlarını ve kaslarını keserken keskin bıçaklar kullandıklarını umduğunu söylemediği sürece.

Emilio taze süt ve temiz bardaklar getirmişti. Tek kelime etmeden her şeyi yerine koydu ve ortalığı topladı. Emilio onu sinirlendirmişti ve işini bitirdiğinde çok sevinmişti.

"Gitmeden önce sizin için yapabileceğim başka bir şey var mı hanımefendi?"

Doktor gibi onun da kocasının ölümüyle bir ilgisi olduğundan şüphelenip şüphelenmediğini merak etti. Ya da temizlemek zorunda kalmasına içlerlemiş miydi?

Arkasında bıraktığı pisliği temizlemek için. Daniel'ın ölümüyle yarattığı karmaşayı. "Hayır, hiçbir şey yok, teşekkür ederim.

O gidince telefonunu tekrar eline aldı. Neredeyse dokuzdu. Arkadaşları yakında burada olacaktı. Onun için burada olacaktı. Her şeye rağmen. Tracy Ann'in uygunsuz öpücüğüne, Barbara'nın aptalca aşkına ve Michele'in başına gelenlere rağmen. Onlara çok ihtiyacı olduğu şu anda yanında olacaktı.

Kapının zili çaldığında neredeyse rahatlayarak haykıracak ve aceleyle kapıyı açacaktı. İşte oradaydılar, arkadaşları ve kocaları, dar koridorda bir araya toplanmışlardı, Natasha rahatlamış bir şekilde gülerken, üzüntüden ağlayana kadar, onların inanamama ve sempati çılgınlıkları, eller ve kollar, sarılmalar ve öpücüklerle doluydu. "İçeri gelin, içeri gelin," dedi, geri çekildi ve onları içeri buyur etti. "Gördüğünüz gibi bana çok iyi davrandılar.

Natasha'nın diğerlerinin düşündüğünü tahmin ettiği şeyi seslendiren Michele oldu; yüksek sesle söylediği "Lanet olsun!" herkesi gülümsetti ve rahatsız edici sessizliği bozdu.

Natasha onları salon bölümüne doğru götürdü. 'Daniel buna bayılmaz mıydı? Yürüyüşe bayılırdı. Gülümsemek için kendini zorlayarak döndü. "Kahve ya da çay isteyen var mı? Sanki bu sosyal bir etkinlikmiş ve kendisi de malikânenin hanımefendisiymiş gibi. Arkadaşlarının garip bakışlarını yakaladı ve güldü. Kırılğan, hüznü bir ses. 'Hiçbir şey sizi bir eş öldüğünde nasıl davranacağınıza hazırlayamaz. Görünüşe göre hemşireyken kullandığım başa çıkma stratejisine geri dönüyorum. Profesyonel ama biraz ol.

"Şimdi bunu yapmana gerek yok," dedi Michele, bir kolunu ona dolayarak ve onu bir koltuğa götürerek. 'Biz senin için buradayız. Otur ve bizimle konuş.

Natasha kanepeye itilmesine izin verdi. Bütün gözlerin üzerinde olduğunu hissetti, araştırıyor, inceliyorlardı. Ağlamalı mıydı? Ulumalı mıydı? Eğer isterse, iyi bir rol yapabilirdi. Ne de olsa, yıkılmış bir kederin gerçekliğini yeterince sık görmüştü. Makul bir keder taklidi yapmak çok zor olmazdı. Eğer Daniel'ın bunu hak ettiğini düşünen küçük bir parçası bile olsaydı, bunu yapardı. Ama yoktu. Zerre kadar. Bir atom bile.

Kardeşiyle yaptığı telefon görüşmesinden beri her Şey yerli yerine oturmaya başlamıştı. Michele'in Daniel'a her baktığında attığı hançer bakışları, Tracy Ann'in itirafı, Barbara'nın saplantısı. Arkadaşları iyi insanlardı. Natasha onları uzun zamandır tanıyordu. Onları böyle davranmaya iten tek bir Şey olabilirdi. Daniel. Son birkaç saat içinde kafasına dank etmişti. Arkadaşlık gruplarına bir engerek yılanı getirmişti.

'Bu sabah otopsi yapacaklar,' dedi. 'Umarım yakında ölüm nedenini öğreniriz. O zaman gemi rotasına geri dönebilir.

"Açıkçası bulaşıcı bir Şey değil.

Natasha Tracy Ann'e baktı. Daniel'ı öptüğünü itiraf eden kadına. Jakuzide onun yanında çok rahat görünüyordu. Yüzünde pişmanlık çizgileri vardı. Bunlar Natasha'nınki kadar sahte miydi, yoksa onu gerçekten özlüyor muydu? Natasha onun kötü giden evliliğinden bir kaçış yolu muydu, yoksa evliliğinin sebebi mi? "Belli ki," dedi Natasha'nın doğrudan gözlerinin içine bakarak. "Yoksa her neyse yakalardın. Tracy Ann'in yüzündeki hızlı Şok ifadesini görünce sözlerine pişman oldu, gözleri Blake'e kaydı ve aynı hızla uzaklaştı. Hasar kontrolü, Natasha bu konuda iyiydi. Odada bir el salladı. 'Hepiniz fark etmişsinizdir. Neredeyse her gün beraberdik. O lanet yemekten dönerken otobüste birlikteydik. Başını iki yana salladı. 'Yediği bir Şey olmalı. Hemen her Şeyi denemeyi sevdiğini bilirsiniz.

Herkes onaylarcasına başını salladı. Sessizlik çöktü. Hiçbirinin bozmak istemediği ya da nasıl bozacağını bilmediği ağır bir sessizlik. Natasha'nın güvenlik görevlisinin ne kadar sürede geleceğine dair hiçbir fikri yoktu. O gelmeden önce arkadaşlarıyla konuşması aniden önemli göründü. Kollarını kendi etrafında sararak bir kez sallandı, sonra ayağa kalktı. "Dinle, kabalık etmek istemem ama kız arkadaşarımla biraz yalnız kalabilir miyim?

Üç adamın ne kadar çabuk ayrılmayı kabul ettiklerini görmek neredeyse eğlenceliydi; Ralph rahatladığını gizlemeye bile çalışmıyor, diğer ikisi ise oldukça zayıf bir çaba gösteriyordu.

Natasha homurdanarak yerine oturmadan önce onların gitmesini bekledi. "Pekâlâ, onlar da aradan çıktığına göre, artık işe koyulalım, ha?

Koltuğunda arkasına yaslandı, böylece arkadaşlarına teker teker bakabildi, gözleri her birinin üzerinde tepeden tırnağa ve geriye doğru gezindi. "Pekâlâ, söyleyin bakalım, Daniel'i hanginiz öldürdü?"

Michele hem Barbara'nın hem de Tracy Ann'in şoktan nefes nefese kaldıklarını duydu. Natasha'nın kederinin son derece eksik olduğunu fark etmeseydi kendi tepkisi de benzer olabilirdi. Eğer Don ölmüş olsaydı, Michele perişan bir halde olurdu. Çay ve kahve ikram etmez, siyah olabilecek ama yine de seksi kimliğini haykıran bir kıyafetle öldürmek için giyinmezdi.

Natasha'nın Daniel'i öldürenin onlardan biri olduğunu düşünmesi ilginçti. Erkeklerden biri değil. Zehrin bir kadın aleti olduğu varsayımıyla mı çalışıyordu? Kendisi de pek çok hastasını zehirleyen kötü şöhretli doktor Harold Shipman'ı çok iyi tanıyor olmalıydı.

"Don ben olduğumu sandı," dedi ve üç çift şaşkın gözü üzerine çekti. Ellerini teslimiyetle havaya kaldırdı. "Değildi, gerçekten.

"O zaman neden öyle olduğunu düşündü?

Michele ellerini kanepeye bıraktı, parmakları kumaşın yumuşak pelüşünü okşuyordu. "Kigomasha'daki pazarda ayrıldık. Beni bulduğunda çantama bir şey koyuyordum. Öyle göründüğümü söyledi," işaret parmaklarını havada kıvırdı, 'kaçamak'. Daniel öldüğünde, tehlikeli bir şey aldığımı düşündü.

"Ama sen mi? Barbara söyledi.

Michele dönüp ona ters ters baktı. 'Tabii ki almadım! Aldığım şey sahte bir Rolex'ti. Gelecek ayki yıldönümümüzde ona hediye edecektim.

"Ama neden Daniel'i öldürmek isteyeceğinizi düşündü? Tracy Ann sordu.

Michele *sen* vurgusunu duydu ve zihinsel olarak sırtını sıvazladı. Haklıydı. Tracy Ann ve Daniel arasında her ne olduysa iyi bitmemişti.

"Evet, bunun cevabını ben de bilmek isterim. Natasha öne doğru eğildi, dirseklerini dizlerine dayadı, bakışları niyetliydi. "Don neden böyle bir sonuca varsın ki?

'Ölümler hakkında kötü konuşmaktan hoşlanmam-'

"Ama yapacaksın? Natasha yüksek sesle burnunu çekti ve kollarını göğsünde kavuşturarak arkasına yaslandı.

"Don'un neden böyle bir sonuca vardığını bilmek ister misin? Michele devam etmeden önce Natasha'nın sarsak bir şekilde başını sallamasını bekledi. "Tamam, söyleyeceğim. Çünkü senin kıymetli Daniel'in çıkarıcı, işbirlikçi küçük bir pislikti. İşte bu yüzden! Kelimeleri ağzından çıkarmak iyi hissettirmişti. Tek pişmanlığı, bunları ona söylememiş olmasıydı. O piçle yüzleşmemişti. Arkadaşlarının yüzlerindeki ifadeye baktı. Sadece Barbara dehşete düşmüş görünüyordu. Natasha ve Tracy Ann sanki söyledikleri yeni bir şey değilmiş gibi bakıyorlardı. "Üç ay önce Don, Daniel'a işlerinin pek de iyi gitmediğinden bahsetmişti. Aslında, sonradan öğrendiğime göre, Don gırtlığına kadar borca batmıştı. Birkaç gün sonra Daniel bir yatırım fırsatından bahsetti. Kesin bir şey olduğunu söyledi. Onun nasıl olduğunu bilirsiniz... çok ikna ediciydi. Eğer Don bana bundan bahsetseydi, şüphelenirdim. Daniel'in hayırseverliğin devasa egosuyla başlayıp bittiği bir adam olduğu sonucuna çoktan . Ama Don beni endişelendirmeden her şeyi halletmek istedi, bu yüzden borç para aldı ve işe koyuldu. Michele içini çekti. "Ve iyi de oldu. Çok para kazandı.

Barbara, "Daniel iyi bir şey yapmışa benziyor," dedi.

"İyi bir şey. Michele başını iki salladı. 'Hayır, ben haklıydım. Daniel'in gizli bir gündemi vardı. Birkaç hafta sonra tekrar karşılaştıklarında ve Don ona tavsiyeleri için teşekkür ettiğinde Daniel

şok olmuş görünüyordu. Bunu sadece bir sohbetin parçası olarak söylediği ve Don'un bu bilgiyi kullanmasını beklemediği konusunda ısrar etti. Kendisinden faydalanıldığı için dehşete düştüğünü söyledi ve hışımla çıkıp gitti. Michele gülümsedi. 'Dürüst olmak gerekirse Danielın hakkını vermek lazım, bu işi çok iyi biliyordu. Ertesi sabah Don'u aradı, aniden ayrıldığı için özür diledi, sonra da büyük, kocaman, hırıltılı kediye çantadan çıkardı. Don'un kullandığı bilgi kamuya açık değildi. Daniel ona söylediğinde ısrar etti ama tabii ki söylememiştii.

"İçeriden öğrenenlerin ticareti," dedi Tracy Ann. "Bu yasadışı, değil mi?"

Michele ona ters ters baktı. 'Tabii ki yasadışı. Cezai bir suç. Don hapse girebilir. Muhasebeci kurumu onunla ilişkisini keser. Mahvolur.'

Barbara hikayeyi takip etmeye çalışırken kaşlarını çatı. "Ama Don yatırım yapmadan önce bunu araştırmadı mı?"

"Ben de duyduğumda aynen böyle demiştim," dedi Michele, "ama görünen o ki Daniel yararlanmak için hızlı olmak gerektiğini vurgulamış, Don da parayı alır almaz hisseleri satın almış.

"Tamam," dedi Barbara, "ama öğrendiğinde onları tekrar satmış olamaz mı?"

Artık çok geçti. Daniel bir konuda haklıydı. Hız çok önemliydi. Ertesi hafta, şirket büyük bir atılım yaptığını açıkladıktan sonra hisse fiyatı sıçradı. Don şanslı olduğunu düşündü, hisseleri sattı ve borçlarımızı ödedi.

Natasha, "Ama Daniel ona gerçeği söyledi," diye tahmin etti.

"Evet. Don'a şirketin ertesi hafta bir duyuru yapmasının beklendiğini söylediğinde ısrar etti ama söylememiştii. Michele odadakilere baktı. 'Hepiniz kocamı tanıyorsunuz. Son derece dürüsttür ve asla yasadışı bir işe bulaşmaz. Dehşete düşmüştü. Ve sonra, hala her şeyi anlamaya ve ne yapacağına karar vermeye çalışırken, Daniel bıçağı sapladı. Don'dan kendisine vergi memurundan büyük miktarda para saklamanın bir yolunu bulmasını istedi. Tabii ki Don bunu yapamayacağını söyledi. Daniel'in aradığı şey olan vergi kaçırmanın cezai bir suç olduğunu ve yakalandıkları takdirde suçlamalarla karşılaşabileceklerini söyledi. İşte o zaman sevimli Daniel gerçek yüzünü gösterdi. Don ona yardım etmezse

vergi kaçakçılığından dolayı onu ihbar etmekten başka çaresi kalmayacağını söyledi.

"Anlamıyorum," dedi Natasha. 'Daniel da bu yüzden hapse girmez miydi?

Michele'in kahkahası tiz ve biraz da manyakçaydı. Arkadaşları kadar onu da ürkütmüştü. "Özür dilerim," dedi titreyen elini saçlarının arasından geçirerek. 'Çok uzun zamandır kendimi bir arada tutuyordum. Her şey bitmiş gibi görünürken dağılıyor olmak çok komik. Natasha bir cevap bekliyordu. Görünüşe bakılırsa, bunu onun için hecelemenin zamanı gelmişti. "Hayır, Daniel senin sinsisi, kurnaz, piç kocan yatırım yapmadı diye hapse girmezdi, değil mi? Bu seferki gülüşü üzgün ve yorgun bir sestir. "Zavallı Don, gerçekten de tam bir aptal; Daniel gibi bir uzman karşısında hiç şansı yoktu.

"Yani Don Daniel'ın istediğini yapmayı kabul etti mi? Barbara ve Tracy Ann aynı anda sordular. İkisi de gülmedi, sanki duyduklarından büyülenmiş gibi öne doğru oturdular.

"Don sonunda bana neler olduğunu anlattığında, seçeneklere baktık, ancak yetkilileri içermeyen herhangi bir seçenek yok gibiydi. Natasha'ya gülümsedi. "Belki şimdi Don'un neden Daniel'in ölümüyle bir ilgim olabileceğini düşündüğünü anlayabilirsin. Gülümsemesi soldu ve yüzünde çirkin bir ifade belirdi. "Dürüst olmak gerekirse, bundan paçayı kurtarabileceğimi düşünseydim onu gözümü kırpmadan öldürürdüm.

Yapacaktı. Yapmaya niyetliydi. Don'un şüpheleri doğrudu. Sadece yanlış küçük paketi seçmişti. Marketten aldığı değil. Tuvalet çantasının astarında saklı olanı. İlk planı uyku haplarından birkaçını ezmek, karışımı biraz yemeğe katmak, sonra Daniel'in uykusu gelene kadar beklemek ve onu denize atmaktı. Ama bunun kulağa gerçekte olacağından daha kolay geldiğini tahmin etti. Bunun yerine, sahip olduğu her düzgün mücevherin satışından elde ettiği parayı kullanarak, karanlık internetten bir kapsül siyanür satın aldı.

Bunu enine boyuna düşünmüş, gemideki son sabahlarında ona vermeyi planlamıştı. Tahmin ettiğinden daha nihai olacak son bir veda içkisi. Karaya çıkma karmaşası içinde, yere yığıldığında yardım bulmanın daha zor olacağını umuyordu. Ve

Geminin doktoru Daniel'in hastalığının nedenini tahmin edebilse bile, herhangi bir panzehirin verilebilmesi için çok geçti. Bir otopsi ayarlanabildiği zaman, siyanür izlerinin ortadan kalkmış olacağından emindi. Bunun bir önemi yoktu. Ondan kim şüphelenebilirdi ki? Elbette şimdi bir önemi yoktu.

Natasha'nın bakışlarını sakince karşıladı. "Yani onu ben öldürmedim ama öldüğü için üzgün olmadığımı da eminim. Michele başını öne eğdi. "Tek üzgün olanın ben olduğumu da sanmıyorum, değil mi?

Ama cevap veren Natasha değildi.

'Hayır, değilsin,' dedi Tracy Ann. 'O piçin kötü bir sonla karşılaşmasına sevindim. Boktan, korkunç bir ölüm olmasına da sevindim. Tam da hak ettiği şeydi!

O kadar beklenmedikti ki bir an için sessizlik oldu. Sonra herkes birlikte konuştu, birbirine karışan ve hiçbir anlam ifade etmeyen tiz, sert kelimeler.

Onları susturan kapı ziliydi, kafalar dönüyor, ağızlar açık, gözler kocaman.

Natasha titreyerek ayağa kalktı. Tüm duyduklarını sindirecek zamanı yoktu. Tracy Ann'in olaya daha fazla dram katıp katmayacağını öğrenecek zamanı da yoktu. 'Bu güvenlik görevlisi olabilir. Eğer öyleyse, olabildiğince çabuk ayrılın ve Tanrı aşkına, hiçbir şey söylemeyin. Bir arkadaşından diğerine baktı. 'Ciddiyim, kesinlikle hiçbir şey söylemeyin. Eğer sorarsa, biz çok iyi arkadaşız ve kocalarımız çok iyi anlaşırdı. Bahçemizde her şey güllük gülistanlıktı. Tamam mı? Bir onay istiyordu, neredeyse hırlayarak, "Tamam mı?"

Barbara sarsılmış görünüyordu. Michele'in söylediklerinden mi, yoksa Tracy Ann'in neşeyle söylediği kötü sözlerden mi kaynaklanıyordu bilinmez ama Natasha ona bakınca en zayıf halkanın kendisi olduğunu anladı. Kapının zili tekrar çaldığında, geçip bir elini onun omzuna koydu. "Her şey yoluna girecek, sakın ol, söylediklerimi unutma. Hepimiz birbirimizden memnunduk. Tamam mı?"

"Evet, evet, tamam."

"Tamam mı? Natasha kapıyı açmadan önce Michele ve Tracy Ann'in başlarını sallayarak onaylamalarını bekledi. "Emilio bana öğle yemeği falan getirmek istiyor olabilir. Öyle olmasını umuyordu. Güvenlik görevlisiyle konuşmadan önce bu konuşmayı bitirmek daha iyi olacaktı. Yüzüne nötr bir ifade yerleştirmeden ve kapıyı açmadan önce kendini sabitlemek için derin bir nefes aldı.

Kapı aralığında çerçevelenmiş figürü gördüğünde aklına gelen ilk şey yanılmış olduğuydu. Mürettebatın giydiği beyaz üniformalar hiç de seksi değildi. Yakından bakınca, polyesterin ürkütücü parlaklığı ve keskin kırışıklıklar ona soğuk, düşmanca ve doğal olmayan bir hava veriyordu. Onu giyen kadının sert ve gülümsemeyen yüzüne çok yakışıyordu.

"Bayan Vickery-Orme?

"Evet. Siz Gemi Güvenlik Subayı olmalısınız.

Evet, Allison Valentine. İçeri girebilir miyim?"

Natasha bunun aslında bir soru olmadığını tahmin etti. "Lütfen," dedi ve geri çekildi. Memurun küçük koridorda beklemesini bekleyen Natasha, onun yerine doğruca salona girdiğinde şaşırdı. Memurun uzun adımlarına ayak uydurabilmek için kendini neredeyse arkasından koşarken buldu, sonra aniden durduğunda neredeyse ona çarpacaktı.

Asık suratlı güvenlik görevlisinin gelişi, oturan üç kadının ayağa fırlamasına neden oldu. Yüzlerinde öylesine toplu bir suçluluk ifadesi vardı ki Natasha gözlerini tavana kaldırdı. Sanki her birinin alına suçluluk duygusu kazınmış gibiydi. "Arkadaşlarım başsağlığı dilemek için geldiler," dedi. "Onlar da tam gidiyorlardı.

Valentine'in gözleri sabit ve araştırıcıydı. "Birlikte mi seyahat ediyordunuz?

'Evet,' dedi Natasha. 'Biz yıllardır arkadaşız. Kocalarımız da öyle. Dostuz yani. Hepimiz arkadaşız.' *Kapa çeneni. Gevezeliği kes. Bir nefes al. Beynini topla.*

Valentine birinden diğerine dikkatle bakarak, "Her birinizle konuşmam gerek," dedi. "Ve kocalarınızla.

Natasha arkadaşlarının yüzündeki panik ifadesini gördü. Ne kadar masum olurlarsa olsunlar, Valentine'in tüm tavırları

korkutucu. Kadınların her biriyle tek başına konuşsa, kim bilir neler söyleyeceklerdi. Hızlı bir karar vererek gülümseyerek memura döndü. 'Kalsalar daha mı kolay olur? Hepimizle birlikte konuşabilirsiniz. Arkadaşlarına döndü ve Valentine'den gizli onlara göz kırptı. "Kalmanızın bir sakıncası olmaz, değil mi?"

Kadınlar birbiri ardına başlarını sallarken Valentine, "Bu ilk bilgi toplamayı kolaylaştırır," dedi.

"Tamam," dedi Natasha. "O zaman anlaştık. Sanki hepsi lanet olası bir parti için anlaşmışlardı. Arkadaşlarına el sallayarak yerlerine oturmalarını işaret etti. "Sanırım hepimiz biraz kahve içebiliriz. Aslında kendisi de bir şeyler içebilirdi ve arkadaşlarının yüzlerindeki ifadeye bakılırsa onlar da içebilirdi.

Valentine boş kanepeye oturarak, "Kahve iyi olur," dedi. " beklerken, belki size isimlerinizi ? iPad'in ekranına dokundu, bir süre dikkatle baktıktan sonra başını salladı. "Sakıncası yoksa?" Gözleri Tracy Ann'in üzerinde sabitlendi.

"Hayır, evet, elbette. Tracy Ann tökezledi ve gülümsedi. 'Ben Tracy Ann Robinson. Kocam Blake.'

Valentine ekranına dokundu, sonra Michele'e baktı.

'Michele Turner. Kocam Don Turner.'

Teşekkür . Ve son olarak...' Valentine Barbara'ya baktı.

"Barbara Gittens. Kocamın adı Ralph.'

"Teşekkür ederim. Valentine ekrana birkaç kez daha dokundu. "Pekâlâ, tam kadro belirlendi.

Natasha, elinde dolu bir fincan kahveyle karşıya geçerken bu sözleri duyunca durdu ve biraz sendeledi. Sanki hepsi korkunç bir oyunun oyuncularıydı. Kahve fincanlardan birinin kenarından taşmış ve tabağın içinde birikmişti. "Hâlâ deniz bacaklarım yok," diye kendini mazur gösterdi. Dökülmemiş kahveyi Valentine'a uzatarak içecek istasyonuna döndü. Güvenlik görevlisinin söyleyeceklerini duymayı daha ne kadar erteleyebilirdi? Natasha'nın beklediğinden daha erken gelmişti. Otopsinin mümkün olduğunca çabuk yapılması için torpil yapıldığını tahmin ediyordu.

Dakikalar sonra, önündeki masada dokunulmamış kahvesiyle otururken, ellerini dizlerinin üzerine koyarak arkasına yaslandı. Güvenlik görevlisinin yüz ifadesinde kendini tutması gerektiğini söyleyen bir şey vardı. Beklemek yardımcı olmuyordu ama bunu çabucak sona erdirebilirdi. "Otopsinin yapıldığını varsayıyorum.

Güvenlik görevlisi bu açık sözlü soru karşısında şaşırdıysa da bunu belli etmedi. "Evet, . Ameliyatın yapıldığı özel kliniğin başındaki doktordan bir telefon aldım. Natasha'dan arkadaşlarına bakarak duraksadı. "Toksikoloji raporları henüz gelmedi, ancak klinik konuyla ilgili kapsamlı bilgilerine dayanarak bir sonuca ulaştı.

Konu mu? Natasha kaşlarını çattı. 'Kocamı mı kastediyorsun? Onun hakkında nasıl bir şey biliyorlar?

Zanzibar'a gelmek Daniel'ın fikriydi. Michele ne demişti... Daniel gizli bir amacı olmadan hiçbir şey yapmazdı.

Ona söylemediği başka ne vardı?

Valentine şaşkın görünüyordu. "Kocanız mı? Sonra kaşları . "Hayır, özür dilerim, yanlış anladınız. Elini kaldırdı. "Yanlış kelime seçimi, beni affedin; belki de durum daha anlamlı olurdu. Kocanızın ölüm nedeninden bahsediyordum.

Natasha bir an için elini alnına götürdü, sonra kahveye uzandı ve birkaç yudum aldı. Belki kafein kafasını temizler, gri hücrelerin çalışmasını sağlardı, çünkü herhangi bir şeyi anlamlandırmakta zorlanıyordu. "Sonuçta koleraydı, değil mi?

Valentine başını salladı. "Bulmayı bekledikleri şey buydu, ama değildi. Kahvesini yudumladı, sonra fincanı tabağına geri koydu. "Buldukları şey karaciğer, yemek borusu, mide ve konjonktivada kanamalardı. Ayrıca serebral kortikal ödem de keşfettiler.

"Ne? Barbara sanki tercüme edebilecekmiş gibi Natasha'ya baktı.

Yapabilirdi. "Basitçe söylemek gerekirse, Daniel'in iç kanama ve beyindeki şişme nedeniyle öldüğünü söylüyorlar.

"Ama bulaşıcı bir şey değildi, değil mi? Tracy Ann sordu. "Tehlikede değiliz, değil mi?

Michele sert bir sesle, "Her şey seninle ilgili değil," dedi. Tracy Ann ona ters ters baktı. "Ve sen endişelenmiyor musun?

Michele ondan uzaklaştı ve masanın karşısında sessizce oturup onları izleyen güvenlik görevlisinin olduğu yere baktı. "Kliniğin şey hakkında geniş bilgiye sahip olduğunu söylediniz, bunu tam olarak ne olduğunu bildikleri anlamına alıyorum, öyleyse neden bize söylemiyorsunuz?"

Güvenlik görevlisi sanki bilgiyi açıklamak için izin istiyormuş gibi Natasha'ya baktı. "Sanırım hepimiz bilmek isteriz," dedi.

Valentine yavaşça, "Klinik, kapsamlı bilgilerine dayanarak ölüm nedenini şelonitoksizm olarak belirledi," dedi.

Natasha arkadaşlarının gözlerinin üzerinde olduğunu hissetti, açıklığa kavuşturmasını bekliyorlardı. "Korkarım bunun ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok.

'Bu bir tür gıda zehirlenmesi. Dünyanın pek çok yerinde nadir görülür ama ne yazık ki yaygın olmasa da bu bölgede birkaç kez görülmüştür. Deniz kaplumbağası eti. Bu son cümleyi sanki her şeyi açıklıyormuş gibi söyledi.

Natasha daha akıllıca davranmadı ve başını salladı. "Üzgünüm, anlamıyorum; Daniel'in deniz kaplumbağası eti yediğini ve bunun onu öldürdüğünü mü söylüyorsunuz?"

"Tam olarak kirlenmiş deniz kaplumbağası eti. Yıllar içinde çok sayıda vaka yaşandı. Sadece bir yıl önce bir kadın ve çocukları bu eti yedikleri için öldü. Yerel halktan yememeleri isteniyor ama bu bir lezzet olarak kabul ediliyor ve eski gelenekleri durdurmak zor.

"Daniel hemen her şeyi denerdi," dedi Natasha hüzünlü bir gülümsemeyle. "Her zaman yeni bir şey için ilk sırayı alırdı.

Tracy Ann, 'Onu öldüren şeyin bu olması ne kadar ironik,' dedi.

"Yediği o ahtapot yemekleri," dedi Barbara ürpererek. "Dürüst olmak gerekirse, tabağından kaymalarını bekliyordum.

"Ve şu deniz salyangozları," diye ekledi Michele. 'Onlar en kötüsü olmalıydı.

"Yani yeni bir şey mi deneyecekti? Valentine sordu. Herkes başıyla onaylayınca başını iki yana eğdi. 'Ama nereden bulmuş? Gemide servis edilmiyor. Mutfaktan kontrol ettim. Hepiniz Makangale Plajı'na gittiğinizde öğle yemeğinde de servis edilmedi. Zanzibar'ın herhangi bir yerinde başka bir vaka rapor edilmemiştir. Pemba'daki yetkililerle uzun bir konuşma yaptım.

Ada. Tam da bu durumdan kaçınmak için deniz kaplumbağası yakalama yasağını sıkı bir şekilde uyguladıklarını söylüyorlar.

"Ama dediğin gibi, eski gelenekleri durdurmak zor," dedi Natasha. Ayağa kalktı ve balkon kapısına doğru yürüdü. Daniel'in parçalara ayrılmış ve tekrar dikilmiş cesedinin, henüz görünen şehirde bir yerde, buzdolabının çekmecesinde yattığını hayal etti. *Parçalanmış ve birbirine dikilmiş*. Aynı şeyi kendi hayatı için de yapıp yapamayacağını merak etti. "Pazardaki tezgâhlardan birinden almış olmalı," dedi güvenlik görevlisine dönerek.

Michele başını salladı. 'Ama pazara gitmediniz. Deniz fenerine gittiniz ve biz öğle yemeği için otobüslerle ayrılmadan önce orayı ziyaret edecek vaktiniz olmadı.

"Deniz feneri," diye başını salladı Natasha. "Doğru ya. Son birkaç gün o kadar bulanık geçti ki neredeyse unutuyordum. Koltuğuna döndü ve vücudunu güvenlik görevlisine bakacak şekilde eğdi. "Şimdi hatırlıyorum, dönüş yolunda birkaç yiyecek dükkânı vardı; Daniel durup bakmak için ısrar etti. Bir elini ağzına götürdü, gözleri farkına vararak genişledi. "İşte buydu. Aman Tanrım, işte buydu. Sattıkları yiyeceklerden bazılarını denemek için ısrar etti. Ona bu kadar aptal olmaması için yalvardım, hijyenlerinin tehlikeli olabileceğini söyledim ama beni dinlemedi.

"Deniz feneri ile Kigomasha arasındaki sokak tezgahları mı?

'Evet, sadece birkaç tane vardı. Zamanın farkındaydım, bilirsiniz, otobüsler için. Onları kaçırmak istemedik, bu yüzden yürüyordum ama o ne sattıklarını araştırmakta ısrar etti. Bana yettiğinde bir şeyler çıgınyordu.

Valentine iPad'ine dokundu. 'Kaynak bu olabilir gibi görünüyor. Pemba'daki yetkililerle temasa geçeceğim. iPad'i yere bıraktı ve iç çekerek arkasına yaslandı. 'Dürüst olmak gerekirse, satıcıları bulmaları pek mümkün değil. Yerel halk yolcu gemileri geldiğinde para kazanmak için ortaya çıkıyor ve onlar gittiğinde ortadan kayboluyor. Eğer resmi pazardan ayrı bir yerdeyseler, muhtemelen herhangi bir şey satmak için lisansları yoktur.

"Yani kimse sorumlu tutulmayacak mı?

"Yetkililer ellerinden geleni yapacaktır. Ancak Valentine'in ses tonundan, kimsenin bu konuda bir şey yapmayacağını düşündüğü anlaşılıyordu.

sorumlu tutulmalıdır. 'Bu arada, böyle zor bir zamanda lojistikten bahsetmek zorunda kaldığım için üzgünüm ama korkarım ki bu gerekli. Elbette kocanızın cenazesinin İngiltere'ye gönderilmesini isteyeceksiniz. İsterseniz klinikten bunu sizin için ayarlamasını isteyebilirim. Sadece sizin adınıza hareket etmek için iznimize ihtiyacım var. Odaya şöyle bir göz gezdirdi. 'Kaptan, birkaç gün içinde Darüsselam'a varıncaya kadar yolculuğa devam etmek isterseniz bu kamarada kalabileceğinizi belirtti. Alternatif olarak şimdi gemiden inip bir uçağa binebilirsiniz ama kocanızın cesedini teslim etmek için gerekli evrakların tamamlanması birkaç gün sürebilir. Ayağa kalktı. 'Yetkililer herhangi bir bulaşıcı hastalık olmadığına ikna olduklarına göre, burada karaya çıkma iznimiz var, ancak limanda iki yolcu gemisi daha var, bu nedenle kaptan Wete'ye dönmeye karar verdi. Mümkün olan en kısa sürede yola çıkmak istiyor, bu da ne yazık ki hızlı bir karar vermeniz gerektiği anlamına geliyor.

Natasha ayağa kalktı ve elini uzattı. 'Çok yardımcı oldunuz, teşekkür ederim. Sanırım arkadaşlarımla birlikte gemide kalmam en iyisi olacak. Gerekli düzenlemeleri yapıp kaptana haber verirsiniz çok memnun olurum.

Valentine Natasha'nın elini tuttu. 'Bence doğru kararı verdiniz. Kaybınız için hepimiz içtenlikle üzgünüz. Herhangi bir sorunuz ya da endişeniz olursa lütfen benimle temasa geçin. Kaptanın da daha sonra sizi ziyaret edeceğinden hiç yok.

"Hepiniz çok nazıksınız," dedi Natasha, elini güvenlik görevlisinin güçlü, nemli kavrayışından çekmenin garip görünüp görünmeyeceğini merak ederek, eli bırakıldığında karar vermekten kurtulduğu için minnettar ve görevli, diğer üç kadına son bir kez başını sallayarak döndü ve kabini terk etti.

Tracy Ann, Daniel'ın ölümünün yol kenarındaki bir tezgâhtan yemek yemek gibi bir aptallık yüzünden olduğunu öğrendiğinde, gergin omuzlarının gevşediğini hissetti. *Blake bu işe karışmamıştı*. Güvenlik görevlisi gelmeden önce sarf ettiği çirkin sözleri hatırlamadan önce rahatlayarak havayı yumruklamak istedi. Söylediği her kelimedede ciddiymi ama keşke onları geri alabilseydi. Arkadaşlarının yüzündeki şok ifadesini görmüş ve bu sözlerin kendisinden gelmediğini, uzun zamandır tanıdıkları kişiden gelmediğini, Daniel'ın onu olmaya zorladığı kadından geldiğini söylemek istemişti. Onu yarattığı o hilekâr, iğrenç, hain sürtükten. Güvenlik görevlisi konuşurken bile, ağzından kaçırdığı sözler gözden uzakta, açıklanmayı bekliyordu.

Yalan söyleyebilirdi. Sadece Michele'i desteklediğini söyleyebilirdi. Tracy Ann arkadaşına baktı. Daniel'ın ona ve Don'a ne yaptığını bilseydi, başına gelenleri paylaşabilirdi. İçini yiyip bitirmesine izin vermek yerine, bu konuyu biriyle konuşmak iyi olurdu. Ama Daniel her ikisini de kendi sefaletleri içinde akıllıca tecrit etmişti.

Artık bunu unutmalı. Geride bırakmalı. O lanet videonun ortadan kaybolacağından emin olabilseydi her şey daha kolay olurdu. Natasha bilgisayarını ya da telefonunu karıştırırken bunu bulabilir miydi? Kadın

çok sakın görünüyordu. Muhtemelen şoktaydı. Gerçek yakında yüzüne çarpacaktı. Belki de o zaman telefon mesajlarına bakıp önümüzdeki boş günlerde ona ait tutunacak bir şeyler arayacaktı. Ve o korkunç, korkunç videoyu bulacaktı.

Tracy Ann onu sadece bir kez görmüştü. Bu, anıyı ruhuna kazımak için yeterliydi. Hayır, Natasha'nın bunu kazara bulmasına izin veremezdi. Gerçeği söylemesinin zamanı geçmişti. Arkadaşlarına anlatacak, bunu Blake'e anlatacağı hikâye için bir deneme olarak kullanacaktı. Artık bunu yapmak zorunda olduğunu biliyordu. Tahmin ettiği her neyse, bu gerçek değildi. Bunu bilmeyi hak ediyordu. Ve belki de her şeyi bilirse onu affedebilirdi.

Güvenlik görevlisinin söylediklerini tekrar dinledi.

'...bir an önce yola çıkmak istiyor, bu da ne yazık ki hızlı bir şekilde karar vermeniz gerektiği anlamına geliyor.

Natasha gemide kalmak istedi. Tracy Ann bunu bir işaret olarak kabul etti. Haftalardır zihnini tıkayan sıvıyı dökmenin zamanı gelmişti.

Güvenlik görevlisi gittikten sonra huzursuz bir sessizlik oldu. Sanki kimse nasıl ilerleyeceğinden emin değildi. Bu mükemmel bir fırsattı ama yine de sessizce oturdu ve doğru şeyi yapıp yapmadığını merak etti. Bazı sırların saklanması daha iyi değil miydi? Kendini konuşmaya zorlamak için o videonun tehdidini mi kullanıyordu? Affedilmeyi umuyordu. Natasha'dan, Blake'ten. Kendisinden.

"Hepinize bir şey söylemem gerekiyor," dedi, o kadar sessizdi ki kelimeler havada zar zor dalgalanıyordu. Boğazını temizledi, daha dik oturdu ve tekrar denedi. "Hepinize bir şey söylemem gerekiyor. Kelimeler bu kez çok yüksekti, gözler şaşkınlıkla ona bakmak için dönüp duruyordu.

Natasha bir elini kaldırdı. "Rahmetli kocam hakkında daha korkunç bir eleştiri olacaksa olmaz, lütfen.

Tracy Ann bakışlarını Natasha'nın kılere kilitledi. İlk kez mavi gözlerde gerçek bir keder olmadığını fark etti. Arkadaşı yorgun ve bitkin görünüyordu ama beklediği kadar yıkılmış değildi. Belki de sırları olan sadece o ve Michele değildi.

"Bu bir hikâye," dedi Tracy Ann. "Ben anlatacağım, eleştiri olup olmadığına kendiniz karar verebilirsiniz. Başlamak yerine ayağa kalktı, tezgahın altındaki buzdolabına geçti ve bir şişe

Şarap. "Umarım kendime yardım etmemin bir sakıncası ama çay ya da kahve bu hikâyenin tekerine çomak sokmaz.

Cevap beklemeden dört bardağa şarap doldurdu ve ikişer ikişer masaya götürdükten sonra tekrar yerine oturdu ve bardağın yarısını iki açgözlü, gürültülü yudumda içti. "Pekâlâ, geleneksel şekilde başlayayım, olur mu? Bardağı yere bıraktı ve elleriyle dizlerini kavrayarak arkasına yaslandı. "Bir zamanlar, her şeye sahip olan orta yaşlı bir kadın varmış. Güzel bir ev, harika çocuklar, ona tapan bir koca. Sonra bekar arkadaşı bir adamla tanışmış ve evlenmiş. Kendi kocası kadar yakışıklı olmayan ama heyecan, tehlike ...' kelimeleri aradı, '...cinsel çekicilik'. Sanki hepsi buymuş gibi, sanki onu böyle davranmaya iten şey tam olarak buymuş gibi başını salladı. "Blake'i seviyorum ama o çok...

"Sıkıcı mı? Tracy Ann bir kez daha ne diyeceğini bilemez hale geldiğinde Natasha, "Sıkıcı," dedi.

'Hayır, sıkıcı değil, güvenli. Blake güvenlidir.'

"Güvenli mi? Natasha alay etti. "ama, çürükleri gördük!

Tracy Ann bir an şaşkın şaşkın baktıktan sonra içini çekti. "Jakuziden çıkarken takılıp düşme konusunda yalan söylediğimi biliyor muydun? Cevap beklemedi. "Morlukları Blake'e açıklamak için yalan söylemek zorundaydım. Onlara Daniel neden oldu. Elimdekilere ve kalçamdakilere. Ona istediği bilgiyi için mutlu değildi. Blake'in onu hiç incitmediğini de eklemek isterdi ama ne yazık ki bu artık doğru değildi. "Blake'ten bir an bile şüphe etmedim. Onun beni sevdiğini biliyorum, ben de onu seviyorum. Ben sadece...' İçini çekti ve tereddütlü bir gülümseme verdi. "Neredeyse kırk yaşımdayım. Ben sadece bir erkekle yattım ve onu sevdim. Birden bir şey gibi hissettim, çünkü sen ve Daniel bir odaya girdiğinizde, etrafınızdaki hava çatırdıyor gibiydi-'

"Crackle! Natasha güldü.

"Hayır, o haklı," dedi Barbara. 'Her zaman yataktan yeni kalkmış gibi görünüyordun. Sanki üzerinizde bir tür statik yük varmış gibi.

Tracy Ann, "Statik bir yük," dedi. 'Evet, buydu. Ve sanırım nasıl bir şey olduğunu görmek istedim.

"Ne olmuş yani? Natasha şarabına uzandı ve bir yudum aldı. "Kocamı baştan çıkarmanın iyi bir fikir olacağına mı karar verdin?"

"Öyle değildi. Sanırım beni büyüledi ve belki de bunu belli ettim. Ona çok sık bakıyordum. Aptalca şakalarına biraz fazla içten güldüm. Şarabı bitirdi, şişeye uzandı ve bardağı yeniden doldurdu. "Birkaç ay önce havalı dairende verdiğin partiyi hatırlıyor musun?"

Natasha omuz silkti. "Çok parti verdik ama evet, hatırlıyorum.

"Banyoyu kullanmaya gitmiştim ama içeride biri vardı. Oturma odasına geri dönmek için döndüm ama Daniel oradaydı, yolumda duruyordu. Bana sırtıttı. "Seni boş yatak odasındaki banyoya götüreceğim," dedi ve elimden tutup beni kendine çekti. Tutuşu sıkıydı; istesem bile kaçabileceğimi sanmıyorum.

İstese bile. Tracy Ann onun elini tuttuğu anı, ondan cızırdayan enerjiyi hatırlayarak gözlerini kapadı. O koridor boyunca götürülürken şehvetin ilk titreşimini hissetmişti. Bir başkasını da yatak odasının kapısını itip onu içeri çektiğinde hissetmişti. Arkalarından hızla kapattığı kapının dibindeki ışık şeridi dışında her yer karanlıktı. Bir ışık düğmesi olmalıydı ama ona uzanmadı. yerine, tuttuğu eli, kızın göğüsleri göğsüne bastırana kadar çekti. Sonra onu bıraktı ve iki elini kızın poposunun kıvrımlarında gezdirdi, başparmakları elbisesinin yumuşak kumaşı arasından külotunun kenarını yakaladı.

"Öp beni," dedi.

Üzerinden akıp giden duygu dalgasının kölesiydi. İnançsızlık, arzu, basit şehvet. "Sanki gerçek değilmiş gibiydi," dedi arkadaşlarına. "Sanki birdenbire *Elli Ton*'da başrol oynamışım gibi. Ben de dediğini yaptım. Onu öptüm.

"Evet, bunu zaten itiraf ettin," dedi Natasha, sanki birdenbire her şeyden sıkılmış gibi.

Ama hepsi değil. Tracy Ann'in sözleri utançla doluydu.

Natasha ayağa kalktı. "Özür dilerim, lütfen kocamı nasıl becerdiğinin ayrıntılarını anlatma! Ağır bir şekilde tekrar oturdu ve

bardağa uzandı. Kadehi tuttu, şaraba baktı ama içmedi.

"Ben yapmadım," dedi Tracy Ann. 'Biz yapmadık. Bir süre öpüştükten sonra beni yatağa götürdü. Sevişeceğimizi sanıyordum; sevişmek . Tam anda, istediği her şeyi yapardım. Ne Blake, ne sen, ne de kendim umurumdaydı. O anda gözyaşlarının aktığını hissetti ve öfkeyle onları fırçaladı. Kendine acımanın, aşağılanmanın gözyaşları. Hâlâ canı yanıyor, hâlâ acıyordu. Muhtemelen hep de acıyacaktı. "Beni yatağa itti, sonra bir dakikalığına uzaklaştı. Kıyafetlerini çıkarıyor sandım ama odanın ışığını açmaya gitmişti. Kapıyı kapattı, böylece oda hala yarı karanlıktı. Ama tüm kıyafetleri hâlâ üzerindeydi. Orada durdu, bana baktı ve elbisemi kaldırmamı ve iç çamaşırlarımı çıkarmamı söyledi. Ben de aynen dediğini yaptım. Loş ışıktaki adamın yüz ifadesini yakaladığında bile şehvet değil, çarpık bir tür öfke gördüğünde şaşırılmıştı. Belki o zaman bile kaçmak için zaman vardı. Ama çoktan kaybolmuştu.

Natasha'nın gözleriyle buluştu, sonra iki arkadaşına baktı. 'Hepiniz beni tanıyorsunuz. Bayan Saygın. Yaptığım şeyi neden yaptığımı açıklayamam. Her şey çok fantastikti, bilirsiniz. Sanki kötü, hayır, çok kötü bir erotik gerilim filminin senaryosuna girmiş gibiydim.

"Ne oldu? Barbara'nın sesi kısılmıştı.

"Bana söyledi," dedi Tracy Ann, taşan ve sesini tıkayan gözyaşlarının arasından. 'Eğer beni becermesini istiyorsam, bunun için yalvarmam gerektiğini söyledi. Ve Tanrı beni affetsin, yalvardım. Bacaklarımı açtım, ona yalvardım ve yalvarmaya devam ettim.

"Ve o yaptı. Natasha'nın sesi alçak ve kırılgandı.

"Hayır. Tracy Ann o hüznü, acıklı kelimeyi fısıldadı.

Michele öne doğru oturdu, gözleri açılmıştı. "Ne?

"Hayır, yapmadı. Döndü, ana ışıkları yaktı ve bana sanki bir kanalizasyondan çıkmışım gibi baktı.

Natasha homurdandı. "Bana tüm bu sonra aslında hiçbir şey olmadığını mı söylüyorsun?

"Hiçbir şey olmadı mı? Tracy Ann'in kahkahası tiz, hafif manik bir sestti. "Bir şey olduğu kesin.

"Az önce dedin ki-

"Beni becermediğini söyledim ve becermedi de, ama yaptığı şey, o büyüleyici, karizmatik, tehlikeli derecede heyecan verici pislüğün yaptığı şey, her şeyi videoya çekmekti.

Natasha'nın ağız aniden kurumuştı. Şarap bardağına uzanıp bir yudum, sonra bir yudum daha alırken elleri titredi. İçmemesi gerekiyordu, neredeyse hiçbir şey yememişti ama aniden gerekli göründü. Arkadaşlarına şöyle bir bakınca onların da en az kendisi kadar şaşkın olduklarını anladı. "Anlamıyorum," dedi sonunda.

Tracy Ann dudaklarını birbirine bastırdı ve cevap vermeden önce yüksek sesle yutkundu. 'Beni sikmesi için yalvarırken videoya çekti. Bunun neye benzediği hakkında bir fikrin var mı? Sana anlatayım, olur mu? Aynen kulağa geldiği gibi görünüyor. İğrenç. Aşağılayıcı. Aşağılayıcı. Biliyorum çünkü bana gönderdi. O gecenin ilerleyen saatlerinde. İzledim, sonra Blake'e neden açıklamak zorunda .

"Neden?" diye sordu Barbara, duygudan yoksun bir sesle. 'Burada Daniel'dan bahsediyoruz. O böyle iğrenç bir şey yapmaz.

"Ağızından çıkanı kulağın duyuyor mu senin! Michele dedi ki. 'Söylediklerimin tek kelimesini bile duymadın mı? O kötü bir piçti.'

Barbara gözyaşları içinde ona baktı. "Ama neden? Neden böyle bir şey yapsın ki?"

"Şantaj," dedi Tracy Ann. "İstediği bilgiyi vermezsem videoyu Blake'e göndereceğini söyledi.

"Bilgi mi? Natasha, beyni umutsuzca yetişmeye çalışırken papağan gibi tekrarlamaya başladı. "Ne bilgisi? Ama aslında sormasına gerek yoktu; Daniel'in tam olarak ne aradığını biliyordu. Tracy Ann'in masum kocasından elde edebileceği her türlü içeriden bilgi.

"Anlamıyor musun, Natasha? Tracy Ann ona neredeyse acıyarak baktı. "Anlamıyor musun? Elinde telefonla tepemde dikilip beni videoya çekmiyordu. Her şey önceden ayarlanmıştı. Hepsi önceden planlanmıştı. Ne yaptığını çok iyi biliyordu.'

"Hayır. Natasha sert bir kahkaha patlattı. "Bana boş yatak odamıza bir tür video sistemi kurduğunu ve seni tehlikeye atmak için kasten içeri çektiğini mi söylemeye çalışıyorsun?

"Sana Daniel'in her şeyi uzun zamandır planladığını söylemeye çalışıyorum. Elini ona doğru uzattı. "Onunla tanışmadan önce bunun ciddi olmadığını, sadece bir kaçamak olduğunu söylediğini hatırlıyor musun? Hatırlıyor musun?

"Sanırım. Ama evet, net bir şekilde hatırlıyordu. Umutsuzca ihtiyaç duyduğu zamanlarda biraz eğlenceli olmuştu ama ilişkinin bir yere gideceğini sanmıyordu.

'Ve sonra onu Michele'in evindeki partiye getirip hepimizle tanıştırdın ve hepimiz onun çok hoş olduğunu düşündük-'

Michele sözünü kesti. "Başından beri biraz tehlikeli olduğunu düşünmüştüm.

Tracy Ann sözünün kesilmesine aldırmadı. 'Ve sonra birdenbire onunla yaşamaya başladın. Ve biz farkına bile varmadan, evlilik anlarından bahsediyordunuz.

"Blake'e erişebilmek için benimle evlendiğini mi söylemeye çalışıyorsun?

"Ve Don," dedi Michele. 'Evet, bunların hepsi çok mantıklı. Don, Blake ve Ralph buluşurlardı ama senin çeşitli erkek arkadaşlarından hiçbirini onlara katılmaya davet etmediler. Sadece onunla evlendiğinde Daniel da davet edildi.

"Haydi! Natasha ayağa kalktı ve kapıya doğru ilerleyerek parmaklıkların üzerinden uzaktaki sahile baktı. Garip bir şekilde, şimdi her şey anlamlıydı. Her şey. Arkadaşları hakkındaki merakı. Evlilik sözleşmesi. Evlilik sadece kısa ömürlü bir olay olacaktı. İstediğini elde etmesine yetecek kadar uzun. bakılırsa, istediği yolda ilerliyordu.

Onunla neden evlendiğini merak etmişti. Artık biliyordu. Bu maskaralığa daha ne kadar devam edecekti?

Daha ne kadar ?

Aklına gelen bu düşünce onu ürküttü. Balkona açılan sürgülü kapıyı çekti ve dışarı çıktı. Hafif bir esinti vardı. Denizin kokusunu alabiliyordu, hafif, burnunu kırıltıran mekanik bir şeyin kokusu, uzak taraftaki balkonda oturan her kimse, bariyerin üzerinden süzülen daha da hafif bir parfüm kokusu. Arkasında, arkasından kayarak kapanan kapıdan, arkadaşlarının hafif mırıltılı seslerini duyabiliyordu. İçeride deneyimlerini paylaşıyor olmalıydılar. En azından Michele ve Tracy Ann. Yoksa Barbara'nın da anlatacak aynı derecede korkunç bir hikâyesi mi vardı?

Ne kadar da aptalmış. Natasha'nın saçları yüzüne doğru savruldu ve düşmeye başlayan gözyaşlarını yakaladı. Daniel'la tanıştıkları geceyi hatırladı. İçkiler serbestçe akıyordu ve o da bundan faydalanmış, o gün uğraşmak zorunda kaldığı her şeyi unutmaya çalışırken içkileri geri devirmişti. Çünkü artık hiçbir şey ona kolay gelmiyordu. Sonra o geldi. Yakışıklı, gülümseyen, çekici. Ve onu dinlemişti.

Onun nazik davrandığını düşündü. Belki de öyleydi. Ama aynı zamanda onun ne kadar savunmasız olduğunu da görmüş olmalıydı. Ne kadar kırıldığını. Kendini sekse gömmeye çalışmıştı ama işe yaramamıştı. Ve sonra Michele'in evindeki o parti. Tracy Ann haklıydı. Ondan sonra her şey değişmişti. Daniel gelecekleri hakkında konuşmaya başlamıştı. Onun yanına taşınma daveti sürpriz olmuştu. İş hayatı etrafında patlarken iki eliyle sıkıca kavradığı bir sürpriz.

Arkasındaki kapının kayarak açıldığını duydu, ardından bir kolun omuzlarına dolandığını hissetti.

"İyi misin? Barbara Natasha'yı daha yakına çekerek, "İyi misin?" diye sordu.

'Evliliğin ve anneliğin beni dağılmaktan kurtaracağını sanmıştım. Ne kadar , değil mi?'

Barbara kulübeye doğru bir el salladı. 'Michele ve Tracy Ann öğle yemeğine gitmekten bahsediyorlar. çok şeyin olduğunu biliyorum ama bir şeyler yemen gerekiyor, neden sen de gelmiyorsun?

Arkadaşları ve kocaları kibarca havadan sudan konuşurken, o yeni bekar haliyle oturuyordu. Çok fazla görünmemeye çalışsalar da

Neşeliydi, canavar kocasının artık olmamasına sevinmemeye çalışıyordu.

Hayır, ondan bunu istemek çok fazlaydı. Her neyse, burada işleri bitmemişti. "Michele ve Tracy Ann üzücü hikâyelerini anlattıklarında sen de benim kadar şaşırmış görünüyordun.

"Evet, tabii ki öyleydin. Barbara küpeştede durmak üzere uzaklaştı, elleri küpeştenin kavisli ahşap çubuğu gevşekçe kavriyordu.

"Sizin de ekleyecek üzücü bir hikayeniz yok mu?

'Hayır, görünüşe göre şanslıymışım. Daniel'in sadece çekici tarafını gördüm.

"Gerçekten mi? Natasha bekledi ve arkadaşının elinin parmaklıkta sıkılaşmasını, basınç arttıkça parmak eklemlerinin beyazlaşmasını izledi. Ne gerginlik ama. Natasha bunun nasıl bir şey olduğunu biliyordu. Son birkaç yıl içinde her yanı beyazlamış gibiydi. Ama bu onunla ilgili değildi. Bu sefer değildi. "Çekici taraf, ha? Eğer bu doğruysa, o zaman onu neden öldürdün?

Barbara aniden dönünce Natasha irkilerek geriye doğru bir adım attı. "Sen delisin," dedi, sonra yanından geçip kapıyı açtı ve içeri süzüldü. "Tanrı aşkına!

Yüksek sesle ve beklenmedik bir şekilde edilen küfürler, kanepede baş başa ve el ele oturmakta olan Michele ve Tracy Ann'i susturdu. Michele, tüm dünyasının serbest düşüşte olduğunu belli eden bir ses tonuyla, "Sen hiç küfür etmezsin," dedi.

Barbara, "Artık iyice küfretmeye başladım," dedi. Şarap şişesine uzandı, salladı ve boş olduğunu görünce tekrar küfretti. "Lanet olsun, lanet olsun, lanet olsun.

"Bir buzdolabı dolusu var. Natasha onun arkasından içeri girmişti; boş şişeyi ondan aldı, yüksek sesle tıkırdadığı bir çöp kutusuna attı ve buzdolabını açtı. "Kutlama yapmak istersen şampanya bile içebiliriz.

Tracy Ann ayağa kalktı. "Ne haltlar !?

Barbara Natasha'ya doğru bir parmak salladı. 'Sor ona! Şimdi de beni Daniel'i öldürmekle suçluyor!

"Ne? Michele bir elini alnına götürdü. "Biriniz orada neler olduğunu açıklayabilir mi?

Barbara ağır ağır kanepeye oturarak, "Sana söylemiştim," dedi. "Natasha suçlayacak birini arıyor ve beni seçti.

"Suçluluk duygusu," dedi Tracy Ann. Natasha'nın hâlâ buzdolabının kapağını açık tuttuğu yere doğru ilerledi. 'Bu anlaşılabilir bir şey. Daniel'in o mikroplu eti yemesini engelleyemediğin için kendini suçlu hissediyorsun, bu yüzden de suçlayacak birini bulmaya çalışıyorsun. Barbara kolay bir aday. Hepimiz ondan ne kadar hoşlandığını biliyoruz. Natasha'nın eline uzandı ve onu diğer kanepeye doğru çekti. "Otur, bize çay yapayım.

Natasha gülmeye başladı. "Çay, lanet olası cevabın bu, değil mi?" "Bence şampanyadan daha iyi.

Barbara ayağa kalktı, buzdolabına doğru ilerledi ve bir şişe şarap çıkardı. Kapağını açtı ve en yakın bardağa doldurdu. 'İhtiyaç hisseden başka biri var mı? Yok mu? Kapağı yerine koymadan şişeyi yere bıraktı.

Tracy Ann çay yapmakla meşguldü. Sormadı, her biri için birer tane yaptı ve masaya koydu. "Biraz da yiyecek almalıyız," dedi umutla Natasha'ya bakarak. "Belki de şu kibar Emilio'dan bir şeyler getirmesini isteyebilirsin.

'Evet, hadi bunu lanet bir parti yapalım,' dedi Natasha. 'Ondan kağıttan şapkalar ve patlayıcılar almasını isteyebiliriz. Canavarın ölümünü kutlamak için bir parti.

"Kes . Barbara'nın sesi çatırdadı. "Kes şunu.

"Daniel'in yüzeysel cazibesine gerçekten , değil mi? Michele ona acıyan bir bakış attı. "Sana şaşırdım. Normalde çok-'

Ne? Çok mu mantıklı? Hayatım boyunca çok mantıklı davrandım, sadece-' Sözüünü yarıda kesti ve dudaklarını birbirine bastırdı, gözlerinden süzülen yaşlar yanaklarından aşağıya doğru düzensiz bir yol izliyordu.

'Biraz heyecan istedin,' dedi Tracy Ann. 'Tıpkı benim gibi. Bizimle oynadı.'

Barbara kadehini kaldırdı ve şarabından gürültülü bir yudum aldı, sonra da elinin tersiyle gözyaşlarını sildi. "Blake'in öğrenmesinden bu kadar korkmasaydın, bize söyleyebilir ve bizi fazladan kalp ağrısından kurtarabilirdin. Daniel'in ne kadar entrikacı bir pislik olduğunu bilseydi ona bu kadar aşık olmazdı. Bilseydi, her şey farklı olurdu. Michele'e bakmak için döndü.

"Ve sen! Eğer Don senden bu kadar korkmasaydı, sana neler olduğunu anlatırdı ve Daniel'ı daha erken durdurabilirdin. Michele ve Tracy Ann'e parmak salladı, sesi daha sert, daha yüksekti. "Siz iki eş ve aptal kocalarınız, Natasha ve onun canavar-

"Peki sen nasıl bir eşsin? Michele ayağa fırladı ve Barbara'ya ters ters baktı. 'Ralph'ı doğruyu söylemesi için cesaretlendiriyor olmalıydın, bu acınası yalanı sürdürmek için değil!

"Ne? Barbara kaşlarını çattı. 'Bu acınası bir yalan değil. Ralph emekliliği beklediğinden daha zor buluyor.

Michele konuşmak için ağzını açtı, sonra tekrar kapattı. Farkına vardığında gözlerindeki öfke kayboldu. "Bilmiyorsun.

"Görünüşe göre yok. Barbara bardağına baktı ve kalanını içmeyi, doldurmayı ve içmeyi düşündü. Belki de şişeyi ağzına boşaltmalıydı. Michele'in söyleyeceği şey her neyse, alkolik kayıtsızlık iyi bir seçenek gibi görünüyordu. Yüzünde aniden beliren sempatik, neredeyse acıyan ifadeden bunun kötü olacağını anlamak için zihin okuyucusu olmaya gerek yoktu. "Çıkar ağzındaki baklayı Michele, seni boğmadan önce.

"Ralph Don'a sır olarak söyledi.

Barbara homurdandı. "Madem sana söyleyerek bunu bozdu, sen de bana söyleyebilirsin.

"Kendi bildiğin gibi yap. Michele arkadaşının gözlerine bakmadı. "Ralph emekli olmadı. İşten çıkarıldı.

Natasha neredeyse eğleniyordu. Arkadaşları kendilerini o kadar kaptırmışlardı ki, henüz kimse onun suçlamasına yanıt vermemişti. "Beni dinleyen var mı? Dikkatlerini çekmek için el salladı. "Beni hatırladınız mı? Dul kadını?

"En azından *kederli* dul demeyecek kadar dürüstsün. Barbara elindeki şarap bardağını bıraktı ve çayı aldı. "Tracy Ann haklıydı; biraz yemek yemeliyiz.

"Kesin şunu! Natasha ona bağırdı, yüzü sinirli bir öfkeyle çarpılmıştı. 'Bundan sıyrılmaya çalışmayı bırak. Daniel'i sen öldürdün.

Tracy Ann kendini arabulucu olarak sundu. Natasha'ya yaklaşıp elini onun koluna koydu. 'Durman gerek. Olanlar için kendini suçlu hissetmeyi bırak. Daniel'in nasıl biri olduğunu hepimiz biliyoruz; kimsenin ne düşündüğünü umursamadan istediğini yapardı.

Natasha onun elini fırçaladı. "Yalan söyledim, tamam! Kanepeye geçti ve oturdu, siyah pantolonunun kıvrımlarını düzeltti, gömleğinin manşetiyle oynadı.

Michele onun yanındaki koltuğa oturdu. "Bir dakika bekle. Daniel'in yol kenarındaki tezgahın yemek yediği konusunda güvenlik görevlisine yalan söylediğini mi söylüyorsun?

"Kıza bir madalya verin. Natasha'nın sesi sertti. "Ben de tam olarak bunu söylüyorum.

"Ama..." diye başladı Tracy Ann, sonra durdu ve başını salladı.

Michele omzunun üzerinden Barbara'nın oturduğu yere baktı, görünüşe göre umursamazdı. "Suçlamanda ciddi olamazsın.

Sanki bu Natasha'nın uyduracağı bir şeymiş gibi! "Makangale Plajı'ndaki o otelde yediğimiz öğle yemeğini düşünün. Açık büfe bir öğle yemeği, hepimiz kendimize yardım etmek için yukarı çıktık.

Michele ve Tracy Ann hep bir ağızdan 'Doğru,' diye cevap verdiler.

"Daniel masaya en tuhaf ve harika şeylerden oluşan bir tabakla geri geldi, hatırladınız mı? Devam etmeden önce her iki kadının da başını sallamasını bekledi. "Barbara bıçağının ucuyla tabağındaki bir şeyi işaret edip beğenmediğini söylediğinde neredeyse bitirmiştik.

Tracy Ann başını salladı. "Hatırlamıyorum-

"Hatırlayıp hatırlamaman umurumda değil," diye hırslayarak sözünü kesti Natasha. "Sana ne olduğunu anlatıyorum. Barbara çok zekiydi. Daniel'e teklif etme hatasını yapmadı - hayır, bu çok açık olurdu - ama onun dikkatini çekecek kadar yüksek sesle konuştu ve bunun hoşuna gitmeyecek kadar şüpheli olduğunu söyledi. Natasha oturmuş, gözlerini kırpmadan önüne bakan Barbara'ya baktı. "Hatırlıyorum, "biri benim en sevdiğim kelimeyi mi söyledi" dedi ve tabağını ona vermen için uzattı. Hepsini yedi, size yanıldığınızı ve çok lezzetli olduğunu söyledi.

Tracy Ann, "Ama eğer büfeden aldıysa, bu Barbara'nın suçu değil," dedi. "Yemediği için şanslıymış gibi görünüyor. Arkadaşına gülümsemek için başını çevirdi. "Seni de kaybedebilirdik.

Michele onun elini tuttu. "Hayır, Natasha'nın bunu kastettiğini sanmıyorum.

Kafası karışan Tracy Ann tekrar Natasha'ya baktı. "Tanrı aşkına, neler oluyor?

'Her neyse, büfeden gelmedi. Biliyorum çünkü Barbara'nın onu çantasından çıkarıp eline koyduğunu ve sonra da tabağına gördüm. İhtiyatlıydı ve şans eseri ona doğru baktım. İlk başta, o sabahki kahvaltısından bir şeyler atıştırdığını düşündüm. Dürüst olmak gerekirse, Daniel'e uzattığı zaman bile şüphelenmedim. Odanın öbür ucunda Barbara'nın gözleriyle karşılaştı. "Yüz ifadenizin değiştiğini izlediğimi hatırlıyorum.

Yüzünüzden geçen memnuniyet ifadesini. Anlamadım tabii ki. Nasıl anlayabilirdim ki?'

'Ama...' dedi Tracy Ann, sonra yine durdu.

"Tanrı aşkına, *ama*'dan başka bir şey söyler misin!

Tracy Ann kendini savunmak istercesine kollarını göğsüne sardı; bu Natasha'nın yanına gidip onu yumruklamak istemesine neden oldu. Gerçekten de yorucu bir kadındı.

"et, olur mu?

'Güvenlik görevlisine neden yalan söylediniz? Neden onlara yemekten bahsetmedin?

"Onlara en eski arkadaşımın kocamı kasten öldürdüğünü mü söyleyeceksiniz?

Tracy Ann kollarını çözdü ve neredeyse meydan okurcasına çenesini kaldırdı. "Eğer söylediğin buysa.

Natasha ayağa kalktı, öfkeden vücudu kaskatı kesilmişti, adımları sarsıntılıydı, odanın içinde yürürken arkadaşlarından uzaklaşmaya ihtiyacı vardı. *Arkadaşlarından, ha!* Tracy Ann'e ters ters bakmak için döndü. 'Bana inanmıyor musun? Böyle bir şeyi uyduracağımı mı sanıyorsun?

"Daniel'in yol kenarındaki tezgahdan yemek yemesiyle ilgili hikayeyi sen uydurdun, değil mi?

Tracy Ann'in tarafını tutmaya karar verdiği belli olan Michele başıyla onayladı. "Evet, söyledin. Yani ikna edici bir yalancı olduğunu çoktan kanıtladın.

"Sanırım hepimiz öyle olduğumuzu kanıtladık, öyle değil mi? Natasha alaycı bir şekilde konuştu.

"Kesin şunu, hepiniz! Barbara ayağa kalktı ve elleri kalçalarında, onlara dönük bir şekilde durdu. 'Evet, yaptım, tamam. O piçi öldürdüm. Ve yine olsa yine yaparım. Birinden diğerine baktı, bakışları her birinin yüzünde gezindi. 'Ve içinizden birinin bile size şans verilse aynı şeyi yapmayacağına inanmıyorum. O yüzden bu işi sizin için yaptığım için minnettar olun.

Tracy Ann, Michele'in kolunu tuttu ve duyduklarına inanamıyormuş gibi Barbara'ya bakarken ona sarıldı. "Onu sen öldürdün!

'Ve sen miydin? Onu durdurmak için?'

"Yapardım. Cevap veren Michele'di, sesi sert ve kararlıydı.

'Bana yalan söyledi, beni kullanıyordu. Yani evet,' dedi Natasha. "Ben de aynısını yapardım. Tracy Ann'e baktı. "O videoyu Blake'e göndermesini engellemek için sen de aynısını yapmaz mıydın?

Tracy Ann dehşete düşmüş görünüyordu ama Natasha onun gözlerindeki gerçeği görebiliyordu. Yaptığının yanına kâr kalacağını düşünseydi, cesareti olsaydı, o da aynısını yapardı. "Yine de kafamı kurcalayan bir şey var," dedi Natasha, oturup bacak bacak üstüne attı ve Barbara'nın hâlâ durduğu yere bakmak için arkasına yaslandı. 'Üçümüzün de iyi bir nedeni var, ama senin ağzının akıyordu. Her zaman Daniel'i tuzsuz yiyebilecekmiş gibi , peki onu öldürmek için ne gibi bir nedenin vardı?

Daniel'i neden öldürmüştü? Barbara açıklayabileceğinden emin değildi. Onun için neredeyse ağzının suyu akmıştı. Seksin vücut bulmuş haliydi. Karizma ile parlıyordu. Cazibe sızdırıyordu. Kendini o kadar yaşlı, o kadar yıpranmış ve geçmiş hissediyordu ki, Ralph ona neşe ve heyecan getirmişti. Ve Ralph umutsuzluk çukuruna düştükçe Daniel daha da cazip hale gelmişti. *Ralph, neden ona işten çıkarıldığını söylememişti? Nasıl bir eşti ki yalan söyleme ihtiyacı hissetmişti? Ne tür bir kadındı?*

Aylar süren beyin sisi, kaybolmuşluk hissi ve sonra Daniel hayatına girdi. İyi davranıyordu. Ona ilgi gösterdi. Onu baştan çıkardı. Onu hiç olmadığı türden bir kadına dönüştürdü. Evli bir adamı arzulayan bir kadın - en iyi arkadaşının kocasını, Tanrı aşkına. Yılların sadakatini bir çırpıda harcayan bir kadın.

Daniel'in sinsi bakışları, yanından geçerken ona dokunan parmakları. Arkasında durduğunda nefesi tenindeydi - sadece biraz fazla yakındı. *Ama yeterince yakın değil.*

Şehvet, özlem ve mutlak nefret gibi sayısız duygunun üstesinden gelirken gözlerini kapattı. O gün onun hakkında öğrendiği her şeye rağmen, kendini ondan nefret ettiğine ikna etmeye çalışmasına rağmen, yine de arzusuna engel olamıyordu. Ancak o zaman en çok kimden nefret ettiğini fark etti - kendinden.

Oturdu ve konuşmasını bekleyen üç kadının yüzüne baktı. "Daniel'in birinin zayıf noktasını bulma konusunda esrarengiz bir yeteneği vardı. Don'un, Tracy Ann'in, benim, hatta senin Natasha. Onu buldu, sonra da kullandı. Maddi ödül için, istediğini elde etmek için ya da benim durumumda olduğu gibi,' yüzü acı çizgilerle büküldü, 'sadece yapabildiği için. Çünkü zavallı, üzgün bir kadını peşinden koşturmak onun için eğlenceliydi. Yanındaki koltuğa vurdu. "Oturun; hepiniz boynumu ağrıyorsunuz.

Natasha'nın giderek daha iğneleyici hale gelen sözlerinden biriyle itiraz etmesini bekliyordu ama Natasha tek kelime etmeden oturdu.

Barbara hikâyesine devam etmeden önce onların ayak sürçmelerinin durmasını bekledi. "O gün Kigomasha'da, Ralph ve ben mangrovları keşfettikten sonra şehre döndük. At arabası gelmeden önce hâlâ vaktimiz vardı, bu yüzden pazarda dolaştık. Ralph'ı bazı ahşap oymalara hayranlıkla bakarken bıraktım ve bazı yiyecek tezgahlarının kurulduğu pazarın kenarına gelene kadar amaçsızca dolaştım. Sanırım bunlar turistlerden ziyade yerel halkın yararlanması içindi ve tam adımlarımı geri ki otobüste elime aldığım *Metro*'nun bir nüshasında önceki yıl okuduğum bir şeyi hatırladım. Kirlenmiş kaplumbağa eti yedikten sonra ölen bir kadın ve birkaç çocuk hakkında küçük bir makale. Ben de biraz aldım.

Natasha ona baktı ve başını salladı. "Bunu sanki yapılacak en doğal şeymiş gibi söylüyorsun!

Barbara omuz silktilti. "İşportacılardan biri biraz İngilizce biliyordu. Herhangi bir hastalığı önlemek için çok iyi pişirmem gerektiğini anlattı. Sonra da paketleyip bana verdi.

"Ve sen de onu öldüreceğini bile bile Daniel'a verdin.

"Bütün kaplumbağa etleri zehirli değildir. Barbara öyle olmasını ummuştı. Küçük et parçasını Daniel'in tabağına uzatırken, bunun o piçi öldüreceğini ummuştı. Şimdi, onun nasıl bir canavar olduğunu duyduktan sonra, doğru şeyi yaptığından çok daha fazla emindi. "Sadece şanssız olduğunu söyleyebiliriz.

"Bunu duyduğuma inanamıyorum," dedi Tracy Ann. "Muhtemelen onu öldüreceğini bile bile ona o eti verdiniz. Biliyorum, hepimiz

onun ölmesini istedi ama...' Derin bir nefes aldı. 'Hepsi sadece konuşmaydı. Onu sen öldürdün!'

"Ne yapacağız? Michele Natasha'dan Barbara'ya baktı ve geri döndü.

"Hiçbir şey. Natasha'nın sesi sessiz ama kararlıydı. 'Yetkililerin bildiği kadarıyla, o tezgahlardan birinden bir şeyler yemiş. Bakacaklar ama hiçbir şey ya da hiç kimseyi bulamayacaklar. Hikayeye sadık kaldığımız sürece her şey yoluna girecek.

'Ama...' Tracy Ann yutkundu, sonra başını salladı. 'Hayır, haklısınız. İkiniz de haklısınız. Evet, aman Tanrım, evet, eğer fırsatım olsaydı, yeterince cesur olsaydım, o piçi kendim öldürürdüm.

Michele, 'Dünya onsuz daha güvenli bir yer,' dedi.

Barbara omuzlarının gevşediğini hissetti. Arkadaşlarının bunu bu şekilde algılayacağından emin değildi. Olmalıydı da; uzun zamandır arkadaşlardı ve Daniel ne de olsa kötü kalpli bir piçti.

"Bu konuyu bir daha asla konuşmayacağız," dedi Natasha. "Asla. Siz de kocalarınıza söylemeyin. Michele'e dikkatle baktı. "Anladınız mı? Don'a tek kelime etme.

"Tek kelime etme. Michele bir elini alına götürdü. "Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, tüm bu ifşaatlar sayesinde başım zonkluyor. Ayağa kalktı. "Biraz parasetamol almak için kamarama gidiyorum. Her ne kadar uzak kalmak istesem de, geri döneceğim.

"İçeri girmek için madalyonumu al. Natasha madalyonun bir konsolun üstünde durduğu yeri işaret etti.

Michele çok geçmeden içeri girdi ve madalyonu bulduğu yere bıraktı. "Bir şey kaçırdım mı?

"Hiçbir şey. Cevap veren Barbara oldu.

"Güzel. Ben biraz daha çay yapacağım. Ancak herkesin önüne bir fincan koyup tekrar yerine oturduğunda, sohbet neredeyse kaldığı yerden devam etti.

Tracy Ann, 'Bu konuda konuşsak bile kimsenin bize inanacağından emin değilim,' dedi. 'Daniel'in sırf Blake ve Don'a ulaşabilmek için Tasha'yla evleneceğini kim düşünebilirdi ki? Bu inanılmaz bir şey.

"Ah," dedi Michele gülümseyerek fincanını yere bırakırken. 'Daniel'in istediği para miktarını söylersem daha anlamlı olabilir.

saklamak için 10 milyon pound yardım etti.'

Natasha gözlerini kırpıstırdı. Yapabildiği tek hareket buydu. Bir de nefes almak ve kalbi atıyordu. Odanın sessizliğinde bunu duyabiliyordu. Gürültülü bir güm güm güm. Yapmakta zorlandığı şey Michele'in az önce söylediklerini hesaplamaktı. *On milyon*. Bu mümkün müydü? Dairenin Daniel'a ait olduğunu biliyordu - üç buçuk milyon sterlin değerinde, Londra'nın en iyi gayrimenkullerinden biriydi - ve biraz para olacağını da tahmin etmişti. Ama bu kadar çok değil.

"Görünüşe göre çok zengin ve kederli bir dul olacaksın," dedi Barbara. 'İmzaladığın evlilik sözleşmesini göz önüne alırsak, sana bir iyilik yapmışım gibi görünüyor.

Natasha onun sesindeki gerginliği duydu. Barbara gerçekten de suçluluk duygusuyla başa çıkabilecek kadar güçlü olduğunu mu düşünüyordu? Natasha öyle olduğuna inanmıyordu. Belki de güvenlik görevlisiyle tekrar konuşmak daha iyi olacaktı. Valentine'e o anın stresiyle, yaşadığı şaşkınlıkla her şeyi karıştırdığını söyleyebilirdi. Şimdi kafası daha berrak olduğu için, Daniel'ın canı çekmiş olmasına rağmen aslında sokak tezgâhında yemek yemediğini hatırladı. Belki de konuşmanın arasına Barbara'nın o öğle yemeğinde tabağından bir şeyler tatmasını istediğine dair bir şeyler sıkıştırabilirdi. Güvenlik görevlisinin şüphesini uyandırmak için sadece bir ipucu yeterli olabilirdi.

Kaplumbağa eti otelin menüsünde yoktu. Başka bir yerden satın alınmış olmalıydı. Natasha onların fotoğraflarını Pemba Adası'ndaki polise gönderdiğini hayal etti. Aceleyle Kigomasha'daki markete gidecekler ve bir yabancının kaplumbağa eti aldığını hatırlayan olup olmadığını soracaklardı. Elbette hatırlayacaklardı. Barbara satıcının eti düzgün pişirmek konusunda ısrarcı olduğunu söylemişti. Onun yuvarlak, yorgun yüzünü bir dizi fotoğraftan kolayca seçebilirdi.

Evet, Barbara'nın sırrı kararlılığını aşındırmadan ve dışarı sızmadan önce Valentine ile konuşmak daha iyi olurdu, çünkü sızarsa, sırrı saklamayı kabul ettikleri için hepsi mahvolurdu. Natasha artık ciddi anlamda zengin olacağına göre, bunun tadını çıkarmak için özgür olması gerekiyordu.

Yapmaya niyetlendiği şey için bir parça suçluluk hissetse bile, bunu bir kenara itti. Güçlü ve uzun dostlukları, çeşitli ifşaatlarıyla zarar görmüştü ve iyileşmesi pek mümkün değildi. Kararını vermişti: Arkadaşları gider gitmez güvenlik görevlisini arayacaktı.

Kapı çalındığında Natasha bu düşünceyi kafasının arkasına itti ve ayağa kalktı. "Belki de dileğin gerçekleşmiştir ve gelen Emilio'dur, yanında da biraz yiyecek.

Ama Emilio değildi. Blake ve Don'du. Blake, "Öğle yemeğine gitmek ister misiniz diye merak ediyorduk," diye sorarken biraz mahcup görünüyordu.

Yemek yemeniz gerekiyor gibi saçma bir şey eklemeyi için minnettar olan kadın onları içeri buyur etti. "Ben yemem ama eminim eşleriniz yemek ister.

"Eğer kalmalarını istiyorsanız, sorun değil," diye ekledi Blake, her zamanki centilmenliğiyle. "Sadece bir kontrol edelim dedik. Ya da belki burada yemek sipariş edebiliriz. Birlikte yeriz.

Natasha onun kolunu okşadı. 'Teşekkür ederim ama dürüst olmak gerekirse biraz dinlensem iyi olacak. Anladığınızdan eminim, pek iyi uyuyamıyorum.

"Elbette," dedi, daha da utanmış görünüyordu. "İyi olacağına emin misin? Michele sordu.

"Kalmaktan mutluluk duyarız, biliyorsun," dedi Tracy Ann. "Ya da sırayla size eşlik edebiliriz.

Sanki Natasha gerçekten de üzgün, kederli bir dulmuş gibi. 'Teşekkür , ama dürüst olmak gerekirse, iyi olacağım. Bir saat uyumaya çalışacağım.' Git buradan, defol ve beni yalnız bırak.

Gitmek konusunda hâlâ isteksizdiler ve Natasha'nın onları kapıya kadar götürmeden önce neredeyse sürmesi gerekiyordu. Kapıyı çekerek açtı. "Hepinize teşekkür ederim. Desteğiniz için gerçekten minnettarım. Bir sürü sarılma, öpücük ve sözden sonra gittiler.

Natasha kapıyı ve ağır bir şekilde kapıya yaslandı, son birkaç gündür olan her şeyin ağırlığı üzerine çökmüştü. Kimi kandırıyordu ki? Son birkaç gün, dünyanın yapabileceği en kötü şeyleri gördüğü iğrenç birkaç yılın tepesindeki kiraz olmuştı. Tüm bu dehşetin onu lekelemesine ve değiştirmesine izin vermişti. Muhtemelen telafi edilemez bir şekilde. İsteddiği şeylerin bir kısmına sahipti. Hemşireliğe dönmek zorunda kalmayacak kadar parası vardı. Hayatını daha iyi getireceğini düşündüğü kocası ya da çocukları yoktu - daha çok arkadaşlarınıninki gibi - bu ne kadar aptalca bir fikirdi. Son birkaç gündür üç kadınla ne kadar yakın ve kişisel olsa da onlar gibi olmak istemiyordu. Sırları olan stepford eşleri.

Kapıdan uzaklaşarak geniş süiti geçti. Gerçekten yemek yemesi gerekiyordu. Bu düşünce onu gülümsetti ama Emilio'yu aramak için telefonu kaldırmak yerine balkonun kapısını kaydırarak açtı ve dışarı çıktı. Muhteşem bir gündü. Hava, öğleden sonra güneşinin sıcaklığıyla yoğunlaşmıştı. *On milyon pound*. Bir daha asla İngiltere'de sefil ve soğuk bir kış geçirmek zorunda kalmayacaktı. Kollarını küpeşteye dayayarak Zanzibar Şehri'nin denizin içinde kayboluşuna baktı. Kaptanın Daniel'in ölümünün kabaca kesintiye uğrattığı güzergâhı umutsuzca bir araya getirmeye çalıştığına şüphe yoktu. Natasha da katılırsa, gezilere giderse, diğer yolcular ona şüpheyile mi bakacaktı? Muhtemelen, o da onları suçlamazdı. Bir zamanlar o da aynı derecede kınayıcı olurdu.

Ama düşünmesi gereken daha önemli şeyler vardı. Güvenlik görevlisini araması gerekiyordu ama önce Michele ve Tracy Ann'i kendi başlarına yakalaması, onlara temkinli davrandığını, Barbara'nın cinayeti yanına bırakmaya hiç niyetli olmadığını söylemesi gerekiyordu.

Güvenlik görevlisi ona aptal bir kadın gibi görünmemiştir. Natasha'nın kışını oynatması gerekecekti. Daha önce Barbara Daniel'a o kirli kaplumbağa etini verdiğini itiraf ettiğinde yaptığı gibi - çünkü Natasha onu çantasından çıkarıp tabağına koyarken izlemişti, ne olduğunu bilmiyordu ama içinde yanlış bir şey olduğunu biliyordu ve o anda bunu durdurabilirdi. Barbara tadının berbat olduğunu söylemişti. Natasha, Daniel'ı bu berbat tadın bir tür kirlilikten kaynaklanabileceği konusunda uyarabilirdi. Maceraperest biriydi ama aptal değildi. Ama ağzını açmadı. Bunun yerine, o yerken Barbara'yı izledi. Yüz ifadesinin endişeden son derece memnun bir ifadeye dönüştüğünü gördü ve haklı olduğunu anladı.

O zaman bile Natasha onu kurtarabilirdi ama o zamana kadar bunu yapmak istemediğini biliyordu.

Dalgaları yarararak ilerleyen geminin yanında dörtnala koşan beyaz atlara baktı ve o kaplumbağa etiyile birlikte adaletin de bulunduğunu düşündü.

"Güneşin tadını çıkarıyor musun?"

Natasha arkasını dönmek için acele ederken neredeyse ayağı takılıyordu. 'Lanet olsun, ödümü kopardın! Ne yapıyorsun, bana sinsice yaklaşarak? Kaşlarını çattı ve arkasındaki odaya baktı. 'Hem içeri nasıl girdin? Siz gittikten sonra kapıyı kapattığımı biliyorum.

"Sakin ol. Taç madalyonunu aldım."

Michele ta madalyonunu bir o yana bir bu yana sallarken Natasha bakakaldı. "Neden böyle bir Şey yaptın? Herkesin dönüp dönmediğini merak ederek arkadaki cam kapıdan içeri baktı. Orada kimse yokmuş gibi görünüyordu ve bakışlarını tekrar, dudaklarını garip bir glmsemi kaplayan Michele'e çevirdi. "Hepinizin ğle yemeğine gideceğini sanıyordum. Ne oldu?

"Ne oldu? Michele kordonu sallamaya devam ederken iini çekti. 'Senin koca ağzın oldu. Eğer bu işin peşini bıraksaydın. Daniel'e zehirli eti verenin Barbara olduğunu kimsenin bilmesine gerek yoktu. Hepimiz dünyanın onsuz daha iyi bir yer olduğu konusunda hemfikirdik. Kordonu tekrar salladı, daha sert, daha yükseğe, sonra bıraktı ve kordon küpeştenin üzerinden aşağıdaki denize doğru süzüldü.

"Ne oluyor be! Natasha dönüp küpeştenin üzerine eğildi, sonra da Şaşkın bir ifadeyle etrafına bakındı. Hiçbir Şey mantıklı gelmiyordu. Daha önce hissettiği yorgunluk üzerine çökmüş, kendini güçsüz hissetmesine neden olmuştu. "Bunu neden yaptın? Neyin var senin?

"Olanları sır olarak saklayacağınıza dair hepimize söz verdirdiniz ama Barbara'nın yaptıkları konusunda asla sessiz kalmayacağınızı yüzünüzden, hatta kullandığınız kelimelerden bile anlayabiliyordum.

Bazen sizi çok iyi tanıyan arkadaşlara sahip olmak kötü bir fikirdi. "Dinle Michele, gideceğimi söylediğimde Şaka yapmıyordum.

"Biraz uzanmak için, sakıncası yoksa gidebilirsiniz.

'Yorgun , değil mi? Biraz halsiz? Bacakların biraz mu?

Natasha da aynen böyle hissediyordu. Kafası da karışmıştı. 'Barbara bunu sır olarak saklayacak kadar güçlü değil. Şimdi ortaya çıkması daha iyi olur. Geçici delilik ya da başka bir şey olduğunu iddia edebilir.

"Ya da başka bir şey. Michele alay etti. 'Basın bayram eder. Onun ve bizim geçmişimizi araştıracaklardı. Gerçeği bulmak için Daniel'ı parçalara ayırırlardı. Her şey ortaya çıkar.

Natasha ağır bir şekilde parmaklıklara asıldı. Garip bir şekilde, vücudu zayıflamış hissetmesine rağmen, zihni aniden berraklaşmıştı. 'Her şey ortaya çıkacak mıydı? Daniel ile bazı karanlık finansal anlaşmalar yaptınız, mi?

Michele cevap vermek yerine, 'Ben neler olduğunu fark etmeden önce ne kadar borcumuz olduğunu biliyor musun? Don evimizi yeniden ipotek ettirmiş, kredi çekmiş, birkaç kredi kartının limitini doldurmuştu. Borç içinde boğuluyorduk. Bir milyon pound hepsini temizleyebilirdi.

"O zaman Daniel'ın sana verdiği bahşış işe yaradı.

Michele, "Bunu biraz abartmış olabilirim," dedi.

Natasha arkadaşının yüzündeki gerçeği gördü. "Daniel'in vergi kaçırmasına yardım ettin, değil mi?

'Görevi devraldığım da ve ne kadar borç içinde olduğumuzu gördüğümde başka seçeneğimiz olmadığını biliyordum. Bu yüzden, evet, yaptık. Ve bunun için iyi para aldık. Ama sonra, açgözlü bir piç olan Daniel, giderek daha fazla karanlık iş yapılmasını istedi. Her şeyin bir olması an meselesiydi. Sonra bu gemi seyahati ortaya çıktı, dualarımıza bir cevap gibi.

"Barbara da Daniel'i öldürerek sana iyilik yaptı.

"Sevgili dostum, Daniel gemiyi asla canlı terk etmeyecekti. Bir planım vardı ama Barbara sağ olsun, uygulanmasına hiç gerek kalmadı. Her şey çok iyi gidiyordu, ama sonra sen gidip o aptal ağzını açtın ve ben her şeyin bitmediğini anladım.

Yardım etmek için çok geç olduğunda keskin bir netlik geldi. Natasha, Michele'in daha önce ona çay yaptığını hatırladı. "İçeceğime bir şey koydun, değil mi?

"Her şeyi biraz daha kolaylaştırmak için birkaç hap. Aralarındaki mesafeyi kapattı ve bir elini nazikçe Natasha'nın koluna koydu. 'Üzgünüm ama nasıl olduğunu bilirsin; Don benim için her zaman önce gelir. Her neyse,' elini çekti ve geri çekildi, 'hayatın karmakarışık. Daha sonra gazetelerle konuşacağım, Daniel'ı kaybetmenin hayatını nasıl mahvettiğini anlatacağım.

Sonrasında. Görünüşe göre Natasha o on milyonun tadını çıkaramayacaktı. Beyni hâlâ savaşmaya çalışacak kadar güçlüydü. "Bunu yapmak zorunda değilsin. İşleri yoluna koyabiliriz. "Saçmalama. O çizgi artık geçmişte kaldı.

geri.'

"Taç madalyonu. Kelimeleri bir zafer notası doldurdu. 'Odadan alındığını görebilecekler. Kamaranda görecekler. Yanlış bir şeyler olduğunu anlayacaklar.

Michele tekrar yaklaştı ve Natasha'nın yanağını nazikçe okşadı. 'Ah, ama görüyorsun, ben o kadar aptal değilim. Ayrılırken seninkini dışarıda bıraktım. Bu bir riskti. Çalışanlardan biri ya da başka bir yolcu bulabilirdi. Ama döndüğümde hala oradaydı. Ve tabii ki ben taşımıyorum.

"Biz arkadaşız. Öyleydiler de, ama Natasha ve eşleri hep böyle değil miydi? Daniel'le evlendiğinde bile kulübe hiç katılmamıştı. Kalbinin bu işte olmadığını bildiklerini tahmin ediyordu.

"Sen gittiğinde her şey yoluna girecek.

Tamam o zaman. Bu durumda ölmekten mutluydu ama gülünçlük duygusunu da kaybetmeyecekti.

"Tracy Ann ve Barbara yıkılacak ve destek için birbirlerine sarılacaklar. Michele gülümsedi. 'Bunu yapmalarını sağlayacağım ve sana odaklanarak Daniel'in kısa sürede tatsız bir anıya dönüşmesini sağlayacağım. Cesedini bulmaları pek olası değil ama senin için bir anma töreni düzenleyeceğiz. Ne kadar iyi bir arkadaş olduğundan falan bahsedeceğiz. Michele'in gülümsemesi hınzırcaydı. "Senin için bir içki alacağımdan emin olabilirsin.

Natasha'nın yaşadığı onca şeyden sonra. Hayatta kaldığı onca şeyden sonra. Gerçekten böyle mi bitecekti? "Gerçekten ölüp ölmediğimi asla bilemeyeceksiniz ve size söz veriyorum, günlerinize musallat olacağım. Bana biraz benzeyen bir kadın göreceksiniz ve merak edeceksiniz, bir şekilde ben mi yaptım? Öyle miydi?

Belki de yoldan geçen bir balıkçı teknesi tarafından kurtarıldım ve intikam yemini ederek kıyıya getirildim?

Michele omuz silkti. "Bu benim alacağım bir risk.

"Fikrini değiştirmek için çok geç değil," diye yalvardı. Michele'in yanağına bir öpücük kondurduğunu hissettiğinde, onun kararlı yüz ifadesini görene kadar ona ulaştığını düşündü. "Bir Yahuda pücüğü," diye fısıldadı.

"Sadece son bir veda. Michele tırabzana umutsuzca tutunan parmaklarını neredeyse nazikçe bıraktı, sonra kollarını onun beline doladı.

Natasha ona hangi ilacın verildiğini sormak isterdi. Belki bir kadeh şarap eşliğinde bu konuda uzun uzun konuşmak isterdi. Bunu özlerdi. Hayatı özlerdi. Bir zamanlar güzeldi. Yine olabilirdi. Artık her şey için çok geçti.

Küpeştenin üzerinden yukarı itilmek korkutucu derecede kolaydı. Ve sonra... işte o zaman ılık havada süzölüyordu, artık daha da uygun olan bluzunun şifon kolları esintide dalgalanıyordu. Uçan bir kuş gibi.

Neredeyse yüz metre düşmek için geçen birkaç saniyede boğulma acısı hakkında endişelenmek için yeterince zaman vardı. Endişelenmesine gerek yoktu - suya arptığındaki hızlı yavaşlama onu önce öldürdü.

EPILOG

MICHELE

Bir Ay Sonra

Natasha'nın cesedi asla bulunamadı. Ertesi sabah geç saatlerde arkadaşları onun sessizliğinden endişelenmeye başladılar ve denize düşen adam kameralarının kontrol edilmesi için bir saat daha geçmesi gerekti.

Kaptan, yüzleri solgun ve gergin bir şekilde ofisine doluştuklarında onlara, 'Sürekli olarak izlenmiyorlar,' diye açıkladı. 'Ancak dün öğleden sonra bir kişinin denize düştüğünü tespit edebildik. Geminin koordinatlara geri dönmesini emrettim ve sahil güvenlikten arama çalışmalarına yardımcı olmak üzere gemiler göndermesini talep ettim. Bir elini yüzüne sildi. "Arkadaşınızın cesedini bulabilmeyi umuyoruz ama sizi bilgilendirmek zorundayım, şansımız çok az. Uzun saatler oldu.

"Onu asla yalnız bırakmamalıydık," dedi Barbara, sesi gözyaşlarıyla kalınlaşmıştı.

"İyi olduğu konusunda o kadar ısrarcıydı ki bir sorun olduğunu tahmin etmeliydik. Bunu planladığını. Michele başını salladı. "Daniel'in ölümünün onu bu kadar etkilediğini fark etmemiştim. Arkadaşlarının gözleriyle karşılaştı. Hiçbirinde en ufak bir şüphe belirtisi yoktu. Kaptaninkinde de yoktu. Her şey

her şey yolunda gitmişti. Bu düşünce onu neredeyse güldürecekti ve aceleyle iki elini yüzüne götürdü.

Bölgeyi arayan birkaç küçük teknenin tüm çabalarına rağmen Natasha'nın cesedi bulunamadı. Arkadaşlar için gemi yolculuğunun sonu gelmişti. Gemiden indiler ve hemen Darüsselam'a götürüldüler, oradan da eve dönüş uçağına bindiler.

Michele yaptıklarından dolayı pişmanlık duymayı reddetti. Natasha'nın aptal çenesini kapalı tutacağına güvenebilseydi, buna gerek kalmazdı. Gerçek şu ki, Don'u ve birlikte yaşadıkları hayatı korumak için her şeyi yapardı.

Yine de yapardı.

O zamandan beri Barbara ve Tracy Ann ile birkaç kez buluşmuşlardı ve o gece yine buluşacaklardı. Michele, Natasha'yla geçirdikleri gecelere dair hiçbir anı barındırmayan, sık sık gittikleri yeni bara ilk gelen kişiydi.

Ondan sık sık bahsetmelerine rağmen, kimse Daniel'dan bahsetmiyordu. Sanki hiç var olmamış gibiydi. Michele de tam bunu umuyordu.

"Merhaba. Barbara yanındaki koltuğa çöktü, el çantasını masaya bıraktı ve uzun, yünlü bir atkıyı açtı. "Berbat bir gece.

"Sana bir içki getireyim. Her zamankinden mi?' 'Lütfen.'

Michele, Barbara için büyük bir G&T ve kendisi için bir şarap daha sipariş etti ve iki bardağı da masaya geri taşıdı. "Tracy Ann biraz gecikeceğini söylemek için bir mesaj gönderdi.

"Güzel," dedi Barbara bardağını kaldırıp bir yudum alarak. "Seninle konuşmak istiyordum.

"Kulağa uğursuz geliyor. Michele arkadaşının yorgun ve solgun yüzüne bakarken içinde bir şeylerin burkulduğunu hissetti. Her şey çok iyi gidiyordu. *Şimdi bunu bozma, seni aptal inek.* "Devam et o zaman, ne oldu?

Barbara parmaklarını bardağın etrafına dolayarak, "Bu suçluluk duygusuyla yaşayabileceğimden emin değilim," dedi. Michele yorum yapmayınca başını kaldırıp baktı ve ekledi: Biliyorsun. Yaptığım şey için.

"Dünyayı bir canavardan kurtardınız.

"Evet, gerçekten de Natasha'nın üstesinden gelebileceğini düşünmüştüm. Yaptığı şeyi yapacağını hiç düşünmemiştim. Hepsi benim hatam; Daniel ölmemiş olsaydı, hala bizimle olacaktı.

Bu konuda tartışmak zordu. 'Sadece peşini bırakmalısın. Bu konuda kendini hırpalamaya devam etmen için bir neden yok.

"Yapabileceğimi sanmıyorum. Barbara içkisinden bir yudum daha aldı. "Polise gidip onlara ne yaptığımı anlatmayı düşünüyorum.

Polis! Bu tam da Michele'in kaçınmak istediği türden bir ilgiye yol açacaktı. 'Natasha bunu yapmanı istemezdi. Unutma, o böyle söyledi. Sadece Michele onun gözlerindeki yalanı görmüş ve onu bu son yola sokmuştu. Ya da son olmasını umduğu şeye. Tracy Ann'in zayıf halka olabileceğinden endişelenmişti ama ondan çıt çıkmamıştı. Görünüşe göre endişelenmesi gereken kişi Barbara olacaktı.

"Dinle," dedi Michele, Barbara'nın koluna bastırarak. 'Düşünüyordum da, bu sefer sadece üç kadın olarak başka bir gemi yolculuğuna çıkmalıyız. Denize çiçekler atarız, Natasha için bir tür veda töreni yapar. Sen ne dersin?

Barbara başıyla onayladı. "Bence bu çok hoş bir fikir olurdu.

"Eminim Tracy Ann de oyuna katılacaktır. Michele tuttuğu kolu tekrar sıktı. 'Yakında uygun bir tane bulacağım, tamam mı? Bu arada endişelenme. Eğer geri döndüğümüzde hâlâ polise gitmeyi düşünüyorsan, ben de seninle gelirim.

"Yapacak mısın? Barbara gülümsedi ve elini Michele'in elinin üzerine koydu. 'Bu benim için çok anlamlı, teşekkür ederim. Tamam, o zamana kadar bekleyeceğim ama sanırım yapılacak en doğru şey bu olacak.

"Doğru şeyi yapmak önemlidir. Michele de öyle yapacaktı. Gemiden ayrılmadan önce siyanür şişesini denize atmıştı ama ezilmiş uyku hapları Natasha üzerinde işe yaramıştı. Aynı numara Barbara üzerinde de işe yarayacaktı. Cinayet ikinci seferde daha kolay olacaktı.

Michele kelimeleri kafasında prova etmeye başlamıştı bile.

Zavallı Barbara, arkadaşının ölümünü hiçbir zaman atlatamadı.

VALERIE KEOGH'DAN DAHA FAZLASI

Umarız *The Wives*'ı okumaktan keyif almışsınızdır. Eğer , **lütfen yorum bırakın**. Bir kopyasını hediye etmek isterseniz, bu kitap ciltsiz, ciltli, büyük baskı ve sesli olarak satın alınabilir.

Bir başka bağımlılık yapıcı, nabız hızlandırıcı gerilim romanı olan *Anne*'yi aşağıdaki resme tıklayarak satın alabilirsiniz. Ya da özel bir alıntı için okumaya devam edin...

PROLOGUE

Hapishanede, geçen dakikaların yavaş tik taklarında, sürükleyici günlerde ve kasvetli haftalarda, düşünmek için zaman vardır. Ve benim bolca zamanım vardı. Her eylemi, her kelimeyi gözden geçirebiliyor ve bazı şeyleri farklı yapmam gerekip gerekmediğini merak edebiliyorum.

Hiç sevmemiş olmaktansa, sevmiş ve kaybetmiş olmanın daha iyi olup olmadığını merak etmenin de zamanı geldi.

Hiçbir fikri aptallar tarafından söylenen aptalca bir söz.

Hiçbir fikirleri yok. Çünkü birini gerçekten sevdiğinizde, ondan asla vazgeçmezsiniz - asla - kaybı dayanılmaz olur.

sevmemiş olmak daha mı iyi olurdu?

Hayır, çünkü bu karanlık günlerde beni paramparça olmaktan koruyan o aşkın hatırasıdır.

Ben çok fazla sevdiğim için suçluydum, diğerleri ise hiç sevmedikleri için. Her bir aşırılık kendi yolunda felakete yol açtı.

Ve cinayete.

Birinci Bölüm

Cuma öğleden sonra geç saatlerdi. Sarah Nick'le hafta sonu planları hakkında konuşuyordu, telefonunu kulağına dayamış, diğer elinin parmaklarıyla klavyeye dokunuyordu. O gece eski bir üniversite arkadaşı olan Charlie tarafından bir ev partisine davet edilmişlerdi, Charlie üniversitede girişken, saygısız ve eğlenceliydi. O zamandan bu yana geçen yıllar içinde kızın hayatına girip çıkmış, işten işe, ilişkiden ilişkiye sürüklenmiş, hiç yaşlanmamış ya da büyümemiş gibi görünmüştü. Bazen, dersleriyle ve daha sonra genç bir doktor olarak uzun çalışma saatleriyle mücadele ederken, Sarah ona yeşil renkli bir mercekten bakmıştı.

O öğleden sonra, yoğun bir muayenehanede pratisyen hekim olarak geçirdiği stresli bir haftanın ardından bitkin bir halde, Charlie'yi kıskanmaktan ziyade kızgınlıkla düşünüyordu. Charlie her zamanki anlayışsızlığıyla herkesi ve her şeyi yeni kiralık dairesine davet edecekti. Parti gürültülü, tıklım tıklım bir etkinlik olacaktı. Ne kendisinin ne de Nick'in bildiği, bilip de hoşlanmadığı başkaları da vardı. Yoğun bir haftanın ardından evde kalmayı, paket servis sipariş etmeyi ve iyi bir film izlemeyi tercih ederdi. Nick'in de aynı şekilde hissedeceğini biliyordu.

Ne de olsa en başta gitmek istememişti. 'Charlie her zamanki gibi seninle flört edecek. Ya da o yapmazsa, ürkütücü arkadaşlarından biri yapar,' demişti. "Bunu kaçıramaz mıyız?"

Evlendiklerinden beri Nick arkadaşlarıyla dışarı çıkmak istemediği için kendini zor tutuyordu. İlk başta, romantik *akşam* yemeklerinden hoşlanmıştı; Nick özenli ve çekici bir arkadaşı. Ancak haftalar ayları kovaladığında, dikkati boğmaya başladığında ve arkadaşlarından gezegenin kenarından düşüp düşmediğini soran mesajlar aldığı anda, eskiden olduğu gibi en sevdikleri barda topluca buluşmalarını önerdi.

Bu fikri ortaya attığında Nick, "Seninle yalnız kalmayı tercih ederim," demişti. Eve onun için kocaman bir buket çiçekle gelmişti.

O zaman ısrar etmek kabalıktı. Ertesi hafta, bazı arkadaşlarıyla buluşup onları tanımanın iyi olacağı konusunda onu ikna etmeyi başardı.

'Senin için her şeyi yaparım,' dedi ve onu yanağından öptü. "Ama yine de senin kendime ait olmanı tercih ederim. Her neyse," diye ekledi, 'Jade'i , değil mi?

Jade, Sarah'nın en yakın arkadaşı. Onu tanımaktan başka çaresi yoktu; Sarah'yla ezelden beri arkadaşlardı. Yine de Nick ve Jade'in birbirlerinden anında ve bariz bir şekilde hoşlanmamaları utanç vericiydi. Nick'in de Jade'i sevmemiş olması utanç vericiydi.

Diğer arkadaşlarının hiçbirine, erkek arkadaşlarına bariz bir şüpheyile bakması Sarah'yı başlangıçta eğlendirmişti. Nick ne zaman bir erkek yaklaşıp kollarını Sarah'nın boynuna dolamakta ısrar edince bu durum daha da azaldı.

"Bana güvenmiyor musun?" demişti.

Tabii ki biliyorum," dedi şaşırarak. "Yine de *onlara* güvenmiyorum.

Sarah gülmek, tango için iki kişi gerektiğini söylemek istiyordu ve evlendikten birkaç hafta sonra Nick'in pek de espri anlayışı olmadığını keşfetmemiş olsaydı bunu yapacaktı.

Charlie'nin davetini kabul etme kararlarından yakınmaya devam ederken onu sadece yarım yamalak dinliyordu. Artık gitmek istemediğini söylemesinin bir anlamı yoktu; bu sadece arkadaşlarına katılmak için bir sonraki daveti kabul etmeyi daha zor hale getirecekti. Eve gidip bir duş aldıktan ve üstünü başını giydikten sonra iyi olacaktı. Bir eliyle hâlâ hasta bilgilerini giriyordu ve dikkatini bilgisayar ekranından ancak Nick'in konuşmayı kestiğini fark ettiğinde ayırabilirdi. Elini klavyeden çekti ve yüzündeki çizgileri düzeltmeye çalıştı.

Sabahtan beri alnını buruşturuyordu. Telefonu mu kesilmişti? Yoksa telefonu yüzüne mi kapatmıştı? "Nick?

"Konuşmamız lazım.

Sessizlik beklentiyle ve korkuyla doluydu. Dört basit kelime, ama onları bir araya getirip Nick'inki kadar alamet dolu bir ses tonuyla söylediğinde Sarah'nın nefesini kesmeye yetiyordu.

Bağlantıyı kesebilir, hiç duymamış gibi . Bu konuda iyiydi. Hiçbiri duymak istemeyenler kadar sağır değildi, zor kararlar vermek yerine hayatın sürekli tekrarlar halinde önlerine çıkardığı zorlukları görmezden gelmeyi seçenler. Bunu aylardır yapıyordu. Aralarında giderek artan mesafeyi, evliliklerinin bir hata olduğunu, ilişkilerinin miadını doldurduğunu yavaş yavaş fark etmelerini görmezden geliyordu. Belki de tam bir yıl önceki düşüncülerinden önce çoktan bitmişti.

Nick evlenme teklif ettiğinde uzun süredir birlikte değillerdi, sadece birkaç aydır. Clem'le, deliler gibi aşık olduğu bir adamdan ayrıldıktan sadece haftalar sonra tanışmış, vazgeçmesi gerekirken çok uzun süre ona tutunmuştu. Clem üç yıllık ilişkileri boyunca güvenilmez ve muhtemelen sadakatsiz olmuştu.

Muhtemelen Nick' bu kadar çabuk aşık olmasının nedeni de buydu. Güvenilir, özenli, nazik biriydi ve ona vurulduğunu açıkça belli ediyordu. Çürük egosu, çatlak ve kanayan kalbi için bir yara bandıydı. Evlenme teklif ettiğinde, şık bir İtalyan restoranında dizlerinin üzerine çöküp, "Sarah, seni seviyorum, benimle evlenir misin?" dediğinde çok şaşırmıştı.

İlk içgüdüsel tepkisi *hayır* olmuştu! Tek dizinin üzerinde, elinde küçük bir kutu, içinde pırıl pırıl bir elmas, yüzünde hayranlık dolu bir ifadeyle ona bakmış ve öylesine abartılı bir coşkuyla, "Elbette yaparım," demişti ki, Nick onun cevabından önce gelen en ufak bir tereddütü bile fark etmemişti.

Umarız bu özel alıntıyı beğenmişsinizdir. *Anne*'yi aşağıdaki resme tıklayarak satın alabilirsiniz:

TEŞEKKÜRLER

Karılar benim yirmi sekizinci, Boldwood Books için yazdığım onuncu kitabım. Bu ne muhteşem bir yolculuktu ve yol boyunca ne kadar çok harika insanla tanıştım, bazıları iyi arkadaş oldular. Yazma topluluğu - kitap yazan, okuyan, yayınlayan ya da kitaplar hakkında haykırırlar - bir parçası olmaktan ayrıcalıklı ve memnun olduğum inanılmaz cömert bir topluluk.

Çok büyük bir teşekkür borçlu olduğum pek çok insan var:

Başta editörüm Emily Ruston, redaktörüm Emily Reader, düzeltmenim Shirley Khan ve pazarlama müdürüm Niamh Wallace olmak üzere tüm harika Boldwood ekibi.

Bazılarının isimlerini *The Wives*'da kullandığım Valerie Keogh Destekçileri grubuna da teşekkürler.

Kitaplarımı okuyan herkese, onlar hakkında blog yazanlara, onları eleştirenlere ve onlardan bahsedenlere minnettarım.

Sonuncusu Princess Cruise Line ile *Royal Princess* ile Yeni Zelanda'da olmak üzere birçok gemi seyahatinden keyif aldım. Bir yolcu gemisinde geçen bir hikayeyi temel almayı düşünüyordum, bu nedenle bazı sorularımı yanıtlamak için değerli zamanını ayıran Gemi Güvenlik Görevlisi Andy Carroll ile konuşma fırsatını yakaladım. Teşekkürler Andy, umarım seni hayal uğratmamışımdır.

The Wives Düşes Mary'de yolculuk yapıyor - bu gerçek bir gemi değil ama içinde bulunduğum birkaç yolcu gemisinin ve hayalimdeki geminin bir karışımı.

Her zamanki gibi, yazar arkadaşlarımla ve ailemin desteğini ve cesaretlendirmesini aldım. Her birinize teşekkür ederim.

Okuyuculardan haber almayı seviyorum. Benimle buradan iletişime geçebilirsiniz:

Facebook: <https://www.facebook.com/valeriekeoghnovels>

Twitter: <https://twitter.com/ValerieKeogh1>

Instagram: <https://www.instagram.com/valeriekeogh2>

BookBub: <https://www.bookbub.com/authors/valerie-keogh> Yazar

Merkez: <https://www.amazon.co.uk/Valerie-Keogh/e/B00LK0NMB8>

YAZAR HAKKINDA

Valerie Keogh, birçok psikolojik gerilim ve suç serisinin uluslararası çok satan yazarıdır. Aslen Dublinli olan yazar şu anda Wiltshire'da yaşamakta ve uzun yıllar hemşire olarak çalışmıştır.

[Haberler, yarışmalar ve ilgili güncellemeler için Valerie Keogh'un e-posta listesine buradan gelecek kitaplarla .](#)

Valerie'yi sosyal medyada buradan takip edin:

AYRICA VALERIE KEOGH TARAFINDAN

Kiracı Dul

Kupa Karısı

Kütüphaneci

Hemşire

Avukat Ev

Bekçisi

Metres Anne

Karılar

THE

Murder

LİSTE

**CİNAYET LİSTESİ TÜYLER ÜRPERTEN
KURGULARA VE SÜRÜKLEYİCİ
SAYFALARA ADANMIŞ BİR BÜLTENDİR!**

ÖZEL FIRSATLAR, YAZAR İÇERİKLERİ VE
YARIŞMALAR İÇİN LİSTEMİZDE
OLDUĞUNUZDAN EMİN OLMAK İÇİN
KAYDOLUN.

**BİZE KAYIT OLUN
HABER BÜLTENİ**

[BIT.LY/THE/MURDERLISTNEWS](https://bit.ly/the/murderlistnews)

Boldwood

Daha fazlasını www.boldwoodbooks.com adresinde bulabilirsiniz.

Bizi takip edin
@BoldwoodBooks
@TheBoldBookClub

Haftalık fırsatlar
bültenimize kaydolun

İlk olarak 2024 yılında Boldwood Books Ltd. tarafından Büyük Britanya'da

yayımlanmıştır. Telif Hakkı © Valerie Keogh, 2024

Kapak Tasarımı Head Design Ltd.

tarafından yapılmıştır. Kapak Görselleri:

Shutterstock ve iStock

Valerie Keogh'un bu eserin yazarı olarak tanımlanmasına ilişkin manevi hakkı 1988 tarihli Telif Hakkı, Tasarım ve Patent Yasası uyarınca ileri sürülmüştür.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap eleştirisinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz. Bu kitap bir kurgu eseridir ve tarihi gerçekler dışında, yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Hem açıklayıcı hem de alıntılanan telif hakkı materyallerine atıfta bulunarak gerekli izinleri almak için her türlü çaba gösterilmiştir. Bu bağlamda herhangi bir eksiklik için özür dileriz ve gelecekteki herhangi bir baskıda uygun teşekkürleri yapmaktan memnuniyet duyacağız.

Bu kitap için CIP katalog kaydı British Library'den temin edilebilir. Ciltsiz ISBN 978-1-80549-441-6

Büyük Baskı ISBN 978-1-80549-442-3

Ciltli ISBN 978-1-80549-440-9

Ebook ISBN 978-1-80549-443-0

Kindle ISBN 978-1-80549-444-7 Audio

CD ISBN 978-1-80549-435-5 MP3 CD

ISBN 978-1-80549-436-2

Dijital ses indirme ISBN 978-1-80549-439-3

Bu kitap sertifikalı sürdürülebilir kağıda basılmıştır. Boldwood Books, sürdürülebilirliği işimizin merkezine koymaya kendini adanmıştır. Daha fazla bilgi için lütfen <https://www.boldwoodbooks.com/about-us/sustainability/> adresini ziyaret edin.

Boldwood Books Ltd, 23 Bowerdean Street, Londra, SW6 3TN

www.boldwoodbooks.com

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

